

Úvodní stránka > Vyhledat právníka > **Druhy právnických profesí**

Druhy právnických profesí

V rámci různých právních a soudních systémů členských států Evropské unie (EU) existuje široké spektrum právnických povolání (profesí), jako jsou například advokáti, notáři, soudci, státní zástupci a soudní úředníci. Příslušníci právnických profesí nepoužívají ve všech členských státech stejné tituly a jejich úkoly a postavení se mohou v jednotlivých členských státech podstatně lišit.

Tato stránka poskytuje všeobecné informace o různých právnických povoláních (o jejich úloze a funkcích).

Chcete-li získat podrobné informace o právu některého členského státu, zvolte si jeho vlaječku.

Pokud potřebujete získat právní poradenství nebo vyhledat právníka v některém členském státě Evropské unie, můžete navštívit oddíl [Vyhledání...](#)

Úvod

S výjimkou podmínek pro výkon advokacie neupravuje právo Unie výkon právnických profesí. Právníké profese jsou obecně upraveny na úrovni členských států. Třebaže si tyto vnitrostátní právní úpravy mohou být v lečtem podobné, přesto se v jednotlivých zemích podstatně liší, jelikož jsou odrazem často starých tradic.

Řadu doporučení pro právníká povolání vydal Výbor ministrů Rady Evropy (COE). Jedna z těchto iniciativ se týká výkonu profese advokáta. Další se týká soudcovské nezávislosti. Doporučení COE a další informace k této problematice můžete nalézt na jeho [internetových stránkách](#).

Kromě toho v [Evropské úmluvě o lidských právech](#) stojí, že každý, kdo je obviněn z trestného činu, má právo se obhajovat osobně nebo, pokud nemá prostředky na zaplacení obhájce, aby mu byl poskytnut bezplatně, jestliže to zájmy spravedlnosti vyžadují. Toto ustanovení se týká především trestních věcí, avšak [Evropský soud pro lidská práva](#) (ESLP) její působnost rozšířil, aby pokrývala rovněž občanskoprávní věci.

Soudci

Soudce nebo arbit spravedlnosti je vedoucí úředník, který předsedá soudu, a to buď sám, nebo jako člen senátu soudců. Pravomoci, funkce, způsob jmenování, disciplinární odpovědnost a odborná příprava soudců se v jednotlivých právních řádech velmi liší. Soudce je jako rozhodčí hry, který proces vede nestranně a na veřejném soudním jednání. Soudce vyslechne všechny svědky a projedná jakékoli další důkazy předložené účastníky řízení, posuzuje důvěryhodnost stran řízení a poté v dané věci na základě svého výkladu práva a svého vlastního osobního úsudku rozhodne.

Více informací o tomto povolání naleznete na těchto internetových stránkách:

[Asociace evropských soudců správních soudů](#) (AEAJ),

[Asociace evropských soudců a státních zástupců](#) (EJPA),

[Mezinárodní asociace soudců](#) (zejména evropská sekce),

[Evropští soudci pro demokracii a svobodu](#) (MEDEL).

Státní zástupci

V trestním řízení zastává velmi důležitou roli úřad státního zastupitelství či úřad veřejného žalobce. Systémy členských států jsou rovněž velmi různorodé, co se týče úlohy, úkolů a pravomocí státních zástupců.

Zaměstnanci soudů

Funkce a označení zaměstnanců soudů se mohou velmi různit, například: „*Greffier*“ ve Francii, „*Rechtspfleger*“ v Německu, „*Court clerk*“ v Anglii.

Navíc funkce, které zastávají, se značně rozcházejí mezi právními systémy: asistují soudcům nebo státním zástupcům, řídí soudy, zodpovídají za některá řízení. V závislosti na podmínkách v konkrétních zemích musí absolvovat studium práva, mohou poskytovat právní poradenství nebo participovat na dalším vzdělávání.

V každém případě jsou důležitou součástí soudů tím, že jsou v kontaktu s oběťmi i žalovanými, čímž zvyšují účinnost celého systému soudnictví.

Příslušníci této profese jsou na evropské úrovni zastupováni [Evropskou unií Rechtspflegerů](#) (E.U.R), což je nevládní organizace, která spojuje profesní asociace z několika zemí. Cílem E.U.R je participovat na přípravě, rozvoji a harmonizaci práva na evropské a mezinárodní úrovni; spolupracovat s Evropskými institucemi; zastupovat profesní zájmy svých členů a propagovat zájem profese na lepším fungování justice.

Soudní exekutoři

Povolání soudního exekutora upravuje právo členských států a tato úprava se v jednotlivých členských státech liší.

Na evropské úrovni příslušníky této profese zastupuje [Mezinárodní unie soudních exekutorů](#) (UIHJ). Záměrem UIHJ je zastupovat své členy v mezinárodních organizacích a zajišťovat spolupráci s vnitrostátními profesními orgány. Má za cíl zdokonalovat vnitrostátní procesní právo a mezinárodní smlouvy a usilovat o prosazování myšlenek, projektů a iniciativ, které pomáhají zlepšovat a pozvedávat nezávislost statusu soudních exekutorů.

Soudní exekutory rovněž zastupuje [Evropská komora soudních exekutorů](#) (francouzská zkratka je CEHJ). Coby nezisková organizace podle belgického práva usiluje CEHJ o větší jednotné zapojení soudních exekutorů do debaty právníků na evropské úrovni.

Advokáti

Úlohou advokáta, kterého může představovat jednotlivec, společnost či stát, je jednat jako důvěryhodný poradce a zástupce klienta, jako odborník respektovaný třetími stranami a jako nepostradatelný účastník nestranného výkonu spravedlnosti. Plněním všech těchto úkolů advokát, který čestně slouží zájmům svého klienta a chrání jeho práva, rovněž plní funkce advokáta ve společnosti – tj. zabraňuje sporům a pomáhá jim předcházet, dbá na to, aby se spory řešily v souladu s uznávanými zásadami občanského, veřejného nebo trestního práva a při řádném zohlednění práv a zájmů, a podporuje rozvoj práva a hájí svobodu, spravedlnost a právní stát.

Při výkonu činnosti podléhají advokáti profesním organizacím nebo orgánům v rámci svých členských států (advokátní komory a sdružení právníků), které jsou odpovědné za stanovování pravidel profesní etiky a za kárná opatření vůči advokátům a právníkům.

Evropská unie neupravuje podmínky pro výkon právníckého povolání. Nicméně [směrnice](#) z roku 1998 stanovuje podmínky, na základě kterých může advokát, jenž získal kvalifikaci v jednom členském státě, trvale vykonávat své povolání v jiném členském státě.

Na úrovni EU advokáty zastupuje [Rada advokátních komor a sdružení právníků Evropy](#) (CCBE) – mezinárodní neziskové sdružení založené v roce 1960.

Působí jako styčný bod mezi EU a evropskými vnitrostátními advokátními komorami a sdruženími právníků ve všech věcech společného zájmu týkajících se výkonu povolání advokáta.

Notáři

Notáři jsou právníci se specializací na výkon určitých právních úkonů, ke kterým mají oprávnění. Vzhledem ke svým úkolům a odpovědnosti hrají notáři významnou roli v právních systémech 22 členských států, jejichž právní řád vychází z římského civilního práva. Právní řády obyčejového práva v Evropské unii mají rovněž profesi notáře, mezi jejichž úkoly patří široké spektrum právních služeb a jejichž funkcí a pravomocí se v zásadě využívá u právních úkonů a písemností, jež se mají použít v zahraniční jurisdikcích. Mají v rámci domácí jurisdikce důležitou roli v mezinárodním obchodu.

Úkolem notářů je především:

Vyhotovovat soukromoprávní dohody a poskytovat poradenství stranám s tím, že jsou povinni se všemi stranami jednat nestranně. Notář odpovídá za zákonnost vyhotovených úředních dokumentů a za poradenství, které poskytuje. Je povinen strany informovat o důsledcích přebíraných závazků a povinností.

Připojovat doložky o přímé vykonatelnosti na listiny, které vyhotovil. Listinu lze poté zaevidovat přímo do úředních záznamů nebo lze na povinnost v ní uvedenou provést přímo exekuci při nesplnění povinnosti bez předchozího zásahu soudu.

Vystupovat v roli rozhodce, který nestranně a při striktním dodržování práva umožňuje stranám dosáhnout vzájemně přijatelné dohody.

Notáři jsou veřejní úředníci – státy na ně delegují část veřejné moci, aby plnili veřejnou službu – vykonávající své funkce v rámci svobodného povolání. Notář je vázán profesním tajemstvím. Podmínky pro jmenování notářem jsou podobné podmínkám pro soudce, a kromě toho, že na činnost notářů dohlíží ministr spravedlnosti, platí pro ně stejná nezávislost, trvalost úřadu, nestrannost, nevyvratitelná pravomoc a vykonatelnost jejich úkonů.

V Evropské unii slouží občanům přibližně 35 000 notářů v 22 členských státech, jejichž právní řády vycházejí z římského civilního práva, a více než 1 000 notářů ve Spojeném království a Irsku, tj. členských státech s obyčejovým právem.

Ve styku s evropskými institucemi zastupuje notáře z jurisdikcí EU založených na římském civilním právu [Rada notářství Evropské unie](#) (CNUE), která byla založena v roce 1993. CNUE zastupuje notářství všech členských států EU, ve kterých institut notářství podle římského civilního práva existuje: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Francie, Itálie, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko. Notáři vykonávající svoji praxi v jurisdikcích obyčejového práva Spojeného království a Irsku mají svoje vlastní vnitrostátní profesní organizace. Na mezinárodní úrovni jsou Anglie a Wales, Skotsko, Irsko a Severní Irsko zastupovány subjektem [the UK and Ireland Notarial Forum](#).

Poslední aktualizace: 21/01/2019

Tyto stránky spravuje Evropská komise. Informace na této stránce nemusí nezbytně vyjadřovat oficiální stanovisko Evropské komise. Komise neodpovídá ani neručí za informace nebo údaje, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Pokud jde o předpisy v oblasti autorských práv pro webové stránky EU, viz [právní upozornění](#).

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Belgie

Zde najdete přehled právnických povolání v Belgii

[Právníká povolání – úvod](#)

[Státní zástupci](#)

[Soudci](#)

[Advokáti](#)

[Notáři](#)

[Další právníká povolání](#)

[Organizace, které nabízejí bezplatné právní poradenství](#)

[Právní databáze](#)

[Portál Federální veřejné služby Soudnictví \(Service Public Fédéral Justice\)](#)

Právníká povolání – úvod

V této části najdete úvodní informace o těchto právnických povoláních:

státní zástupci,

soudci,

advokáti,

notáři a

soudní úředníci.

Státní zástupci

Organizace

Státní zastupitelství (*Ministère public*) se skládá z **prokurátorů (*un parquet*)** a **státních zástupců působících při „auditoratu“ (*un auditeur*)**, kteří v této funkci plní úkoly svého úřadu, jež jsou v pravomoci soudního dvora nebo soudu, ke kterému jsou přiděleni.

Na úrovni soudního obvodu vykonává funkci státního zástupce u soudu prvního stupně **královský prokurátor (*le procureur du Roi*)** a jeho první zástupci a zástupci ve funkci prokurátora u soudu první instance, zejména u soudu pro mladistvé, jenž je součástí soudu první instance. Tuto funkci vykonávají i u policejního soudu / policejních soudů a obchodního soudu.

U pracovních soudů vykonává tuto funkci **pracovní auditor (*l'auditeur du travail*)** za podpory zástupců a případně prvních zástupců. V této funkci působí i u soudu pro přečiny, jenž je součástí soudu první instance, a policejního soudu v trestních věcech, které jsou v jejich kompetenci.

Na úrovni odvolací a pracovních soudních dvorů vykonává funkci státního zástupce **generální prokurátor (*le procureur général*)**, který řídí státního zástupce generální prokuratury a generálního pracovního auditoratu a vykonává nad nimi dohled. V případě generální prokuratury pomáhají generálnímu prokurátorovi první generální advokát, generální advokáti a zástupci generálního prokurátora. V případě generálního auditoratu se jedná o prvního generálního advokáta, generální advokáty a generální zástupce.

V případě **kasačního soudního dvora** vykonává funkci státního zástupce **generální prokurátor** u tohoto soudního dvora, jemuž pomáhají první generální advokát a generální advokáti. Přes shodný název je funkce státního zástupce v tomto případě zcela odlišná. Kasační soudní dvůr nerozhoduje o podstatě věci, nýbrž ověřuje zákonnost a řádnost daného soudního řízení.

Státní zástupce je při výkonu vyšetřování a trestního stíhání **nezávislý**, aniž by to mělo vliv na právo ministra, v jehož pravomoci je nařizovat trestní stíhání a vydávat směrnice o trestní politice, včetně politiky vyšetřování a trestního stíhání.

Úloha a povinnosti

Státní zástupce je pověřen řadou úkolů a povinností. Tyto úkoly a povinnosti se **týkají řešení a sledování** jak **věcí trestních**, tak **věcí občanskoprávních**. **V případě trestních věcí** dohlíží státní zástupci (v zájmu společnosti) na řádný průběh trestního řízení. Činí tak na úrovni projednávání podstaty věci i během předchozí fáze shromažďování informací a vyšetřování/šetření (v případě vyšetřovacích soudů: poradní a obžalovací senát). Při soudním jednání vyzývají k uplatnění trestního práva a současně dohlíží na to, aby byla přijata opatření nezbytná pro řádný výkon udělených trestů. **U porotního soudu** vykonává funkci státního zástupce generální prokurátor odvolacího soudního dvora, který však může touto funkcí pověřit jiného člena prokuratury. **V občanskoprávních věcech** zasahuje státní zástupce v zákonem stanovených případech a pokaždé, když jeho zásah vyžaduje veřejný pořádek. V těchto věcech poskytuje státní zástupce své stanovisko (písemné nebo ústní) k dané věci. Státní zástupce povinně obdrží výzvu k vyjádření stanoviska ohledně věcí, které se týkají konkrétních oblastí vyjmenovaných v čl. 764 prvním pododstavci soudního řádu. Rovněž může obdržet výzvu k vyjádření stanoviska u jakékoli jiné věci, považuje-li to za vhodné a je-li to v jeho místní příslušnosti, přičemž soud nebo soudní dvůr to může nařídít z moci úřední (odst. 764 druhý pododstavec soudního řádu).

Kromě těchto hlavních úkolů spadá do pravomoci státního zástupce rovněž příslušné **sledování a výkon rozhodnutí a směrnic v oblasti trestní politiky**. Směrnice v oblasti trestní politiky stanoví ministr spravedlnosti po konzultacích s kolegiem generálních prokurátorů, které se skládá z pěti generálních prokurátorů u odvolacích soudních dvorů.

Kolegium spadá pod ministra spravedlnosti a přijímá rozhodnutí s cílem vypracovat co nejsouvislejší a nekoordinovanější politiku a zajistit řádné fungování státního zastupitelství.

Pravomoci kolegia zahrnují celé území Belgického království a jeho rozhodnutí jsou závazná pro generální prokurátory u odvolacích soudních dvorů a pro všechny členy státního zastupitelství spadající pod jejich pravomoc a vedení.

Podrobné informace naleznete na internetových stránkách Federální veřejné služby soudnictví (Ministère de la Justice, oddíl „Ordre judiciaire“ – „Parquet“).

Soudci

Organizace

Rozlišujeme **soudce** – *magistrature assise* (soudci u soudů a radové u soudních dvorů) a státní zástupce – magistrature debout (státní zástupce nebo prokurátor – viz výše).

Soudcům, kteří zasedají u soudů, se obvykle říká „**soudci**“, zatímco soudcům zasedajícím u soudních dvorů se říká „**radové**“.

Úlohou soudců je aplikovat zákon na situaci/spor, který jim byl předložen v občanskoprávní věci, a na osoby, které spáchaly nějaký trestný čin.

U některých soudů zasedají soudci z povolání vedle soudců laických. **Laické soudce** najdeme u těchto soudů:

obchodní soud (*Tribunal de commerce*): soudci z povolání a soudci obchodního soudu (laičtí)

pracovní soud (*Tribunal du travail*): soudci z povolání a soudci pracovního soudu (laičtí)

soud pro výkon trestu (*Tribunal de l'application des peines*): soudci z povolání a přisedající soudci pro výkon trestu.

Odpovědný orgán

☞ **Nejvyšší soudní rada (Conseil supérieur de la justice)** plní **trojí funkci**:

má rozhodující roli v politice **jmenování** soudců, a to objektivním a nepolitickým způsobem;

vykonává **vnější kontrolu** fungování soudnictví včetně řešení stížností;

předkládá stanoviska politickým činitelům s cílem zlepšovat fungování soudů a státního zastupitelství.

Více informací najdete na internetových stránkách ☞ **Nejvyšší soudní rady (Conseil supérieur de la justice)**.

Advokáti

Úloha a povinnosti

Profese advokáta slouží zájmům práva a spravedlnosti. Advokát je podřízen profesním pravidlům, jež zaručují jeho **úplnou nezávislost**. Jedním z nich je například profesní povinnost mlčenlivosti.

Advokát absoluuje odbornou přípravu pro zastupování klientů v různých odvětví práva, které se často prolínají (korporátní právo, správní právo, právo územního plánování, daňové právo, rodinné právo atd.). V rámci své kariéry se advokát může specializovat na jedno nebo více těchto odvětví, ve kterých nabyl příslušné zkušenosti.

Úlohou advokáta je pomáhat klientům nejen před soudy, ale rovněž ve všech situacích, ve kterých mohou potřebovat právní pomoc, mluvčího, přípravu smluvní dokumentace a morální podporu.

Obecně jde o trojí činnost:

Advokát **radí**

Advokát **usmívá**

Advokát **hájí**

Advokát může své klienty zastupovat před všemi soudy království (*Tribunal de Police, Justice de Paix, Tribunal de première instance, Tribunal de Commerce, Tribunal du Travail, Cour d'Appel, Cour du Travail, Cour d'Assises, Conseil d'Etat*), jakož i v jiných zemích Evropské unie.

Rovněž vám může pomoci v rozhodcích řízeních, smírčích řízeních nebo při mediaci, tj. ve všech případech alternativního řešení sporů nebo při jakémkoliv jednání, zasedání či schůzi.

Advokát nezasahuje pouze v případě konfliktu, poskytuje poradenství nebo navrhuje či upravuje smluvní dokumentaci, což často umožňuje vyhnout se soudnímu sporu.

Stejně tak vám může pomoci, pokud si chcete pronajmout či koupit nemovitost, založit obchodní společnost, vyřešit dluhy, uzavřít novou pracovní smlouvu nebo pokud jste se stali obětí nehody či útoku, předvolání k soudu či si přejete ukončit své manželství atd.

Advokát dostupný všem:

Zákon upravuje pro osoby, které nemají dostatek prostředků, službu právní pomoci (*L'aide juridique*, dříve nazývanou služba *pro deo*) a právní podporu (*L'assistance judiciaire*):

Právní pomoc umožňuje využít bezplatně nebo částečně bezplatně služeb advokáta. Tvoří ji dva stupně:

Právní pomoc prvního stupně je dostupná všem osobám, aniž by byla podmíněna nedostatkem prostředků. Jde o permanenci, během které jsou advokáti k dispozici pro krátké porady: první právní poradou, žádost o informace atd.

Za právní pomoc prvního stupně odpovídají *Commissions d'Aide Juridique (C.A.J.)*.

Právní pomoc druhého stupně je dostupná osobám, jež splňují určité podmínky v oblasti finančních prostředků nebo se nacházejí v určitých situacích. Tato pomoc, která je zcela nebo zčásti bezplatná, umožňuje získat přidělení advokáta, který bude poskytovat pomoc a komplexní poradenství v rámci soudního nebo správního řízení nebo v rámci mediace.

Za právní pomoc druhého stupně odpovídají advokátní komory.

Právní podpora umožňuje úplné nebo částečné osvobození od nákladů řízení (soudního poplatku, registračního poplatku, nákladů soudního vykonavatele, notáře, znalce atd.). O její poskytnutí se žádá osobně nebo prostřednictvím advokáta k příslušnému úřadu.

Příslušné orgány

Každý advokát musí být členem některé advokátní komory. V současnosti existuje v Belgii 28 advokátních komor.

L'Ordre des Barreaux Francophones et Germanophone (AVOCATS.BE) je organizací, která sdružuje všechny advokátní komory francouzsky a německy hovořících advokátů v zemi (13 advokátních komor francouzsky hovořících advokátů a 1 komora německy hovořících advokátů).

L'Orde van Vlaamse Balies (O.V.B.) je organizací, která sdružuje všechny advokátní komory nizozemsky hovořících advokátů (14 advokátních komor).

Další informace o povolání advokáta najdete na těchto internetových stránkách:

[Asociace frankofonních a germanofonních advokátů Belgie \(Ordre des barreaux francophones et germanophones de Belgique\)](#)

[Asociace vlámských advokátů \(Ordre des barreaux néerlandophones\)](#)

Přístup do této databáze je **zdarma**.

Notáři

Notáři jsou **veřejnými úředníky** jmenovanými králem, jejichž úlohou je zejména ověřovat právní úkony, které byly před nimi uskutečněny. Některé úkony ze zákona vyžadují, aby notář konstatoval, že došlo ke shodě mezi stranami (**veřejné listiny**). Služeb notáře je například nutno využít při prodeji nemovitosti. Kromě vystavování veřejných listin se na notáře lze obracet i za účelem rozdělení pozůstalosti, vyhotovení soukromoprávních listin a se žádostí o stanovisko atd.

Působnost notáře zahrnuje především tři důležité oblasti:

právo nemovitostí (prodej nemovitostí, půjčky atd.),

rodinné právo (manželská smlouva, dědictví, rozvod atd.) a

obchodní právo (zakládání společností atd.).

Existuje jedna **celostátní notářská komora**. K jejím hlavním **úkolům** patří:

zastupovat belgické notáře před orgány a institucemi v rámci notářských pravomocí,

stanovovat pravidla deontologie,

zasílat notářským komorám užitečná doporučení týkající se oboru.

Existují rovněž notářské komory na úrovni provincií, které jsou disciplinárními orgány profese a jejich posláním je v zásadě dohlížet na dodržování pravidel deontologie a řešit profesní spory (například vyřizovat stížnosti).

Notáři jsou rovněž sdruženi v Královské federaci belgických notářů (*Fédération Royale du Notariat Belge (FRNB)*). FRNB je profesním sdružením notářů, které zastřešuje každodenní fungování profese a v řadě věcí zastupuje notářský stav ve vztahu s vnějším světem.

Podrobné informace najdete na [internetové stránce Královské Federace belgických notářů \(Fédération Royale du Notariat belge\)](#).

Další právníká povolání

Soudní úředníci

Soudní úředník je **ministerský a veřejný úředník**, který svoji funkci vykonává jakožto **svobodné povolání**. Jinými slovy, má dvojí profesionální statut: na jedné straně je veřejným úředníkem, na straně druhé svoji funkci vykonává **nezávisle**.

Soudní úředník je **ministerským a veřejným úředníkem** z toho důvodu, že na něj stát převedl část veřejné pravomoci. Z tohoto důvodu nemůže odmítnout výzvu ke konání, ledaže mu to neumožňuje deontologie nebo zákon, například v případě střetu zájmů nebo nezákonnosti požadavku. Soudní úředník tedy nikdy nejedná z vlastního podnětu, nýbrž vždy na žádost nějaké osoby, která ho pověřila formálním úkolem. Při vykonávání jednotlivých úkolů musí dodržovat různé zákonné povinnosti. Soudní úředník může za svůj zákrok požadovat úplatu, aby byly částečně nebo úplně uhrazeny jeho výdaje.

Vzhledem k tomu, že vykonává **svobodné povolání**, může soudní úředník jednat nezávisle a nestranně. Kromě toho dává své odborné zkušenosti do služeb všech občanů. To znamená, že od správních orgánů nedostává ani plat, ani náhrady, ani žádnou jinou kompenzaci. Musí se tedy o vše postarat sám.

Oblasti působení soudních úředníků lze rozdělit do dvou velkých kategorií: „**mimosoudní**“ (mimosoudní vymáhání pohledávek, úřední zjišťování) a „**soudní**“ (soudní doručování, výkon rozhodnutí). Během této činnosti bývá často jeho úkolem vás informovat o tom, jakým způsobem můžete vykonávat svá práva, nebo odpovídat na vaše otázky ohledně úkolu, jímž byl pověřen. Není žádný rozdíl v tom, zda jste si jeho služby vyžádali nebo zda jste předmětem jeho zákroku.

V každém soudním obvodu existuje jedna **komora** složená ze všech soudních úředníků daného **obvodu**. Jejím hlavním úkolem je dohlížet na to, aby soudní úředníci daného soudního obvodu dodržovali pravidla svého oboru a zákony a nařízení, které se na ně vztahují, a urovnávat spory, k nimž může mezi soudními úředníky dojít.

Rovněž existuje Státní komora soudních úředníků v Belgii (*Chambre nationale des huissiers de justice de Belgique*), k jejímž hlavním **úkolům** patří:

dohlížet na jednotnost oboru a na pravidla deontologie u soudních úředníků,

hájit zájmy svých členů a

zastupovat je.

Další informace najdete na internetové stránce [Státní komory soudních úředníků v Belgii \(la Chambre nationale des huissiers de justice de Belgique\)](#).

Ostatní

Soudcům a státním zástupcům pomáhají různí administrativní a soudní spolupracovníci: soudní tajemníci, referendáři, právníci na státním zastupitelství (*juristes de parquet*), tajemníci státního zastupitelství a administrativní pracovníci.

Soudcům asistuje při každém jednání **soudní tajemník**. Soudní tajemník poskytuje soudci součinnost například při přípravě spisů k soudnímu jednání. V průběhu jednání zaznamenává jeho průběh a jednotlivé výroky a dohlíží na správné vyhotovení dokumentů. Kromě toho zajišťuje a koordinuje administrativní a účetní úkony soudní kanceláře. Každý soud má soudní kancelář, kterou řídí vedoucí soudní tajemník. Podle velikosti soudu může mít soudní kancelář jednoho soudního tajemníka nebo i více. Soudním tajemníkům pomáhají administrativní pracovníci.

Referendáři (référéndaires) jsou právníci, kteří pomáhají soudcům u soudů a soudních dvorů s přípravou rozsudků. Spolupracují při zpracovávání soudních spisů na odpovědnost a podle pokynů soudců. Studují spisy, studují právní otázky a připravují návrhy rozsudků na právní úrovni.

Státní zástupci se mohou obrátit na právníky za účelem právní přípravy jejich spisů. Na státním zastupitelství se tyto právníci nazývají výrazem „*juristes de parquet*“. Provádějí zejména právní rešerše, spravují informace nebo připravují předvolání z právního hlediska, a to na odpovědnost a podle pokynů státního zástupce / státních zástupců.

Každé státní zastupitelství má sekretariát, který řídí vedoucí tajemník. Tajemníci státního zastupitelství (*secrétaires de parquet*) pomáhají státním zástupcům zejména při dokumentačních a rešeršních činnostech a při sestavování spisů. Aktualizují dokumenty a rejstříky státního zastupitelství, vedou archivy apod. Počet tajemníků státního zastupitelství závisí na jeho velikosti. Tajemníkům státního zastupitelství pomáhají administrativní pracovníci. V soudních kancelářích a na sekretariátech státních zastupitelství pracuje značný počet administrativních pracovníků. Administrativní pracovníci zajišťují správu přidělených spisů po administrativní stránce a kódování údajů v databázích. Administrativní pracovníci se zabývají vyřizováním korespondence a klasifikací a zajišťují recepční služby soudní kanceláře nebo státního zastupitelství.

Více informací o těchto profesích najdete v [tomto dokumentu](#) (376 Kb) [en](#)

Organizace, které nabízejí bezplatné právní poradenství

Každý občan může obdržet od právního odborníka **první bezplatnou právní radu**. Jedná se o **primární právní pomoc**:

praktické informace,

právní informace,

předběžné právní stanovisko nebo

odkaz na specializovanou organizaci.

Daná věc se tím okamžitě neřeší, jedná se nicméně o **první orientaci**. Poradenská právní střediska fungují v justičních palácích, u smírčích soudů, soudních dvorů, některých obecních správních orgánů, u většiny veřejných středisek sociální podpory a různých neziskových organizací, které mají právní servis.

Více informací najdete v on-line brožuře: [Právní pomoc: lepší přístup ke spravedlnosti \(L'aide juridique: un meilleur accès à la justice\)](#).

Právní databáze

Informace najdete na internetových stránkách Federální veřejné služby soudnictví (Site du Service Public Fédéral Justice) (ministerstvo spravedlnosti).

Portál Federální veřejné služby Soudnictví (Service Public Fédéral Justice)

Kategorie

Informace o:

Spravedlnost od A do Z

Informační úředník

Publikace

Stížnosti

Adresy soudů

Tisková prohlášení

Statistiky.

Soudnictví

Soudy a soudní dvory

Prokuratura

Územní příslušnost

Poradní výbor soudního sboru

Komise pro modernizaci soudnictví.

Rekonstrukce soudního systému.

Odkazy

Federální veřejná služba soudnictví (Site du Service Public Fédéral Justice)

Poslední aktualizace: 15/11/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Bulharsko

Tato stránka obsahuje informace o právnických profesích v Bulharsku

[Právníkové profese: úvod](#)

[Státní zástupci](#)

[Vyšetřovatelé](#)

[Soudci](#)

[Struktura právnických profesí: advokáti](#)

[Notáři](#)

[Další právníkové profese](#)

Právníkové profese: úvod

K hlavním právníkým profesím v Bulharsku patří: **státní zástupce, vyšetřovatel, soudce, advokát, notář, soukromý a státní exekutor a rejstříkový soudce**.

Požadavky pro výkon těchto profesí stanoví Ústava Bulharské republiky a zákon o soudním systému.

Státní zástupci

Struktura

Státní zastupitelství Bulharské republiky tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, Nejvyšší kasační státní zastupitelství, Nejvyšší správní státní zastupitelství, Národní vyšetřovací služba, odvolací státní zastupitelství, zvláštní odvolací státní zastupitelství, vojenské odvolací státní zastupitelství, okresní státní zastupitelství, Zvláštní státní zastupitelství, vojenská okresní státní zastupitelství a oblastní státní zastupitelství. V rámci okresních státních zastupitelství fungují okresní vyšetřovací oddělení a v rámci Zvláštního státního zastupitelství funguje Vyšetřovací oddělení. Okresní státní zastupitelství sestávají ze správních oddělení, jejichž státní zástupci se zabývají řízeními týkajícími se správních věcí.

Státní zastupitelství je jednotné a centralizované. Všichni státní zástupci a vyšetřovatelé jsou podřízeni nejvyššímu státnímu zástupci. Každý státní zástupce je podřízen svému příslušnému nadřízenému státnímu zástupci a všichni státní zástupci a vyšetřovatelé jsou podřízeni správnímu předsedovi příslušného státního zastupitelství. Vojenští státní zástupci a vyšetřovatelé jsou při výkonu svých funkcí nezávislí na vojenských orgánech.

Nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává prezident Bulharské republiky na návrh [Nejvyšší soudní rady](#) (Visš sadeben savet, VSS) na období sedmi let bez možnosti dalšího jmenování.

O jmenování, povýšení nebo přeřazení do nižší funkce, přeložení a zbavení úřadu státního zástupce rozhoduje Nejvyšší soudní rada.

Státní zástupce musí splňovat tyto podmínky:

státní zástupce Nejvyššího kasačního státního zastupitelství a státní zástupce Nejvyššího správního státního zastupitelství – alespoň 12 let právní praxe;

státní zástupce odvolacího státního zastupitelství, státní zástupce vojenského odvolacího státního zastupitelství a státní zástupce zvláštního odvolacího státního zastupitelství – alespoň 10 let právní praxe, ale státní zástupce zvláštního odvolacího státního zastupitelství – alespoň 12 let právní praxe, z čehož nejméně 8 let praxe jako státní zástupce nebo vyšetřovatel;

státní zástupce okresního státního zastupitelství, státní zástupce vojenského okresního státního zastupitelství, státní zástupce Zvláštního státního zastupitelství – alespoň 8 let právní praxe, ale státní zástupce Zvláštního státního zastupitelství – alespoň 10 let právní praxe, z čehož nejméně 5 let praxe jako státní zástupce nebo vyšetřovatel;

státní zástupce oblastního státního zastupitelství – alespoň 3 roky právní praxe;

čekatel státního zastupitelství – nevyžaduje se žádná předchozí praxe.

Státní zástupci obdrží definitivu rozhodnutím Nejvyšší soudní rady na základě dokončení pětiletého služebního období a kladného hodnocení výkonnosti.

Úloha a činnost

Nejvyšší státní zástupce řídí státní zastupitelství, vydává instrukce a pokyny k činnostem státního zastupitelství, společně s vedením ministerstva a státními orgány zřizuje zvláštní meziresortní oddělení, jež napomáhají vyšetřování pod procesním vedením státního zástupce, jehož k tomu nejvyšší státní zástupce určil. Nejvyšší státní zástupce může věc předložit Ústavnímu soudu.

Státní zástupce vede vyšetřování jako dohlížející státní zástupce. Státní zástupce podává odvolání a žádá o zrušení či změnu nezákonných opatření ve lhůtách a za podmínek, jež stanoví zákon. Může pozastavit provádění opatření do doby, než příslušný orgán odvolání zváží. Proti veškerým úkonům státního zástupce lze podat odvolání na přímo nadřízeném státním zastupitelství, nejsou-li tyto úkony předmětem soudního přezkumu. Nadřízený státní zástupce nebo státní zástupce z nadřízeného státního zastupitelství může provádět činnosti, jež spadají do kompetence jemu podřízených státních zástupců, a v zákonem stanovených případech může písemně pozastavit nebo odvolat jejich rozhodnutí.

Při výkonu svých funkcí jsou státní zástupci nezávislí a jednají v souladu s právními předpisy. Státní zástupci jsou politicky neutrální. Při vydávání aktů vycházejí státní zástupci ze zákona a z důkazů shromážděných v dané věci, přičemž jsou vedeni vlastním svědomím a vnitřním přesvědčením.

Více informací viz internetové stránky [Státního zastupitelství Bulharské republiky](#) (Prokuratura na Republika Balgarija).

Bulharské sdružení státních zástupců je dobrovolné nepolitické sdružení úředníků, kteří pracují či pracovali na státním zastupitelství v Bulharské republice. Jeho cílem je sdružovat úředníky státních zastupitelství celé země a zajistit nezbytné informace a výměnu odborných stanovisek k práci státních zastupitelství a rozšiřovat mezinárodní vztahy státních zastupitelství a státních zástupců. Více informací viz internetové stránky sdružení <http://apb.prb.bg/>.

Vyšetřovatelé

V souladu se zákonem o soustavě soudů mají vyšetřovatelé v Bulharské republice status soudních úředníků, která zahrnuje soudce a státní zástupce.

Vyšetřujícími orgány jsou Národní vyšetřovací služba, okresní vyšetřovací oddělení okresních státních zastupitelství a vyšetřovací oddělení Zvláštního státního zastupitelství. Vyšetřovací oddělení na sofijském městském státním zastupitelství má status okresního vyšetřovacího oddělení.

Národní vyšetřovací služba je řízena přímo nejvyšším státním zástupcem nebo ředitelem, který je zároveň náměstkem nejvyššího státního zástupce pro vyšetřování. Ředitel Národní vyšetřovací služby je zodpovědný za správní a organizační vedení vyšetřovatelů a úředníků Národní vyšetřovací služby a poskytuje metodologické vedení vyšetřovatelům okresních vyšetřovacích oddělení okresních státních zastupitelství.

Okresní vyšetřovací oddělení na okresních státních zastupitelstvích a vyšetřovací oddělení zvláštního státního zastupitelství jsou složena z vyšetřovatelů.

Vyšetřovatelé okresních vyšetřovacích oddělení na okresních státních zastupitelstvích a vyšetřovacího oddělení na Zvláštním státním zastupitelství vyšetřují případy, které jim byly přiděleny správním předsedou příslušného státního zastupitelství.

Při plnění svých povinností v souvislosti s trestním řízením jednají vyšetřovatelé pod vedením a dohledem státního zástupce.

Příkazy, jež vydávají vyšetřovatelé v souvislosti s vyšetřováním, jsou závazné pro všechny státní orgány, právnické osoby a občany.

Soudci

O jmenování, povýšení nebo přeřazení do nižší funkce, přeložení a zbavení úřadu soudce v Bulharsku rozhoduje Nejvyšší soudní rada.

Struktura

Soudci musí splňovat tyto podmínky:

soudce Nejvyššího kasačního soudu a soudce Nejvyššího správního soudu – alespoň 12 let právní praxe;

soudce odvolacího soudu, soudce vojenského odvolacího soudu, soudce Zvláštního odvolacího trestního soudu – alespoň 10 let právní praxe, ale soudce Zvláštního odvolacího trestního soudu – alespoň 12 let právní praxe, z čehož alespoň 8 let praxe jako soudce v trestních věcech;

soudce okresního soudu, soudce správního soudu, soudce vojenského soudu, soudce Zvláštního trestního soudu – alespoň 8 let právní praxe, ale soudce Zvláštního trestního soudu – alespoň 10 let právní praxe, z čehož alespoň 5 let praxe jako soudce v trestních věcech;

soudce oblastního soudu – alespoň 3 roky právní praxe;

soudní čekatel – nevyžaduje se žádná předchozí praxe.

Soudci obdrží definitivu rozhodnutím Nejvyšší soudní rady na základě dokončení pětiletého služebního období a kladného hodnocení výkonnosti.

Bulharskou soudcovskou unii založilo dne 28. března 1997 v Sofii třicet zakládajících členů, mezi něž patřili soudci Nejvyššího kasačního soudu i okresních a oblastních soudů z celé země.

Bulharská soudcovská unie navazuje na činnost Unie bulharských soudců, která byla založena v roce 1919 a až do roku 1945 působila jako neformální profesní organizace, která sdružovala soudcovské společnosti a měla za cíl chránit jeho profesní zájmy i projednávat a řešit jeho problémy.

Více informací viz internetové stránky [Bulharské soudcovské unie](#) (Sajuz na sadiite v Balgarija).

Unie „SDRUŽENÍ BULHARSKÝCH SOUDCŮ“ byla založena s cílem zajistit občanům spravedlnost, transparentnost a přístup ke spravedlnosti.

V rámci soudního systému se snaží postupovat v souladu s ústavními i zákonnými normami a dodržovat pravidla profesní i obecné etiky. Více informací viz internetové stránky sdružení <http://www.judgesbg.org/bg/>.

Úloha a činnost

Bulharská soudcovská unie vede spisy včetně těch, které se týkají disciplinárních řízení vedených proti soudcům, plní úlohu mediátora ve sporech mezi soudci a jinými státními úředníky, poskytuje podporu zákonodárci v průběhu legislativního procesu, uchovává záznamy a vydává noviny.

Soudní asistenti a asistenti státních zastupitelství

Při okresních, správních a odvolacích soudech, na Nejvyšším kasačním soudu a na Nejvyšším správním soudu působí soudní asistenti.

Při okresních a odvolacích státních zastupitelstvích, na Nejvyšším kasačním státním zastupitelství a na Nejvyšším správním státním zastupitelství působí asistenti státních zastupitelství.

Osoba, která splňuje požadavky stanovené pro funkci soudce, státního zástupce nebo vyšetřovatele a která uspěla ve výběrovém řízení pro soudní úředníky, je jmenována soudním asistentem nebo asistentem státního zastupitelství.

Soudní asistenti jsou jmenováni správním předsedou příslušného soudu. Asistenti státních zastupitelství jsou jmenováni nejvyšším státním zástupcem nebo správním ředitelem příslušného státního zastupitelství.

Struktura právnických profesí: advokáti

Advokáti

Profese advokáta je v Bulharsku upravena Ústavou. Advokátem může být pouze osoba, která složila slib a je zapsána v seznamu advokátní komory. V každém soudním obvodu okresního soudu působí jedna advokátní komora podřízená Nejvyšší advokátní radě, jejíž sídlo se nachází v Sofii. Status, práva a povinnosti advokátů stanoví zákon o advokacii.

Nejvyšší advokátní rada je právnická osoba, která sdružuje zástupce advokátních komor, přičemž na každých 40 advokátů připadá 1 delegát.

Nejvyšší advokátní rada svolává a pořádá setkání Valného shromáždění bulharských advokátů, vykonává jeho rozhodnutí a připravuje pro něj zprávy a předkládá je, stanoví výši vstupních a ročních příspěvků advokátů do rozpočtu rady, vydává vyhlášky v souladu se zákonem o advokacii, rozhoduje o odvoláních proti protiprávním rozhodnutím valných shromáždění advokátních komor a proti legalitě voleb do advokátních rad, rozhoduje o odvoláních a protestech proti rozhodnutím advokátních rad o přijetí advokátních koncipientů a proti rozhodnutím o zamítnutí zápisu do seznamu advokátů, zajišťuje a potvrzuje výdaje spojené s fungováním Nejvyššího kontrolního výboru a Nejvyššího disciplinárního soudu.

Nejvyšší advokátní rada vede jeden rejstřík advokátů, jeden rejstřík advokátních koncipientů a advokátních kanceláří a jeden rejstřík cizích advokátů, kteří mají právo hájit účastníky řízení před bulharskými soudy.

Právní databáze

Více informací viz internetové stránky [Nejvyšší advokátní rady](#) (Visšija advokatski savet).

Notáři

Struktura

Notář je osoba pověřená státem k pořizování notářských úkonů stanovených zákonem. Notář je při výkonu svých povinností nezávislý a řídí se výhradně zákonem. Činnost všech notářů z hlediska souladu se zákonem a řádem notářské komory kontroluje ministr spravedlnosti.

Postavení notářů, jejich práva a povinnosti jsou stanoveny bulharským zákonem o notářích a výkonu notářského povolání.

Úloha a činnost

[Notářská komora](#) (Notarialnata kamara) je organizace notářů v Bulharské republice, která byla založena podle zákona o notářích a výkonu notářského povolání. Všichni notáři jsou ze zákona členy Notářské komory Bulharské republiky. Notářská komora je právnická osoba, jejíž sídlo se nachází v Sofii. Orgány notářské komory jsou valné shromáždění, výbor, dozorčí výbor a disciplinární komise. Předseda výboru vystupuje jako zástupce notářské komory. Notářská komora pořádá a podporuje aktivity notářů, chrání a propaguje prestiž profese a udržuje vztahy s mezinárodními organizacemi, které vyvíjejí obdobnou činnost.

Více informací viz internetové stránky [notářské komory](#).

Další právnické profese

Soukromí exekutoři

Soukromý exekutor je osoba, kterou stát pověřil prováděním exekucí občanskoprávních nároků a vymáhání veřejnoprávních nároků. Pravomoc soukromého exekutora je omezena územím obvodu příslušného okresního soudu.

Komora soukromých exekutorů má za úkol propagaci profese soukromého exekutora i zlepšování vykonávacích řízení v Bulharsku tím, že bude hájit veřejný zájem a podporovat své členy.

Právní databáze

[Komora soukromých exekutorů](#) (Kamarata na častnite sadebni izpalniteli) vede rejstřík soukromých exekutorů.

Rejstřík je veřejný, přístup do něj zajišťují webové stránky komory. Každý má právo požádat o informace z rejstříku a obdržet z něj výpis (zákon o soukromých exekutorech).

Soukromí exekutoři musí ministerstvu spravedlnosti předkládat půlroční a výroční zprávy o své činnosti, které ministr spravedlnosti používá coby základ pro vytváření, údržbu a rozvoj informačního systému pro výkon soudních rozhodnutí. Užívání tohoto informačního systému podléhá poplatku vybíranému ministerstvem spravedlnosti ve výši, která je určena tarifně a je schválena radou ministrů. Státní orgány, orgány místní samosprávy a místní orgány státní správy a osoby pověřené výkonem veřejných funkcí mají do tohoto informačního systému bezplatný přístup z moci úřední.

Státní exekutoři

Státní exekutoři mají za úkol provádět exekuci nároku v občanskoprávních věcech. Stát může státním exekutorům svěřit i provádění exekucí veřejnoprávních nároků v případech stanovených zákonem.

Počet státních exekutorů je stanoven ministrem spravedlnosti.

U oblastních soudů, kde nepůsobí žádný státní exekutor, vykonává jeho funkci soudce oblastního soudu určený předsedou tohoto soudu; tato skutečnost se oznámí ministru spravedlnosti.

Státní exekutory jmenuje na základě výběrového řízení ministr spravedlnosti. Ministr spravedlnosti může výběrové řízení vyhlásit rovněž na návrh předsedy některého z oblastních soudů.

[Bulharské sdružení státních exekutorů](#) (Asociacijata na daržavnite sadebni izpalniteli v Balgarija) je nezávislou a dobrovolnou profesní organizací, která sdružuje bulharské státní exekutory a chrání jejich profesní, duševní, kulturní, sociální a hmotné zájmy a přispívá k propagaci profese a její prestiže v rámci státu a společnosti.

Právní databáze

Webové stránky Bulharského sdružení státních exekutorů umožňují přístup do [Rejstříku státních exekutorů](#) (Registarat na daržavnite sadebni izpalniteli).

Rejstříkoví soudci

Při oblastních soudech působí rejstříkoví soudci.

Rejstříkový soudce nařizuje nebo zamítá vklady, poznámky nebo výmazy v katastru nemovitostí, rozhoduje o vydávání výpisů a osvědčení a provádí notářské a jiné úkony, které stanoví zákon. Rejstříkový soudce může provádět činnost pouze ve svém vlastním soudním obvodu.

Počet rejstříkových soudců je stanoven ministrem spravedlnosti.

U oblastních soudů, kde nepůsobí žádný rejstříkový soudce nebo kde rejstříkový soudce nemůže plnit své povinnosti, přebírá tyto povinnosti soudce oblastního soudu; tato skutečnost se oznámí ministru spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti může uložit státnímu exekutorovi příslušného soudu, aby vykonával povinnosti rejstříkového soudce.

Rejstříkové soudce jmenuje na základě výběrového řízení ministr spravedlnosti. Ministr spravedlnosti může výběrové řízení vyhlásit rovněž na návrh předsedy některého z oblastních soudů.

Bulharské sdružení rejstříkových soudců je nezávislou a dobrovolnou profesní organizací, která sdružuje bulharské rejstříkové soudce a chrání jejich profesní, duševní, kulturní, sociální a hmotné zájmy a přispívá k propagaci profese a její prestiže v rámci státu a společnosti. Více informací viz internetové stránky sdružení <http://www.basv.free.bg/>.

Další informace o soudních úřednících [najdete zde](#) (378 Kb) [en](#).

Poslední aktualizace: 17/12/2018

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Česká republika

Na této stránce naleznete přehled právnických povolání v České republice.

Právníká povolání – úvod

Právníká povolání zahrnují soudce pracující u soudů, státní zástupce, advokáty, notáře a exekutory.

Státní zástupci

Organizace

Státní zástupci jsou právníkou profesí činnou na státním zastupitelství. Státní zastupitelství je soustava státních orgánů, které jsou určeny k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve vymezených věcech. Věci svěřené do působnosti státního zastupitelství vykonávají státní zástupci; jiné orgány nebo osoby nesmí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

Soustava státních zastupitelství kopíruje soustavu soudů (okresní, krajská a vrchní). Na vrcholu soustavy je Nejvyšší státní zastupitelství se sídlem v Brně, které odpovídá za centrální organizaci státních zástupců a řízení státního zastupitelství. Vláda má pravomoc jmenovat a odvolávat Nejvyššího státního zástupce, a to na návrh ministra spravedlnosti

Profesní sdružení

Dobrovolným stavovským sdružením státních zástupců je Unie státních zástupců ČR [Unie státních zástupců České republiky](#), jejímž cílem je napomáhat plnění úkolů státního zastupitelství a prosazovat zákonnost v rozhodování bez ohledu na jakékoliv vlivy. Unie se rovněž podílí na vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů a zastupuje zájmy státních zástupců.

Stavovským předpisem je Kodex profesionální etiky státního zástupce.

Seznam státních zástupců seřazený dle úřadu, ke kterému jsou přiděleni, je k dispozici na webové stránce Ministerstva spravedlnosti: [Ministerstvo spravedlnosti](#).

Úloha a povinnosti - působnost státního zastupitelství

Státní zástupci jsou veřejnými funkcionáři, jejichž úkolem je zastupování státu při ochraně veřejného zájmu zejména při podávání veřejné žaloby v trestním řízení, výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, ochranná nebo ústavní výchova, činnost při prevenci kriminality a poskytování pomoci obětem trestných činů.

Působnost státního zastupitelství v trestním řízení

Státní zástupce vystupuje z pozice orgánu činného v trestním řízení, přičemž jsou mu svěřeny pravomoci ve všech stádiích trestního řízení. Státní zástupce je vybaven určitými procesními právy a současně jsou mu uloženy odpovídající procesní povinnosti.

Státní zastupitelství působí v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem č. 283/1993 Sb. Je tedy především orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu. Dále také vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda, působí v jiném než trestním řízení a vykonává další úkoly, stanoví-li tak zvláštní zákon.

V přípravném řízení trestním státní zástupce vykonává dozor nad zachováním zákonnosti. V přípravném řízení je výhradně státní zástupce oprávněn k určitým úkonům, a to dle zmocnění obsaženého v trestním řádu (zákon č. 141/1961).

Před zahájením trestního stíhání je státní zástupce povinen přijímat oznámení o skutečnostech nasvědčujících, že byl spáchán trestný čin (§ 158 odst. 2 trestního řádu).

Státní zástupce podáním obžaloby (návrhu na potrestání) dává podnět k tomu, aby soud mohl zahájit řízení před soudem, u něhož tuto obžalobu (návrh na potrestání) zastupuje. Státní zástupce je povinen účastnit se hlavního líčení, na počátku přednáší obžalobu, na závěr závěrečnou řeč.

Státnímu zástupci jsou také svěřeny pravomoci při sjednávání dohody o vině a trestu.

Státní zástupce je oprávněn podat odvolání proti rozsudku pro nesprávnost kteréhokoliv výroku. Odvolání může podat jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaného.

Dovolání je oprávněn podat nejvyšší státní zástupce.

Dále je státní zástupce oprávněn podat návrh na povolení obnovy řízení ve prospěch i v neprospěch obviněného.

V řízení proti mladistvému je státnímu zástupci uložena povinnost být vždy přítomen nejen u hlavního líčení, ale i ve veřejném zasedání (zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže).

Rozhodování o odklonech v přípravném řízení patří mezi výhradní rozhodovací pravomoci státního zástupce.

Činnost státního zastupitelství v netrestních věcech

Státní zastupitelství je také oprávněno podat návrh na zahájení občanského soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného občanského soudního řízení, to však jen v případech, které stanoví zákon.

Základem působnosti státního zastupitelství v občanském soudním řízení je čl. 80 Ústavy České republiky, který stanoví, že státní zastupitelství na základě zákona vykonává vedle veřejné žaloby i další úkoly. Zákon o státním zastupitelství pak stanoví, že státní zastupitelství působí i v jiném než trestním řízení. Tato jeho působnost je dále upravena občanským soudním řádem; upravuje se, kdy může státní zastupitelství vstoupit do zahájeného řízení v civilních věcech.

Vedle možnosti zasáhnout do občanského soudního řízení vstupem také státní zastupitelství může samo podat návrh na zahájení řízení, např. ve věcech popření otcovství Nejvyšším státním zástupcem zákona o rodině

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce státního zástupce

Funkce státního zástupce vzniká jmenováním. Státního zástupce jmenuje na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou. Státní zástupce skládá po svém jmenování do rukou ministra spravedlnosti slib

Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je:

způsobilý k právním úkonům,

bezúhonný,

ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let,

získal vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,

úspěšně složil závěrečnou zkoušku,

jeho morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a

souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

Státní zástupce je jmenován na dobu časově neomezenou, může však být své funkce dočasně zproštěn na základě rozhodnutí ministra spravedlnosti. Funkce státního zástupce zaniká dosažením věku 70 let, zemře-li státní zástupce nebo je-li prohlášen za mrtvého a dále např. byl-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena, odepřel-li složení slibu, pozbyl-li státní občanství ČR, nabyli-li funkci neslučitelnou s funkcí státního zástupce, byl-li odsouzen pro trestný čin, byl-li shledán nezpůsobilým k výkonu své funkce a nebo mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci. Funkce rovněž zaniká uložením kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce nebo vzdáním se funkce. Ministr spravedlnosti rovněž sestavuje rozpočet státního zastupitelství. Postavení státních zástupců se řídí zákonem č. 283/1993 Sb.

Neslučitelnost funkcí

Státní zástupce nesmí až na zákonem stanovené výjimky působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení. Nesmí také kromě výkonu funkce státního zástupce a funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, anebo činností spojených s dočasným přidělením k ministerstvu nebo Justiční akademii, zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost, s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu.

Platové poměry

Upravuje je právní předpis, plátcem příjmu státních zástupců je stát.

Odpovědnost za výkon funkce

Za škodu, kterou státní zástupce způsobí nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem odpovídá dle zvláštního právního předpisu stát. Státní zástupce odpovídá též za kárné provinění.

Soudci

Organizace

Základní úprava postavení soudce je obsažena v čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky. Podle tohoto článku jsou soudci při výkonu své funkce nezávislí a jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat. Postavení soudců se dále řídí zákonem č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích.

Způsob ustavení do funkce a průběh výkonu funkce

Soudce je po splnění všech potřebných podmínek jmenován do své funkce prezidentem republiky a ujímá se jí složením slibu. Na jmenování soudcem však není právní nárok.

Příprava na výkon funkce probíhá absolvováním tříleté přípravné služby justičních čekatelů vykonávané při soudech. Po uplynutí přípravné služby je čekatel připuštěn ke složení odborné justiční zkoušky.

Jmenování do funkce soudce není časově omezeno, soudce však může výkon své funkce přerušit, je-li jejího výkonu dočasně zproštěn ministrem spravedlnosti. Funkce soudce zaniká uplynutím roku, v němž soudce dosáhl věku 70 let, smrtí soudce nebo jeho prohlášením za mrtvého a dále na základě rozhodnutí o zjištění jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci, případně vzdal-li se soudce své funkce.

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce soudce

Podmínky pro jmenování jsou následující:

státní občanství České republiky,
plná způsobilost k právním úkonům,
bezúhonnost,

věk nejméně 30 let,

vysokoškolské vzdělání získané řádným ukončením studia v magisterském studijním programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,
složení odborné justiční zkoušky,

zkušenosti a morální vlastnosti dávají záruku, že bude svou funkci řádně zastávat,

souhlas s ustanovením soudce a přidělením ke konkrétnímu soudu.

Laičtí soudci (přísedíci) jsou jmenováni ze zástupců široké veřejnosti (za podmínky, že nemají záznam v rejstříku trestů). Skládají přísahu do rukou předsedy soudu a svou funkci vykonávají po dobu čtyř let.

Neslučitelnost funkcí

Soudci je zakázáno zastávat, s výjimkou funkce předsedy nebo místopředsedy soudu, jakoukoliv jinou výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech Parlamentu.

Platové poměry

Výše hmotného zabezpečení soudců se řídí zákonem.

Úloha a povinnosti

Základním právem a povinností soudců je při výkonu své funkce zachovávat nezávislost a vázanost pouze zákonem, který vykládají podle svého nejlepšího vědomí a svědomí; nesmí se přitom nechat ovlivnit např. zájmy politických stran, veřejného mínění nebo sdělovacích prostředků. Narušování nebo ohrožování nezávislosti a nestrannosti soudců je zakázáno.

Soudce dále musí rozhodovat v přiměřených lhůtách a bez průtahů a poskytovat účastníkům řízení a jejich zástupcům možnosti k uplatnění jejich práv účastníkům řízení, nesmí však přitom s nimi jednat o obsahu projednávané věci nebo o procesních otázkách, které na ni mohou mít vliv.

Soudce musí i po zániku soudcovské funkce zachovávat mlčenlivost o všem, o čem se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce; které může být jen výjimečně zproštěn.

Seznam soudců a soudů, u nichž soudci působí, je k dispozici na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti: [Ministerstvo spravedlnosti](#).

[Soudcovská unie](#) nezastupuje všechny soudce, neboť členství v ní je dobrovolné; jejím shromážděním byly přijaty Etické zásady chování soudce jako mravní principy soudcovské činnosti.

Kategorie a specializace soudců

Soudci mohou krom rozhodovací činnosti zastávat i funkce předsedů a místopředsedů soudů. Do těchto funkcí jsou jmenováni prezidentem republiky (Nejvyšší soud a Nejvyšší správní soud) nebo ministrem spravedlnosti (vrchní, krajské a okresní soudy). Mezi zvláštní úkoly těchto funkcionářů patří výkon státní správy soudů.

Další soudcem zastávanou funkcí může být předsednictví v kolegiu Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu a předsednictví v senátu soudu.

Základem vnitřní organizace okresních, krajských a vrchních soudů jsou soudní oddělení specializovaná v úsecích trestním, občanskoprávním a správním soudnictví na jednotlivé typy řízení.

Odpovědnost za výkon funkce soudce

Za případnou škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím soudce, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření a škodu způsobenou nesprávným úředním postupem odpovídá stát; od dotčeného soudce může být vymáhána regresní úhrada pouze tehdy, byla-li jeho vina zjištěna v kárném nebo trestním řízení. Soudce odpovídá za svou odbornou úroveň při výkonu soudcovské funkce.

Další soudní personál

Asistent soudce/Asistent státního zástupce (374 Kb) [en](#)

Čekatel (422 Kb) [en](#)

Vyšší soudní úředník/Vyšší úředník státního zastupitelství (372 Kb) [en](#)

Notáři

Organizace

Notáři a jejich činnost (výkon notářství) se řídí zákonem č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

Notáři jsou povinně členy Notářské komory, organizace zodpovědné za správu této profese. Komora organizuje rovněž profesní vzdělávání a přezkušování notářských kandidátů. Seznam notářů, uspořádaný dle oblastí, lze nalézt na internetové stránce [Notářská komora](#).

Způsob ustavení do funkce a průběh výkonu funkce

Do notářského úřadu, na jehož obsazení byl vypsan konkurz, je jmenován ministrem spravedlnosti na základě návrhu Komory. Funkce notáře vzniká zápisem do seznamu notářů vedeného Notářskou komorou ČR.

Přípravu na výkon úřadu vykonává adept (notářský koncipient) formou výkonu notářské praxe v zaměstnaneckém poměru u notáře. Další fází přípravy na funkci notáře je status notářského kandidáta, který již vykonal alespoň tříletou notářskou praxi a složil notářskou zkoušku.

Výkon notářského úřadu není časově omezen, může však být pozastaven. Funkce notáře zaniká dosažením věku 70 let, smrtí nebo prohlášením za mrtvého, odvoláním notáře, ztrátou státního občanství ČR, zbavením způsobilosti k právním úkonům, ale též např. odmítl-li jmenovaný notář složit slib nebo mu jeho zdravotní stav trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře.

Počet notářských úřadů v obvodu každého okresního soudu stanoví ministr spravedlnosti po vyjádření Notářské komory.

Při výkonu notářství je notář nezávislý. Je vázán pouze právním předpisy. Činnost notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností (až na zákonem stanovené výjimky).

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce notáře

Podmínky pro jmenování jsou následující:

státní občanství České republiky,
plná způsobilost k právním úkonům,
bezúhonnost,

vysokoškolské vzdělání,
vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
složení notářské zkoušky.

Předpokladem zahájení činnosti notáře je
jmenování notářem,

složení slibu do rukou ministra spravedlnosti, pokud již dříve slib neskládal,
pořízení úředního razítka notáře,
uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

Neslučitelnost funkcí

Funkce notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku; notář však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

Platové poměry

Notářský řád stanoví, že činnost notáře se vykonává za úplatu, do níž náleží zejména odměna, náhrada za promeškaný čas a náhrada hotových výdajů. Náklady hradí ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu, notář má právo vyžadovat složení přiměřené zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů. Podrobnosti o odměně notářů stanoví zvláštní právní předpis.

Úloha a povinnosti notáře

Notář má právo vykonávat notářskou činnost, přičemž je povinen dodržovat zákony a další obecně závazné právní předpisy; při poskytování právní pomoci je také vázán pokyny klienta. Má právo odmítnout provedení požadovaných úkonů pouze, pokud by odporovaly obecně závazným předpisům, jestliže notář nebo osoba mu blízká jsou zúčastněni na věci, nebo notář ve věci již poskytl právní pomoc jiné osobě s rozpornými zájmy, nebo pokud žadatel nesložil bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře. Notář má právo odstoupit od smlouvy s klientem nebo žadatelem o právní pomoc, došlo-li k narušení vzájemné důvěry.

Notář má dále povinnost zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s notářskou činností a které se mohou týkat oprávněných zájmů klienta nebo žadatele o právní pomoc, které jej mohou zprostit pouze osoby, jichž se provedené úkony týkaly.

Notáři poskytují právní a jiné služby mj. v těchto oblastech:

Dědictví – vystupují jako soudní komisaři, tedy jakožto soudní orgán,

Sepisují notářské zápisy – o právních úkonech, o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob, o jiných skutkových dějích a stavu věcí

Sepisují smlouvy,

Provádějí notářské úschovy

Sepisují notářské zápisy se svolením k vykonatelnosti,

Sepisují či uschovávají závěti

Sepisují předmanželské smlouvy (požadavek formy notářského zápisu), zástavní smlouvy a rejstřík zástav

Provádějí legalizace a vidimace

Vydávají výpisy z Katastru nemovitostí ČR, atd.

Odpovědnost notáře při výkonu funkce

Notář odpovídá žadateli, klientovi nebo jinému účastníku za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem své činnosti a současně odpovídá i svým pracovníkům za škodu, která by jim mohla vzniknout při plnění jejich pracovních povinností. K tomu účelu je povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti.

Notář je též kárně odpovědný za výkon své funkce.

Státní dohled nad činností notářů vykonává Ministerstvo spravedlnosti; Notářská komora ČR a notářské komory.

Profesní sdružení

Notářské komory, zřízené zákonem v obvodu každého krajského soudu a v obvodu městského soudu v Praze, sdružují všechny notáře se sídlem v jejich obvodech. Notářská komora je právnickou osobou s vlastními příjmy a orgány.

Notářská komora ČR je ústřední samosprávnou profesní organizací skládající se z notářských komor; je právnickou osobou s vlastními příjmy a orgány a jejím úkolem je krom jiného vedení a správa centrální evidenci závětí, která je neveřejným seznamem v elektronické podobě zahrnujícím závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů, o ustanovení správce dědictví a o jeho odvolání aj. Notářská komora ČR vede také rejstřík zástav.

Organizace právníké profese: právníci

Advokáti

Advokáti jsou povinně členy České advokátní komory ([Česká advokátní komora](#)), ústřední nevládní organizace odpovědné za samosprávu advokacie. Podmínky poskytování právních služeb advokáty upravuje zákon č. 85/1996 Sb., [o advokacii](#).

Podmínky výkonu advokacie

Advokátem může být pouze osoba zapsaná v seznamu advokátů, který vede [Česká advokátní komora](#). Do seznamu komora запиše na základě písemné žádosti každého, který splňuje následující podmínky:

má [způsobilost k právním úkonům](#),

je [bezúhonný](#),

získal vysokoškolské vzdělání v rámci [magisterského](#) studijního programu v oblasti práva

vykonával po dobu alespoň tří let právní praxi jako [advokátní koncipient](#),

složil [advokátní zkoušku](#) a

složil do rukou předsedy [advokátní komory](#) [slib](#).

Za úplatu a soustavně mohou v [České republice](#) právní služby poskytovat jen:

advokáti zapsaní v seznamu advokátů [České advokátní komory](#)

evropští advokáti.

V České republice vykonává činnost pouze jeden druh advokátů bez rozlišení, až v průběhu vykonávání praxe si každý jednotlivý advokát buduje svou vlastní specializaci v některém z odvětví práva.

Práva a povinnosti advokáta při výkonu funkce

Funkce advokáta vzniká zapsáním do seznamu advokátů.

Příprava na výkon funkce probíhá formou výkonu právní praxe advokátního koncipienta v zaměstnaneckém poměru u advokáta.

Doba, na kterou je advokát do seznamu zapsán, není časově omezena, výkon advokacie může však být pozastaven, a to buď ze zákona, nebo na základě rozhodnutí České advokátní komory.

Oprávnění k výkonu advokacie pak zaniká vyškrtnutím ze seznamu advokátů, a to ze zákona zejména v případě smrti advokáta nebo jeho prohlášení za mrtvého, zbavení nebo omezení jeho způsobilosti k právním úkonům, uložení kárného opatření vyškrtnutím ze seznamu advokátů, prohlášení konkursu vůči advokátovi anebo na základě žádosti advokáta. O vyškrtnutí může také rozhodnout Česká advokátní komora.

Neslučitelnost funkcí

Zákon stanoví, že advokát nesmí být současně s výkonem advokacie v pracovním nebo jiném obdobném poměru, s výjimkou pracovního poměru vysokoškolského učitele a nesmí ani vykonávat jinou činnost neslučitelnou s výkonem advokacie.

Platové poměry

Výkon advokacie zpravidla probíhá za odměnu hrazenou klientem, na jejíž zaplacení může advokát požadovat přiměřenou zálohu. Způsob určení odměny advokáta za poskytování právních služeb a náhrad hotových výdajů a náhrady za promeškaný čas advokáta je stanoven obecně závazným předpisem.

Odměna advokáta za poskytování právních služeb se v zásadě řídí jeho smlouvou s klientem (tzv. smluvní odměna) a, není-li takto určena, ustanoveními advokátního tarifu o mimosmluvní odměně. Byl-li advokát k poskytnutí právních služeb ustanoven, hradí jeho odměnu stát.

Profesní sdružení

Česká advokátní komora se sídlem v Praze a pobočkou v Brně je samosprávnou stavovskou organizací všech advokátů; má vlastní orgány a vydává pro advokáty závazné stavovské předpisy vyhlášené ve Věstníku České advokátní komory.

Jedním z těchto předpisů jsou Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky,

Odpovědnost za výkon funkce

Advokát klientovi odpovídá za škodu, kterou by mu on, jeho zaměstnanec nebo zástupce způsobil v souvislosti s výkonem advokacie. Pro případ této odpovědnosti musí být advokát pojištěn.

Advokát je také kárně odpovědný za kárné provinění, kterým je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností mu stanovených. **Právní databáze**
Seznam advokátů lze nalézt na webové stránce Česká advokátní komora. Na těchto stránkách lze vyhledat advokáty nejen podle teritoriálních kritérií, ale především také podle jejich specializace a jazykové dovednosti.

Je přístup do této databáze zdarma?

Ano, přístup do této databáze je zdarma.

Komerční právníci / právní poradci

V České republice vykonává praxi pouze jeden druh advokátů.

Ostatní právníká povolání

Exekutoři

Soudní exekutor je [svobodné](#) [právníké](#) povolání, které podle [exekučního řádu](#) zajišťuje provádění [exekucí](#). Všichni soudní exekutoři jsou povinně sdružení v samosprávné [Exekutorské komoře](#).

Jejich postavení je upraveno v zákoně 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

Exekutory jmenuje ministr spravedlnosti.

Exekutor má v ČR postavení veřejného činitele a jeho úkony se považují za úkony soudu.

Soudním exekutorem může být jmenován občan České republiky, který:

je plně [způsobilý k právním úkonům](#)

má české [vysokoškolské](#) právníké vzdělání

je [bezúhonný](#)

vykonával alespoň tříletou praxi

složil [exekutorskou zkoušku](#).

Způsob ustavení do funkce průběh výkonu funkce

Exekutor je po složení slibu jmenován do funkce ministrem spravedlnosti do exekutorského úřadu, na jehož obsazení bylo vypsáno výběrové řízení. Ke dni jmenování se stává členem Exekutorské komory. Příprava na výkon funkce exekutora probíhá formou výkonu praxe exekutorského koncipienta, který je zaměstnancem exekutora, vyšší úrovní přípravy pak je funkce exekutorského kandidáta, který musí před zapsáním do seznamu vykonat alespoň tříletou exekutorskou praxi a složit exekutorskou zkoušku.

Jmenování není časově omezeno, ministr spravedlnosti však může pozastavit exekutorovi výkon úřadu. Po dobu pozastavení úřadu nesmí exekutor vykonávat exekutorskou činnost a je mu ustanoven zástupce, stejně jako i po dobu trvání jiných překážek bránících výkonu exekutorské činnosti (např. nemoc, dovolená).

Výkon funkce exekutorského úřadu zaniká okamžikem zániku členství v Exekutorské komoře, jenž je spojen se smrtí exekutora nebo jeho prohlášením za mrtvého, odvoláním exekutora, pozbytím státního občanství ČR, jeho zbavením nebo omezením způsobilosti k právním úkonům.

Neslučitelnost funkcí

Činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

Platové poměry

Exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu, která se skládá zejména z odměny exekutora, náhrady hotových výdajů, náhrady za ztrátu času při provádění exekuce a náhrady za doručení písemností. Odměna exekutora může být stanovena dohodou mezi exekutorem a oprávněným; není-li takové dohody, řídí se její výše obecně závazným právním předpisem. Exekutor má právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce.

Odpovědnost exekutora:

Exekutor odpovídá za škodu způsobenou v souvislosti s exekuční činností jím samým nebo jeho zaměstnancem. Za účelem krytí případné škody musí být pojištěn.

Exekutor a exekutorský kandidát také odpovídá za kárné provinění způsobené porušením zákonné povinnosti nebo závažným nebo opětovným narušením důstojnosti exekutorského povolání.

Více podrobností naleznete na webové stránce [Exekutorská komora](#)

Organizace, které poskytují právní služby pro bono (zdarma)

Existuje řada nevládních organizací, které poskytují veřejnou právní pomoc v různých oblastech: například [Ekologický právní servis](#), [Iuridicum remedium](#).

Ve vymezených případech poskytuje bezplatné právní poradenství také Česká advokátní komora.

Exekutorská komora ČR vede bezplatné právní poradny týkající se provádění exekucí a výkonů rozhodnutí.

Poslední aktualizace: 13/05/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Dánsko

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Dánsku.

Státní zástupci

Organizace

Za **dánské státní zastupitelství** odpovídá ministr spravedlnosti, který dohlíží na státní zástupce. Státní zastupitelství se skládá z nejvyššího státního zástupce, státních zástupců a velitelů policejních okrsků.

Nejvyšší státní zástupce vede trestní řízení před Nejvyšším soudem a účastní se také jednání před **Komisí pro přezkoumání trestních věcí**.

Nejvyšší státní zástupce je nadřízeným ostatních státních zástupců a dohlíží na jejich práci. Zabývá se stížnostmi na rozhodnutí vydaná státními zástupci v prvním stupni.

Úloha a povinnosti

Úkoly a organizace [státního zastupitelství](#) jsou popsány v části 10 (články 95–107) **dánského zákona o soudní správě**.

Státní zastupitelství je povinno, ve spolupráci s policií, stíhat trestné činy v souladu s uvedeným zákonem. Ustanovení čl. 96 odst. 2 vyžaduje, aby státní zastupitelství při řízení postupovalo rychlostí, kterou udává povaha dané věci. V této souvislosti musí státní zastupitelství zajistit, aby byly stíhány osoby, které mají být potrestány, a nikoli osoby nevinné („zásada objektivit“).

Šest regionálních státních zástupců vede trestní řízení – opravné prostředky a řízení před porotou – před vrchními soudy a dohlíží na postup velitelů policejních okrsků při řešení trestních věcí. Regionální státní zástupci se rovněž zabývají stížnostmi proti rozhodnutím vydaným veliteli policejních okrsků v souvislosti s trestním stíháním. A nakonec se státní zástupci zabývají případy náhrady škody ve vztahu k trestnímu stíhání a stížnostmi proti policii.

Státní zástupce pro závažné hospodářské trestné činy odpovídá za stíhání v případě významných finančních trestných činů na území celého státu.

Hlavní státní zástupce pro závažné mezinárodní trestné činy má vnitrostátní odpovědnost za stíhání mezinárodních trestných činů spáchaných v zahraničí. Patří sem věci týkající se genocidy, trestných činů proti lidskosti a válečných trestných činů.

Velitelé policejních okrsků vystupují jako státní zástupci u městských soudů (prvního stupně), a jsou tedy – kromě řízení policie – odpovědní za šetření a vyšetřování vedená policejním okrskem a za provádění činnosti místního státního zastupitelství.

Soudci

Organizace

[Dánská rada pro jmenování do soudních funkcí](#) předkládá doporučení **ministru spravedlnosti** pro všechna jmenování do soudních funkcí s výjimkou pozice předsedy Nejvyššího soudu. V praxi se ministr spravedlnosti vždy řídí doporučeními této rady.

Disciplinárními záležitostmi týkajícími se soudců nebo jiného právního personálu zaměstnávaného soudy se zabývá [Zvláštní soud pro kárné řízení a obnovu řízení v trestních věcech](#).

[Dánská soudní správa](#) má celkovou odpovědnost za odbornou přípravu a vzdělávání právních zaměstnanců soudů.

Úloha a povinnosti

V Dánsku se **soudci z povolání** obvykle nespécializují na tu či onu právní oblast. Jejich jmenování může být trvalé nebo dočasné („konstitueret“). Asistenti a zástupci soudců se obvykle zabývají méně komplexními případy (například případy předkládanými exekutory).

Laičtí soudci se účastní, s některými důležitými výjimkami, všech trestních věcí projednávaných soudy prvního a druhého stupně. V občanskoprávních řízeních prvního a druhého stupně mohou být přizváni přisedící se zvláštní odborností. Laičtí soudci a přisedící se zvláštní odborností jsou jmenováni na dobu čtyř let.

Právní databáze

Další informace lze najít na:

veřejné internetové stránce [Dánského sdružení soudců](#)

internetové stránce [Sdružení asistentů soudců](#)

Organizace právnických povolání: právníci

Obhájci/advokáti

Advokáti vykonávající soukromou právní praxi

Dánská advokátní a právnícká společnost byla založena v roce 1919. Členství je povinné pro všechny dánské advokáty (advokater).

Advokáti v pracovním poměru a právní praktikanti

FAAF je sdružení advokátů v pracovním poměru a právních praktikantů, které spadá pod Dánské sdružení právníků a ekonomů (DJØF). DJØF je největší dánskou odborovou a zájmovou organizací pro studenty a zaměstnance v oblasti práva, správy, státní správy, výzkumu, vzdělávání, komunikace, ekonomiky, politické a sociální vědy. Má přibližně 50 000 členů, kteří pracují v těchto oblastech. Z přibližně 1 500 členů FAAF je 900 advokátů zaměstnaných v soukromé právní praxi.

Podnikoví právníci

Podnikoví právníci jsou nejen součástí Dánské advokátní a právnícké společnosti, ale mohou se také rozhodnout pro členství ve sdružení podnikových právníků (Danske Virksomhedsjurister – DVJ). Dnes jsou přibližně dvě třetiny členů sdružení DVJ držiteli osvědčení povolujícího vykonávat praxi. DVJ obecně zastupuje profesní zájmy podnikových právníků. Usiluje také o to, aby pozice a vzrůstající důležitost podnikového právníka pro obchodní komunitu, orgány, nevládní organizace a společnost obecně byla uznávána a chápána. DVJ je členem **Evropské asociace podnikových právníků** (ECLA).

Advokáti vykonávající soukromou právní praxi vs. podnikoví právníci

V Dánsku podléhají **podnikoví právníci / právní poradci** s osvědčením povolujícím vykonávat praxi naprosto stejným předpisům jako právníci vykonávající soukromou právní praxi. Zákon o soudní správě mezi těmito dvěma kategoriemi právníků nerozlišuje a obě jsou zahrnuty v Dánské advokátní a právnícké společnosti.

Znamená to, že podnikoví právníci mají v podstatě stejné právní postavení jako ostatní právníci, pokud jde o kodex chování, služební tajemství, mlčenlivost ve vztahu klient-právník, právní výsada atd. Oblast působnosti kodexu chování však byla rozšířena tak, aby bylo zajištěno, že se vztahuje i na podnikové právníky, s úpravami zohledňujícími zvláštní podmínky, ve kterých pracují.

Právní výsada pro podnikové právníky se tak řídí stejnými pravidly, jako jsou pravidla vztahující se na právníky vykonávající soukromou právní praxi. Zda však bude mít výsada u podnikových právníků i stejný obsah stejná jako u ostatní právníky nebo omezenější, bude ještě muset být ověřeno v soudní praxi. Jediná výjimka v otázce rovného právního postavení se vztahuje k tomu, koho může podnikový právník zastupovat na základě osvědčení povolujícího vykonávat praxi právníka. Právní možnost jednat jako podnikový právník je považována za mlčky přijímanou výjimku z článku 124 zákona o soudní správě, který stanoví, pro jaký druh společnosti může právník jednat.

Pokud tedy podnikový právník nemá právní praxi oddělenou od svého zaměstnání, může používat titul právníka pouze v případech, kdy zastupuje společnost nebo organizaci, která ho zaměstnává. To znamená, pokud zaměstnavatel požádá podnikového právníka o poskytnutí právního poradenství zákazníkovi nebo společníkovi/členovi, nemůže se přitom opírat o titul právníka, pokud tento podnikový právník nemá právní praxi oddělenou od svého zaměstnání a neujme se zákazníka nebo společníka/člena v rámci výkonu své soukromé praxe.

Pokud však podnikový právník nemá právní praxi oddělenou od svého zaměstnání a pokud poskytuje právní poradenství zákazníkovi nebo společníkovi/členovi, a zákazník nebo společník/člen je spotřebitelem a poradenství je poskytnuto pro komerční účely, vztahuje se na činnost podnikového právníka zákon o právním poradenství s jednou výjimkou: nevztahuje se na právní poradenství poskytované odborovými svazy a nevládními organizacemi. Důvodem této výjimky je, že takovéto poradenství není nabízeno pro komerční účely a je obecně považováno za doplňkovou službu pro řádné členy, která se vztahuje k účelu odborového svazu.

Právní poradenství poskytnuté individuálnímu spotřebiteli zaměstnancem odborového svazu (který je držitelem osvědčení povolujícího vykonávat praxi právníka) je tedy upraveno pouze obecnými pravidly pro odměňování v nesmluvních vztazích a je pouze nepřímo upraveno dánským kodexem chování. Dánský kodex chování stanoví, že podle čl. 126 odst. 4 zákona o soudní správě právník nesmí (mimo své profesní právní závazky) projevovat chování nehodné právníka v otázkách obchodní nebo finanční povahy.

Zákon o právním poradenství

Od července 2006 podléhá právní poradenství poskytované spotřebitelům pro komerční účely zvláštní právní úpravě – bez ohledu na vzdělání právního poradce. Zákon se výslovně nevztahuje na právní poradenství poskytované právníky v rámci jejich nezávislé právní praxe. Nevztahuje se rovněž na právní poradenství poskytované odborovými svazy nebo nevládními organizacemi, neboť takovéto poradenství není považováno za poradenství komerční povahy (viz výše). Mimo oblast působnosti tohoto zákona spadá také právní poradenství poskytované subjekty v oblasti finančnictví, pokud takový subjekt podléhá kodexům chování vydaným ministrem pro hospodářské a obchodní záležitosti.

Jak již však bylo zmíněno, není to totéž jako říci, že právní poradenství poskytované osobou, která má osvědčení povolující vykonávat praxi právníka, není zákonem upraveno. Pokud podnikový právník, který má osvědčení povolující vykonávat praxi právníka, poskytne právní poradenství spotřebiteli (a tedy jiné osobě než svému zaměstnavateli) a pokud podnikový právník nemá samostatnou právní praxi, bude tato služba spadat do oblasti působnosti zákona o právním poradenství, je-li považováno za poradenství poskytnuté pro komerční účely.

Hlavní prvky zákona o právních poradcích lze popsat takto:

Právní poradce se musí chovat v souladu s kodexem chování. Zahrnuje to důkladné, svědomité a důsledné plnění svých povinností s ohledem na zájmy klienta. Poradenství musí být poskytováno dostatečně rychle.

Smlouvy o poskytování právního poradenství musí být písemné.

Právní poradce není povinen uzavřít pojištění profesní odpovědnosti, ale tato informace musí být uvedena ve smlouvě o poskytování právního poradenství.

Právní poradce musí informovat klienta o ceně právního poradenství.

Právní poradce nesmí přijímat svěřený majetek.

Právní poradce nesmí klientovi pomáhat, má-li zvláštní osobní nebo finanční zájem na výsledku věci.

Právní poradce podléhá kodexu chování vydanému ministrem spravedlnosti. Na dodržování zákona a kodexu chování právním poradcem dohlíží veřejný ochránce práv spotřebitelů.

Právní databáze

Tyto informace jsou dostupné na stránce [Dánské advokátní a právnícké společnosti](#).

Stránka poskytuje informace o dánských právnických povoláních v angličtině. Obsahuje také (v dánštině) seznam advokátů vykonávajících soukromou právní praxi.

Další právní povolání

Organizace, které poskytují veřejně prospěšné právní služby

V celém Dánsku **se nacházejí kliniky právní pomoci**. Kdokoli hledá právní pomoc, může kontaktovat [Agenturu pro občanské záležitosti](#), která jej odkáže na nejbližší kliniku. Adresa je:

The Civil Affairs Agency
Gyldenløvesgade 11, 2.
1600 Copenhagen V
Telefon: +45 33 92 33 34,
Fax: +45 39 20 45 05

E-mail: civilstyrelsen@civilstyrelsen.dk

Pondělí–čtvrtek 10.00–15.00, pátek 10.00–14.00

Poslední aktualizace: 01/05/2010

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [de](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Právní povolání - Německo

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Německu.

Právní profese

Státní zástupce (Staatsanwalt)

Úloha a povinnosti

Státní zastupitelství je nezávislým orgánem trestního soudnictví, který má v hierarchii místo na stejné úrovni jako soudy. Odpovídá za vedení vyšetřování v přípravném řízení a zastupuje obžalobu v trestních řízeních a také odpovídá za výkon rozsudku. Pokud zákon nestanoví jinak, je státní zastupitelství v rámci trestního řízení příslušné i pro stíhání správních deliktů.

Státní zastupitelství má povinnost při předložení dostatečných důkazů zasahovat v případech všech postihnutelných trestných činů. To znamená, že státní zastupitelství musí obžalovat a stíhat každého podezřelého, v jehož případě jsou splněny zákonné podmínky.

Při šetření v rámci trestního řízení je státní zastupitelství oprávněno využít i jiných osob podílejících se na vyšetřování, mimo jiné policejních úředníků, vyšetřovatelů daňových úniků a celních úředníků. Tyto osoby se musí řídit pokyny státního zastupitelství.

Činnost státního zastupitelství se v řízení před soudem zaměřuje především na trestní řízení. To platí jak pro řízení v prvním stupni, tak v odvolacím řízení. Podání obžaloby je v trestním řízení podmínkou pro soudní projednání. Kromě několika výjimek týkajících se přečinů musí státní zastupitelství vznést obžalobu. Během hlavního soudního řízení je státní zástupce přítomen jakožto zástupce žalujícího orgánu.

V řízení v prvním stupni musí státní zástupce přečíst obžalobu. Ve všech fázích řízení má státní zástupce právo vyslyšet obžalovaného a svědky. Na konci jednání přednese státní zástupce svou řeč, v níž zhodnotí skutkový a právní stav, navrhne odsouzení žalovaného a určitý trest nebo zproštění viny. Státní zástupce musí přitom jednat nestranně a musí brát v úvahu nejen přitěžující, ale také polehčující okolnosti. Má-li státní zastupitelství za to, že rozhodnutí soudu je třeba z věcných nebo právních důvodů přezkoumat, má právo podat odvolání – třeba i ve prospěch žalovaného.

Organizace

Státní zastupitelství je organizováno hierarchicky. Pracovníci státního zastupitelství se tudíž musí řídit pokyny svých nadřízených.

Vzhledem ke federálnímu systému uspořádání Německa je zapotřebí rozlišovat mezi pravomocemi spolku a pravomocemi spolkových zemí.

Spolkové státní zastupitelství (Bundesanwaltschaft)

Hlavní spolkové zastupitelství u Spolkového soudního dvora je nejvyšším orgánem činným v trestním stíhání v oblasti státní ochrany Spolkové republiky Německo. Zastupuje úřad státního zástupce ve věcech závažných zločinů proti státu, zejména takových, které ovlivňují vnitřní a vnější bezpečnost Spolkové republiky Německo (např. politicky motivované zločiny, zejména teroristické činy, stejně jako vlastizrada a špionáž).

Hlavní spolkový zástupce rovněž stíhá zločiny proti mezinárodnímu trestnímu zákoníku a účastní se řízení o opravných prostředcích před trestními senáty Spolkového soudního dvora.

Hlavní spolkový zástupce řídí spolkové zastupitelství u Spolkového soudního dvora. Dohlíží na spolkové zástupce, nejvyšší státní zástupce a státní zástupce úřadu a řídí je.

Hlavní spolkový zástupce podléhá služebnímu dohledu spolkového ministra spravedlnosti. Ministr spravedlnosti však nevykonává služební dohled a nemá nařizovací pravomoc vůči státním zástupcům spolkových zemí.

Státní zástupci spolkových zemí (Staatsanwaltschaften der Länder)

Ve všech dalších případech (běžné trestné činy) provádějí trestní stíhání státní zastupitelství ve spolkových zemích. Úřad hlavního spolkového zástupce na úrovni spolku a státní zastupitelství na úrovni zemí jsou oddělené a samostatné orgány. Mezi spolkovou úrovní a zemskou úrovní není žádný hierarchický vztah.

Všech 16 spolkových zemí má svá vlastní státní zastupitelství, která jsou organizována takto:

Každému zemskému soudu je přiděleno státní zastupitelství, které je příslušné také pro okresní soudy, které náleží k soudnímu obvodu zemského soudu.

Úřady státních zástupců podléhají vrchnímu státnímu zastupitelství příslušných vrchních krajských soudů, které je dozorováno a řízeno příslušným zemským ministerstvem spravedlnosti.

Vrchní státní zastupitelství je příslušné pro řízení o opravných prostředcích u vrchních krajských soudů. Pokud takové řízení spadá do kompetence Spolkového soudního dvora, přebírá úkoly státního zástupce hlavní spolkový zástupce.

Další informace o činnosti státních zastupitelství jsou k dispozici v sekci [soudy a státní zastupitelství](#) na internetových stránkách spolkového ministerstva spravedlnosti. Mnoho státních zastupitelství má také vlastní internetové stránky, které jsou dostupné přes portály justiční správy jednotlivých zemí.

Soudci

Organizace

Povolání soudce je jak na úrovni spolkových, tak na úrovni zemských soudů upraveno **německým zákonem o soudcích** (Deutsches Richtergesetz, DRiG). Další právní úprava může být rovněž obsažena v příslušných zemských zákonech.

Služební dohled nad soudci ve spolkových zemích provádí ministerstva spravedlnosti jednotlivých zemí. Dohled nad soudci Spolkového soudního dvora s výjimkou soudců Spolkového ústavního soudu provádí spolková ministerstva.

Úloha a povinnosti

Soudci z povolání a laičtí soudci (Berufsrichter und Laienrichter)

Soudci z povolání (profesionální soudci) jsou ve službě spolku nebo spolkové země. Soudci ve službě spolkové země vykonávají službu např. u okresního, zemského nebo Nejvyššího zemského soudu. Většina soudců je ve službě spolkové země.

Spolkoví soudci rozhodují ve věcech u Spolkového ústavního soudu, Spolkového soudního dvora, Spolkového pracovního soudu, Spolkového finančního soudu, Spolkového sociálního soudu, Spolkového správního soudu a Spolkového patentového soudu.

Vedle soudců z povolání rozhodují v trestním řízení také laičtí soudci (Schöffen). Jedná se o čestnou funkci, do níž jsou občané jmenováni. Teoreticky se tak může stát dokonce bez souhlasu jmenovaného kandidáta; pouze za výjimečných okolností lze tuto službu odmítnout. Laičtí soudci zasedají u okresních soudů a také v senátech trestních soudů a soudů pro mladistvé, které jsou součástí zemských soudů.

V podstatě mají laičtí soudci tatáž hlasovací práva jako soudci z povolání. Znamená to tedy, že soudci z povolání a laičtí soudci rozhodují společně o otázce viny obžalovaného a výši trestu.

Podle **§ 36 ústavního zákona o soudech** (Gerichtsverfassungsgesetz, GVG) jsou laičtí soudci voleni každých pět let. Jako laičtí soudci mohou působit pouze němečtí státní příslušníci (**§ 31 GVG**). Tento úřad nemohou vykonávat občané, kteří:

na začátku výkonu služby laického soudce ještě nedosáhli 25 let nebo naopak přesáhli věk 70 let (**§ 33 GVG**),

nemají trvalé bydliště v příslušné samosprávné oblasti,

nejsou pro výkon úřadu způsobilí ze zdravotních důvodů,

nejsou pro výkon úřadu způsobilí z důvodu nedostatečné znalosti německého jazyka,

se pravděpodobně dostanou do vážných finančních problémů,

byli dříve souzeni nebo je proti nim vedeno vyšetřování (**§ 32 GVG**).

Laičtí soudci mají právo na náhrady. Jejich výše je upravena v zákoně o odměňování a náhradách soudců (Justizvergütungs- und –entschädigungsgesetz, **§ 55 GVG**). Jednotlivé země vydávají informační brožury, které laické soudce informují o jejich povinnostech a jsou rovněž přístupné na internetu. Země také laickým soudcům nabízí školení.

Vyšší soudní úředníci („Rechtspfleger“)

Vyšší soudní úředníci jsou úředníci soudní služby. Jako „druhý pilíř soudní moci“ vykonávají převážně úkoly v oblasti tzv. nesporného soudnictví (mj. v dědickém řízení, v opatrovnických věcech, ve věcech péče o dítě a adopce, v katastrálních věcech, ve věcech obchodního rejstříku a rejstříku družstev a partnerství/podílníků/partnerů, v insolvenčním řízení, ve věcech týkajících se sdružení, ve věcech jmění manželů a rejstříku plavidel atd.). Kromě toho jsou však pověřeni i řadou dalších soudních úkonů, např. pokud jde o soudní řízení o platebním rozkazu, právní pomoc, exekuci, nucenou dražbu a nucenou správu, určení výše nákladů, výkon sankcí, řízení před spolkovým patentním soudem a mezinárodní právní řízení.

Počet vyšších soudních úředníků již dnes u okresních soudů převyšuje počet soudců. Oblast činnosti vyššího soudního úředníka upravuje zákon o vyšších soudních úřednících (Rechtspflegergesetz). Stejně jako soudci jsou vyšší soudní úředníci při plnění svých úkolů a při rozhodování věcně nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem a právem. Proti rozhodnutí vyšších soudních úředníků v zásadě existuje opravný prostředek, tak jak je upraven v procesních předpisech.

Právní databáze

Databáze věnované soudnictví a přístupné veřejnosti:

internetové stránky [spolkového ministerstva spravedlnosti](#)

internetové stránky ministerstev spravedlnosti spolkových zemí (např. [Hamburk](#), [Berlín](#) nebo [Bavorsko](#))

různé soudy, které zveřejňují informace na internetu

společný [justiční portál spolku a spolkových zemí](#)

Informace lze nalézt také na internetových stránkách [unie německých soudců \(Deutscher Richterbund\)](#) nebo [unie německých vyšších soudních úředníků \(Bund Deutscher Rechtspfleger\)](#).

Právní zástupce (Rechtsanwalt)

V Německu působí asi 160 000 právních zástupců. Ti musí mít stejné vzdělání jako soudci a jsou oprávněni svým klientům radit a zastupovat je ve veškerých právních záležitostech. Všichni směřují vystupovat před soudem i působit mimosoudně. Zvláštní právní zástupci pro zastupování v soudním řízení podle německého práva neexistují. Jsou oprávněni vystupovat před každým soudem v Německu, s výjimkou zastupování v občanskoprávních věcech u Spolkového soudního dvora, neboť tam platí zvláštní pravidla pro přístup.

Právní zástupci se řídí zákonnými předpisy Spolkového advokátního řádu (Bundesrechtsanwaltsordnung). Kromě toho jsou v rámci své samosprávy vázáni dalšími pracovněprávními předpisy, a sice profesním řádem právních zástupců (Berufsordnung für Rechtsanwälte) a řádem odborných advokátů (Fachanwaltsordnung). Odměny pro právní zástupce se řídí zákonem o odměňování advokátů (Rechtsanwaltsvergütungsgesetz).

Právní zástupci jsou organizováni ve 27 regionálních advokátních komorách a v komoře při Spolkovém soudním dvoře. Komory odpovídají za zápis do advokátní komory. Kromě toho je jejich úkolem dohlížet na dodržování profesních povinností právních zástupců.

Právní databáze

Podrobné **informace o právních zástupcích** jsou dostupné na internetových stránkách [Spolkové advokátní komory \(Bundesrechtsanwaltskammer\)](#). Kromě toho poskytuje [Německá asociace právních zástupců](#), největší asociace německých advokátů, rozsáhlé informace o této profesi také v angličtině a francouzštině.

Pomoc při hledání právního zástupce nabízí [spolkový seznam advokátů](#), v němž jsou uvedeni všichni právní zástupci (je k dispozici v němčině a angličtině), a rovněž [informační servis německých právníků \(Deutsche Anwaltsauskunft\)](#).

Patentový zástupce (Patentanwalt)

V Německu působí asi 3 000 patentových zástupců. Mají dokončené vysokoškolské vzdělání v přírodovědných nebo technických oborech doplněné o právníkou odbornou přípravu. Jejich oprávnění se vztahuje na poradenství a zastupování v oblasti práv k průmyslovému vlastnictví (především pokud jde o patenty, užité vzory, průmyslové vzory, ochranné známky), zejména jejich přihlašování a dohled nad nimi. Jsou oprávněni zastupovat své klienty před německým Úřadem pro patenty a ochranné známky, Spolkovým patentovým soudem a ve zvláštních případech před Spolkovým soudním dvořem. Před zemskými a vrchními zemskými soudy mohou patentoví zástupci místo svého klienta pouze vznášet připomínky, ale nesmí podat žalobu.

Činnost patentových zástupců podléhá zákonným ustanovením řádu patentových zástupců (Patentanwaltsordnung). Patentoví zástupci jsou organizováni v Komoře patentových zástupců.

Právní databáze

Informace o patentových zástupcích můžete získat na internetových stránkách [Komory patentových zástupců](#). Zde je také k dispozici seznam patentových zástupců.

Notáři (Notar)

V Německu v současnosti působí téměř 8 000 notářů, kteří musí mít zpravidla stejné vzdělání jako soudci. Poskytují nezávislé, nestranné a objektivní poradenství a péči při důležitých právních úkonech a v oblasti preventivní justice. Jejich nejdůležitějším úkolem je osvědčování právních skutečností. Vzhledem k federálnímu uspořádání Německa existují různé kategorie notářů. Ve většině zemí notář vykonává svou profesi jako hlavní činnost (úřad samostatného notáře); v některých zemích však notář vykonává svou profesi jako vedlejší činnost vedle profese advokáta (úřad notáře u advokáta). V Bádensku-Württembersku existují rovněž úřední notáři (do roku 2017). Ve všech případech jsou notáři jmenováni zemskou justiční správou, která nad nimi vykonává dohled.

Pracovněprávní ustanovení pro notáře jsou uvedena ve spolkovém řádu notářů (Bundesnotarordnung). Poplatky notářů se řídí poplatkovým řádem.

Notáři jsou členy příslušných regionálních notářských komor.

Právní databáze

Podrobné informace o různých tématech týkajících se notářů jsou k dispozici na internetových stránkách [Spolkové notářské komory](#). Seznam [notářů](#), který se na těchto stránkách nachází, je užitečnou pomůckou při hledání notáře. Informace jsou zde dostupné v němčině, angličtině, francouzštině a španělštině.

Další právníká povolání

Právníká povolání podle zákona o právních službách (Rechtsberufe nach dem Rechtsdienstleistungsgesetz)

Zákon o právních službách (Rechtsdienstleistungsgesetz, RDG) umožňuje exekutorům, penzijním poradcům a právním poradcům specializovaným v oblasti zahraničního práva nabízet právní služby při mimosoudních záležitostech. Exekutoři a penzijní poradci mohou být v určitých případech oprávněni zastupovat svého klienta před soudem. Podmínkou pro činnost je registrace, která proběhne na požádání u soudu. Registrace se zveřejní v rejstříku právních služeb. Pro tyto poskytovatele právních služeb neexistuje žádná zákonná povinnost členství v komoře nebo jiném profesním sdružení. Exekutoři a penzijní poradci jsou částečně organizováni v profesních sdruženích. Největšími sdruženími jsou Spolkový svaz německých vymahatelských společností, Spolkový svaz německých právních zástupců / poskytovatelů právních služeb a Spolkový svaz penzijních poradců.

Právní databáze

Registr právnických služeb spolu se seznamem poskytovatelů právních služeb a soudů příslušných pro registraci lze konzultovat přes německý justiční portál.

Internetové stránky [Spolkového svazu německých vymahatelských společností](#), [Spolkového svazu německých právních zástupců / poskytovatelů právních služeb](#) a [Spolkového svazu penzijních poradců](#) nabízejí mnoho dalších podrobných informací.

Organizace poskytující bezplatné právní služby

V Německu poskytuje mnoho dobročinných organizací bezplatné právní poradenství (v souladu s **§ 6 a § 8 zákona o právních službách**). Mezi nejdůležitější z nich patří:

[Spolková asociace právníků v oblasti sociálního zabezpečení](#)

[Caritas](#)

[Diakonie](#)

[Ústřední sociální služba Židů v Německu](#)

[Německý Červený kříž](#)

[Paritní asociace sociálních hnutí](#)

Související internetové odkazy

[Justiční portál spolku a zemí](#)

[Spolkové ministerstvo spravedlnosti](#)

[Německé spolkové ministerstvo spravedlnosti](#)

[Ministerstvo spravedlnosti Hamburk](#)

[Ministerstvo spravedlnosti Berlín](#)

[Ministerstvo spravedlnosti Bavorsko](#)

[Německý svaz soudců](#)

[Německá advokátní komora](#)

[Spolkový úřední seznam advokátů](#)

[Německá asociace advokátů](#)

[Německý informační servis advokátů](#)

[Komora patentových zástupců](#)

[Seznam notářů](#)

[Spolková notářská komora](#)

Informace pro registrované poskytovatele právních služeb

[Spolková asociace právníků v oblasti sociálního zabezpečení](#)

[Caritas](#)

[Diakonie](#)

[Ústřední sociální služba Židů v Německu](#)

[Německý Červený kříž](#)

[Paritní asociace sociálních hnutí](#)

Poslední aktualizace: 04/04/2013

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [et](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Právníká povolání - Estonsko

Na těchto stránkách je uveden přehled organizace právnických povolání v Estonsku

Právníká povolání – úvod

Mezi právníká povolání v Estonsku patří:

státní zástupci,
soudci,
laičtí soudci (přisedíci),
asistenti soudce a soudní úředníci,
advokáti,
notáři,
soudní exekutoři,
insolvenční správci.

Státní zástupci

Organizace

[EU](#) **Úřad státního zastupitelství** je státní úřad, který spadá do kompetence Ministerstva spravedlnosti. Skládá se ze dvou úrovní: Nejvyššího státního zastupitelství (nadřízený úřad státního zastupitelství) a čtyř okresních státních zastupitelství.

Působnost Nejvyššího státního zastupitelství se vztahuje na celé území Estonska a působnost okresních státních zastupitelství koresponduje s působností policejních prefektur. V čele Nejvyššího státního zastupitelství stojí nejvyšší státní zástupce, který je jmenován do úřadu na funkční období pěti let, a to estonskou vládou na návrh Ministerstva spravedlnosti po vyslechnutí výboru pro právní záležitosti Estonského parlamentu.

Každý rok během jarní schůze parlamentu předkládá nejvyšší státní zástupce ústavnímu výboru parlamentu zprávu o plnění úkolů státního zastupitelství během předešlého kalendářního roku.

V čele okresních státních zastupitelství stojí vedoucí státní zástupce, který je rovněž jmenován do funkce ministrem spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce na období pěti let.

Celkem existuje v Estonsku osm druhů státních zástupců: nejvyšší státní zástupce, vedoucí státní zástupci, státní zástupci a pomocní státní zástupci na Nejvyšším státním zastupitelství a vedoucí státní zástupci, vyšší státní zástupci, zvláštní státní zástupci, okresní státní zástupci a pomocní státní zástupci na úřadech okresního státního zastupitelství.

Viz [EU](#) **zákon o státním zastupitelství**.

Úlohy a povinnosti

Podle zákona o státním zastupitelství:

se státní zastupitelství podílí na plánování dozoru za účelem předcházení trestným činům a jejich odhalování,
vede přípravné trestní řízení tak, aby bylo zákonné a efektivní,
zastupuje veřejnou žalobu před soudem,
plní další úkoly, které mu ukládá zákon.

Státní zastupitelství plní úkoly, které mu ukládá zákon o státním zastupitelství, nezávisle.

Státní zástupce vede trestní řízení a usměrňuje vyšetřující orgán při shromažďování důkazů a rozhoduje o podání obžaloby na základě zjištěných skutečností.

Podle zákona o státním zastupitelství:

Nejvyšší státní zastupitelství:

vede vyšetřování v přípravném řízení a zastupuje veřejnou žalobu před soudy všech stupňů v případě zneužití pravomoci veřejného činitele, hospodářské trestné činnosti, trestné činnosti při službě v obranných složkách, trestné činnosti v oblasti životního prostředí, trestné činnosti maření výkonu spravedlnosti, organizovaného zločinu, přeshraničních trestných činů a jiné zvláště závažné organizované trestné činnosti nebo v případě trestných činů, které vyvolaly velký zájem společnosti, a rovněž zločinů proti lidskosti a mezinárodní bezpečnosti, závažnějších trestných činů proti státu, trestných činů spáchaných žalobci a jiných trestných činů, o jejichž přidělení rozhodl nejvyšší státní zástupce,
dozoruje a usměrňuje činnost okresních státních zastupitelství a analyzuje a přijímá obecné závěry týkající praxe soudních orgánů a orgánů státního zastupitelství,

plní závazky vyplývající z mezinárodní spolupráce, včetně účasti na činnosti sítě EUROJUST,

podílí se na přípravě zákonů a prováděcích právních předpisů vlády a Ministerstva spravedlnosti týkajících se činnosti státního zastupitelství.

Soudci

Organizace

Soudce musí být estonským občanem, který dokončil státně akreditovaný právní vzdělávací program (ekvivalentní vzdělání ve smyslu čl. 28 odst. 22 estonského zákona o vzdělávání) nebo má srovnatelnou zahraniční kvalifikaci, ovládá estonský jazyk na pokročilé úrovni, je morálně bezúhonný a má schopnosti a osobní vlastnosti nezbytné pro práci soudce. Soudci jsou do svého úřadu jmenováni doživotně. Ministr spravedlnosti nemá vůči soudcům žádné řídicí nebo disciplinární pravomoci. Soudce může být z úřadu odvolán pouze na základě pravomocného soudního rozhodnutí. Soudce může svůj úřad vykonávat do věku 67 let, jeho funkční období lze však prodloužit.

Soudcem nemohou být jmenovány tyto osoby:

osoby odsouzené za trestný čin,
osoby, jež byly zbaveny úřadu soudce, notáře, soudního překladatele nebo exekutora,
osoby, jež byly vyloučeny z Estonské advokátní komory,
osoby, jež byly propuštěny z veřejné služby z důvodu disciplinárního provinění,
osoby, jež se nachází v osobním bankrotu,
osoby, jimž oprávnění vykonávat auditorskou činnost bylo odňato, vyjma na žádost auditora,
osoby, jimž bylo odňato oprávnění působit jako patentový zástupce, vyjma na základě žádosti patentového zástupce.

Každý, kdo dokončil odbornou justiční přípravu nebo kdo je z povinnosti absolvovat tuto přípravu osvobozen, a složil justiční zkoušku, může být jmenován soudcem okresního nebo správního soudu. Odbornou justiční přípravu nemusí absolvovat osoba, která pracovala nejméně dva roky jako advokát nebo státní zástupce (nikoliv však jako pomocný státní zástupce) bezprostředně předtím, než složila justiční zkoušku, nebo osoba, která vykonávala dříve funkci soudce, pokud od jejího opuštění úřadu soudce neuplynulo více než 10 let.

Každý, kdo je zkušeným a uznávaným právníkem a složil justiční zkoušku, může být jmenován soudcem oblastního soudu. Osoba, která pracovala jako soudce bezprostředně před případným jmenováním, nemusí justiční zkoušku absolvovat.

Zkušený a uznávaný právník může být jmenován soudním radou Nejvyššího soudu.

Soudci jsou jmenováni v otevřeném výběrovém řízení.

Soudce nesmí mít jiný pracovní poměr než výkon úřadu soudce s výjimkou akademických a výzkumných činností. O veškerých svých pracovních poměrech nad rámec výkonu úřadu musí soudce informovat předsedu soudu. Jakýkoliv jiný pracovní poměr nesmí ohrozit plnění úředních povinností nebo nestrannost soudce při výkonu spravedlnosti. Soudce nesmí být poslancem parlamentu nebo členem místního či obecního zastupitelstva, členem politické strany, zakladatelem, jednatelem, členem řídicích či dozorčích orgánů společnosti, ředitelem pobočky zahraniční společnosti, insolvenčním správcem, členem věřitelského výboru, nuceným správcem nemovitého majetku nebo rozhodcem ve sporu.

Soudce lze z funkce odvolat pouze soudním rozhodnutím. Soudce soudu prvního či druhého stupně lze během jeho funkčního období trestně stíhat pouze na návrh Nejvyššího soudu zasedajícího v plénu se souhlasem prezidenta republiky. Soudní rady Nejvyššího soudu lze během jejich funkčního období stíhat pouze na návrh ministra spravedlnosti se souhlasem většiny estonského parlamentu.

Požadavky na soudce, odbornou justiční přípravu a povinnosti soudce stanoví [zákon o soudech](#).

Úlohy a povinnosti

Povolání soudce upravuje zákon. Všichni soudci estonských soudů na společném zasedání (*en banc*) přijali etický kodex. Více informací lze nalézt na stránkách [estonských soudů](#) a [Nejvyššího soudu](#).

Úlohou soudce je výkon spravedlnosti v souladu s ústavou a právními předpisy, na základě nichž soudce rozhoduje o spravedlivém řešení pro strany soudního sporu. Soudce rozvíjí právo prostřednictvím výkladu právních předpisů a zkoumáním.

Soudce plní své úřední povinnosti nestranně bez ohledu na své vlastní zájmy a dodržuje služební zájmy i mimo svou profesní činnost. Soudce se musí chovat bezúhonně v rámci své profesní činnosti i mimo ni a musí se zdržet jednání, které by mohlo poškodit dobrou pověst soudu. Soudce nesmí prozradit informace, které získá při neveřejném soudním jednání nebo při jednáních, jejichž cílem je dosáhnout smíru. Povinnost zachovávat mlčenlivost platí neustále, a to i po odchodu soudce do důchodu. Soudce musí dohlížet na uchazeče o funkci soudce, uchazeče o funkci pomocného soudce a vysokoškolské stážisty, kteří vykonávají svou justiční praxi. Každý soudce dohlíží současně nejvýše na dva uchazeče o funkci soudce, uchazeče o funkci pomocného soudce nebo vysokoškolské stážisty. Soudce musí pravidelně rozvíjet své odborné znalosti a dovednosti a účastnit se odborné přípravy.

Sociální záruky pro soudce

Soudce ze zákona získává řadu sociálních záruk, mimo jiné plat, odměny, soudcovský důchod, dovolenou, taláry a další sociální záruky.

Plat soudce stanoví zákon o platech úředníků jmenovaných estonským parlamentem a prezidentem republiky. Kromě tohoto platu soudci dostávají další odměny v závislosti na odpracovaných letech: 5 % platu od pátého roku, 10 % platu od desátého roku, 15 % platu od patnáctého roku.

Soudcovský důchod sestává ze starobního důchodu, speciálního důchodu, invalidního důchodu a pozůstalostního důchodu pro rodinné příslušníky.

Soudcovský důchod se nevypláčí během pracovního poměru ve funkci soudce. Pokud je penzionovaný soudce zaměstnán v jiném zaměstnání, je mu vyplácen plný soudcovský důchod bez ohledu na jeho výdělek. Soudcovský důchod se nevypláčí soudcům, kteří byli zbaveni úřadu kvůli disciplinárnímu provinění nebo byli odsouzeni za úmyslný trestný čin. Soudcovský důchod je odebrán soudcům, kteří spáchali trestný čin maření výkonu spravedlnosti.

Starobní důchod se vyplácí soudci, který byl zaměstnán jako soudce po dobu nejméně 15 let a který dosáhl věku odchodu do důchodu. Soudci mají rovněž nárok na starobní důchod, pokud ztratí 100, 90 nebo 80 % své pracovní způsobilosti po 15. roce výkonu funkce soudce, i když nedosáhli věku odchodu do důchodu. Soudci, kteří dosáhli věku odchodu do důchodu, mají nárok na starobní důchod po deseti letech práce soudce, pokud ztratí 100, 90 nebo 80 % pracovní způsobilosti. Starobní důchod soudce činí 75 % posledního platu.

Speciální důchod ve výši 75 % posledního platu soudce je vyplácen soudcům, kteří byli zaměstnáni jako soudce po dobu nejméně třiceti let.

Soudce, který se stane trvale zdravotně nezpůsobilý pro výkon funkce během svého zaměstnání jako soudce, má nárok na invalidní důchod. Invalidní důchod soudce činí 75 % posledního platu soudce v případě 100% ztráty pracovní způsobilosti, 70 % posledního platu v případě 80–90% ztráty způsobilosti a 30 % posledního platu v případě 40–70% ztráty pracovní způsobilosti.

Pokud soudce zemře, důchod pro pozůstalé činí 30 % posledního platu soudce a vyplácí se každému rodinnému příslušníku, který má nárok na pozůstalostní důchod, přičemž celkově lze vyplácet nejvýše 70 % posledního platu soudce.

Soudce má nárok na celkem 49 kalendářních dnů dovolené v případě soudce soudu prvního nebo druhého stupně a na 56 kalendářních dnů dovolené v případě soudního rady Nejvyššího soudu. Soudce nemá nárok na další dovolenou podle zákona o veřejné službě.

Laičtí soudci (přisedící)

Přisedící se podílejí na výkonu spravedlnosti u okresních soudů pouze ve věcech týkajících se trestných činů prvního stupně. Přisedící má při výkonu spravedlnosti stejné postavení, práva a povinnosti jako soudce. Přisedící může být jmenován maximálně na dobu čtyř let a musí být estonským občanem a být plně svéprávný ve věku mezi 25 a 70 lety, s trvalým bydlištěm v Estonsku, se znalostí estonštiny na pokročilé úrovni a s vhodnými morálními vlastnostmi nezbytnými pro výkon funkce přisedícího. Přisedící nemůže být jmenován na více než dvě funkční období za sebou.

Tyto osoby nesmí být jmenovány přisedícími: osoba, která byla odsouzena za trestný čin, osoba, jež se nachází v osobním bankrotu, osoba, která je nezpůsobilá ze zdravotního hlediska, osoba, která má po dobu kratší než jeden rok trvalé bydliště (tj. adresu uvedenou v registru obyvatel) v oblasti místního zastupitelství, které sestavuje seznam kandidátů na funkci přisedících, osoba, která pracuje pro soud, státní zastupitelství, policii, pro ozbrojenou sílu, jako advokát, notář, exekutor, osoba, která je členem estonské vlády, obecního nebo městského zastupitelstva, prezidentem republiky, poslancem parlamentu, hejtmanem. Osoba, která byla obviněna z trestného činu, nemůže být jmenována přisedícím v trestním řízení.

Úloha přisedícího je v podstatě zastupovat při výkonu spravedlnosti názor běžného člověka, který vnímá soudní řízení více z lidského než z právního hlediska. Za volbu uchazečů o pozici přisedících jsou zodpovědné rady místních samospráv.

Asistenti soudce a soudní úředníci

Asistent soudce je soudní úředník, který plní povinnosti stanovené zákonem. Asistent soudce je nezávislý, avšak musí plnit pokyny soudce v rozsahu stanoveném zákonem. Asistent soudce je oprávněn provádět zápisy v rejstřících (např. v katastru nemovitostí, obchodním rejstříku) a vydávat nařízení upravující vedení rejstříků, včetně příkazů ukládajících sankce. Asistent soudce může provádět zrychlená řízení pro platební rozkaz. Omezení pro výkon úřadu platná pro soudce platí rovněž pro asistenty soudce.

Každá osoba může být jmenována asistentem soudce, pokud dokončila státem akreditovaný právní vzdělávací program (ekvivalentní vzdělání ve smyslu čl. 28 odst. 22 estonského zákona o vzdělávání) nebo má srovnatelnou zahraniční kvalifikaci, ovládá estonský jazyk na pokročilé úrovni, je morálně bezúhonná a dokončila odbornou přípravu pro práci asistenta soudce a složila justiční zkoušku pro asistenta soudce. Každá osoba, která nedokončila

odbornou přípravu pro asistenta soudce, ale dokončila odbornou justiční přípravu, nebo je od povinnosti absolvovat tuto přípravu osvobozena, a složila zkoušku pro asistenty soudce nebo justiční zkoušku pro soudce, může být jmenována asistentem soudcem.

Asistentem soudce nemohou být jmenovány tyto osoby: osoby odsouzené za trestný čin, osoby, jež byly zbaveny z úřadu soudce, notáře, soudního překladatele nebo exekutora, osoby, jež byly vyloučeny z Estonské advokátní komory, osoby, jež byly propuštěny z veřejné služby z důvodu disciplinárního provinění, osoby, jež se nachází v osobním bankrotu, osoby, jimž oprávnění vykonávat auditorskou činnost bylo odňato, vyjma na žádost auditora, osoby, jimž bylo odňato oprávnění působit jako patentový zástupce, vyjma na základě žádosti patentového zástupce, osoby, jež byly zbaveny úřadu soudce pro nezpůsobilost vykonávat úřad – po tři roky od jmenování do úřadu.

Asistenti soudce jsou jmenováni v otevřeném výběrovém řízení.

Požadavky na asistenty soudce stanoví [zákon o soudech](#).

Soudní úředník je zaměstnanec soudu, který se buď nezávisle, nebo pod dohledem soudce účastní přípravy a projednávání případů v rozsahu stanoveném zákonem upravujícím soudní řízení. Soudní úředník má pravomoc vykonávat tytéž činnosti a přijímat tatáž rozhodnutí jako asistent soudce nebo jiný zaměstnanec soudu podle zákona upravujícího soudní řízení. Soudní úředník je při výkonu svých povinností nezávislý, avšak musí plnit pokyny soudce v rozsahu stanoveném zákonem.

Požadavky na soudní úředníky jsou tytéž jako požadavky na asistenty soudce. Místo soudního úředníka je obsazeno prostřednictvím veřejného výběrového řízení.

Soudním úředníkem nesmí být jmenovány tyto osoby: osoby, které byly odsouzeny za úmyslný trestný čin, osoby, které byly odsouzeny za úmyslný trestný čin proti státu bez ohledu na zahlazení, osoby, jimž bylo odňato oprávnění působit jako soudní úředník na základě pravomocného soudního rozhodnutí, osoby, které jsou nejbližšími příbuznými nebo partnery osoby, jež přímo dohlíží na práci soudního úředníka.

Kromě **soudních úředníků** (371 Kb [en](#)) a **asistentů soudce** (373 Kb [en](#)) patří mezi další soudní zaměstnance **ředitelé soudů** (367 Kb [en](#)) a **soudní úředníci** (364 Kb [en](#)).

Advokáti

Mezi advokáty patří advokáti a advokátní koncipienti.

Advokáti jsou členy Estonské advokátní komory a jejich činnost je upravena zákonem o advokátní komoře. Členem Estonské advokátní komory se může stát každý, kdo splňuje požadavky stanovené zákonem o advokátní komoře a složil advokátní zkoušku.

Estonská advokátní komora je samosprávné profesní sdružení založené za účelem poskytování právních služeb v soukromém i veřejném zájmu a ochrany profesních práv advokátů. Estonská advokátní komora dohlíží na profesní činnost svých členů a na to, zda dodržují požadavky profesní etiky. Estonská advokátní komora rovněž organizuje profesní odbornou přípravu advokátů a poskytování státní právní pomoci. Prostřednictvím svých členů zajišťuje Estonská advokátní komora poskytování státní právní pomoci.

Estonská advokátní komora vystupuje prostřednictvím svých orgánů. Patří mezi ně valná hromada, rada, předseda, revizní komise, čestný (kárný) soud a komise pro posuzování profesní způsobilosti.

Advokát má oprávnění:

zastupovat a obhajovat klienty před soudem a v přípravných či jiných řízeních v Estonsku i v zahraničí,

shromažďovat důkazy,

vybrat podle svého uvážení zákonné prostředky a opatření a používat je při poskytování právních služeb,

získávat od celostátních a místních orgánů informace potřebné k poskytování právních služeb, mít přístup k dokumentům a získávat kopie a výpisy z nich, pokud získávání těchto informací a dokumentů advokátům nezakazuje zákon,

zpracovávat osobní údaje jiných osob, než jsou jejich klienti, jež byly získány v souladu se smlouvou nebo právním úkonem, včetně citlivých osobních údajů, bez souhlasu těchto osob, je-li to nezbytné k poskytování právních služeb,

ověřovat podpisy a kopie dokumentů předkládaných soudu a jiným úředním orgánům jako součást právních služeb poskytovaných klientovi,

vystupovat jako rozhodce nebo zprostředkovatel v řízeních podle zákona o smírčím řízení,

vystupovat jako insolvenční správce, je-li členem komory.

Advokátní koncipienti mají oprávnění advokátů v mezích stanovených zákonem.

Advokátní koncipienti nejsou oprávněni vystupovat jako rozhodce nebo zprostředkovatel v řízení podle zákona o smírčím řízení. Nemají oprávnění zastupovat nebo obhajovat klienty před Nejvyšším soudem, nestanoví-li zákon jinak. Asistent advokáta nesmí vystupovat jako insolvenční správce.

Advokátní koncipient může poskytovat právní služby pouze pod dohledem advokáta, svého školitele.

Při poskytování právních služeb jedná advokát nezávisle a v souladu s právními předpisy, právními akty a rozhodnutími přijatými orgány Estonské advokátní komory, požadavky na profesní etiku advokátů, osvědčenými postupy a svým svědomím.

Informace poskytnuté advokátovi jsou důvěrné. Advokát nebo zaměstnanec estonské advokátní komory nebo právní kanceláře, který je vyslýchán jako svědek, nesmí být vyslýchán nebo požádán, aby podal vysvětlení k záležitosti, o kterých se dozvěděl v rámci poskytování právních služeb.

Datová média spojená s poskytováním právních služeb advokátem jsou nedotknutelná.

Výkon profesních povinností advokátem nesmí vést k jeho ztotožňování s klientem nebo soudním případem klienta.

Advokát nesmí být zadržen, nesmí u něj být provedena prohlídka ani nesmí být vzat do vazby z důvodů vyplývajících z jeho profesní činnosti, s výjimkou případů, kdy se tak stane na základě rozhodnutí okresního nebo oblastního soudu. V advokátní kanceláři, prostřednictvím níž advokát poskytuje právní služby, nesmí být provedena prohlídka z důvodů vyplývajících z profesní činnosti advokáta.

Seznam advokátů a právních kanceláří a další užitečné informace lze nalézt na internetových stránkách Estonské advokátní komory. Funkce „[najdi advokáta](#)“ však umožňuje nalézt advokáta v celé Evropské unii.

Právní databáze

Neexistují žádné další databáze kromě výše uvedených databází.

Právní poradci

Profesní činnost právních poradců není v Estonsku zákonem regulována.

Notáři

Organizace

Všichni notáři v Estonsku mají stejné pravomoci. Profesi notářů upravuje [zákon o notářích](#). Regulace a správa profesní činnosti notářů spadá do odpovědnosti Ministerstva spravedlnosti a notářské komory. Notářská komora je právnická osoba ve smyslu veřejného práva a jejími členy jsou všichni úředně jmenovaní notáři. Mezi úkoly, za které je komora zodpovědná, patří monitorování, zda notáři vykonávají svou profesní činnost svědomitě a řádně, harmonizace notářských profesních činností, organizace odborné přípravy, jakož i služeb pro uchazeče o pozici notáře, správa a vývoj elektronického informačního systému pro notáře a poskytování pomoci Ministerstvu spravedlnosti při vykonávání dohledu atd. Internetové stránky [notářské komory](#) přináší informace o notářích a notářských povinnostech.

Úlohy a povinnosti

Notář je držitelem veřejného úřadu. Je pověřen státem, aby na požádání potvrzoval skutečnosti a události, které mají právní význam, a vykonával další notářské úkony pro účely zajištění právní jistoty.

Notář musí být ve své činnosti nestranný, důvěryhodný a nezávislý. Je povinen zjišťovat skutečné záměry stran transakce a okolnosti nezbytné pro její řádný průběh a vysvětlit stranám různé způsoby uskutečnění transakce a její důsledky.

Notáři vykonávají na vyžádání tyto notářské úkony:

poskytují notářské osvědčení (různé smlouvy, zmocnění, závěti) a notářské ověření (kopie, podpisy, výpisy atd.),

vyřizují dědické záležitosti,

vystavují osvědčení o přípravě notářských dokumentů, které se mají vykonat v Estonsku (které mají být vykonány v Estonsku a odpovídají standardním formulářům uvedeným v příloze VI nařízení Rady č. 44/2001 (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1)),

prohlašují zmocňovací dokumenty za neplatné v souladu s notářským zákonem,

prohlašují dohody uzavřené prostřednictvím advokáta ve funkci zprostředkovatele nebo prostřednictvím jiného notáře za vykonatelné,

vydávají osvědčení (apostily),

na žádost právnických osob předkládají k rejstříkovému soudu jejich výroční finanční zprávy,

potvrzují uzavření manželství a rozvody a připravují žádosti o uzavření manželství nebo o rozvod,

přijímají peněžní vklady, cenné papíry a dokumenty,

poskytují přístup k údajům zaneseným v katastru nemovitostí nebo v registru majetku nebo k dokumentům v registru,

předkládají výzvy a žádosti jménem podniků, jsou jim zaslány dokumenty nebo jiné informace od hospodářských administrativních orgánů a zasílají správní akty podnikům,

na žádost podniků zadávají informace do registru.

Klient musí notáři za tyto úkony uhradit odměnu stanovenou v právních předpisech.

Notář může poskytovat tyto služby:

právní poradenství nad rámec ověřování,

právní poradenství v oblasti daňového a cizího práva, ať již jako součást ověřování, nebo mimo něj,

smírčí činnost podle zákona o smírčím řízení,

výkon funkce rozhodce podle občanského soudního řádu,

provádění dražeb, hlasování, loterií a losování a osvědčování jejich výsledků,

přijímání místopřísežných prohlášení a ověřování místopřísežných prohlášení,

zasílání oznámení a informací a vydávání potvrzení o jejich zaslání, nebo že je nebylo možné zaslat, pokud se nejedná o úřední povinnost vyplývající z notářského zákona,

přijímání peněžních vkladů s výjimkou hotovosti, cenných papírů, dokumentů a jiných předmětů, pokud se nejedná o úřední povinnost vyplývající z notářského úkonu,

ověřování pravosti překladů dokumentů z cizího jazyka do estonštiny do roku 2020 (od roku 2015 smějí vyhotovovat úřední překlady z estonštiny do cizího jazyka pouze soudní překladatelé a od roku 2020 budou moci pouze soudní překladatelé vyhotovovat úřední překlady z cizího jazyka do estonštiny),

odpovědi na žádosti o vysvětlení předložené ze strany podniků.

Informace o službách nabízených notáři lze nalézt na internetových stránkách [notářské komory](#). Odměnu za služby notáře si klient a příslušný notář dohodnou před poskytnutím služby.

Ostatní právnická povolání

Soudní exekutoři

V Estonsku se jedná o svobodné právnické povolání: soudní exekutoři jednájí svým jménem a nesou odpovědnost za svoji činnost. Soudní exekutor musí být při výkonu svých povinností nestranný a odpovědný. Aktivitu soudních exekutorů upravuje [zákon o soudních exekutorech](#).

Společná profesní organizace pro soudní exekutory a insolvenční správce, Komora soudních exekutorů a insolvenčních správců, funguje od ledna 2010.

Úřední činnosti, dohled nad nimi, disciplinární zodpovědnost a činnost profesního sdružení se řídí zákonem o soudních exekutorech. Úlohou komory je rozvíjet a podporovat svobodná právnická povolání včetně rozvíjení a monitorování dodržování osvědčených úředních a profesních postupů a vypracovávat doporučení pro harmonizaci profesních činností, organizovat odbornou přípravu, rozvíjet informační systémy atd. Komora má také čestný (kárný) soud. Další informace o činnosti komory jsou k dispozici na jejich [internetových stránkách](#).

Profesní povinnosti soudního exekutora jsou:

1. provádět exekuční řízení v souladu s exekučním řádem;
2. doručovat písemnosti v souladu s procesním řádem;
3. pořízovat soupis pozůstalosti a vykonávat správu pozůstalosti v souladu s dědickým zákonem;
4. provádět úřední dražby nad rámec exekučního řízení na žádost soudu nebo správního orgánu.

Odměna soudního exekutora za provádění těchto úředních úkolů je stanovena zákonem o soudních exekutorech.

Služby soudních exekutorů jsou:

Na žádost soukromé osoby může soudní exekutor provádět tyto služby:

- 1) provádět dražby movitého a nemovitého majetku;
- 2) doručovat písemnosti;
- 3) poskytovat právní poradenství a sepisovat listiny, pokud mají potřebné zaškolení podle ustanovení čl. 47 odst. 1 bodu 1 zákona o soudech.

Soudní exekutoři mají právo poskytnout služby odmítnout.

Podmínky poskytování služeb a odměna se dohodnou písemně s osobou, která o službu žádá. Podmínky a odměna musí být v souladu s dobrou profesionální praxí.

Při poskytování úředních služeb nesmí soudní exekutoři vykonávat práva, která jim byla svěřena zákonem za účelem výkonu jejich profesionálních povinností nebo která vyplývají z jejich úřadu.

Informace o službách poskytovaných soudními exekutory lze nalézt na [internetových stránkách](#) komory. Poskytování úředních služeb se dohodne písemně s žadatelem o poskytnutí služby před jejím poskytnutím.

Státní dohled nad úředními povinnostmi soudních exekutorů provádí Ministerstvo spravedlnosti.

Soudní exekutor nese odpovědnost za škodu, kterou způsobil během své profesní činnosti, a to i v případě, že tuto škodu způsobil zaměstnanec jeho úřadu. Pokud nároky na kompenzaci za škodu způsobenou profesionálním úkonem soudního exekutora nelze uspokojit aktivy exekutora nebo jakékoli jiné osoby odpovědné za tuto škodu, nebo pokud nelze tyto nároky uspokojit v plné výši, odpovídá za způsobenou škodu komora. V konečném důsledku odpovídá za

jednání soudního exekutora stát. Komora i stát mají právo škodu vymáhat na osobě, která je za ni odpovědná; stát má rovněž právo škodu vymáhat na komoře.

Insolvenční správci

Insolvenční správce je soudem ustanovená osoba, která na základě své role vykonává transakce a další úkony související s konkurzní podstatou a zastupuje dlužníka před soudem ve sporech týkajících konkurzní podstaty. Hlavní povinností insolvenčního správce je bránit práva a zájmy všech věřitelů a dlužníka a zajistit zákonné, rychlé a finančně přiměřené insolvenční řízení. Insolvenční správce vykonává svoje povinnosti osobně. Jako insolvenční správci mohou vystupovat advokáti a jejich vedoucí asistenti, auditóři, soudní exekutoři a osoby pověřené komorou jednat jako insolvenční správci. Seznam insolvenčních správců je uložen u komory. Seznam obsahuje údaje o všech osobách, které mají oprávnění vystupovat jako insolvenční správci, přičemž tento seznam je k dispozici veřejnosti na internetových stránkách komory. Insolvenční správce uvedený v seznamu je povinen zajistit, aby údaje odpovídaly skutečnosti.

Hlavní povinnosti insolvenčních správců:

- 1) určit nároky věřitelů, spravovat konkurzní podstatu a zorganizovat strukturu a prodej podstaty a uspokojit nároky věřitelů z konkurzní podstaty;
- 2) určit důvody platební neschopnosti dlužníka a její datum;
- 3) v případě potřeby zajistit pokračování podnikatelské činnosti dlužníka;
- 4) v případě potřeby provést likvidaci dlužníka, je-li dlužníkem právnická osoba;
- 5) poskytovat informace věřitelům a dlužníkům v případech stanovených zákonem;
- 6) informovat o své činnosti a poskytovat informace týkající se insolvenčního řízení zejména soudu a věřitelskému výboru.

Dohled státu nad činností insolvenčních správců vykonává Ministerstvo spravedlnosti na základě podnětů nebo jiných zaslanych údajů, které se týkají insolvenčního správce a které nasvědčují tomu, že správce nesplnil své povinnosti. Ministerstvo spravedlnosti má při monitorování činnosti insolvenčního správce právo ověřit si přiměřenost a zákonnost profesní činnosti insolvenčního správce. Ministr spravedlnosti může s insolvenčním správcem, který neplní své povinnosti vyplývající z právních aktů upravujících jeho činnost, zahájit disciplinární řízení. Ministr spravedlnosti nemůže zahájit disciplinární řízení s advokáty či vedoucími asistenty advokátů. Má však právo zahájit řízení před čestným soudem advokátní komory.

Činnosti insolvenčních správců kromě státního dohledu navíc monitoruje i věřitelský výbor, schůze věřitelů, soud a komora v rámci jejich oblastí kompetence.

Související internetové odkazy

[Ministerstvo spravedlnosti](#)

[Nezisková organizace Aliance právníků](#)

[Kancelář právní pomoci, nadace](#)

Estonská advokátní komora

[Úřad státního zastupitelství](#)

[Notářská komora](#)

[Komora soudních exekutorů a insolvenčních správců](#)

Poslední aktualizace: 03/08/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Irsko

Na této stránce naleznete přehled o právnických povoláních v Irsku.

Právníká povolání – úvod

Soudní moc státu je vykonávána prostřednictvím soudů v souladu s článkem 34 ústavy (Constitution) a některými zákony: zejména zákonem o soudech (zřízení a ustavení) z roku 1961 a zákonem o soudech (dodatečná ustanovení) z roku 1961 (Courts Act, 1961) v platném znění. Soudci jsou jmenováni z řad žadatelů vykonávajících právníká povolání. Při výkonu svých funkcí jsou zcela nezávislí. Tato nezávislost je obsažena v ústavě. Právníká povolání se dělí na advokáty (solicitors – kteří se zaměřují na přímou práci s klienty) a obhájce (barristers – kteří se specializují na obhajoby a vedení soudních sporů).

1. Soudci

Poradní výbor pro jmenování soudců určuje a informuje vládu o způsobilosti osob, které mají být jmenovány k výkonu soudcovské činnosti. Poradní výbor pro jmenování soudců (Judicial Appointments Advisory Board – JAAB) byl založen podle zákona o soudech a soudních úřednících z roku 1995 (Court and Courts Officers Act, 1995). Výbor sestává z předsedy Nejvyššího soudu (Chief Justice), předsedů Vrchního soudu, obvodního soudu a okresního soudu (Presidents of the High Court, Circuit Court, a District Court), Nejvyššího státního zástupce, navržených zástupců advokátní komory (Bar Council) a Sdružení právních zástupců (Law Society) a tří osob navržených ministrem spravedlnosti, rovnosti a právní reformy. Soudce jmenuje prezident na návrh vlády. Soudci jsou nezávislí a jsou vázáni pouze ústavou a zákony. V souladu s ústavou se počet soudců stanoví zákonem.

Nejvyšší soud sestává z předsedy Nejvyššího soudu, který soudu předsedá, a sedmi řádných soudců nazývaných „soudci Nejvyššího soudu“. Členem Nejvyššího soudu je z *moci úřední* také předseda vrchního soudu. Vrchní soud sestává z předsedy vrchního soudu, který odpovídá za celkovou organizaci činnosti vrchního soudu, a z řádných soudců nazývaných „soudci vrchního soudu“. Členem vrchního soudu je z *moci úřední* také předseda Nejvyššího soudu a předseda obvodního soudu. Vrchní soud sestává z předsedy a 35 soudců. Obvodní soud sestává z předsedy obvodního soudu a z řádných soudců nazývaných „soudci obvodního soudu“. Předseda okresního soudu je z *moci úřední* také členem obvodního soudu. Okresní soud sestává z předsedy obvodního soudu a z dalších soudců nazývaných „soudci okresního soudu“. Platy soudců jsou čas od času stanovovány zákonem.

Soudci jsou jmenováni z právnických profesí kvalifikovaných advokátů nebo obhájců s dlouholetými zkušenostmi z vykonávání praxe (nikoli z výzkumu). Co se týče okresních soudů, čl. 29 odst. 2 zákona o soudech (doplňující ustanovení) z roku 1961 stanoví, že pro jmenování soudcem okresního soudu je kvalifikovaná osoba, která je obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi po dobu nejméně deseti let. Článek 30 zákona o soudech a soudních úřednících z roku 1995 stanoví, že pro jmenování soudcem obvodního soudu je kvalifikován advokát nebo obhájce s desetiletou praxí. Zákon o soudech a soudních úřednících z roku 2002 stanoví, že pro jmenování k vrchnímu nebo Nejvyššímu soudu je kvalifikovaná osoba, která je obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi po dobu nejméně dvanácti let. Jak bylo uvedeno výše, jsou soudci nezávislí, protože jsou vázáni pouze ústavou a zákony, a jakmile se ujmou úřadu, učiní v souladu s článkem 34.5.1 ústavy toto prohlášení:

„Před Bohem všemohoucím slavnostně a upřímně slibuji a prohlašuji, že budu řádně, věrně a podle mého nejlepšího vědomí a svědomí vykonávat úřad předsedy Nejvyššího soudu (případně jiný úřad) bez bázně či zaujatosti, náklonnosti nebo nevěře vůči komukoli, a že budu hájit ústavu a zákony. Necht' mne řídit a pomáhat mi Bůh“.

Podle ústavy mohou být soudci vrchního soudu odvoláni pouze z důvodů zjištěného protiprávního chování nebo nezpůsobilosti, poté, co schválí příslušné rozhodnutí obě komory Oireachtas (irsky parlament, dále jen „Oireachtas“). Zákon o soudech z roku 1924 a zákon o soudech (okresní soudy) z roku 1946 stanoví podobná zákonná ustanovení pro soudce obvodních a okresních soudů.

2. Nejvyšší státní zástupce a vrchní státní zástupce

Nejvyšší státní zástupce je „poradcem vlády ve věcech práva a právních stanovisek“, jak stanoví článek 30 ústavy. Nejvyšší státní zástupce je jmenován prezidentem na návrh předsedy vlády, dále také „Taoiseach“) a je povinen odstoupit, když odstoupí předseda vlády. Nejvyšší státní zástupce je obvykle advokát vykonávající praxi a v senior ním postavení. Neexistuje žádné nařízení, které by vyžadovalo, aby nejvyšší státní zástupce svou soukromou praxi ukončil, v posledních letech tomu tak ale je.

Nejvyšší státní zástupce jako právní poradce vlády podrobně zkoumá všechny návrhy zákonů, které vláda hodlá předložit ke schválení oběma komorám parlamentu (Oireachtas). Nejvyšší státní zástupce radí vládě také v mezinárodních záležitostech, například při ratifikaci mezinárodních dohod. Další funkcí nejvyššího státního zástupce je zastupovat veřejnost při prosazování veřejných práv. K tomu účelu slouží zahájení soudního řízení nebo obhajoba v řízení. Nejvyšší státní zástupce je sice jmenován předsedou vlády (Taoiseach), ale je na vládě nezávislý. Podle ústavy je nejvyšší státní zástupce hlavním obhájcem vždy tehdy, když je napadena ústavnost zákonů.

Před rokem 1976 byly všechny závažné trestné činy stíhány jménem nejvyššího státního zástupce. Ústava stanoví, že tuto funkci může vykonávat jiná osoba, která je k tomu oprávněna ze zákona. Proto byl zřízen úřad vrchního státního zástupce (Director of Public Prosecutions) podle článku 2 zákona o stíhání trestných činů z roku 1974, který vstoupil v platnost v roce 1976 – se záměrem, že tuto funkci bude vykonávat úředník nezávislý na politických vazbách. Vrchní státní zástupce je jmenován vládou, ale je státním zaměstnancem, a proto vrchní státní zástupce, na rozdíl od nejvyššího státního zástupce, při pádu vlády z funkce neodstupuje. Tím je zajištěna kontinuita ve stíhání trestných činů. Zákon z roku 1974 také stanoví, že vrchní státní zástupce má být při provádění svých povinností nezávislý. Vrchní státní zástupce může být odvolán z funkce vládou, ale jen po posouzení jeho zdravotního stavu nebo chování výborem, který sestává z předsedy Nejvyššího soudu, soudce vrchního soudu a nejvyššího státního zástupce.

☞ **Vrchní státní zástupce** tedy činí rozhodnutí, zda by osoba měla být obviněna z těžkého zločinu a co by mělo být obsahem obvinění. Všechny trestné činy jsou stíhány jménem vrchního státního zástupce, avšak většinu méně závažných trestných činů může stíhat ☞ **Gardaí** (irská policie) bez zaslání spisu vrchnímu státnímu zástupci. V těchto případech má vrchní státní zástupce právo dávat policii doporučení k tomu, jak má ve věci postupovat. I když vrchní státní zástupce převzal úlohu nejvyššího státního zástupce v trestním stíhání, nejvyšší státní zástupce si ji ponechá ve věcech mezinárodní povahy, jako například při extradici.

3. Zaměstnanci Soudní služby (Employees of the Courts Service)

Soudní služba zaměstnává soudní tajemníky a **soudní úředníky**.

Soudní úředníci odpovídají za obecnou správu soudů. Hlavní funkcí soudních tajemníků je asistovat soudci během zasedání soudu a zajistit efektivní řízení správy nezbytné pro hladké fungování soudů.

Soudní služba je nezávislý subjekt, který vznikl v listopadu 1999 a byl ustaven vládou podle zákona o Soudní službě z roku 1998. Podléhá ministru pro spravedlnost, rovnost a právní reformu a prostřednictvím tohoto ministra také vládě.

Soudní služba má pět úkolů:

řídít soudy

poskytovat podpůrné služby soudcům

poskytovat veřejnosti informace o soudním systému

obstarávat, spravovat a udržovat soudní budovy

poskytovat služby uživatelům soudů

4 Šerif (The Sheriff)

Každé hrabství v Irsku má šerifa, který je státním zaměstnancem a k jehož povinnostem patří odebrání a prodej majetku za účelem vyrovnání dluhu v rámci výkonu rozhodnutí. Šerifové jsou jmenováni na základě zákona o soudních úřednících z roku 1945 a čl. 12 odst. 5 uvedeného zákona vymezuje jmenování osob, které jsou obhájcem nebo advokátem vykonávajícím praxi po dobu pěti let nebo osob, které působily nejméně pět let jako vedoucí úředník nebo jako hlavní tajemník zástupce šerifa nebo šerifa. Čl. 12 odst. 6 písm. g) uvedeného zákona stanoví, že podmínky zaměstnání každého šerifa, na kterého se vztahuje výše uvedený zákon, určuje ministr financí po konzultaci s ministrem spravedlnosti.

5. Advokáti (Solicitors)

☞ **Irská právnická společnost** (The Law Society of Ireland) řídí vzdělávání studentů, kteří se chtějí stát advokáty, a má kázeňskou pravomoc nad kvalifikovanými advokáty. Aby se osoba mohla stát advokátem, musí působit jako advokátní koncipient po dobu tří let a absolvovat studijní cyklus pořádaný Irskou právnickou společností. Podmínkou přijetí do tohoto studijního cyklu je vysokoškolský nebo rovnocenný titul nebo vykonávání povolání obhájce nebo obdobného povolání – to je požadavek pro přijímací zkoušku. Po splnění těchto požadavků je nutné absolvovat závěrečnou zkoušku (dále jen „FE“) uvedené společnosti, která se dělí do částí označovaných FE-1, FE-2 a FE-3. Zkouška FE-1 sestává z osmi hlavních předmětů: práva společností, ústavního práva, smluvního práva, trestního práva, práva ekvity, práva Evropských společenství, pozemkového práva a práva občanskoprávních deliktů. Další části jsou studijní kurzy profesního charakteru. FE-2 se označuje jako profesní kurz a sestává z intenzivních přednášek po dobu 14 týdnů zakončených zkouškou a z odborného vzdělávání v praxi po dobu 18 měsíců jako součásti studia. Kurz FE-3 nebo pokročilý kurz sestává z intenzivních přednášek po dobu sedmi týdnů zakončených zkouškou. Po absolvování této části a po prokázání způsobilosti v irském jazyce je osoba oprávněna k zapsání na seznam advokátů. Podle článku 51 zákona o advokátech z roku 1994 se mohou kvalifikovaní obhájci stát advokáty bez nutnosti absolvovat úplný vzdělávací program předepsaný pro školené advokáty.

Každý kvalifikovaný advokát podléhá kázeňské pravomoci Právnické společnosti. Podle zákonů o advokátech z roku 1954 až 1994 je Kárný soud Právnické společnosti oprávněn prošetřovat obvinění z nepatřičného jednání, například zpronevěry peněz, a může věc postoupit předsedovi vrchního soudu. Předseda má pravomoc pozastavit výkon praxe advokáta a pozastavení zrušit. Kárný soud má právo požadovat vrácení finančních prostředků klientům, pokud zjistí, že advokát si účtoval příliš vysokou odměnu.

Právní nařízení č. 732 z roku 2003, nařízení Evropských společenství (ustavování právníků) z roku 2003, stanoví, že právníci členských států, kteří chtějí vykonávat odborné činnosti obhájce nebo advokáta, musí k tomu účelu požádat Advokátní komoru nebo Právnickou společnost o registraci. Žádost bude zvážena a bude-li přijata, bude vydáno osvědčení o registraci. Projednání odvolání proti odmítnutí Advokátní komory nebo Právnické společnosti náleží vrchnímu soudu.

6. Obhájci (Barristers)

Společnost „Honorable Society of King’s Inns“ poskytuje postgraduální právnické vzdělání, které vede k udělení titulu „barrister-at-law“ (dále jen „obhájce“) těm, kdo chtějí vykonávat povolání obhájce, jak je tato profese všeobecně známa. „King’s Inns“ funguje jako dobrovolná společnost pod kontrolou předsedících soudců společnosti „Honorable Society of King’s Inns“, kterými jsou členové justice a starší obhájci. Přijetí do studijního cyklu je na základě přijímací zkoušky pro absolventy studia na „King’s Inns“ nebo pro absolventy právnického studia. Doba studia pro získání diplomu v oboru práva trvá dva roky (neintenzivní), ale studium pro udělení titulu obhájce trvá jeden rok intenzivního studia nebo dva roky modulového dvouletého kurzu. Po úspěšném zakončení studia jmenuje studenty obhájcem u Nejvyššího soudu předseda Nejvyššího soudu a obhájci jsou zapsáni do seznamu soudních obhájců po slavnostním aktu. Aby mohli vykonávat placenou soudní práci, musí však ještě splnit další požadavky.

Aby mohli obhájci vykonávat svou profesi, musí být členy právní knihovny. Knihovna poskytuje místo pro další práci a přístup k právním textům a materiálům výměnou za roční poplatek. Dříve, než se obhájce stane členem právnické knihovny, musí si zvolit svého „mastera“ – ustaveného obhájce s nejméně pětiletými zkušenostmi. Pod jeho vedením, obvykle po dobu jednoho roku, je nově kvalifikovaný obhájce znám jako „praktikant“ (obhájce zabývající se nudnými a nezájímavými případy). „Master“ jej seznamuje s praktickou prací obhájce a obvykle od něj vyžaduje pomoc při sestavování soudních podání, právních rešeršů a účast místo sebe u soudního řízení.

 Rada Irské komory obhájců, která není statutárním subjektem, dohlíží na jednání obhájců. Rada je volena každý rok členy komory a vydává profesní kodex chování, který členové komory čas od času pozměňují. Tento kodex chování stanoví požadavky kladené na obhájce.

Zprávy o porušení kodexu chování prošetřuje výbor pro profesní praxi Komory obhájců, který zahrnuje nečleny této komory. Výbor má právo udělit pokuty a důtky a pozastavit členství nebo vyloučit člena z právnické knihovny. Odvolání proti jeho rozhodnutím lze podat odvolací radě, jejímiž členy jsou soudci obvodního soudu a také laický člen.

Obvyčejně se požadovalo, aby obhájce přijímal pokyny od advokáta a přímý přístup k obhájcům byl zakázán. Tuto praxi prošetřovala Komise pro poctivé obchodní jednání, která ve své zprávě z roku 1990 stanovila, že všeobecný zákaz přímého přístupu je restriktivní praktikou, a doporučila jeho vypuštění z kodexu chování. Komise uznala, že v určitých případech je žádoucí trvalá účast advokáta. Komise doporučila, aby neexistovaly zákonné nebo jiné předpisy vyžadující fyzickou přítomnost advokáta u soudu, aby dával pokyny obhájci. Tato doporučení nebyla provedena úplně, avšak v kodexu chování došlo k řadě změn, aby byl umožněn přímý přístup některých schválených profesních orgánů.

Obhájci jsou buď mladší nebo seniorní právní zástupci. Dříve, než se členové Komory obhájců rozhodnou pro povolání seniorního právního zástupce, vykonávají obvykle řadu let praxi jako mladší právní zástupci. Není to otázka automatického povýšení a někteří mladší právní zástupci se rozhodnou, že o povýšení nepožádají. Většina obhájců obvykle uvažuje o funkci seniorního právního zástupce po patnáctileté praxi. Obhájce, který se chce stát starším právním zástupcem, požádá nejvyššího státního zástupce o schválení, ale skutečné jmenování provede vláda na radu nejvyššího státního zástupce, který se také spojí s předsedou Nejvyššího soudu, předsedou vrchního soudu a předsedou Komory obhájců.

Mladší právní zástupce zpravidla navrhuje a připravuje podání a vede soudní věci, obvykle u nižších soudů, nikoli však výlučně. Funkce seniorního právního zástupce by zahrnovaly přezkoumání navržených podání připravených mladším právním zástupcem a vedení obtížnějších případů u vrchního a Nejvyššího soudu.

7. Soudní tajemníci hrabství (County registrars)

 Soudní tajemníci hrabství jsou kvalifikovanými advokáty (solicitors), kteří jsou jmenováni vládou. Vykonávají funkce v rámci obvodních soudů (circuit courts) a zodpovídají za řízení oddělení obvodních soudů.

Plní také funkci **šerifů hrabství** (county sheriff) (vyjma Dublinu a Corku).

8. Notáři

Notáři jsou jmenováni předsedou Nejvyššího soudu, který zasedá při veřejném zasedání. Notář vykonává tyto základní funkce: ověřování dokumentů,

ověřování a potvrzování pravosti podpisů na dokumentech,

vyřizování notářských protestů týkajících se obchodních dokumentů, např. cizích směnek a vlastních směnek, a námořních záležitostí, přijímání místopřisežných prohlášení, deklarácí a (vyjma řízení u irských soudů) příssežných výpovědí.

Přihlášky se podávají prostřednictvím žádosti, ve které je uvedeno trvalé bydliště a povolání žadatele, počet notářů v okrese, počet obyvatel okresu a okolnosti prokazující nezbytnou potřebu notáře a/nebo jakým způsobem se volné místo objevilo. Žádost musí být potvrzena místopřisežným prohlášením žadatele, ke kterému je přiloženo osvědčení o způsobilosti podepsané obvykle šesti místními advokáty a šesti představiteli místní podnikatelské obce.

Žádost se předkládá předsedovi Nejvyššího soudu oznámením o návrhu soudu doručeným prostřednictvím kanceláře Nejvyššího soudu tajemníkovi Fakulty notářského studia v Irsku, tajemníkovi Právnické společnosti a všem notářům vykonávajícím praxi v hrabství, kde má žadatel bydliště, a také v sousedních hrabstvích.

Obecnou praxí je jmenovat notářem jen advokáty. Jestliže osoba, která není advokátem, požádá o jmenování notářem, bude Právnická společnost požadovat, aby žadatel dal závazný slib předsedovi Nejvyššího soudu, že se nebude zabývat prováděním majetkových převodů nebo právnické činnosti, kterou vykonává obvykle advokát. Všichni žadatelé o jmenování notářem musí nejdříve složit zkoušku stanovenou Fakultou notářského studia v Irsku.

Pozn.:

Dotazy na současné odměňování nejvyššího státního zástupce, vrchního státního zástupce, soudních úředníků a šerifů lze zaslat **elektronicky** nebo

poštou na adresu Human Resources, Department of Finance, Merrion Street, Dublin 2.

Obhájci jsou osoby samostatně výdělečně činné a jejich výdělků se velmi liší.

Advokáti mohou být samostatně výdělečně činní na základě toho, že mají vlastní praxi nebo zaměstnanec, a jejich výdělků se také velmi liší.

Notáři účtují odměny za notářsky ověřený dokument. Úctované poplatky nejsou upraveny zákonem, ale notáři obvykle účtují na základě času, cesty a podle výše obvykle účtované odborníkem za služby.

Poslední aktualizace: 20/11/2018

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Řecko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Řecku.

Státní zástupci

Soudci

Advokáti

Právní poradci

Notáři

Exekutoři

Soudní úředníci

Státní zástupci

Organizace

Úřady státního zastupitelství (εισαγγελίες) jakožto justiční orgány tvoří součást justice (soudní moci) a povinně se podílejí na výkonu spravedlnosti. Státní zástupci (εισαγγελείς) požívají funkční a osobní nezávislosti.

U každého soudu, s výjimkou soudů pro drobné delikty (πταιματοδικεία), existuje úřad státního zástupce coby nezávislý justiční orgán, jehož úkoly spočívají především v přípravě trestního řízení. Hlavním úkolem státního zástupce je zahájit trestní řízení, dohlížet na přípravné řízení a vyšetřování a podávat opravné prostředky.

V Řecku se státní zástupci nespécializují v žádném oboru.

Za dohled nad úřady státního zastupitelství odpovídá Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

Tomuto povolání není věnována žádná speciální internetová stránka. Informace o statutu státních zástupců vede Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

Úloha a povinnosti

Státní zástupce odpovídá za:

- přípravné řízení;
- zahájení trestního řízení;
- výslechy osob v dané věci;
- dozor nad donucovacími orgány pro účely prevence trestné činnosti a trestního stíhání;
- předkládání návrhů justičními radám a soudům;
- podávání opravných prostředků;
- výkon trestních rozsudků a pomoc při výkonu exekučních titulů;
- dozor nad vězeňstvím;

a za výkon dalších zákonem stanovených povinností.

Plnění úkolů svěřených státním zástupcům přezkoumávají soudci nejvyššího soudu a nadřízení státní zástupci.

Soudci

Organizace

Výkon spravedlnosti provádí soudy tvořené soudci z povolání (τακτικοί δικαστές), kteří požívají funkční a osobní nezávislosti.

Při výkonu svých povinností jsou soudci (δικαστές) vázáni pouze ústavou a zákony a nemusí aplikovat ustanovení právních předpisů, která jsou v rozporu s ústavou.

Plnění úkolů svěřených soudcům přezkoumávají nadřízení soudci a nejvyšší státní zástupce při nejvyšším soudu (Άρειος Πάγος) a jeho náměstci (Αντεισαγγελείς).

Za podmínky výkonu povolání soudce odpovídá Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

Tomuto povolání není věnována žádná speciální internetová stránka. Informace o statutu státních zástupců vede Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

Organizace právnických povolání: Obhájci/advokáti

Obhájci/advokáti

V Řecku jsou advokáti (δικηγόροι) neplacení státní úředníci, kteří nemají povinnost specializace v některém z oborů práva.

Za podmínky výkonu povolání advokáta odpovídá Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

V Řecku existuje 63 advokátních komor (δικηγορικοί σύλλογοι) – v každém sídle soudního obvodu soudu prvního stupně (πρωτοδικείο).

Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva vykonává dohled nad všemi advokátními komorami v zemi.

Právní databáze

Informace jsou k dispozici na portále řecké [Aténské advokátní komory](#), ale přístup k nim mají pouze členové komor.

Právní poradci

V Řecku úkoly právních poradců (νομικοί σύμβουλοι) plní advokáti.

Právní databáze

Informace jsou k dispozici na portále řecké [Aténské advokátní komory](#), ale přístup k nim mají pouze členové komor.

Notáři

Notáři (συμβολαιογράφοι) jsou neplacení státní úředníci, mezi jejichž úkoly patří především připravovat, evidovat a osvědčovat právní úkony a prohlášení zainteresovaných osob v případech, kdy to vyžaduje zákon nebo vůle zainteresovaných osob.

V Řecku se notáři nespécializují v žádném oboru.

Na základě prezidentského výnosu je v každém sídle soudního obvodu smírčího soudu (ειρηνοδικείο) alespoň jeden notářský úřad.

Za podmínky výkonu povolání notáře odpovídá Ministerstvo pro spravedlnost.

V Řecku existuje devět notářských komor (συμβολαιογραφικοί σύλλογοι), působících v obvodech odvolacích soudů (εφετεία).

Nad notářskými komorami vykonává dohled Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

Informace o notářích lze získat na internetové stránce komory [Koordinační komise řeckých notářských komor](#) (Συντονιστική Επιτροπή Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδας) a na stránce [Rady notářství Evropské unie](#) (CNUE).

Další právníká povolání

Exekutoři

Exekutoři (δικαστικοί επιμελητές) jsou neplacení státní úředníci.

Exekutoři odpovídají za:

- doručování soudních a mimosoudních písemností;
- výkon exekučních titulů uvedených v čl. 904 odst. 2 občanského soudního řádu, tj.: a) pravomocných rozsudků a vynesených rozsudků, u kterých řecký soud povolil dočasný výkon; b) rozhodčích nálezů, c) usnesení řeckých soudů obsahujících dohodu o nákladech řízení nebo stanovujících náklady řízení; d) přímo vykonatelných notářských zápisů; e) platebních rozkazů vydaných řeckými soudci a příkazů k vyklizení; f) cizích aktů, jež byly prohlášeny za vykonatelné a g) usnesení a aktů vykonatelných ze zákona; a
- výkon dalších zákonem stanovených povinností.

Za podmínky výkonu povolání exekutora odpovídá Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

V Řecku existuje osm exekutorských komor (σύλλογοι δικαστικών επιμελητών).

Soudní úředníci

Za podmínky výkonu povolání soudního úředníka odpovídá Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

Exekutoři (378 Kb) [en](#)

Soudní úředníci (379 Kb) [en](#)

Související odkazy

[Aténská advokátní komora](#)

[Advokátní komora v Pireu](#)

[Ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva](#)

[Koordinační komise řeckých notářských komor](#)

Notářská komora v Soluni (Thessaloniki)

Poslední aktualizace: 25/06/2018

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Španělsko

Ve Španělsku se pod pojmem právníká povolání rozumí profese, jejichž vykonávání vyžaduje speciální právní vzdělání vzhledem k tomu, že příslušníci těchto povolání jsou činní v oblasti uplatňování práva.

Soudci

Státní zástupci

Soudní tajemníci

Advokáti

Právní poradci

Notáři

Úředníci odpovědní za vedení rejstříků

Procesní zástupci

Poradci pro pracovní a sociální záležitosti

Právníká povolání – Úvod

Ve Španělsku se pod pojmem právníká povolání rozumí profese, jejichž vykonávání vyžaduje speciální právní vzdělání vzhledem k tomu, že příslušníci těchto povolání jsou činní v oblasti uplatňování práva.

Ve Španělsku patří k hlavním právníkým povoláním státní zástupci, soudci, advokáti, notáři, soudní tajemníci, úředníci rejstříku nemovitostí a úředníci obchodního rejstříku a procesní zástupci.

Soudci

Organizace

Spravedlnost, která vychází z lidu, vykonávají jménem krále soudci, kteří představují soudní moc. Spravedlnost mohou vykonávat pouze a jedině soudci, kteří vynášejí rozsudky a zajišťují jejich vykonatelnost.

Soudci jsou nezávislí na ostatních pilířích státní moci a řídí se pouze Ústavou a zákony.

Možnost vykonávání soudcovské profese se řídí **zásadou zásluh a odborných schopností** pro výkon funkce soudce. Výběrové řízení, které je objektivní a transparentní, zaručuje rovné možnosti všech občanů ucházet se o funkci soudce, pokud splňují předepsané podmínky a požadavky kladené na způsobilost k výkonu tohoto povolání a mají k výkonu funkce soudce potřebnou odbornou kvalifikaci a schopnosti.

Organický zákon o soudní moci stanoví, že soudcovskou profesi vykonávají tři kategorie soudců:

Soudce Nejvyššího soudu (*magistrado del Tribunal Supremo*)

Soudce vyššího soudu (*magistrado*)

Soudce (*juez*)

Nejpočetnější vstupní kategorií je kategorie soudců, pro niž organický zákon o soudní moci předepisuje veřejné výběrové řízení, kterého se mohou zúčastnit absolventi magisterského studia práv, doplněného o studium na Justiční akademii.

Povolání soudce je vykonáváno rovněž v kategoriích soudců vyšších soudů a soudců Nejvyššího soudu, v nichž je menší počet soudců.

Soudce Nejvyššího soudu jmenuje Generální rada soudní moci z řad soudců vyšších soudů s nejméně 15letou praxí, z toho nejméně 10 let ve funkci soudce vyššího soudu, přičemž pětina křesel je vyhrazena pro obecně uznávané právníky s nejméně 15letou praxí.

Funkce a úkoly

Soudy mají pravomoc jednat pouze v záležitostech stanovených zákonem.

S jednotlivými typy soudů se můžete seznámit v rubrice „Španělské soudy“.

Soudci jsou při výkonu soudní moci nezávislí na všech soudních orgánech a orgánech správy soudní moci.

Soudci mají trestní a občanskou odpovědnost v případech a formě stanovených zákonem a rovněž mají disciplinární odpovědnost, která je upravena organickým zákonem o soudní moci.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Generální rady soudní moci](#).

Státní zástupci

Organizace

Státní zastupitelství (*Ministerio Fiscal*) je ústavní orgán s vlastní právní subjektivitou. V rámci soudní moci má státní zastupitelství funkční nezávislost a své úkoly vykonává prostřednictvím vlastních orgánů podle zásad jednotnosti, hierarchické podřízenosti a vždy s dodržováním zásad zákonnosti a nestrannosti. Státní zastupitelství a jeho jednotlivá zastoupení na celém území státu řídí nejvyšší státní zástupce (*Fiscal General del Estado*). Jeho úkolem je vydávání nařízení, směrnic a pokynů, které jsou potřebné pro zajištění fungování a vnitřní řád této instituce. Kromě toho zajišťuje řízení a kontrolu státního zastupitelství.

Státní zástupci jsou státní úředníci. Státními zástupci se mohou stát absolventi magisterského nebo doktorandského studia práv, kteří jsou vybíráni ve výběrovém řízení. Organizačně státní zástupci spadají pod Nejvyšší státní zastupitelství (*Fiscalía General del Estado*) a státní zastupitelství jednotlivých autonomních oblastí.

Funkce a úkoly

Článek 124 španělské Ústavy z roku 1978 stanoví, že „úkolem státního zastupitelství je, aniž by byly dotčeny úlohy a funkce jiných orgánů, prosazování spravedlnosti a podávání žalob za účelem ochrany zákonných práv občanů a veřejného zájmu chráněného zákonem, a to buď z moci úřední, nebo na žádost stran, dohlížet na nezávislost soudů a prosazovat u nich uspokojení zájmu společnosti“.

Státní zástupci mají následující povinnosti:

Zajišťují efektivní fungování soudnictví v souladu se zákonem a v rámci zákonných lhůt a podmínek podávají žaloby, opravné prostředky a provádějí související úkony a opatření.

Vystupují v trestních řízeních, v kterých požadují, aby soudní orgán přijal potřebná předběžná opatření za účelem ochrany práva a provedl nezbytné úkony a kroky pro zjištění skutečností.

Vystupují v zákonem stanovených občanskoprávních řízeních, která se týkají ochrany veřejného zájmu nebo zájmů nezletilých, zdravotně postižených nebo právně nezpůsobilých osob, dokud není zajištěno obvyklé zastupování.

Vykonávají funkce, které jim ukládají zvláštní právní předpisy ve věci trestní odpovědnosti nezletilých, a to v nejvyšším zájmu nezletilé osoby.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Státního zastupitelství](#).

Soudní tajemníci

Organizace

Soudní tajemníci (*letrados de la Administración de Justicia*) jsou členy sboru vyšších soudních úředníků v rámci soudní správy. Mají status státních úředníků, jsou podřízeni ministerstvu spravedlnosti a při výkonu svých pravomocí jednají na vlastní odpovědnost.

Mají vysokoškolské právní vzdělání, složili zvláštní přijímací zkoušku a absolvovali kurz ve středisku právních studií (*Centro de Estudios Jurídicos*), který je také vázán na složení přijímací zkoušky.

Soudní tajemníci tvoří hierarchicky uspořádaný sbor podléhající ministerstvu spravedlnosti a *Secretario de Gobierno* (což je úředník pověřený kontrolou zákonnosti dokumentů – registrátor) u každého vyššího soudu autonomních oblastí. Vztahují se na ně prakticky stejná pravidla, podmínky slučitelnosti funkce a omezení jako na soudce.

Funkce a úkoly

V rámci své funkce musí soudní tajemníci zajistit, že všechna rozhodnutí soudců nebo soudů, za která odpovídají, budou vykonána. Musí vždy dodržovat zásady zákonnosti a nestrannosti, autonomie a nezávislosti při poskytování služeb soudního ověření (certifikáty) a při plnění všech funkcí musí dodržovat jednotný postup a dané pořadí.

Soudní tajemníci odpovídají za dokumentaci a přípravu soudních spisů. Vedou záznamy o všech rozhodnutích soudu ve spisech, pečují o řádný průběh soudního řízení a řídí personál soudní kanceláře. Jsou také odpovědní za spolupráci s ostatními orgány veřejné správy a přípravu soudní statistiky.

Další informace o zaměstnancích soudů ve Španělsku jsou k dispozici zde:

Soudní tajemníci (*letrados de administración de justicia*) (381 Kb) [es](#)

Vyšší administrativní pracovníci (*gestores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Nižší administrativní pracovníci (*tramitadores procesales*) (371 Kb) [en](#)

Pomocný administrativní personál (*auxilio judicial*) (374 Kb) [en](#)

Organizace právnických povolání

Advokáti

Profese advokáta je svobodné a nezávislé povolání, které poskytuje službu společnosti. Toto povolání je nezávislé na jakémkoliv orgánu veřejné správy a jeho výkon probíhá v podmínkách volné a spravedlivé hospodářské soutěže (článek 1 obecných předpisů upravujících výkon advokátského povolání ve Španělsku).

Úlohou advokátů je především zastupovat a hájit strany ve všech typech soudních řízení, poskytovat jim poradenství a právní pomoc a zastupovat svého klienta, pokud tato úloha není ze zákona vyhrazena jiným profesím.

Podmínky pro výkon povolání advokáta:

Musí být španělským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie nebo státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

Musí být zletilý a výkonu jeho advokátní praxe nesmějí bránit žádné důvody.

Musí být kvalifikovaným advokátem nebo mít magisterské právní vzdělání získané ve Španělsku (nepoužije-li se zákon 30/2006 ze dne 30. října 2006 o podmínkách výkonu funkce advokáta nebo procesního zástupce a příslušné prováděcí předpisy) nebo na zahraniční vysoké škole, které bylo uznáno podle platných právních předpisů.

Musí být zapsán v advokátní komoře, která se nachází v místě výhradního nebo hlavního profesního působení; advokátní praxi však může vykonávat na celém území Španělska.

Odměny advokátů jsou účtovány za poskytnuté služby a lze je hradit formou pevně stanovené odměny, pravidelných plateb nebo na základě hodinové sazby. Výši odměny je možno stanovit volně na základě dohody mezi advokátem a klientem za předpokladu, že budou dodrženy etické normy a nebudou porušena pravidla spravedlivé hospodářské soutěže.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Generální rady španělských advokátů](#).

Právní databáze

Legislativa: [Úřední věstník](#)

Soudnictví: [Středisko soudní dokumentace](#)

Je přístup do právních databází zdarma?

Ano, přístup je bezplatný.

Právní poradci

Viz rubrika „Advokáti“.

Notáři

Organizace, úloha a povinnosti

Notář má dvě neoddělitelné role: jako veřejný činitel a jako právní odborník, jehož hlavní veřejnou úlohou je ověřování pravosti právního jednání v soudní i mimosoudní oblasti. Notář sepisuje veřejné listiny a osvědčuje právní skutečnosti na žádost klientů a v souladu s právem, přičemž musí dané skutečnosti ověřit a vyložit a o jejich významu a účinku informovat klienty.

Jelikož notář ve své činnosti vykonává veřejnou státní funkci, mají veřejné listiny jím osvědčené nebo sepsané (notářské listiny, obchodní smlouvy nebo osvědčené listiny) podle své povahy zvláštní procesní a jiné účinky.

Všechny aspekty činnosti notáře ve Španělsku jsou přísně regulovány (jmenování ministrem spravedlnosti, absolvování výběrového řízení, omezený počet míst, odměna podle sazebníku stanoveného státem, odchod do důchodu, disciplinární opatření). Služební postup závisí na počtu odpracovaných let nebo na absolvování zvláštního výběrového řízení, které pro notáře pořádá ministerstvo spravedlnosti.

Pro účast ve výběrovém řízení o notářského sboru je nezbytnou podmínkou vysokoškolské právní vzdělání.

Notáři jsou organizováni do sdružení notářů (jedno v každé autonomní oblasti), v jejichž čele stojí Generální rada notářů (*Consejo general del Notariado*), které stát svěřil určité kontrolní pravomoci nad tímto povoláním.

Notáři podléhají přímo ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Generálního ředitelství rejstříků a notářství, které má na starosti kontrolu a dohled nad notářstvími.

Bližší informace najdete na webových stránkách Generální rady španělských notářů: www.notariado.org

Ostatní právní povolání

Úředníci odpovědní za vedení rejstříků

Rejstřík nemovitostí, obchodní rejstřík a rejstřík movitého majetku jsou soudní rejstříky, které slouží jako veřejné záznamy určitých práv, listin nebo skutečností s hmotnými právními účinky vůči všem (*erga omnes*), pro které platí presumpce zákonnosti, přesnosti, pravdivosti a úplnosti. To znamená, že není třeba požadovat žádnou dostatečnou záruku (jistoty, ručení), které by potvrzovaly právní nárok. Jde o velmi bezpečný a úsporný systém, neboť zápis do rejstříku je pouze jednorázově zpoplatněn a jeho účinky jsou bezprostřední a trvalé.

Úředníci rejstříku nemovitostí, obchodního rejstříku a rejstříku movitého majetku jsou státní úředníci odpovědní za vedení těchto rejstříků. Mají dvě neoddělitelné role – jako státní úředníci a právní odborníci. Profesionálně a na vlastní odpovědnost vykonávají veřejné funkce stanovené zákonem, konkrétně právními předpisy pro hypoteční úvěry a obchodním a správním právem, a jakožto státní úředníci uznání zákonem o hypotékách mají pravomoci uznané správními předpisy.

Podmínky výkonu tohoto povolání, počet úředníků, odměna, disciplinární opatření a odchod do důchodu jsou regulovány státem. Tato práce vyžaduje vysokoškolské právní vzdělání a úspěšné absolvování výběrového řízení, které pořádá stát.

Odměna je stanovena na základě státem schváleného sazebníku.

Úředníci odpovědní za vedení rejstříku nemovitostí, obchodního rejstříku a rejstříku movitého majetku jsou sdruženi v Národní komoře úředníků španělských rejstříků, které stát svěřil určité kontrolní funkce nad výkonem tohoto povolání.

Také podléhají ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Generálního ředitelství rejstříků a notářství, které má na starosti kontrolu a dohled nad rejstříky.

Úředníci odpovědní za vedení rejstříků posuzují právní kvalifikaci listin, pro něž je požadován zápis do rejstříku, který mají na starosti. Dále poskytují poradenské služby veřejnosti v otázkách rejstříků a zveřejňování informací zapsaných v rejstřících a podle potřeby ověřují, zda osoby požadující zápis sledují zákonný zájem, a náležitě chrání citlivé údaje.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Národní komory úředníků španělského rejstříku nemovitostí, obchodního rejstříku a rejstříku movitého majetku](#).

Procesní zástupci

Procesní zástupci zastupují práva a zájmy stran u soudů na základě za tím účelem uděleného zplnomocnění, zajišťují hodnověrnost komunikace mezi soudy a stranami a plní další funkce, které jim byly svěřeny jakožto spolupracovníkům soudní moci.

K výkonu funkce je třeba mít titul profesní zástupce (*Procurador*) nebo profesní titul soudní procesní zástupce (*Procurador de los tribunales*) (jestliže se použije zákon 34/2006 ze dne 30. října 2006 o podmínkách výkonu funkce advokáta nebo procesního zástupce), být členem Komory procesních zástupců, složit peněžní záruku a složit přísahu nebo slib.

Procesní zástupci podléhají Komoře procesních zástupců a Řídící radě, které dohlíží na řádný a efektivní výkon této funkce.

Odměny procesních zástupců jsou účtované podle sazebníku schváleného ministerstvem spravedlnosti.

Bližší informace najdete na webových stránkách [Generální rady španělských procesních zástupců](#).

Poradci pro pracovní a sociální záležitosti

Poradce pro pracovní a sociální záležitosti (*graduado social*) je poradce specializovaný na veškeré otázky pracovního práva a práva sociálního zabezpečení, jenž může intervenovat v řízeních týkajících se práce a sociálního zabezpečení, která jsou vedena před soudem.

Tento poradce může být nápomocen i vyššímu soudu autonomní oblasti (*Tribunal Superior de Justicia*) a může předkládat i opravný prostředek. U kasační stížnosti platí povinné právní zastoupení advokátem.

Ve Španělsku je více než 25 000 poradců pro pracovní a sociální záležitosti, kteří poskytují poradenství jak zaměstnavatelům, tak zaměstnancům.

Související odkazy

[ŠPANĚLSKÉ MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI](#)

[GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÉ SOUDNÍ MOCI](#)

[ŠPANĚLSKÉ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ](#)

[NÁRODNÍ KOMORA ŠPANĚLSKÝCH SOUDNÍCH TAJEMNÍKŮ](#)

[GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÝCH ADVOKÁTŮ](#)

[GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÝCH PROCESNÍCH ZÁSTUPCŮ](#)

[GENERÁLNÍ RADA ŠPANĚLSKÝCH NOTÁŘŮ](#)

[NÁRODNÍ KOMORA ÚŘEDNÍKŮ ŠPANĚLSKÉHO REJSTŘÍKU NEMOVITOSTÍ A OBCHODNÍHO REJSTŘÍKU](#)

[GENERÁLNÍ RADA PROFESNÍCH KOMOR ŠPANĚLSKÝCH DIPLOMOVANÝCH SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ](#)

Poslední aktualizace: 12/03/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníková povolání - Francie

V této části naleznete přehled jednotlivých právnických povolání.

Právníková povolání – Úvod

Soudci a státní zástupci

Organizační struktura

Soudci z povolání a státní zástupci jsou ve Francii označováni souhrnným pojmem „*magistrats*“. Soudci (*juges*) jsou často nazýváni „*magistrats du siège*“ a státní zástupci „*magistrats du parquet*“.

Soudci rozhodují ve sporech, které jsou jim předkládány, **zatímco státní zástupci zastupují společnost a vyžadují uplatňování zákonů**. Status soudců a státních zástupců je upraven nařízením č. 58-1270 ze dne 22. prosince 1958 o ústavním zákoně o statusu soudců a státních zástupců. Z uvedeného zákona vyplývá, že každý z těchto „*magistrats*“ může být v průběhu své kariéry jmenován do různých funkcí jako soudce nebo státní zástupce: jde o zásadu jednoty soudního sboru (článek 1), která byla opětovně potvrzena Ústavní radou, zejména jejím rozhodnutím ze dne 11. srpna 1993. Soudci a státní zástupci jsou součástí soudní moci, která je zárukou dodržování osobních svobod na základě článku 66 Ústavy. V jejich postavení však existují určité rozdíly, protože soudci nepodléhají nadřízenému orgánu v rámci hierarchie a mají zaručenu nepřeložitelnost, to znamená, že nemohou být přiděleni na jinou funkci či místo bez svého souhlasu.

Většina soudců a státních zástupců je **přijímána na základě výběrového řízení**. V „prvním výběrovém řízení“, které je určeno pro studenty, musí mít uchazeči diplom potvrzující vzdělání v délce rovnající se minimálně čtyřletému studiu po maturitě (= magisterské studium). Uchazeči, kteří ve výběrovém řízení uspějí, jsou jmenováni justičními čekateli a mají možnost studovat na Národní škole pro soudce a státní zástupce (*École nationale de la Magistrature – ENM*). Přímé zařazení do určité funkce je rovněž možné. Po ukončení ENM obdrží čekatelé jmenovací dekret k soudu, k němuž jsou přiděleni.

Vedoucí představitelé soudů prvního stupně (předseda a státní zástupce) a **vedoucí představitelé soudů druhého stupně** (první předseda a nejvyšší státní zástupce) vykonávají kromě svých soudních pravomocí také pravomoci administrativní (například rozvrh jednání).

K 1. lednu 2013 působil ve funkci celkem **8 090 soudců a státních zástupců**, z toho 7 769 u soudů prvního stupně.

Nejvyšší soudní rada

Ustanovení týkající se Nejvyšší soudní rady (*Conseil supérieur de la magistrature – CSM*) jsou uvedena v **článku 65 Ústavy**. Ústavní zákon z 23. července 2008 změnil článek 65 Ústavy, čímž došlo ke změně složení a pravomocí Nejvyšší soudní rady (pokud jde o jmenování) a bylo stanoveno, že se na ni mohou obracet osoby podléhající pravomoci soudu. Z tohoto důvodu prezident republiky již není členem Nejvyšší soudní rady.

Zasedání **grémia příslušného pro záležitosti soudců** předsedá první předseda kasačního soudu. Mezi členy grémia dále patří pět soudců a jeden státní zástupce, jeden člen Státní rady touto radou jmenovaný, jeden advokát a rovněž šest kvalifikovaných osob, které nejsou členy parlamentu ani součástí systému obecných či správních soudů. Po dvou kvalifikovaných osobách jmenuje prezident republiky, předseda Národního shromáždění a předseda Senátu. Zasedání **grémia příslušného pro záležitosti státních zástupců** předsedá nejvyšší státní zástupce kasačního soudu. Mezi členy grémia dále patří pět státních zástupců a jeden soudce, jeden člen Státní rady, advokát a šest kvalifikovaných osob uvedených v předchozím odstavci.

Grémium Nejvyšší soudní rady příslušné pro záležitosti soudců předkládá návrhy na jmenování soudců kasačního soudu, návrhy na jmenování prvního předsedy odvolacího soudu a předsedy soudu prvního stupně. Ostatní soudci jsou jmenováni na základě **souhlasného stanoviska** rady.

Toto grémium Nejvyšší soudní rady rozhoduje jako **disciplinární rada** soudců. V takovém případě ji tvoří také soudce, který je členem grémia příslušného pro záležitosti státních zástupců.

Grémium Nejvyšší soudní rady příslušné pro záležitosti státních zástupců se vyjadřuje ke jmenování, která se týkají státních zástupců. Toto grémium Nejvyšší soudní rady se vyjadřuje k disciplinárním sankcím, které se týkají státních zástupců. V takovém případě patří do jejich řad kromě členů uvedených v třetím odstavci článku 65 také státní zástupce, který je členem grémia příslušného pro záležitosti soudců.

Státní zastupitelství

Organizační struktura

Státní zastupitelství představují **státní zástupci**, jejichž úkolem je vyžadovat, aby byly uplatňovány zákony, a tak dbát o zájmy společnosti, kterou zastupují. S výjimkou nejvyššího státního zastupitelství při kasačním soudu, které má zvláštní postavení, tvoří státní zastupitelství ve Francii hierarchickou pyramidovou strukturu „podléhající pravomoci ministra spravedlnosti“. Článek 30 trestního řádu stanoví, že ministr spravedlnosti řídí politiku veřejné žaloby stanovenou vládou. Dohlíží na její koherentní uplatňování na území republiky. Za tímto účelem zasilá státním zastupitelstvím obecné pokyny týkající se veřejné žaloby.

Státní zástupce u každého soudu prvního stupně (*tribunal de grande instance – TGI*) řídí státní zastupitelství sestávající z jednoho nebo několika jemu podřízených státních zástupců. Organizuje práci tohoto sboru a rozděluje úkoly a služby mezi své náměstky a zástupce. Státní zástupce sám pak jedná pod kontrolou a vedením nejvyššího státního zástupce.

Nehledě na toto **hierarchické uspořádání** je sbor státních zástupců (*parquet*) **nedělitelný**: zástupce státního zástupce může konat, aniž by k tomu potřeboval zmocnění svého nadřízeného, a každý jeho úkon zavazuje všechny členy tohoto sboru.

Úloha a pravomoci

Státní zastupitelství vykonává své pravomoci zejména v **trestní oblasti**. Vede **vyšetřování** a realizuje nebo zajišťuje realizaci veškerých úkonů nutných pro stíhání trestných činů. Kromě toho vyhodnocuje, jaký další postup zvolit v trestních záležitostech podle zásady vhodnosti stíhání (například: zahájení vyšetřování, postoupení věci soudu k rozhodnutí nebo zastavení vyšetřování). Jeho povinností je účastnit se jednání před soudem a svobodně vyjadřovat své připomínky (ke skutkové podstatě, k obžalovanému a trestu), které považuje za vhodné s ohledem na řádné fungování soudnictví. Do jeho pravomocí spadá rovněž výkon trestů.

Dále je pověřen **ochranou nezletilých**, kteří jsou v ohrožení, a má určité pravomoci v občanskoprávních věcech, pokud jde například o stav osob (například změna občanskoprávního stavu), ve správních věcech (například: ve věci prodeje nápojů pro konzumaci na místě, periodických tiskovin, podomního prodeje...) a obchodních věcech (například ve věcech kolektivního úpadkového řízení).

Úloha a pravomoci soudců jsou podrobně rozvedeny na stránce věnované obecným soudům.

Laičtí soudci

Soudci místního soudu

Funkce těchto soudců byla zřízena zákonem o rámcovém programu rozvoje soudnictví ze dne 9. září 2002, který byl doplněn zákonem č. 2005-47 ze dne 26. ledna 2005, a tito soudci jsou jmenováni dekretem na dobu 7 let na základě souhlasného stanoviska Nejvyšší soudní rady bez možnosti prodloužení. S určitými výjimkami jejich status vyplývá z výše uvedeného nařízení č. 58-1270 ze dne 20. prosince 1958.

Vykonávají **některé funkce soudců obecných soudů**. V **občanskoprávním řízení** jsou příslušní ve věcech osobních žalob nebo žalob týkajících se movitého majetku až do výše 4 000 EUR, s výhradou věcné příslušnosti instančního soudu. V **restním řízení** jsou příslušní mimo jiné pro přestupky prvních čtyř kategorií, pro výkon funkce přisedícího soudce u trestního soudu a potvrzení návrhů státního zástupce na uložení alternativního trestu se zastavením trestního stíhání.

K 1. lednu 2013 je registrováno 452 soudců místních soudů.

Laičtí soudci pracovních soudů

Laičtí soudci pracovních soudů jsou voleni jednou za **5 let**. Jsou voleni **sbory voličů** (zaměstnavatelé a zaměstnanci) v **jednotlivých sekcích** (zemědělství, průmysl, obchod, řídicí a vedoucí pracovníci a různé činnosti) s poměrným zastoupením bez možnosti panašování a bez možnosti preferenčních hlasů. Uchazeči musí mít francouzské státní občanství, dosáhnout minimálně 21 let a nesmí se na ně vztahovat žádný zákaz, omezení či nezpůsobilost, pokud jde o jejich občanská práva.

Právo volit mají všichni zaměstnanci a zaměstnavatelé starší 16 let, kteří vykonávají nějakou profesní činnost nebo jsou v učebním poměru či pozbyli zaměstnání nezávisle na své vůli.

Přisedlí u soudů pro záležitosti sociálního a zdravotního pojištění

Jsou jmenováni na **tři roky** prvním předsedou odvolacího soudu na základě seznamu předkládaného ředitelem krajského ředitelství pro oblast mládeže, sportu a sociální soudržnosti na návrh nejrepresentativnějších profesních organizací.

Přisedlí u soudů pro spory týkající se pracovní neschopnosti

Jsou jmenováni na dobu **tří let** prvním předsedou odvolacího soudu, v jehož obvodu má výše uvedený soud sídlo, na základě seznamu předkládaného ředitelem krajského ředitelství pro oblast mládeže, sportu a sociální soudržnosti na návrh nejrepresentativnějších profesních organizací.

Přisedlí u soudů pro mladistvé

Jsou jmenováni na dobu čtyř let ministrem spravedlnosti. Jsou vybíráni pro každý soud pro mladistvé ze seznamu kandidátů předkládaného prvním předsedou odvolacího soudu, přičemž se jedná o jedince, kteří vynikli zájmem o problematiku mladistvých a svými schopnostmi.

Přisedlí u paritních soudů pro zemědělské pronájmy

Pronajímatelé a nájemci jsou voleni rovným dílem v rámci svých skupin na šestileté období, a to na základě volebních seznamů sestavených prefektem na návrh výboru pro přípravu volebních seznamů.

Soudci obchodního soudu

Jedná se o **dobrovolníky z řad obchodníků** volené ostatními příslušníky této profese.

Jsou jmenováni na základě dvoustupňové volby podle článků L. 723-1 až L. 723-14 a R. 723-1 až R. 723-31 obchodního zákoníku.

Jsou voleni soudci a bývalými soudci a volenými zástupci z řad obchodníků (*délégués consulaires*). Volení zástupci jsou obchodníci volení na dobu pěti let, jejichž jediným úkolem je volit soudce obchodních soudů.

Soudci obchodních soudů jsou voleni na první funkční období v délce dvou let a následně na čtyřletá funkční období. Počet po sobě následujících funkčních období je omezen na čtyři. Po čtyřech funkčních obdobích nemohou být soudci obchodního soudu během jednoho roku zvoleni.

Volba soudců obchodního soudu probíhá každý rok během prvních dvou týdnů měsíce října u všech soudů, kde je třeba obsadit daná místa.

Soudní tajemníci

Soudní tajemník zajišťuje **technickou stránku soudního řízení**. Pomáhá soudci při soudních úkonech a jeho úkolem je ověřovat a potvrzovat pod hrozbou neplatnosti soudní listiny v případech stanovených zákonem.

Je přirozeným spolupracovníkem soudce, asistuje mu při přípravě spisů k soudnímu jednání a při vyhledávání dokumentace. Může rovněž zajišťovat recepční a informační služby pro veřejnost a odbornou výuku na Národní škole pro soudní tajemníky.

Soudní tajemníci **vykonávají svoji funkci** především v **různých útvech soudů**. V závislosti na významu soudu a na jeho organizačním uspořádání se soudní tajemník může stát vedoucím pracovníkem jako vedoucí soudní kanceláře, jeho zástupce nebo vedoucí oddělení.

Advokáti

Advokáti jsou pomocnými soudními osobami a povolání advokáta patří mezi svobodná a nezávislá povolání. Jejich status vyplývá zejména ze zákona č. 71-130 ze dne 31. prosince 1971, kterým se reformují určité soudní a právní profese, a z nařízení č. 91-1197 ze dne 27. listopadu 1991, kterým se upravuje výkon povolání advokáta. Zákon č. 90-1259 ze dne 31. prosince 1990, kterým se mění zákon z roku 1971, a jeho prováděcí nařízení upravují nově povolání advokáta spojením povolání advokátů a právních poradců.

V rámci každodenního vykonávání své profese zajišťuje advokát dva typy činnosti: poradenství a obhajobu.

Na základě ustanovení čl. 4 odst. 1 zákona ze dne 31. prosince 1971 získali advokáti téměř monopolní postavení, pokud jde o asistenci a zastupování stran, zastupování v soudních sporech a při obhajobě před soudy a jakýmkoliv soudními či disciplinárními orgány.

Pro tuto profesi je charakteristické, že neexistuje žádné celostátní profesní sdružení, neboť advokáti si přáli zachovat spravedlivé zastoupení všech advokátních komor působících na místní úrovni. Advokáti jsou sdruženi ve 161 komorách (*barreaux*) na území kontinentální Francie a v zámořských teritoriích, které jsou ustaveny u soudů prvního stupně (TGI), s tím, že „v čele“ každé komory stojí její předseda a správní záležitosti zajišťuje rada komory, jejímž posláním je zabývat se veškerými otázkami vztahujícími se k výkonu povolání a dbát na dodržování povinností advokátů a rovněž na ochranu jejich práv.

Národní rada advokátních komor (*Conseil National des Barreaux*, CNB), ustavená zákonem ze dne 31. prosince 1990 (článek 15), je veřejně prospěšnou institucí s právní subjektivitou a má za úkol zastupovat advokáty před státními orgány a dbát na harmonizaci pravidel a zvyklostí této profese.

Národní rada advokátních komor má vlastní internetové stránky poskytující všem bezplatný přístup k informacím o způsobu organizace této profese, o aktuálních otázkách, které se jí týkají, a k seznamu všech advokátů, kteří jsou zapsáni ve francouzských advokátních komorách. Většina velkých advokátních komor má své vlastní internetové stránky, které jsou volně a zdarma přístupné a jejichž adresy jsou uvedeny v seznamu advokátních komor uvedeném na stránkách CNB.

Advokáti působící ve Státní radě a u kasačního soudu tvoří samostatnou profesi: patří do kategorie úředních osob jmenovaných do funkce vyhláškou ministra spravedlnosti a majících monopolní postavení při zastupování před nejvyššími soudy v případě, že takové zastupování je povinné. Jejich status vyplývá zejména z nařízení ze dne 10. prosince 1817, kterým se zřizuje komora advokátů při Státní radě a kasačním soudu, z nařízení č. 91-1125 ze dne 28. října 1991 o podmínkách přístupu k tomuto povolání a z nařízení č. 2002-76 ze dne 11. ledna 2002 o pracovní kázní v tomto povolání.

Počínaje nařízením ze dne 10. října 1814 byl počet advokátů působících u Státní rady a u kasačního soudu stanoven na šedesát. Nařízením ze dne 22. dubna 2009 nicméně umožňuje ministru spravedlnosti zřizovat vyhláškami nová místa advokátů působících u Státní rady a u kasačního soudu, a to z důvodu řádného výkonu spravedlnosti a s ohledem zejména na vývoj sporů u těchto dvou soudů.

Advokáti u Státní rady a kasačního soudu tvoří samostatnou komoru, v jejímž čele stojí předseda, kterému pomáhá rada komory o 11 členech. Tento orgán komory zajišťuje výkon disciplinární funkce a zastupování profese.

Všechny tyto informace uvedeny na internetových stránkách [Komory advokátů při Státní radě a kasačním soudu](#).

Existuje v této oblasti nějaká databáze?

Existuje databáze vedená Národní radou advokátních komor vycházející ze **seznamu advokátů zapsaných u každé advokátní komory zřízené ve Francii**.

Jsou tyto informace přístupné zdarma?

Přístup k této databázi na internetových stránkách [Národní rady advokátních komor](#) je bezplatný.

Notáři

Organizační struktura

Notáři jsou **úřední osoby** jmenované vyhláškou ministra spravedlnosti. Svoji profesi však vykonávají jako svobodné povolání. Jejich status vyplývá zejména ze zákona ze dne 25. Ventóse An XI (kalendář Francouzské revoluce – odpovídá 16. březnu 1803), z nařízení č. 45-2590 ze dne 2. listopadu 1945 a z nařízení č. 45-0117 ze dne 19. prosince 1945 o organizaci notářských služeb, nařízení č. 73-609 ze dne 5. července 1973 o odborném vzdělávání a podmínkách pro výkon notářské profese a z nařízení č. 78-262 ze dne 8. března 1978, kterým se stanoví notářský tarif.

Příslušníci této profese jsou **organizováni** v departementálních a krajských **komorách**, jejichž úkolem je regulace a disciplinární dohled nad notáři v obvodě jejich územní působnosti. Celostátním zastupujícím orgánem vůči úřadům je **Nejvyšší notářská rada**.

Kromě své role zástupce vůči státním orgánům je Nejvyšší notářská rada zárukou prevence a smírného řešení profesních sporů mezi notáři nespádajícími pod stejnou krajskou radu. [Nejvyšší notářská rada](#) má bezplatné internetové stránky s popisem hlavních charakteristik profese a **seznamem notářů a departementálních a krajských komor**.

Úloha a pravomoci

Notáři jsou **zmocněni k vystavování úředních listin**, které jsou vykonatelné bez soudního rozhodnutí.

Jejich úkolem je rovněž **poskytovat poradenství** soukromým osobám a podnikům, které může být případně spojeno s vystavováním listin, a mohou sekundárně zasahovat ve věcech **správy majetku a při obchodních jednáních o nemovitostech**.

Ostatní právnícká povolání

Soudní exekutoři

Soudní exekutoři jsou úřední osoby, které jsou do svých funkcí jmenovány vyhláškou ministra spravedlnosti. Svoji profesi však vykonávají jako svobodné povolání. Jejich status vyplývá zejména ze zákona ze dne 27. prosince 1923, z nařízení č. 45-2592 ze dne 2. listopadu 1945, z nařízení č. 56-222 ze dne 29. února 1956 a z nařízení č. 75-770 ze dne 14. srpna 1975.

Jako jediní mohou doručovat procesní listiny a vykonávat soudní rozhodnutí a exekuční listiny nebo tituly. Kromě toho zejména mohou, buď z příkazu soudu, nebo na žádost soukromých osob, vyhotovovat exekutorské zápisy. Dále mají možnost vykonávat vedlejší profese mediátora, správce budov a pojišťovacího agenta, přičemž o této skutečnosti musí informovat příslušnou krajskou komoru, jakož i státního zástupce odvolacího soudu v obvodu, v němž se nachází jejich kancelář.

Soudní exekutoři pobírají v rámci občanského a obchodního řízení za úkony související s jejich funkcí tarifní odměny stanovené v nařízení č. 96-1080 ze dne 12. prosince 1996.

Profesi soudních exekutorů zastupují departementální a krajské komory působící v každém obvodu odvolacího soudu. Kromě toho existuje národní komora, která zastupuje veškeré soudní exekutory před státními orgány a řeší spory mezi jednotlivými komorami a v některých případech i mezi soudními exekutory.

[Národní komora soudních exekutorů](#) má bezplatné internetové stránky, kde jsou popsány hlavní charakteristiky této profese a je dostupný **seznam soudních exekutorů**.

Ostatní pomocné soudní osoby

U obchodních soudů působí **vedoucí kanceláře obchodního soudu**, kteří jsou úředními osobami, jejichž hlavní úkol spočívá v asistenci členům obchodních soudů v průběhu soudního jednání a předsedovi tohoto soudu při plnění všech administrativních úkolů. Řídí jednotlivá oddělení soudní kanceláře a zajišťují vedení obchodního rejstříku (*registre du commerce et des sociétés* - RCS) a rejstříků a spisů soudu. Vydávají věrné opisy a kopie, uchovávají pečeti a peněžité částky složené v soudní kanceláři, sepisují listiny soudní kanceláře a vyřizují náležitosti, které spadají do jejich působnosti.

Toto povolání je upraveno články L.741-1 a násl. až R.741-1 obchodního zákoníku.

Před státními orgány zastupuje členy této profese **Národní rada vedoucích soudních kancelář obchodních soudů (Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce - CNGTC)**, která je veřejně prospěšnou institucí s právní subjektivitou a je pověřena ochranou kolektivních profesních zájmů.

Organizuje základní i další průběžné vzdělávání vedoucích a zaměstnanců soudních kancelář i profesní zkoušky a napomáhá při získávání stáží a dohlíží na jejich průběh. Veškeré tyto informace naleznete na internetových stránkách [Národní rady vedoucích soudních kancelář obchodních soudů](#).

Právní poradci / Podnikoví právníci

Profese **právních poradců** byla zákonem č. 90-1259 ze dne 31. prosince 1990 sloučena s profesí advokátů.

Podnikoví právníci se nemusejí řídit zvláštními profesními předpisy.

Související odkazy

[Právnícké profese](#)

Poslední aktualizace: 27/09/2013

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právnícká povolání - Chorvatsko

Právníci v soudních orgánech

Soudci

Požadavky na vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru práva (diplomovaný právník/magistr práva) a složení příslušné zkoušky.

Soudcem může být jmenována osoba, jež má chorvatskou státní příslušnost.

Soudcem trestního soudu (*prekršajni sud*), městského soudu (*općinski sud*), obchodního soudu (*trgovački sud*) a správního soudu (*upravni sud*) může být jmenována osoba, jež absolvovala Národní školu pro soudní úředníky (*Državna škola za pravosudne dužnosnike*).

Soudcem župního (krajského) soudu (*županijski sud*), Nejvyššího trestního soudu Chorvatské republiky (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*), Nejvyššího obchodního soudu Chorvatské republiky (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) a Nejvyššího správního soudu Chorvatské republiky (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*) může být jmenována osoba, jež vykonává povolání justičního úředníka alespoň 8 let. Soudcem Nejvyššího soudu Chorvatské republiky (*Vrhovni sud Republike Hrvatske*) může být jmenována osoba, jež alespoň 15 let působila jako justiční úředník, advokát, notář, vysokoškolský profesor v oboru práva s alespoň 15letou praxí od složení zkoušky nebo renomovaný právník s alespoň 20letou praxí od složení zkoušky, jenž se etabloval svou odbornou činností v určité oblasti práva, jakož i odbornými a vědeckými pracemi.

☞ **Zákon o soudech (*Zakon o sudovima*)**

☞ **Zákon o Státní soudní radě (*Zakon o državnom sudbenom vijeću*)**

☞ **Zákon o odměnách soudců a dalších justičních úředníků (*Zakon o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika*)**

Zaměstnanci soudů

Počet soudních úředníků a pomocných zaměstnanců vykonávajících odborné, úřední a technické úkony stanoví ministr spravedlnosti.

Zaměstnávání státních úředníků a pomocných zaměstnanců soudu, jejich odměňování a další pracovněprávní nároky, závazky a povinnosti a odpovědnost za profesní pochybení se řídí předpisy o státních úřednících a pomocných zaměstnancích a všeobecnými pracovními předpisy.

Pracovní místa u soudů lze obsazovat pouze na základě rozhodnutí ministerstva spravedlnosti.

Při přijímání soudních úředníků a pomocných zaměstnanců soudů se musí zohlednit zastoupení osob připadajících k národnostním menšinám.

Předpisy o požadavcích na vzdělání soudních úředníků a pomocných zaměstnanců soudů, výkonu stáží, podmínkách pro skládání odborné státní zkoušky, předmětu a způsobu skládání této zkoušky a dalších souvisejících otázkách přijímá ministr spravedlnosti.

Soudní úředníci mohou být rozhodnutím ministra spravedlnosti podle potřeby převedeni k jinému soudu. Soud může mít referendáře (*sudski savjetnici*) a vyšší referendáře (*viši sudski savjetnici*).

Soudním referendářem může být osoba, jež dokončila vysokoškolské studium práva a složila příslušnou zkoušku.

Vyšším soudním referendářem a soudním referendářem Nejvyššího soudu Chorvatské republiky může být osoba, jež dokončila vysokoškolské studium práva, složila příslušnou zkoušku a alespoň dva roky pracovala jako soudní referendář, justiční úředník, advokát nebo notář, anebo osoba, která alespoň pět let po složení příslušné zkoušky pracovala v jiných právních oblastech.

Vyšším soudním referendářem Nejvyššího soudu může být osoba, jež působila nejméně čtyři roky jako soudní referendář, justiční úředník, advokát nebo notář, anebo osoba, která alespoň deset let po složení příslušné zkoušky pracovala v jiných právních oblastech.

Pravomoci soudních referendářů a vyšších soudních referendářů

Soudní referendáři a vyšší soudní referendáři se účastní řízení a mají pravomoc samostatně vést určitá soudní řízení, posuzovat důkazy a zjišťovat skutkový stav.

Na základě těchto řízení předkládá soudní referendář a vyšší soudní referendář soudci, který je k tomu zmocněn předsedou soudu, návrh, na jehož základě soudce rozhoduje. Na základě povolení soudce zveřejňuje soudní referendář nebo vyšší soudní referendář takového rozhodnutí.

Neprijme-li soudce návrh předložený soudním referendářem nebo vyšším soudním referendářem, povede řízení sám.

V souladu s platnými ustanoveními zákona o soudech jsou soudní referendáři nebo vyšší soudní referendáři oprávněni vést řízení a předkládat návrhy rozhodnutí, a to:

v občanskoprávních řízeních ve sporech týkajících se vyplacení peněžního nároku nebo odškodnění, u nichž hodnota předmětu sporu nepřesahuje 100 000 kun, a v obchodních sporech, u nichž hodnota předmětu sporu nepřesahuje 500 000 kun;

v pracovněprávních sporech vycházejících z kolektivních smluv;

ve správních sporech, v nichž se rozhoduje o žalobách ve věcech, které se řeší na základě pravomocného rozsudku vydaného ve vzorovém sporu, o žalobách proti postupu nebo kvůli opomenutí ze strany veřejnoprávního subjektu a ve správních sporech, u nichž hodnota předmětu sporu nepřesahuje 100 000 kun;

v řízeních o výkonu rozhodnutí;

v dědických řízeních;

v katastrálních řízeních;

v přestupkových řízeních;

v nesporných řízeních, s výjimkou řízení týkajících se zbavování pracovní schopnosti, zániku sdružení spoluvlastníků, zřízení mezí a řízení na základě zákona o rodině (*Obiteljski zakon*);

v registračních řízeních;

ve zkrácených insolvenčních řízeních;

o nákladech na soudní řízení.

Soudní referendáři nebo vyšší soudní referendáři jsou oprávněni provádět úkony a přijímat rozhodnutí v rámci konkrétních řízení, kdy je to stanoveno zvláštními předpisy.

V odvolacích řízeních a v řízeních o mimořádných právních opravných prostředcích informují soudní referendáři a vyšší soudní referendáři o vývoji stavu věci a připravují návrh rozhodnutí.

Soudní čekatelé (*sudački vježbenici*)

Ministerstvo spravedlnosti každý rok stanoví počet míst pro soudní čekatele u soudů v souladu s dostupnými finančními prostředky vyčleněnými ze státního rozpočtu.

Podmínky a způsob přijímání soudních čekatelů k soudům a délka a způsob výkonu jejich praxe se řídí zvláštním zákonem.

Odborní spolupracovníci (*stručni suradnici*)

Soudy mohou zaměstnávat úředníky s dokončeným odpovídajícím odborným vzděláním, dokončeným bakalářským nebo magisterským studijním programem a požadovanými odbornými zkušenostmi v oblasti defektologie, sociologie, pedagogiky, ekonomie, účetnictví a financí či dalších příslušných oblastech.

Odborní spolupracovníci a asistenti pomáhají soudcům při práci na věcech, jež vyžadují odborné znalosti.

Laičtí soudci (*suci porotnici*)

Laickým soudcem může být jmenován plnoletý chorvatský státní příslušník způsobilý k výkonu této funkce.

Laičtí soudci jsou jmenováni na dobu čtyř let a po jejím uplynutí mohou být jmenováni znovu.

Není-li do uplynutí lhůty pro jmenování laického soudce jmenován nový soudce, pokračuje stávající laický soudce ve výkonu své funkce do té doby, než bude jmenován soudce nový.

Laické soudce městských a župních soudů jmenuje župní shromáždění (*županijska skupština*) nebo, v případě Záhřebu, Městské zastupitelstvo města Záhřebu (*Gradska skupština Grada Zagreba*) po předložení návrhů obecní či městské rady, odborů, sdružení zaměstnavatelů a hospodářské komory.

Laické soudce Nejvyššího soudu Chorvatské republiky jmenuje chorvatský parlament (*Hrvatski sabor*) na základě návrhu ministra spravedlnosti, a to tak, aby byly zastoupeny všechny župy.

Před jmenováním laických soudců je nutné obdržet stanovisko předsedy příslušného soudu týkající se navržených uchazečů.

Ředitel správy soudu (*ravnatelj sudske uprave*)

Ředitele správy soudu mohou mít soudy s více než 40 soudci.

Více soudů různého stupně a druhu se sídlem na území spadajícím do příslušnosti župního soudu, jež mají společně více než 40 soudců, mohou mít společného ředitele správy soudu, který pro tyto soudy vykonává pracovní úkony. Soudy, jež mají společného ředitele správy soudu, uzavírají dohodu o společném výkonu úkonů, za něž je ředitel správy soudu odpovědný.

Ředitel správy soudu je odpovědný za řádný a včasný výkon odborných, správních, technických a dalších činností soudu, a sice:

je odpovědný za údržbu budovy soudu, prostor a pracovního zařízení a za investice,

organizuje a koordinuje návrh ročního plánu veřejných zakázek v souladu se zákonem a podle potřeb soudu,

je odpovědný za vedení postupů v oblasti veřejných zakázek,

monitoruje materiální a finanční operace a provádí úřední a pomocné technické úkony,

má na starosti dozor nad výdaji z rozpočtu a z vlastních prostředků soudu,

podílí se na přípravě a provádění projektů soudní správy a dohlíží na jejich provádění,

je odpovědný za řádné fungování počítačového informačního systému soudu,

zajišťuje, aby statistické údaje týkající se činnosti soudu byly správné a včasné,

spolupracuje s místními a regionálními orgány, pokud jde o nákup zařízení a zajišťování zdrojů pro jednotlivé činnosti soudů,

vykonává další úkony, jimiž ho pověřil předseda soudu.

Ředitel správy soudu za svou činnost odpovídá předsedovi soudu.

Ředitelem správy soudu může být jmenována osoba, jež dokončila vysokoškolské studium práva nebo ekonomie a má odpovídající zkušenosti v organizační a finanční oblasti.

Soudní tajemník (*tajnik suda*)

Soudního tajemníka mohou mít soudy s více než 40 soudci. Soudní tajemník je nápomocen předsedovi soudu při provádění úkonů souvisejících se správou soudu. Soudním tajemníkem může být jmenována osoba, jež dokončila vysokoškolské studium práva.

Tajemníkem Nejvyššího soudu Chorvatské republiky, Nejvyššího obchodního soudu Chorvatské republiky, Nejvyššího správního soudu Chorvatské republiky a Nejvyššího trestního soudu Chorvatské republiky může být jmenována osoba splňující požadavky na vyššího referendáře daného soudu.

Soudní tajemník je odpovědný za řádný a včasný výkon úředních a dalších technických činností soudu, a sice:

organizuje práci soudních úředníků a pomocných zaměstnanců a odpovídá za ni,

sleduje a plánuje vzdělávání úředníků a pomocných zaměstnanců a dohlíží na jejich efektivitu,

se souhlasem předsedy soudu rozhoduje o přidělování soudních úředníků a pomocných zaměstnanců,

na základě pověření předsedy soudu reaguje na petice a stížnosti stran na práci soudu,

vykonává další úkony spadající do pravomoci soudní správy, jimiž ho pověřil předseda soudu,

vykonává další úkony stanovené zvláštními předpisy.

Soudní tajemník za svou činnost odpovídá předsedovi soudu.

Mluvčí soudu (*Glasnogovornik suda*)

Soudy mají své mluvčí.

Mluvčím soudu je soudce, soudní referendář nebo osoba určená předsedou soudu při ročním přiřazení funkcí.

Předseda župního soudu může určit jednoho soudce tohoto soudu mluvčím župního soudu i městských soudů spadajících do jeho územní působnosti.

Mluvčí může mít svého zástupce.

Mluvčí soudu informuje o činnosti soudu v souladu se Zákonem o soudech, Soudním jednacím řádem (*Sudski poslovnik*) a Zákonem o právu na přístup k informacím (*Zakon o pravu na pristup informacijama*).

Státní zástupci (*državni odvjetnici*)

Požadavky na vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru práva (diplomovaný právník/magistr práva) a složení zkoušky.

Státní zástupce je odpovědný za výkon činností spadajících do oblastí pravomocí státního zastupitelství, jež zastupuje a spravuje.

Státní zastupitelství je samostatným a nezávislým justičním orgánem, jenž je oprávněn a povinen přijímat opatření proti pachatelům trestných činů a jiných trestněprávně postižitelných jednání, podnikat právní kroky s cílem ochránit majetek Chorvatské republiky a využívat zákonných prostředků v zájmu ochrany Ústavy a zákona.

Státní zastupitelství vykonává svoji pravomoc na základě Ústavy, zákona, mezinárodních dohod, jež jsou součástí právního řádu Chorvatské republiky, a dalších předpisů přijatých v souladu s Ústavou, mezinárodní dohodou nebo zákonem Chorvatské republiky.

Státní zastupitelství Chorvatské republiky je zřízeno s působností pro celé území Chorvatské republiky. V Chorvatsku jsou zřízena i městská státní zastupitelství (*općinska državna odvjetništva*) pro obvod jednoho nebo více městských soudů a župní státní zastupitelství (*županijska državna odvjetništva*) pro obvod župního nebo obchodního soudu a pro území působnosti správního soudu.

STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ CHORVATSKÉ REPUBLIKY (*Državno odvjetništvo Republike Hrvatske*)

ÚŘAD PRO BOJ PROTI KORUPCI A

ORGANIZOVANÉMU ZLOČINU (*URED ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA*) [USKOK]

ŽUPNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ (15)

MĚSTSKÁ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ (33)

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske

Gajeveva 30a, 10 000 Zagreb

<http://www.dorh.hr/>

Glavni državni odvjetnik (vrchní státní zástupce)

telefon: +385 1 459 18 88

fax: +385 1 459 18 54

e-mail: tajnistvo.dorh@dorh.hr

Kazneni odjel (oddělení pro trestní věci)

telefon: +385 1 459 18 00

fax: +385 1 459 18 05

e-mail: [✉ tajnistvo.kazneni@dorh.hr](mailto:tajnistvo.kazneni@dorh.hr)

Građansko upravni odjel (občanskosprávní oddělení)

telefon: +385 1 459 18 61

fax: +385 1 459 19 12

e-mail: [✉ tajnistvo.gradjanski@dorh.hr](mailto:tajnistvo.gradjanski@dorh.hr)

Městská státní zastupitelství (370 Kb) [hr](#)

Župní státní zastupitelství (284 Kb) [hr](#)

[✉ Zákon o státním zastupitelství \(Zakon o državnom odvjetništvu\)](#)

[✉ Zákon o obvodech a sídlech státních zastupitelství \(Zakon o područjima i sjedištima državnih odvjetništava\)](#)

Dne 1. dubna 2015 vstoupil v platnost nový zákon o obvodech a sídlech státních zastupitelství, který zjednodušuje síť městských státních zastupitelství.

[✉ Zákon o Úřadu pro boj proti korupci a organizovanému zločinu \(Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta\)](#)

Advokáti (odvjetnici)

Požadavky na vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru práva (diplomovaný právník/magistr práva) a složení advokátní zkoušky.

Advokacie je nezávislá služba, jež zajišťuje právní pomoc fyzickým a právníckým osobám při provádění a ochraně jejich práv a právních zájmů. Advokátní praxe se řídí Zákonem o advokacii (*zakon o odvjetništvu*).

Samostatnost a nezávislost advokacie zajišťuje samostatný a nezávislý výkon advokátní profese jako svobodného povolání. Advokáti jsou sdruženi v Chorvatské advokátní komoře (*Hrvatska odvjetnička komora*) jakožto samostatné a nezávislé organizaci v oblasti advokacie na území Chorvatské republiky. Mohou být organizováni jako advokátní kancelář (*odvjetnički ured*), společná advokátní kancelář (*zajednički odvjetnički ured*) a právnícká firma (*odvjetničko društvo*), a to jako veřejná obchodní společnost nebo jako společnost s ručením omezeným. Advokáti své služby poskytují v rámci výkonu své profese a nesmějí zastávat jiné funkce.

Advokáti jsou povinně sdruženi v Chorvatské advokátní komoře, jež působí jako samostatná a nezávislá organizace vystupující jako právnícká osoba.

Advokátní komora reprezentuje advokáty Chorvatské republiky jako celek. Jejimi orgány jsou sněm (*skupština*), řídicí výbor (*upravni odbor*), výkonný výbor (*izvršni odbor*), předseda (*predsjednik*) a další orgány stanovené statutem komory.

Advokáti mohou nabízet všechny typy právní pomoci, zejména:

poskytují právní poradenství,

vypracovávají písemnosti (smlouvy, závěti, prohlášení aj.) a žaloby, odvolání, návrhy, žádosti, podněty, mimořádné opravné prostředky a další písemná podání,

zastupují strany.

Advokáti mohou svou profesi vykonávat samostatně nebo v rámci společné advokátní praxe ve společné advokátní kanceláři či právnícké firmě.

Poskytování právní pomoci se profesionálně mohou věnovat pouze advokáti, není-li zákonem stanoveno jinak. Profesoři a docenti právních věd na chorvatských univerzitách mohou poskytovat právní poradenství a stanoviska za úplat. To však nezahrnuje vypracovávání písemností (smluv, závětí, prohlášení aj.) ani žalob, odvolání, návrhů, žádostí, podnětů, mimořádných opravných prostředků a dalších písemných podání. Další formy právní pomoci nejsou tyto osoby oprávněny poskytovat a mají povinnost o svém úmyslu poskytovat právní pomoc obeznamit Chorvatskou advokátní komoru z důvodu evidence.

Právo na výkon advokátní profese na území Chorvatské republiky vzniká zápisem do seznamu advokátů po slavnostní přísaze. O zápisu do seznamu advokátů rozhoduje Chorvatská advokátní komora.

Hrvatska odvjetnička komora

Koturaška 53/II, 10 000 Zagreb

telefon: +385 1 6165 200

fax: +385 1 6170 686

[✉ hok-cba@hok-cba.hr](mailto:hok-cba@hok-cba.hr)

[✉ http://www.hok-cba.hr/](http://www.hok-cba.hr/)

[✉ Zákon o advokacii \(Zakon o odvjetništvu\)](#)

Notáři (javni bilježnici)

Požadavky na vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru práva (diplomovaný právník/magistr práva) a složení státní notářské zkoušky.

Jedná se o zkušené odborníky, jejichž služby si strany objednávat, notáři však nezastupují strany. Jejich úkolem je pomoci klientům, aby optimálně vyřešili své záležitosti a vyhnuli se zdlouhavým a nákladným řízením. Přitom jsou nestranní – nejednají v zájmu určité strany, nýbrž s cílem zajistit právní jistotu a nesmějí bez náležitého důvodu odmítnout výkon svých služebních povinností. Jsou povinni dodržovat služební tajemství a nakládat důvěrně s informacemi, jež se dozvěděli při výkonu své profese.

Notářské služby zahrnují sepisování a vydávání úředních veřejných listin o právních záležitostech, prohlášeních a skutečnostech, na nichž se zakládají práva, úřední osvědčování soukromých písemností, přijímání listin, peněz a cenností do úschovy za účelem jejich předání druhým osobám či příslušným orgánům a na příkaz soudu nebo jiných veřejných orgánů provádění úkonů stanovených zákonem. Organizace a způsob výkonu činnosti notářů v rámci veřejné služby se řídí Zákonem o notářích (*Zakon o javnom bilježništvu*).

Notářské služby notáři poskytují nezávisle a nestranně jakožto osoby, jimž je svěřena důvěra veřejnosti. Notáře jmenuje ministr spravedlnosti. Úřední sídlo notáře na území, pro něž je jmenován, stanoví ministerstvo a úřední území notáře odpovídá území zákonem stanoveného městského soudu, kde má své sídlo. Notář má pravomoc zastupovat strany v nesporných věcech u soudů a jiných veřejných subjektů, souvisí-li tyto věci přímo s jejich dokumenty, přičemž v tomto případě má veškerá práva a povinnosti advokáta.

Na území Chorvatské republiky se notáři povinně sdružují do Chorvatské notářské komory (*Hrvatska javnobilježnička komora*) se sídlem v Záhřebu. Cílem komory je chránit pověst a čest notářů a bránit jejich práva a zájmy. Rozhoduje o jejich právech, povinnostech a odpovědnosti. Jejimi orgány jsou sněm (*skupština*), řídicí výbor (*upravni odbor*) a předseda (*predsjednik*).

Činnost notářů monitoruje ministerstvo spravedlnosti a notářská komora.

Hrvatska javnobilježnička komora

Radnička cesta 34/II, 10 000 Zagreb

telefon: +385 1 4556 566

fax: +385 1 4551 544

e-mail: hjk@hjk.hr

<http://www.hjk.hr/Uredi>

[Zákon o notářích \(Zakon o javnom bilježništvu\)](#)

[Zákon o notářských poplatcích \(Zakon o javnobilježničkim pristojbama\)](#)

Právníci v orgánech státní správy a místní a oblastní (regionální) samosprávy

Požadavky na vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru práva (diplomovaný právník/magistr práva), složení státní zkoušky (pro pozice spojené se zastupováním zaměstnavatelů).

Pozice státních úředníků (včetně právníků) v orgánech státní správy upravuje Zákon o státních úřednících (*Zakon o državnim službenicima*) a pozice zaměstnanců (včetně právníků) místní a oblastní (regionální) samosprávy upravuje Zákon o místní a oblastní (regionální) samosprávě (*Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi*).

Právníci v obchodních společnostech

Požadavky na vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru práva (diplomovaný právník/magistr práva), složení státní zkoušky (pro pozice spojené se zastupováním zaměstnavatelů).

Právníci v obchodních společnostech mají pravomoc zastupovat příslušnou obchodní společnost jakožto zplnomocnění z titulu svého zaměstnání, a to u všech orgánů a ve všech právních vztazích, např. v občanskoprávních řízeních, při uzavírání smluv, v pracovněprávních, majetkových a statutárních otázkách, v přestupkových a trestněprávních řízeních apod. Za zákonem předepsaných podmínek jsou právníci působící v hospodářské oblasti způsobilí ke složení příslušné státní zkoušky.

V Chorvatské republice neexistuje komora sdružující právníky v obchodních společnostech. Z uvedeného důvodu působí určitý počet právníků v obchodních společnostech ve sdruženích občanské společnosti, jež jsou založena s cílem podporovat zájmy právnícké profese v hospodářské oblasti a odbornou přípravu pro právníky v obchodních společnostech.

Pozice právníků v obchodních společnostech není v Chorvatsku upravena žádnými zvláštními předpisy.

Právníci v institucích a akademické oblasti

Požadavky na vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru práva (diplomovaný právník/magistr práva), složení státní zkoušky (pro pozice spojené se zastupováním zaměstnavatelů).

Požadavky na vzdělání pro práci v akademické obci nebo pro vědeckou a pedagogickou činnost: diplomovaný právník/magistr práva, vědecký doktorát, veřejné prezentace na vědeckých nebo odborných symposiích v oblasti dané specializace, publikování odborných a vědeckých prací.

Státní soudní rada (Državno sudbeno vijeće)

Státní soudní rada je samostatným a nezávislým orgánem, jež zajišťuje autonomii a nezávislost soudní moci v Chorvatské republice. V souladu s Ústavou a zákonem samostatně rozhoduje o jmenování, povyšování, přemístování, odvolání a kárné odpovědnosti soudců a předsedů soudů, s výjimkou předsedy Nejvyššího soudu Chorvatské republiky. Předsedu Nejvyššího soudu Chorvatské republiky volí a odvolává chorvatský parlament (*sabor*) na základě návrhu prezidenta republiky a po vydání stanoviska valného shromáždění (*opća sjednica*) Nejvyššího soudu Chorvatské republiky a příslušného výboru chorvatského parlamentu. Předseda Nejvyššího soudu Chorvatské republiky je volen na dobu čtyř let.

Státní soudní rada má jedenáct členů, tj. sedm soudců, dva vysokoškolské profesory právních věd a dva zástupce parlamentu, z nichž jeden musí být z řad opozice.

[Zákon o Státní soudní radě \(Zakon o državnom sudbenom vijeću\)](#)

Rada státních žalobců (državnoodvjetničko vijeće)

Rada státních žalobců podle zákona a Ústavy jmenuje a odvolává státní žalobce, s výjimkou vrchního státního zástupce Chorvatské republiky, a jejich zástupce a rozhoduje o jejich kárné odpovědnosti. Vrchního státního zástupce Chorvatské republiky jmenuje na dobu čtyř let chorvatský parlament na základě návrhu chorvatské vlády a po vydání stanoviska příslušného výboru chorvatského parlamentu.

Rada státních žalobců má jedenáct členů, tj. sedm zástupců státních žalobců, dva vysokoškolské profesory právních věd a dva zástupce parlamentu, z nichž jeden musí být z řad opozice.

Poslední aktualizace: 07/09/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Itálie

Na této stránce najdete obecné informace o právnických povoláních v Itálii.

PRÁVNICKÁ povolání – úvod

Hlavní právníká povolání v Itálii jsou tato: tzv. *magistrati* (tj. soudci (*giudici*) a státní zástupci (*pubblici ministeri, PM*)), advokáti a notáři.

Soudci a státní zástupci (magistratura)

Systém, kterým soudci a státní zástupci vykonávají **justiční povinnosti**, je stanoven v Ústavě.

Soudci

Spravedlnost je vykonávána jménem lidu. Soudci jsou vázáni pouze zákonem (článek 101 Ústavy).

Své pravomoci vykonávají řádně zvolení soudci v souladu se soudním řádem.

Není možné ustanovit „mimořádné“ nebo „zvláštní“ soudce, pouze specializované senáty v rámci obecných soudů. Právní řád stanoví, kdy a jak se může veřejnost přímo účastnit výkonu spravedlnosti.

Soudci jsou vybíráni ve veřejném řízení. Je však přípustné jmenovat honorární soudce, kteří vykonávají stejné povinnosti jako řádní soudci.

Autonomie a nezávislost

Podle **článku 104 Ústavy** jsou soudy **autonomním orgánem** nezávislým na ostatních typech moci.

Nezávislost výkonu soudní moci zajišťuje samosprávný orgán Vrchní rada soudců a státních zástupců (*Consiglio Superiore della Magistratura*), který se zabývá jmenováním soudců a státních zástupců do funkce a dalšími záležitostmi: rozhoduje např. o přidělení, přeložení, o povýšeních nebo disciplinárních opatřeních (článek 105 Ústavy).

Jediný rozdíl mezi soudci je dán charakterem jejich povinností.

Soudci jsou jmenováni do funkce doživotně, mohou být propuštěni nebo odvoláni pouze na základě rozhodnutí Vrchní rady soudců a státních zástupců v souladu se soudním řádem a v nich stanovených zárukách nebo na základě demise dotčeného soudce.

Státní zástupci

Organizace

Ústava potvrzuje principy **nezávislosti a autonomie** také v souvislosti se státními zástupci (**článek 107**).

Článek 112 Ústavy stanoví zásadu povinného zahájení trestního řízení: jakmile je příslušný státní zástupce informován o trestném činu, musí zahájit šetření a předložit jeho výsledky soudci za účelem posouzení, a to spolu s příslušnými požadavky. Povinnost zahájit trestní řízení pomáhá zajistit nezávislost státního zástupce při výkonu jeho povinností a zdůrazňuje rovnost všech lidí před zákonem.

Státní zastupitelství jsou zřízena při kasačních soudech, odvolacích soudech, obecných soudech a soudech pro mladistvé.

Úloha a povinnosti

Státní zástupce se účastní všech **trestních řízeních** a jedná jménem **státu**. Státní zástupci se podílejí na občanskoprávních věcech, kde to požaduje zákon (např. v určitých rodinných sporech nebo v případech, do kterých jsou zapojeny osoby bez právní způsobilosti atd.).

Organizace právnických povolání: advokáti, notáři

Advokáti

Advokát je svobodné povolání. Advokát zastupuje klienta – fyzickou osobu, podnik nebo stát – v občanském, trestním nebo správním řízení a asistuje mu. Hájí klienta na základě mandátu a za honorář.

U každého soudu je ustanovena místní advokátní komora (*Consiglio dell'ordine*) složená z advokátů zapsaných v příslušném rejstříku.

Na národní úrovni působí národní advokátní komora (*Consiglio nazionale forense*).

Zákon č. 247 ze dne 31. prosince 2012 uvedl v platnost nová ustanovení týkající se výkonu práva (*Nuova disciplina dell'ordinamento della professione forense*).

Notáři

Notář je **svobodné povolání**; vykonává **veřejný úřad**: jeho úkolem je osvědčovat právní akty.

Notářské povolání je upraveno zákonem č. 89 ze dne 16. února 1913 o pravidlech týkajících se notářského povolání a notářských archivů (*Ordinamento del notariato e degli archivi notarili*).

Národním orgánem je národní notářská komora (*Consiglio nazionale del notariato*).

Poslední aktualizace: 02/10/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Kypr

Právníká povolání – úvod

Povolání advokáta – úvod

Povolání advokáta se v Kyprské republice (Κυπριακή Δημοκρατία) řídí různými ustanoveními článku 2 zákona o advokacii (Ο περί Δικηγόρων Νόμος) ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení zákona o advokacii musí jakákoli osoba přející si vykonávat povolání advokáta:

být držitelem právního diplomu nebo diplomu uznaného radou pro právní záležitosti (Νομικό Συμβούλιο);

mít ukončenou jednoletou praxi u právní firmy, ve které alespoň jeden advokát vykonává v rozhodném období povolání advokáta již po dobu nejméně pěti let; složit zkoušky pořádané radou pro právní záležitosti nebo pod jejím dohledem.

Další související povolání

Na Kypru neexistují žádná související povolání, jako například povolání notáře. Všechno, co má co do činění s právními akty, má právní podstatu a pouze členové kyprské advokátní komory (Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος) jsou oprávněni ke konání podle příslušných zákonů. Advokáti ve výslužbě mohou nadále pracovat jako interní právní poradci ve stávajících právních firmách a jiných organizacích.

Za související povolání by mohlo být označeno jedno povolání, jímž je paralegal (δικηγορικοί υπάλληλοι), pro které existují samostatné právní předpisy.

Osoby přející si stát se paralegalem musí mít dokončené středoškolské vzdělání, musí mít odpracováno nejméně 6 po sobě jdoucích měsíců v právní firmě, musí být bezúhonné a musí se s žádostí obrátit na vedoucího kanceláře okresního soudu v okrese, ve kterém sídlí právní firma, v níž kandidát pracuje.

Státní zástupci (Δημόσιοι Κατηγοροί)

Organizace

Všeobecné informace

Nejvyšší státní zástupce (Γενικός Εισαγγελέας) kromě funkce právního poradce státu rovněž předsedá právnímu úřadu (Νομική Υπηρεσία) a vykonává funkci vedoucího státního zastupitelství (Υπευθύνου της Υπηρεσίας Διαχείρισης Ποινικών Υποθέσεων).

Zaměstnanci právního úřadu, v jehož čele stojí nejvyšší státní zástupce, jsou advokáti, z nichž se někteří specializují na trestní právo a vyřizují případy rozhodované porotními soudy. Nejvyšší státní zástupce je vždy informován a vydává příslušné pokyny.

Kromě členů právního úřadu vykonávají funkci státních zástupců členové kyprské policie (Αστυνομική Δύναμη Κύπρου), kteří jsou držiteli právního diplomu a kteří jsou kvalifikováni k výkonu povolání advokáta. Tyto osoby navzdory tomu, že jsou policejními úředníky, podávají zprávy a jsou odpovědní Nejvyššímu státnímu zástupci, pokud jednají jako státní zástupci. V souvislosti s prací vykonávanou těmito osobami má Nejvyšší státní zástupce stejné pravomoci, jako má s prací vykonávanou úředníky právního úřadu.

Ve výjimečných případech má Nejvyšší státní zástupce pravomoc nařídít význačným praktikujícím advokátům, aby se zabývali zvláštními případy.

Úloha a povinnosti státních zástupců

Stranu obžaloby (Κατηγορούσα Αρχή) před okresními trestními soudy zastupují advokáti (právní zástupci) pracující v policejních útvarech pověřených stíháním, to však nevylučuje možnost, aby ve zvláštních případech bylo provedení této práce naříděno členovi právního úřadu. Stranu obžaloby před porotními soudy zastupují advokáti právního úřadu. Bez ohledu na to, kdo zastupuje stranu obžaloby (státní zastupitelství), vždy tato osoba spadá pod pravomoc Nejvyššího státního zástupce, který může v jakýkoli daný okamžik zasáhnout a trestní řízení může příležitostně přerušit.

V čele právního úřadu stojí Nejvyšší státní zástupce, kterému asistují náměstek Nejvyššího státního zástupce (Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας), dále právní zástupci republiky (Εισαγγελείς της Δημοκρατίας), vrchní zmocněnci republiky (Ανώτεροι Δικηγόροι της Δημοκρατίας) a zmocněnci republiky (Δικηγόροι της

Δημοκρατίας). Jeden z právních zástupců republiky stojí v čele úseku trestního práva (Τμήμα Ποινικού Δικαίου), jenž opět podává zprávy Nejvyššímu státnímu zástupci.

Jednání probíhají formou ústní argumentace. Státní zastupitelství předkládá své důkazy a svědkové povolání státním zastupitelstvím jsou podrobeni výslechu, křížovému výslechu a opětovnému výslechu. Poté, co jsou všichni svědkové povolání státním zastupitelstvím, musí soud rozhodnout, zda existuje *prima facie* právní případ. V kladném případě je obžalovaný vyzván, aby se vyjádřil, a soud mu oznámí, že si může povolat svého vlastního svědka a vypovídat pod přísahou, v takovém případě jsou jak svědci obžalovaného, tak i obžalovaný podrobeni křížovému výslechu ze strany státního zastupitelství. Rozdílně od výše popsaného obžalovaný může učinit nepřisežné prohlášení z lavice obžalovaných, v takovém případě pak neprobíhá křížový výslech. Soud vynáší rozhodnutí na konci jednání. V případě zproštění obžaloby je obžalovaný zproštěn viny a propuštěn. V případě uznání viny má obhajoba možnost požádat o nižší trest a poté, kdy je jednání skončeno, soud vynese přiměřený trest.

Soudci

Organizace

Struktura soudů na Kypru je velmi přímočará.

Nejvyšší soud (Ανώτατο Δικαστήριο)

Nejvyšší soud byl vytvořen na základě ustanovení zákona o výkonu spravedlnosti (různá ustanovení) z roku 1964 (Ο περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλα Διατάξεις) Νόμος του 1964) [zákon 33/1964] poté, co předseda jak Nejvyššího soudu, tak i Nejvyššího ústavního soudu (Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο) odstoupili z funkcí a v podstatě tak tyto dva zmíněné soudy rozpustili, jelikož se představitelé turecké komunity v různých orgánech státu přestali účastnit nezbytných rozhodnutí a vyjadřovat k nim svůj souhlas.

Členy Nejvyššího soudu jmenuje prezident Kyperské republiky. V současné době zde působí 13 členů, z nichž jeden je jmenován předsedou. Členem Nejvyššího soudu mohou být jmenovány bezúhonné osoby s nejméně 12 lety chvályhodného působení jakožto člena právního povolání.

Porotní soudy (Κακουριοδικεία)

Porotní soud je nejvyšší trestní soud první instance v republice a sestává ze tří soudců (předsedy, soudce nejvyššího okresního soudu a soudce okresního soudu). Členové porotního soudu jsou jmenováni Nejvyšším soudem na dvouleté funkční období, a to po jednom z předsedů okresních soudů, jednom ze soudců nejvyššího okresního soudu a jednom ze soudců okresních soudů.

Okresní soudy (Επαρχιακά Δικαστήρια)

V každé provincii Kyperské republiky existuje jeden okresní soud s neomezenou příslušností ovšem s výjimkou záležitostí, které spadají do příslušnosti Nejvyššího soudu a specializovaných soudů uvedených níže. Soudci okresních soudů se dělí na předsedy okresních soudů, soudce nejvyššího okresního soudu a soudce okresních soudů. Soudce okresních soudů jmenuje, překládá a povyšuje Nejvyšší soud.

Rodinný soud (Οικογενειακό Δικαστήριο)

Rodinné soudy, které byly založeny na základě zákona o rodinných soudech (Ο περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμος) (zákon 23/90), sestávají ze tří členů (předsedy a dvou laických členů), z nichž všichni mají právní průpravu a před svým jmenováním právo úspěšně praktikovali.

Soud pro věci regulovaného nájemného (Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικίασεων)

Tento zvláštní soud sestává ze tří členů, předsedy a dvou laických členů. Předseda soudu musí být právník, který úspěšně praktikoval právo po dobu nejméně tolika let, kolik je vyžadováno pro jmenování soudcem okresního soudu.

Soud pro pracovníprávní spory (Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών)

Soud pro pracovníprávní spory sestává stejně jako soud pro věci regulovaného nájemného ze tří členů, předsedy a dvou laických členů. Předseda musí být právník, který před svým jmenováním soudcem tohoto soudu praktikoval právo po dobu 5 let.

Vojenský soud (Στρατιωτικό Ποινικό Δικαστήριο)

Posledním specializovaným soudem je vojenský soud, kterému předsedá renomovaný právník, jenž má v době jmenování kvalifikaci odpovídající požadované kvalifikaci pro jmenování soudcem okresního soudu. Předseda vojenského soudu musí být aktivní vojenský důstojník s hodností minimálně plukovníka. Laičtí členové vojenského soudu musí pocházet z řad profesionálního vojenského personálu.

Soupis (Ευρετήριο)

Webové stránky nejvyššího soudu uvádí soupis některých všeobecných informací o soudech na Kypru.

Úlohy a povinnosti

Nejvyšší soud

Nejvyšší soud jedná jako odvolací soud proti rozhodnutím všech nižších soudů v Kyperské republice a jako soud první instance v souvislosti s různými záležitostmi, jako je správní právo a otázky týkající se námořních sil. Vydává rovněž *certiorari*, soudní příkazy a další nařízení, dohlíží na nižší soudy v Kyperské republice, aby zajistil jejich plynulý chod, a provádí disciplinární dohled nad všemi členy soudcovského sboru.

Porotní soudy

S výjimkou některých velmi závažných trestných činů má každý porotní soud pravomoc rozhodovat v první instanci o všech trestných činech, které se stíhají podle trestního zákoníku (Ποινικός Κώδικας) nebo jakéhokoli jiného zákona, jež byly spáchané na území republiky nebo v kyperských částech výstavních základů a jež se týkají Kypřana jakožto pachatele nebo oběti, nebo byly spáchané v jakékoli jiné zemi v době, kdy obžalovaný byl ve službách republiky, nebo se nacházel na lodi či palubě letadla na území republiky, nebo na jiných místech a za takových okolností, které stanoví zákon.

Okresní soudy

Okresní soudy sestávající z předsedy mají pravomoc projednávat a rozhodovat v první instanci jakékoli žaloby, které spadají do jejich místní příslušnosti. Každý soudce nejvyššího okresního soudu nebo okresního soudu je věcně příslušný (podléhající určitým výjimkám) rozhodovat jakoukoli žalobu, ve které sporná částka nebo výše sporného rozdílu nepřesahuje 500.000,00 EUR u soudce nejvyššího okresního soudu a 100.000,00 EUR u soudce okresního soudu.

Věcná trestněprávní příslušnost okresních soudů zahrnuje všechny trestné činy spáchané na území okresu soudu, za které trest stanovený zákonem nepřesahuje pět let odnětí svobody nebo peněžitý trest ve výši 50.000,00 EUR a/nebo obojí a za které může soud nařídít odškodnění do výše 6.000,00 EUR splatné oběti.

Proti všem rozhodnutím vyneseným okresními soudy, a to jak u trestních, tak i občanskoprávních případů, lze bez výhrady podat odvolání u Nejvyššího soudu.

Specializované soudy

Věcná příslušnost rodinných soudů se vztahuje téměř na všechny manželské spory. Příslušnost soudu pro věci regulovaného nájemného je omezena na spory týkající se budov s regulovaným nájemným. Příslušnost soudu pro pracovníprávní spory se týká pouze vztahů mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, a to zejména v případech údajně neoprávněného propuštění. Vojenský soud má příslušnost rozhodovat trestní případy vztahující se ke členům národní gardy (Εθνική Φρουρά) nebo případy porušení právních předpisů upravujících národní gardu.

Proti všem rozhodnutím vyneseným výše uvedenými soudy lze podat odvolání u Nejvyššího soudu.

Organizace právnických povolání: advokáti (Δικηγόροι)

V Kyprské republice existuje standardní systém poskytování právních služeb a každý, kdo takové služby nabízí, je nazýván advokátem bez ohledu na zemi, ve které studoval, a akademický titul, který v průběhu studia práv získal.

Na internetu jistě existuje soupis právníků, k němuž mají advokáti a soudci bezplatný přístup a který je za úhradu předplatného přístupný veřejnosti.

Právní databáze

Webové stránky [leginetcy](#) obsahují právní předpisy, judikaturu a nařízení a jsou zdarma přístupné advokátům, soudcům a vládním úřadům. Jiné osoby, které chtějí konzultovat tyto webové stránky, musí zaplatit předplatné. Webové stránky [cylaw](#) obsahují soudní rozhodnutí a jsou pro všechny přístupné zdarma.

Advokáti / právní poradci (Νομικοί Σύμβουλοι)

Na Kypru existuje standardní systém, na základě kterého advokáti / právní poradci vykonávají svoji činnost.

Notáři (Συμβολαιογράφοι)

Povolání notáře je na Kypru neznámé. Práci, kterou notář běžně jinde provádí, vykonává na Kypru advokát.

Další právníká povolání

K právníkům povoláním se v Kyprské republice vztahují tato povolání.

Vedoucí kanceláře (Πρωτοκολλητές)

Vedoucí kanceláře jsou jmenováni Nejvyšším soudem a jsou jimi soudní úředníci, kteří jsou obvykle advokáti a mají právní průpravu. Vedoucí kanceláře mají zvláštní povinnosti stanovené příslušným zákonem. Nejvyšší vedoucí kanceláře je vedoucí jmenovaný Nejvyšším soudem z řad soudních pracovníků a je odpovědný za všeobecný dohled nad vedoucími kanceláři.

Soudní vykonavatelé

Existují dva typy soudních vykonavatelů: soukromí soudní vykonavatelé, jejichž pravomoc je omezena na doručování různých soudních písemností, a soudní vykonavatelé uvedení na výplatní listině soudu, kteří jsou převážně zaměstnaní ve sféře výkonu soudních rozhodnutí.

Paralegals (Δικηγορικοί Υπάλληλοι)

Označení paralegal získává ten, kdo absoluuje 6měsíční práci u právní firmy a podá si žádost u vedoucího kanceláře okresního soudu v okrese, ve kterém sídlí právní firma, v níž kandidát pracuje.

Související odkazy

[Úřad Nejvyššího státního zástupce](#)

[Nejvyšší soud](#)

Poslední aktualizace: 25/06/2013

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Lotyšsko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Lotyšsku.

Státní zástupci

Organizace

[Státní zastupitelství \(Prokuratūra\)](#) je centralizovaný hierarchický justiční orgán uspořádaný do tří stupňů. V čele úřadu stojí **Nejvyšší státní zástupce** (*ģenerālprokurors*). Státní zastupitelství má za cíl **stíhat trestné činy a zajišťovat, aby trestní řízení týkající se těchto trestných činů byla vedena** v souladu s právními předpisy. Státní zastupitelství se skládá z těchto stupňů:

úřad nejvyššího státního zastupitelství (*Ģenerālprokuratūra*);

úřady krajských zastupitelství (*tiesu apgabalu prokuratūras*);

úřady okresních nebo městských státních zastupitelství (*rajona vai republikas pilsētu prokuratūras*);

specializované úřady státního zastupitelství (*specializētas prokuratūras*).

Pokud je to nezbytné, nejvyšší státní zástupce může zřídit úřad státního zástupce se specializovanou působností se statusem okresního nebo krajského státního zastupitelství. Lotyšsko má v současné době **pět specializovaných úřadů státního zastupitelství**:

specializované státní zastupitelství pro organizovaný zločin a jiná odvětví (*Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētā prokuratūra*);

specializované víceodvětvové státní zastupitelství (*Specializētā vairāku nozaru prokuratūra*);

státní zastupitelství pro stíhání dopravního zločinu v Rize (*Rīgas autotransporta prokuratūra*);

státní zastupitelství pro stíhání finanční a hospodářské kriminality (*Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra*); and

státní zastupitelství pro stíhání drogové trestné činnosti (*Narkotiku nelegālas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūra*).

Státní zastupitelství může rovněž dozorovat činnost veřejných orgánů, které, přestože nevystupují jako žalobci, pomáhají splnit určité úkoly v trestním řízení, jež spadají do jejich působnosti. Tyto orgány zřizuje, reorganizuje a rozpouští nejvyšší státní zástupce. Nejvyšší státní zástupce rovněž určuje strukturu a počet zaměstnanců těchto orgánů, a to podle výše zdrojů přidělených ze státního rozpočtu. Dosud byl založen jeden takový orgán: [Služba pro boj s praním výnosů z trestné činnosti](#) (*Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests*).

Státní zastupitelství tvoří součást systému soudnictví a jako takové působí nezávisle i a výkonné moci. Zatímco Saeima (lotyšský parlament), vláda a prezident mohou naříditi státnímu zastupitelství, aby ověřilo skutečnosti týkající se porušení zákona, a obdržet od nejvyššího státního zástupce vysvětlení, nemohou však zasahovat do práce příslušného státního zastupitelství v případech vyšetřování trestných činů zásadního státního významu.

Státní zástupce může podat námítky proti právním předpisům přijatým vládou nebo orgány státní správy, má-li za to, že porušují zákon. Nejvyšší státní zástupce a vedoucí státní zástupci z oddělení nejvyššího státního zastupitelství se mohou zúčastnit jednání vlády a vyjádřit své stanovisko k projednávané záležitosti.

Úloha a povinnosti

V článku 2 [zákona o státním zastupitelství](#) je vymezena role státního zástupce v přípravném řízení.

Státní zastupitelství:

dohlíží nad činností vyšetřovacích orgánů a činností ostatních orgánů;

organizuje, řídí a provádí vyšetřování v přípravném řízení a dává vyšetřovacím orgánům pokyny pro vedení jejich vyšetřování;

zahajuje a vede trestní stíhání;

chrání práva a oprávněné zájmy osoby a státu;

v zákonem stanovených případech podává obžalobu či návrhy na zahájení řízení k soudu.

Podle čl. 36 odst. 1 [§ 1 trestního řádu](#) dohlíží státní zástupce na vyšetřování, vede vyšetřování, stíhá, jménem státu podává a zastupuje obžalobu před soudem a plní další funkce v trestním řízení.

Dozorující státní zástupce

Dozorující státní zástupce dozoruje vyšetřování konkrétního trestného činu a může:

zrušit rozhodnutí přijaté osobou vedoucí řízení nebo členem vyšetřovacího týmu;

požádat přímého nadřízeného vyšetřovatele o výměnu osoby vedoucí řízení nebo o provedení změny ve vyšetřovacím týmu, jestliže ten neplní pokyny nebo pokud došlo k procesním pochybením, což ohrozilo průběh trestního řízení;

přezkoumat stížnosti na úkony nebo kroky osoby sdělující obvinění nebo členů vyšetřovacího týmu, přímého nadřízeného vyšetřovatele nebo osob, které plní úkoly v souvislosti s řízením;

rozhodovat o zahájení trestního stíhání nebo o postoupení jinému vyšetřovacímu orgánu;

činit osobně procesní úkony a po předchozím informování osoby vedoucího vyšetřování.

Osoba vedoucí řízení

Dozorující státní zástupce (nebo, na základě pokynů nadřízeného státního zástupce, jiný státní zástupce) se může stát osobou vedoucí řízení (*procesa virzītājs*). To zahrnuje převzetí kontroly nad vedením trestního řízení a rozhodování o tom, zda, či nikoliv zahájit trestní stíhání. Ve výjimečných případech nejvyšší státní zástupce, oddělení trestního práva nejvyššího státního zastupitelství nebo vedoucí krajského státního zastupitelství mohou jmenovat státního zástupce do pozice osoby vedoucí řízení již ve fázi vyšetřování.

Jako osoba vedoucí řízení, státní zástupce může:

dohodnout se s obviněným na přiznání viny;

přijmout rozhodnutí o podání obžaloby k soudu;

rozhodnout o stíhání věci ve zvláštním řízení;

zastavit trestní řízení, pokud pro to existují vážné legitimní důvody.

Osoba vedoucí řízení může přijmout jakékoliv procesní rozhodnutí a provést procesní úkon nebo takové úkoly přidělit členu vyšetřovacího týmu nebo osobě plnící příslušné úkoly v řízení.

Nadřízený státní zástupce

Podle zákona nadřízený státní zástupce kontroluje, zda státní zástupce plní své povinnosti, kterými byl pověřen, a přijímá rozhodnutí o stížnostech nebo výtkách k rozhodnutím nebo úkonům dozorujícího státního zástupce a státního zástupce / osoby vedoucí řízení. Nadřízený státní zástupce například přijímá rozhodnutí o návrhu dozorujícího státního zástupce na výměnu přímého nadřízeného vyšetřovatele nebo vyšetřovacího orgánu nebo rozhodnutí o tom, zda je zpětvzetí obvinění odůvodněné a zákonné.

Nadřízený státní zástupce může:

zrušit rozhodnutí vyšetřovatele, člena vyšetřovacího týmu nebo podřízeného státního zástupce;

jmenovat nebo nahradit dozorujícího státního zástupce, státního zástupce / osobu vedoucí řízení, pokud úkoly související s dozorem nebo trestním stíháním nejsou řádně vykonávány, nebo převzít osobní zodpovědnosti za tyto úkoly;

sestavit vyšetřovací tým, pokud rozsah pracovní zátěže ohrožuje dokončení trestního řízení v přiměřené době;

žádat, aby jiný bezprostřední nadřízený byl jmenován vyšetřovatelem nebo pověřit trestním vyšetřováním jiný vyšetřovací orgán.

Rozhodnutím nadřízeného státního zástupce se může státní zástupce stát součástí **vyšetřovacího týmu**, osoba vedoucí řízení může žádat, aby státní zástupce provedl jeden či více procesních úkonů.

Soudci

Organizace

Ústavní základ soudnictví je obsažen v článcích 82 až 86 [§ 1 ústavy](#), podle nichž soudní moc vykonávají pouze soudy prostřednictvím nezávislých soudců, kteří podléhají jen zákonu. Soudnictví se řídí [§ 1 zákonem o soudní moci](#). Podle lotyšských právních předpisů jsou soudci státními úředníky.

Orgány státní moci, společenské a politické organizace a další právnické a fyzické osoby musí respektovat a dodržovat nezávislost soudů a imunitu soudců.

Nikdo nemá právo požadovat vyjádření nebo vysvětlení od soudců v souvislosti s posuzováním určité věci nebo zasahovat do výkonu spravedlnosti z jakéhokoliv důvodu. Soudce je při plnění povinností souvisejících s výkonem spravedlnosti nedotknutelný. Funkce soudce je neslučitelná s členstvím v politické straně nebo v jakékoliv jiné politické organizaci.

Úloha a povinnosti

Úlohou soudce je vykonávat spravedlnost v občanských, správních a trestních věcech v souladu se zákonem.

V občanských věcech soudci projednávají a rozhodují spory týkající se ochrany práv a oprávněných zájmů fyzických a právnických osob vyplývajících z občanského, pracovního, rodinného či jiného práva.

V trestních věcech soudce projednává obžalobu a rozhoduje vině. Soudce může zprostit obžalovaného obžaloby v případě nevinny, nebo odsoudit osoby, které jsou vinné ze spáchání trestného činu a stanovit jim trest.

Ve správních věcech, soudci provádí soudní přezkum zákonnosti jednání výkonné moci (správní akty nebo faktická jednání státních orgánů) a rozhodují spory vyplývající ze vztahů, které se řídí veřejným právem. Rovněž vymezují práva a povinnosti osob v rámci veřejného práva. U správních deliktů projednávají soudci otázky související s jejich spácháním.

Profesní povinnosti soudců pokrývají všechny povinnosti soudce nebo soudu podle procesně právních předpisů.

Právní databáze

Soudní moc má svůj vlastní internetový portál [§ 1 Portál vnitrostátních soudů](#), který je v současnosti k dispozici pouze v lotyšském jazyce. Poskytuje informace o lotyšské soustavě soudů, seznam lotyšských soudů a soudců, soudní statistiky, shrnutí hlavních rysů řízení v různých oblastech soudní činnosti, přičemž popisuje hlavní rozdíly mezi řízeními, a uvádí informace o tom, jak podat žalobu na soud. Přináší přístup k tematickému výběru soudních rozhodnutí, kalendář soudních jednání a jiné informace.

Po zadání čísla věci nebo čísla předvolání k soudu v části elektronických služeb portálu (*epakalpojumi*) můžete získat informace o aktuální fázi řízení a zároveň o soudu a stupni, na kterém se věci řeší, o programu dalších soudních jednání, rozhodnutích přijatých v dané věci, předložených návrzích, výsledku soudního řízení.

Zprávy o činnosti soudů se také zveřejňují na internetové stránce [§ 1 Správy soudů](#).

Aktuální **politické otázky související se soustavou soudů** jsou publikovány na internetové stránce Ministerstva spravedlnosti.

Elektronické informace o Nejvyšším soudu a jeho činnosti jsou k dispozici na internetové stránce [Nejvyššího soudu](#).

Všechny tyto portály mají rovněž informace v angličtině.

Organizace právnických povolání: advokáti

Advokáti

Advokáti jsou považováni za úředníky soudnictví a jedná se o nezávislou právní profesí, jejíž členové:

zastupují před soudem nebo v přípravném řízení na základě plné moci účastníky řízení, obviněné či obžalované nebo jiné zúčastněné osoby (klienty) a jednájí jejich jménem a v některých [zákonem](#) stanovených případech je ustanovují předseda soudu, orgán vedoucí přípravné řízení nebo lotyšská advokátní komora (*Latvijas zvērīnātu advokātu padome*);

poskytují právní poradenství;

připravují právní dokumenty;

poskytují jiné formy právní pomoci.

Následující osoby mohou v Lotyšsku provozovat advokátní praxi za určitých podmínek:

advokáti (*zvērīnāti advokāti*);

advokátní koncipienti (*zvērīnātu advokātu palīgi*);

občané členských států Evropské unie, kteří získali kvalifikaci k výkonu advokátní praxe v některém členském státě Evropské unie;

zahraniční advokáti z jiných států, než jsou členské státy EU, kteří mohou vykonávat advokátní praxi v Lotyšsku podle mezinárodních dohod o právní pomoci, kterými je Lotyšsko vázáno.

Všichni advokáti působící v Lotyšsku jsou nezávislími členy této právní profesie a musí být zapsáni v Lotyšské advokátní komoře (*Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģija*), což je nezávislá národní profesní organizace. Lotyšská advokátní komora má tyto orgány: **Valné shromáždění advokátů, Lotyšská rada advokátů, kontrolní komise a disciplinární komise**.

Právní databáze

Informace o aktivitách **Lotyšské advokátní komory** a **Lotyšské rady advokátů**, právních předpisech týkajících se advokátů a soudů, u kterých působí (včetně kontaktních údajů) a informace o ostatních otázkách souvisejících s **advokací v Lotyšsku** je možno nalézt na internetové stránce [Lotyšské rady advokátů](#).

Notáři

Organizace

Notáři (*zvērīnāti notāri*) provozují notářskou praxi pod dohledem soudů a v souladu s postupy stanovenými [zákonem](#). Lotyšští notáři jsou považováni za úředníky soudnictví plnící zákonem stanovené povinnosti související s výkonem veřejné moci.

Podle [zákona o notārih](#) mají notáři oprávnění:

vyhotovovat notářské listiny;

vyhotovovat notářská ověření;

přijímat do úschovy peníze, cenné papíry a dokumenty;

přijímat věci, na které se vztahuje povinnost úschovy;

vést dědické řízení;

připravovat návrhy na rozdělení majetku v případech stanovených zákonem;

vést rozvodové řízení (pod podmínkou, že oba manželé písemně souhlasili, že není sporu ve věci rozvodu);

vykonávat jinou činnost stanovenou zákonem.

Všichni notáři jsou osoby samostatně výdělečně činné. Při výkonu svých úředních povinností se však notáři považují za státní úředníky. Jsou úředníky soudnictví a svou praxi provozují při krajských soudech a plní povinnosti, jež vyplývají ze zákona. Notáři jsou při výkonu profesních aktivit finančně nezávislí a sazby jejich odměn stanovuje vláda.

Všichni notáři v Lotyšsku jsou členy **Komory notářů** (*Latvijas Zvērinātu notāru kolēģija*), což je nezávislé profesní sdružení. Správním a výkonným orgánem komory je **Rada notářské komory** (*Latvijas Zvērinātu notāru padome*), která notáře zastupuje a vykonává nad nimi dohled. Její úkoly jsou stanoveny v článku 230 zákona o notářích.

Právní databáze

Informace o činnostech notářů a počtu členů, umístění jejich kanceláří a dalších otázkách související se soustavou notářů v Lotyšsku je možno nalézt na oficiální internetové stránce [notářů Lotyšska](#).

Další právníká povolání

Soudní exekutoři

Soudní exekutoři (*Zvērināti tiesu izpildītāji*) jsou považováni za úředníky soudnictví. Jsou přiděleni ke krajským soudům a provádějí výkon soudních a jiných rozhodnutí a další činnosti stanovené zákonem.

Soudní exekutoři jsou osoby samostatně výdělečně činné, avšak při výkonu své profesní činnosti se považují za ekvivalent státních úředníků. Soudní exekutoři jsou při výkonu profesních činností nezávislí a podléhají pouze zákonu. Pokyny a příkazy vydané soudními exekutory při výkonu soudních či jiných rozhodnutí jsou vykonatelné na území celého státu.

Soudní exekutoři působí v obvodu krajského soudu, ke kterému jsou přiděleni. Počet soudních exekutorů, místo a obvod jejich působnosti a hranice jejich místní příslušnosti stanovuje vláda.

Při plnění svých povinností soudní exekutoři uplatňují [občanský soudní řád](#) a jiné právní předpisy a postupují podle metodologie schválené Radou lotyšských soudních exekutorů (*Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome* – orgán, který zastupuje lotyšské soudní exekutory a dohlíží nad nimi) a podle doporučení vyplývajících z judikatury.

Právní databáze

Informace o umístění úřadů soudních exekutorů, nařízení upravující jejich profesi a aktivity Rady lotyšských soudních exekutorů lze nalézt na internetové stránce [Rady lotyšských soudních exekutorů](#). Portál je v současné době k dispozici pouze v lotyštině.

Organizace, které poskytují právní služby pro bono

Lotyšsko nemá seznam takových organizací.

Odkazy

[Státní zastupitelství](#), [Služba pro boj s praním výnosů z trestné činnosti](#), [Portál vnitrostátních soudů](#), [Správa soudů](#), [Lotyšská advokátní komora](#), [lotyšští notáři](#), [Komora lotyšských exekutorů](#), Ministerstvo spravedlnosti Lotyšské republiky

Poslední aktualizace: 06/01/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli

odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Litva

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Litvě.

Právníká povolání – úvod

Mezi právníká povolání v Litvě patří:

- státní zástupci (prokurorai)
- soudci (teisėjai)
- advokáti (advokatai)
- notáři (notarai)
- exekutoři (antstoliai)

Státní zástupci

Organizace

V Litvě existuje 56 územních státních zastupitelstev:

- 51 krajských
- 5 okresních

Nejvyšší státní zastupitelství (Generalinė prokuratūra) odpovídá za územní státní zastupitelství (teritorinės prokuratūros). Nejvyššího státního zástupce jmenuje na dobu sedmi let **prezident Litevské republiky** (Lietuvos Respublikos Prezidentas) se souhlasem parlamentu (Seimas).

Nejvyšší státní zástupce je odpovědný parlamentu a prezidentovi. Státní zástupci se dělí na:

- nejvyššího státního zástupce (generalinis prokuroras)
- vedoucí územní (okresní nebo krajské) státního zástupce (vyriausieji (apylinkių arba apygardų) prokurorai)
- ostatní státního zástupce

Mezi Ministerstvem spravedlnosti a státním zastupitelstvím neexistuje žádný vztah podřízenosti, obecné pravomoci ani žádný jiný zvláštní vztah.

Úloha a povinnosti

Mezi funkce státních zástupců patří:

- organizovat a řídit vyšetřování v rámci přípravného řízení
- podávat obžalobu jménem státu v trestních věcech
- chránit veřejný zájem
- zajišťovat spravedlnost
- pomáhat soudní moci při výkonu spravedlnosti

Státní zástupci se účastní všech trestních věcí a občanskoprávních nebo správních věcí, v pořadí uvedeném v žalobě.

Soudci

Organizace

V Litvě se nerozlišují různé druhy soudců; všichni jsou **soudci z povolání** (profesionalūs teisėjai).

Obecné zásady soudní moci jsou stanoveny v Ústavě a v parlamentním zákonu, který upravuje soudy. Soudy jsou nezávislé s následujícími samosprávnými orgány:

- valná hromada soudců (Visuotinis teisėjų susirinkimas)
- Soudní rada (Teisėjų taryba)
- Čestný soudní dvůr (Teisėjų garbės teismas)
- Soudům v jejich činnosti pomáhá Národní soudní správa (Nacionalinė teismų administracija).

Organizace právnických povolání: právníci

Obhájci/advokáti

V Litvě existují advokáti (advokatai) a advokátní koncipienti (advokatų padėjėjai). Advokátní koncipienti mohou zastupovat své klienty v občanskoprávních řízeních a obhajovat je v trestních řízeních – se souhlasem dohlížejícího advokáta, pokud to dovoluje zákon.

Advokáti a advokátní koncipienti se nedělí do skupin podle zaměření. Advokáti si mohou sami zvolit obor práva, na který se chtějí specializovat (specializace advokáta).

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [☞ Litevské advokátní komory](#) (Lietuvos advokatūra).

Je přístup do této databáze zdarma?

Ano, přístup na internetovou stránku Litevské advokátní komory je zdarma.

Právní zástupci / právní poradci

V Litvě neexistují právní zástupci nebo právní poradci.

Notáři

Organizace

V Litvě existuje pouze jediné zařazení notářů (notarai). Počet notářů, jejich sídlo a jejich územní jejich působnosti stanoví **ministr spravedlnosti** (Teisingumo ministerija). Notáře jmenuje a odvolává ministr.

Notáři spadají pod **Notářskou komoru** (Notarų rūmai). Každý rok Notářská komora předkládá Ministerstvu spravedlnosti podrobnou **výroční zprávu** o své činnosti spolu s výhledem a pokyny pro činnost notářů v nadcházejícím roce.

Regulační akty, kterými jsou notáři řízeni, schvaluje ministr spravedlnosti s přihlédnutím ke stanovisku prezidia Notářské komory (Notarų rūmų prezidiumas).

Pokud se ministr spravedlnosti domnívá, že usnesení nebo rozhodnutí Notářské komory je v rozporu se zákony Litevské republiky, může podat opravný prostředek ke Krajskému soudu ve městě Vilnius (Vilniaus apygardos teismas) pro zrušení těchto usnesení nebo rozhodnutí.

Více informací lze najít na internetové stránce [☞ Litevské notářské komory](#).

Úloha a povinnosti

Mezi hlavní povinnosti **Notářské komory** patří:

- koordinace** činností notářů
- péče o profesní **rozvoj** notářů

ochrana a zastupování zájmů notářů v orgánech státní správy

návrhy **regulačních aktů** v otázkách týkajících se notářské profese a jejich předkládání Ministerstvu spravedlnosti

jednotnost notářské praxe

dohled nad tím, jak notáři plní své funkce a splňují požadavky profesní etiky
zajištění **uchovávání** a používání listin sepsaných při výkonu notářské profese
zajištění notářské **odborné přípravy**

provádění dalších úkolů stanovených ve **stanovách Notářské komory** (Notary rūmų statutas).

Další právníká povolání

Exekutoři

V Litvě existuje pouze jediné zařazení exekutorů (antstoliai).

Více informací o exekutorech lze najít na [internetové stránce exekutorské profese](#) a na internetové stránce [Exekutorské komory](#) (Antstolių rūmai).

Poslední aktualizace: 18/02/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Lucembursko

Zde najdete přehled o různých právnických povoláních

Právníká povolání – úvod

Tento oddíl obsahuje informace o povoláních v oblasti soudnictví (popis, podmínky přístupu k povolání apod.).

Přehled systému soudní moci

V Lucembursku jsou soudy uspořádány do dvou kategorií: **obecné soudnictví a správní soudnictví**. Toto uspořádání vychází z kritéria povahy sporu.

Obecné soudnictví zahrnuje 3 Smírčí soudy (*Justices de Paix*), 2 Obvodní soudy (*Tribunaux d'arrondissement*), 1 Odvolací soud (*Cour d'appel*) a 1 Kasační soud (*Cour de cassation*). Tyto soudy jsou zejména příslušné pro rozhodování sporů ve věcech občanskoprávních, obchodních, trestních a pracovněprávních. Do této kategorie patří soudci (*magistrats du siège*) i státní zástupci (*magistrature debout*).

Správní soudnictví zahrnuje 1 Správní soud (*Tribunal administratif*) a 1 Správní soudní dvůr (*Cour administrative*). Tyto soudy řeší spory ve správních a daňových věcech (přímé daně).

Ústavní soud (*Cour constitutionnelle*) se skládá ze soudců, kteří jsou součástí obecného a správního soudnictví. Ověřuje soulad zákonů s Ústavou, která je nejvyšší právní normou v zemi.

Soudci a státní zástupci

Existují dva způsoby, jak se stát soudcem nebo státním zástupcem:

Přijímání na základě výběrového řízení

Budoucí soudci a státní zástupci, tj. soudní čekatelé (*attachés de justice*), jsou přijímáni prostřednictvím výběrového řízení. Pro zařazení do výběrového řízení je nutné splňovat tyto podmínky:

mít lucemburskou státní příslušnost;

požívat občanských a politických práv a předložit požadované záruky bezúhonnosti;

být držitelem lucemburského diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu nebo zahraničního diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu a uznaného ministrem odpovědným za vysokoškolské vzdělávání podle novelizovaného zákona ze dne 18. června 1969 o vysokém školství a uznávání vysokoškolských zahraničních dokladů a titulů;

mít odpovídající znalosti lucemburštiny, francouzštiny a němčiny;

absolvovat právní či notářskou praxi v délce nejméně dvanáct měsíců;

splňovat požadované podmínky fyzické a duševní způsobilosti, které se prověřují v rámci lékařského a psychologického vyšetření.

Výběrové řízení pro přijímání soudců a státních zástupců pořádá komise pro přijímání a odbornou přípravu soudních čekatelů složená výhradně ze soudců a státních zástupců (dále jen „komise“). Toto výběrové řízení sestává ze tří písemných zkoušek, které se týkají občanského práva hmotného i procesního, trestního práva hmotného i procesního, jakož i správního práva a správněprávních sporů. Tyto zkoušky spočívají především ve vypracování návrhu rozhodnutí nebo rozsudku. Úspěšný uchazeč musí ve výběrovém řízení získat nejméně tři pětiny bodů z celkového počtu bodů ve všech zkouškách a nejméně polovinu maximálního počtu bodů v každé zkoušce. Pořadí uchazečů sestaví komise podle jejich konečného hodnocení. Uchazeči jsou přijímáni na základě pořadí.

Přijímání na základě dokumentace

Jedná se o doplňkový způsob přijímání pracovníků, který se uplatňuje pouze v případě, že v rámci výběrového řízení není dosažen počet soudních čekatelů stanovený každoročně ministrem spravedlnosti.

Pro podání žádosti musí uchazeč:

splňovat některé podmínky účasti ve výběrovém řízení, konkrétně výše uvedené body 1 až 4 a 6;

být držitelem osvědčení o ukončení právní praxe;

vykonávat povolání advokáta po dobu celkem nejméně pěti let.

Komise pozve uchazeče k osobnímu pohovoru. Osobního pohovoru se účastní odborník v oblasti psychologie, který vydá v případě každého uchazeče odůvodněné stanovisko. Kritériem pro výběr uchazečů jsou výsledky závěrečných zkoušek v rámci doplňkových kurzů v oboru lucemburského práva a zkoušky při ukončení právní praxe, odborná praxe, případné doplňkové kvalifikace, jakož i případná publikační činnost. Výběr uchazečů provádí komise.

Ústava zaručuje nezávislost soudců na politické moci. Soudci jsou neodvolatelní. Úřadu mohou být zbaveni nebo jim jeho výkon může být pozastaven pouze soudním rozhodnutím. Do jiného úřadu mohou být převedeni pouze tehdy, pokud dostali nové jmenování a vyjádřili s ním svůj souhlas. V případě zdravotní nezpůsobilosti nebo jednání neslučitelného s funkcí soudce však mohou být suspendováni, odvoláni nebo převedeni do jiného úřadu za podmínek stanovených zákonem.

Úřad soudce a státního zástupce není slučitelný s funkcí člena vlády, s volebním mandátem poslance, starosty, člena městské nebo obecní rady, s jakýmkoli placeným zaměstnáním ve veřejném nebo soukromém sektoru, s povoláním notáře, soudního vykonavatele, vojáka z povolání nebo duchovního ani s povoláním advokáta. Soudci a státní zástupci jsou nestranní a podléhají služebnímu tajemství. Jejich plat je stanoven ze zákona.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudce a státního zástupce](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Advokáti

Povolání advokáta upravuje **novelizovaný zákon ze dne 10. srpna 1991** o povolání advokáta.

Povolání advokáta je **svobodné povolání a samostatně výdělečná činnost**. Povolání advokáta lze vykonávat samostatně nebo se advokáti mohou sdružit v právnickou osobu s právní subjektivitou. Pouze advokáti jsou oprávněni podporovat a zastupovat účastníky sporu, podávat za ně žaloby a vystupovat za ně před kterýmkoli soudem, přebírat jejich doklady a listiny, které budou předkládat soudu, vystavovat a podepisovat listiny nezbytné pro řádný průběh řízení a připravovat případy pro vydání soudního rozhodnutí.

Pouze advokáti mohou poskytovat **právní poradenství** pravidelně a za odměnu nebo vyhotovovat soukromoprávní listiny pro další osoby. Advokáti také zastupují své klienty nebo jsou jim nápomocni před mezinárodními soudy, jako je Soudní dvůr Evropské unie nebo Evropský soud pro lidská práva. Advokáti jsou povinni zachovávat mlčenlivost, přičemž tato povinnost je kogentní povahy a na její porušení je trestně postihováno.

Pro výkon povolání advokáta v Lucembursku je nutný **zápis na seznam některé z Advokátních komor ustavených v Lucemburském velkovévodství**. To platí i pro evropského advokáta, který si přeje vykonávat své povolání v Lucembursku pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

Seznam advokátů zahrnuje šesť **t menších seznamů**:

1: advokáti soudního dvora (*avocats à la Cour*)

2: advokáti (*avocats*)

3: emeritní advokáti (*avocats honoraires*)

4: advokáti Evropské unie vykonávající praxi na základě titulu ze země původu

5: advokátní kanceláře s postavením advokáta soudního dvora

6: jiné advokátní kanceláře.

K tomu, aby mohl být advokát zapsán na seznam Advokátní komory v Lucembursku, musí splňovat **následující podmínky**:

předložit nezbytnou záruku bezúhonnosti,

doložit splnění podmínek pro uznání právní praxe nebo úspěšné složení zkoušky způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, jenž pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které odpovídají odbornému vzdělání v rozsahu alespoň tří let; nebo doložit splnění podmínek pro zápis na seznam advokátů vykonávajících své povolání v Lucemburském velkovévodství pod původním profesním označením udělovaným v domovském státě podle novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se do lucemburského právního řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace; ovládat jazyk, ve kterém jsou psány právní předpisy, jakož i správní a soudní jazyky ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu,

být lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,

ovládat jazyk právních předpisů a jazyky používané správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, aniž je tím dotčen čl. 31-1 novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991. Požadovaná úroveň jazykových znalostí v případě lucemburštiny a němčiny je B2 Společného evropského referenčního rámce u porozumění mluvenému projevu a B1 u ústního projevu a pouze v případě němčiny B2 u porozumění psanému textu. V případě francouzštiny se vyžaduje úroveň B2 téhož rámce u porozumění, jakož i psaného a ústního projevu.

Aniž je dotčen předchozí odstavec, musí evropští advokáti uvedení v článku 10 směrnice 98/5/ES při svém přijetí na seznam I advokátní komory prokázat pouze dobrou znalost jazyka právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu za předpokladu, že se omezí na ty odborné činnosti, které nevyžadují zvládnutí dalších jazyků ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984. Požadovaná úroveň jazykových znalostí je stanovena v předchozím odstavci.

Další objasnění týkající se jazykových požadavků:

Advokáti registrovaní samostatně musejí ovládat jazyk právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, jakož i veškeré další jazyky požadované k vykonávání jejich odborných činností, aniž je dotčeno výše uvedené.

Advokáti zapsaní na seznam II musejí kromě toho ovládat jazyky používané správními a soudními orgány Lucemburského velkovévodství, které jsou nezbytné pro plnění jejich povinností vyplývajících z případné právní praxe.

Advokát, který převezme případ, musí mít nezbytnou odbornou a jazykovou způsobilost, jinak může být podroben disciplinárním opatřením.

Rada advokátské komory (*Conseil de l'ordre*) po přijetí stanoviska ministra spravedlnosti může na základě důkazu o vzájemnosti ze strany státu, **který není členským státem Evropské unie**, jehož státní příslušnost má **uchazeč**, udělit výjimku z podmínky státní příslušnosti. Stejně tak tomu je v případě uchazečů, kteří mají postavení politického uprchlíka a kteří mají v Lucemburském velkovévodství právo na azyl.

Pouze **advokáti zapsaní na seznam advokátů I** jsou oprávněni používat **označení advokát soudního dvora**. Za tímto účelem musí:

buď jako advokáti zapsaní na seznam advokátů II vykonat dvouletou právní praxi a úspěšně složit závěrečnou zkoušku,

nebo úspěšně složit zkoušku způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, který pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které jsou vydávány pro odborné vzdělávání v rozsahu alespoň tří let,

nebo jako evropští advokáti oprávnění k výkonu povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě doložit, že své povolání v Lucembursku skutečně a pravidelně vykonávali po dobu při nejmenším tří let a podle lucemburského práva, včetně práva Evropské unie, nebo se na ně musí vztahovat ustanovení čl. 9 odst. 2 novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se v lucemburském právním řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

Pouze advokáti soudního dvora jsou oprávněni vykonávat činnost, pro kterou zákony a předpisy předepisují zastoupení zmocněncem, tedy zastupovat účastníky před Ústavním soudem, správními soudy, Nejvyšším soudem a před obvodními soudy rozhodujícími v občanskoprávních věcech, přednášet návrhy před soudem, přebírat od účastníků doklady a listiny, které budou předkládat soudu, vystavovat a podepisovat listiny nezbytné pro řádný průběh řízení a připravovat případ pro vydání soudního rozhodnutí.

Advokáti, kteří jsou zapsaní na seznam advokátů II, jakož i evropští advokáti oprávnění vykonávat své povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě a **advokáti zapsaní na seznam advokátů IV** mohou takovouto činnost vykonávat pouze tehdy, pokud je jim nápomocen advokát soudního dvora, který je zapsán na seznam advokátů I. Advokáti zapsaní na seznam advokátů II a IV jsou oprávněni zastupovat klienty před všemi soudy, pro které se povinně nepožaduje zastoupení advokátem zapsaným na seznamu I, tj. jsou oprávněni klienty zastupovat bez toho, že by jim byl nápomocen advokát soudního dvora.

Přístup ke vzdělání advokáta upravuje velkovévodské nařízení ze dne 10. června 2009, které stanoví organizační pravidla pro právní praxi a upravuje přístup k povolání notáře; předepsána je praxe v oboru, která se skládá z doplňkového studia lucemburského práva, po němž následuje odborná praxe.

Po získání osvědčení o doplňkovém vzdělání v lucemburském právu mohou být čekatelé zapsaní na seznam 2 jedné z advokátních komor v Lucembursku.

Cílem přípravné právní praxe je naučit se výkonu povolání advokáta. Vysokoškolské studium umožnilo čekatelům získat podrobné znalosti práva a CCDL (doplňkové studium lucemburského práva) mu pomohlo doplnit jeho znalosti o specifické rysy lucemburského práva. Během přípravné právní praxe se klade

důraz především na výkon výkonu advokátní profese, při němž čekatel vykonává své povolání pod záštitou vedoucího odborné praxe a navštěvuje vzdělávací program, jehož cílem je naučit ho výkonu povolání.

Odborná praxe trvá při nejmenším 2 roky a završuje ji závěrečná zkouška. Po úspěšném složení zkoušky se žadatel stane advokátem soudního dvora a je zapsán na seznam 1.

Na základě odůvodněné a podložené žádosti může čekatel Pilotní výbor (*Comité de pilotage*) vydat oprávnění vykonat právní praxi v délce nejméně 3 a nejvýše 6 měsíců v kanceláři advokáta působícího v některém z členských států Evropské unie. Toto období náležitě schválené praxe je započítáno do celkové doby přípravní právní praxe.

Advokáti jsou členy komory, která je seskupením nezávislým na veřejných orgánech a justici. Existuje **Advokátní komora v Lucemburku** a **Advokátní komora v Diekirchu**. Obě komory mají právní subjektivitu. Advokátní komora se skládá z následujících orgánů: sněm, představenstvo, předseda komory a pro všechny příslušníky tohoto povolání při ní působí Kárná a správní rada.

Více informací najdete na [stránce o povolání advokáta](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Notáři

Podle článku 13 novelizovaného zákona ze dne 9. prosince 1976 o organizaci notářství je **počet notářů určen velkovévodským nařízením**. V současné době je počet notářů pro celou zemi stanoven na **36**.

Notáři jsou veřejní činitelé, kteří jsou oprávněni vyhotovovat všechny listiny a smlouvy, které účastníci musejí nebo chtějí dát sepsat jako veřejnou listinu vypovídající o právním úkonu a stvrzující datum jejího pořízení, zajišťovat úschovu listin, vyhotovovat opisy rozhodnutí s doložkou vykonatelnosti nebo stejnopisy.

Notáři nesmějí sami o sobě, ale ani prostřednictvím dalších osob, ať už přímo či nepřímo: vykonávat obchodní činnost, být jednateli, komanditisty, delegovanými předsedy správní rady nebo likvidátory obchodní společnosti nebo průmyslového či obchodního podniku; působit ve správních nebo dozorčích radách společností, podniků nebo agentur, jejichž předmětem činnosti je nákup, prodej, developerské činnosti nebo výstavba budov, nebo v nich mít jakékoli zájmy; mít s těmito společnostmi, podniky nebo agenturami pravidelné vztahy, které by bránily účastníkům ve svobodné volbě notáře; běžně provádět bankovní, eskontní nebo makléřské operace nebo spekulace na burze, s výjimkou eskontních operací zajišťovaných v souvislosti s výkonem jejich úřadu; přebírat do úschovy peněžní prostředky, s výjimkou úschovy, která je prováděna s cílem nebo u příležitosti notářských úkonů nebo vyřizování pozůstalosti; v žádném případě nesmějí vykonávat činnost notáře ve věcech, na nichž mají osobní zájem; používat zástupné osoby pro úkony, které nemohou provést přímo; mít pro jakékoli účely ve svých službách obchodní zprostředkovatele nebo realitní makléře.

Notářské zápisy jsou podle ustanovení občanského zákoníku právoplatné; jsou vykonatelné za předpokladu, že obsahují doložku vykonatelnosti. Pro vyhotovení listin jsou notáři povinni použít francouzského nebo německého jazyka podle výběru účastníků.

Notáři vykonávají své funkce na celém území státu. Svým úřadem se podílejí na výkonu veřejné moci.

Notářská komora se skládá ze sedmi členů, které z řad všech notářů v zemi zvolil sněm notářů.

Kromě pravomocí svěřených Notářské komoře na základě zákonů a předpisů, plní Komora zejména následující **úkoly**:

zachovávat kázeň mezi notáři a vykonávat kázeňské pravomoci prostřednictvím Kárné rady; předcházet sporům mezi notáři nebo je řešit smírnou cestou a v případě neúspěchu smírného řízení vyjádřit svůj názor prostým stanoviskem,

smírnou cestou řešit spory mezi notáři a třetími osobami,

vydávat stanovisko v případě problémů s odměnou, výplatou, mzdou, honorářem, náklady a výlohami, které nesou notáři, jakož i ke všem sporům, které v této věci podléhají jurisdikci v občanskoprávních věcech,

přijímat do úschovy výkazy o notářských zápisech; kontrolovat účetnictví notářů,

zastupovat notáře velkovévodství při hájení práv a zájmů příslušníků této profese.

Kárná rada se skládá z předsedy obvodního soudu v Lucemburku nebo soudce, který jej ve funkci předsedy zastupuje, a ze čtyř členů Notářské komory, kteří jsou jmenováni v závislosti na počtu odpracovaných let.

Kárná rada vykonává kázeňskou pravomoc nad všemi notáři v těchto otázkách: porušení právních a správních předpisů týkajících se výkonu povolání; pochybení a nedbalost při výkonu povolání; činy v rozporu s profesní důstojností, se ctí a bezúhonností; aniž by tím byla dotčena možnost řízení před soudem, zahájeného ze stejných důvodů. Rozhodnutí Kárné rady může opravným prostředkem napadnout jak odsouzený notář, tak nejvyšší státní zástupce. Opravný prostředek je předán občanskoprávnímu senátu Nejvyššího soudu, který rozhoduje s konečnou platností.

Úřad notáře může zastávat ten, kdo:

je lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,

požívá občanských práv a může vykonávat politická práva,

dovršil věk 25 let a získal podle lucemburských právních předpisů diplom notáře čekatele (současná úprava) nebo [osvědčení o ukončení praxe](#)

požadované pro přístup k povolání notáře (dřívější úprava),

ovládá jazyk právních předpisů a jazyky používané správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu.

Více informací najdete na [stránce o povolání notáře](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Další právníká povolání

Soudní vykonavatelé

Soudní vykonavatel je veřejný činitel, který má jako jediný oprávnění:

doručovat listiny, obsílky a rozsudky a zajišťovat doručování podle zákonů a předpisů za předpokladu, že způsob doručení nebyl zákonem upraven, provádět výkon soudních rozhodnutí, jakož i listin nebo exekučních titulů.

Soudní vykonavatel může provádět:

vymáhání všech pohledávek mimosoudní nebo soudní cestou. Tato pravomoc zahrnuje právo podepisovat jménem navrhovatelů žádosti o zahájení řízení o zjednodušeném vymáhání pohledávek nebo obstarání pravidelně poskytovaných dávek,

dražby a veřejný prodej movitostí, movitých statků a úrody, v souladu s příslušnými zákony a předpisy.

Může být ustanoven soudem, aby prováděl:

zjištění faktických skutečností, neobsahující stanovisko o následcích, které z nich mohou *de facto* nebo *de iure* vyplýnout,

zjištění téhož druhu na žádost soukromých osob, přičemž v obou případech jsou tato zjištění právoplatná, dokud není prokázán opak.

Sazebník služeb soudních vykonavatelů stanoví velkovévodské nařízení.

Komora soudních vykonavatelů (*Chambre des huissiers de justice*) zastupuje toto povolání na celostátní úrovni. Spravuje ji tříčlenná rada složená z předsedy, tajemníka a pokladníka. Předseda komoru zastupuje v soudních i mimosoudních záležitostech.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudního vykonavatele](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Soudní tajemníci

Vedoucí soudní tajemník (*greffier en chef*) vykonává funkci vedoucího soudní kanceláře a soudních zaměstnanců. Správní úkoly vedoucího soudního tajemníka zahrnují zejména vydávání kopií advokátům a soukromým osobám (např. potvrzení o rozvodu pro přepis v zahraničí), vydávání kopií procesních písemností, příjem vlastnoručně psaných závětí nebo prohlášení o dědickém odkazu, přísahy soudních tajemníků, příprava valných shromáždění, statistiky, jakož i dozor nad archivy. Soudní tajemník také přijímá podání námitek na podjatost soudce.

Úkolem **soudního tajemníka** je pomáhat soudci při všech příslušných jednáních a záznamech, tedy při slyšeních, účasti stran, vyšetřování, návštěvách na místě, pitvách, inventarizaci úpadku, vypracování rozsudků a výslechu osob v opatrovnictví. Soudce nemůže jednat bez svého soudního tajemníka.

Úkoly soudního tajemníka jsou stanoveny v článku 78 a upravuje je novelizovaný zákon o organizaci soudů.

📄 [Sbírka zvláštních zákonů](#) s. 7–40.

Přístup k povolání upravuje novelizovaný zákon ze dne 16. dubna 1979, kterým se stanoví obecný status státních úředníků.

http://www.fonction-publique.public.lu/fr/publications/Reformes/Recueils/1_Statut.pdf

Související odkazy

📄 [Ministerstvo spravedlnosti](#)

Poslední aktualizace: 27/09/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Maďarsko

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Maďarsku.

Právníká povolání – Úvod

Státní zástupci

Soudci

Právníci

Notáři

Další právníká povolání

Právníká povolání – Úvod

Tato stránka poskytuje přehled právnických povolání v Maďarsku, tj. informace o státních zástupcích, soudcích, obhájících/advokátech, právních zástupcích, notářích a exekutorech.

Příslušníci právnických povolání (advokáti, notáři a exekutoři) jednají v Maďarsku nezávisle, ale jsou organizováni v systému profesních samosprávných komor. Členství v komoře je nutnou podmínkou pro výkon těchto činností a komory mají pravomoc vykonávat profesní dohled nad svými členy, jenž má za cíl zajistit, že členové stavu poskytují profesní služby na odpovídající úrovni.

Státní zástupci (ügyészek)

Organizace

Maďarská ústavní pravidla stanoví, že **státní zastupitelství** (ügyészség) vykonává práva stanovená zákonem v souvislosti s vyšetřováním, vede trestní stíhání před soudem a odpovídá za ověřování zákonnosti trestních opatření.

Státní zastupitelství pomáhá zajistit, aby všichni dodržovali zákony, a při porušení zákona se zasazuje za dodržení zákonnosti v případech a způsobem stanoveným zákonem.

Státní zastupitelství (ügyészség) je centralizovaná organizace řízená nejvyšším státním zástupcem (legfőbb ügyész), který je odpovědný parlamentu. Státní zástupci jsou jmenováni a odvoláváni nejvyšším státním zástupcem.

Státní zástupci jsou nejdříve jmenováni na tři roky a poté na dobu neurčitou.

Právní úprava týkající se státního zastupitelství je stanovena zákonem.

Úloha a povinnosti

Úkoly, povinnosti a právní postavení státních zástupců jsou upraveny zákonem. Státní zastupitelství je jednotný orgán a všichni státní zástupci mají stejné právní postavení.

Státní zastupitelství (ügyészség):

v případech vymezených zákonem provádí vyšetřování v rámci trestního řízení,

ověřuje, zda vyšetřování probíhá v souladu s příslušnými právními předpisy,

vykonává další pravomoci v souvislosti s vyšetřováním,

připravuje a podává obžalobu a vede trestní stíhání v trestním řízení, vykonává práva na opravný prostředek vymezená zákonem,

ověřuje, zda výkon trestů probíhá v souladu s příslušnými právními předpisy,

účastní se jiných občanskoprávních, pracovněprávních, správních a obchodních řízení: státní zástupce se účastní řízení upravených občanským soudním řádem (polgári perrendtartás), není-li držitel práv schopen svá práva z jakéhokoli důvodu hájit,

v rámci celkového přezkumu zákonnosti (általános törvényességi felügyelet) zajišťuje, aby byly dodržovány právní předpisy,

v rámci celkového přezkumu zákonnosti (általános törvényességi felügyelet) zajišťuje, aby byly dodržovány právní předpisy,

inicijuje nezbytná opatření na ochranu dítěte ve vztahu k trestným činům spáchaným proti nezletilým,

plní úkoly vyplývající z mezinárodních povinností, zejména právní pomoc,

plní úkoly ve vztahu k síti Eurojust – přispívá k zajištění toho, aby všechny subjekty ve společnosti, veškeré vládní orgány a všichni občané dodržovali zákony, a v případě porušení zákona se zasazuje za dodržení zákonnosti.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce 📄 [Státního zastupitelství Maďarské republiky](#) (Magyar Köztársaság Ügyészsége).

Soudci

Organizace

Ústava stanoví, že soudci jsou nezávislí. Rozhodují na základě zákonů a v souladu se svým přesvědčením a při vynášení rozsudků je nelze ovlivňovat ani řídit.

Právo **jmenovat soudce má prezident Maďarska** (köztársasági elnök).

Jmenování soudcem je možné po splnění některých kritérií:

být maďarským občanem,

mít čistý trestní rejstřík,

mít volební právo,

mít vysokoškolské právnické vzdělání,
složit advokátní zkoušku,
zavázat se poskytnout prohlášení o finanční situaci stanovené zákonem a
mít alespoň roční praxi jako soudní úředník (bíró/sági titkár) nebo úředník okresního zastupitelství (ügyészségi titkár) nebo jako soudce ústavního soudu,
vojenský soudce, státní zástupce, notář, advokát nebo právní zástupce nebo na některé pozici v ústřední správní kanceláři (központi közigazgatási szerv),
pro kterou je zapotřebí advokátní zkoušky.

Přisedlíci

Podle ústavních pravidel se **soudního řízení** mohou účastnit také **laičtí soudci / přisedlíci** (nem hivatásos bíró/ülnök).

Kandidáti musí mít čistý trestní rejstřík, volební právo, maďarské občanství a být starší 30 let. Vojenští přisedlíci (katonai ülnök) pak musí kromě těchto požadavků sloužit v maďarských profesionálních ozbrojených silách (Magyar Honvédség) nebo donucovacích orgánech.

Přisedlíci jsou voleni **na období čtyř let**.

V **trestním řízení** v situacích, kdy lze daný trestný čin trestat odnětím svobody na osm a více let, se místní soudy skládají z **jednoho soudce z povolání** (hivatásos bíró) a **dvou přisedlících soudců z povolání**. Župní soud (megyei bíró/ság) konající jako soud prvního stupně může vést své řízení v senátu (tanács), který se skládá z **jednoho soudce z povolání** a **dvou přisedlících laických soudců**.

V **občanskoprávním řízení** může ve věcech vymezených zákonem zasedat senát, který se skládá z **jednoho soudce z povolání** a **dvou přisedlících soudců**.

Soudní úředníci, soudní asistenti

Jako soudní úředníci (čekatelé) nebo soudní asistenti jsou u soudu zaměstnáváni absolventi právnických fakult, aby získali znalosti a zkušenosti pro **budoucí povolání soudce**. Jako soudci mohou konat pouze v řízeních a za podmínek vymezených zákonem.

Informační přehledy o soudních zaměstnancích lze nalézt v těchto odkazech:

úředníci (407 Kb) [en](#)

soudní úředníci (286 KB) [hu](#)

soudní asistenti (286 KB) [hu](#)

fyzicky pracující zaměstnanci (280 Kb) [hu](#)

Právníci

Obhájci/advokáti (ügyvéd/ügyvéd)

Při výkonu svého povolání pomáhají **advokáti** (ügyvéd) svým klientům uplatňovat jejich práva a plnit jejich povinnosti. Advokáti (ügyvéd) mohou poskytovat **právní zastoupení** ve všech věcech a **před všemi orgány**. Ve své profesní práci jsou advokáti nezávislí, což znamená, že nesmějí být ovlivňováni ani na sebe brát takové závazky, které by tuto nezávislost ohrozily.

Činnosti podléhající odměně, které mohou vykonávat pouze advokáti:

zastupování a obhajoba v trestních věcech,

právní poradenství,

příprava a sepisování právních dokumentů,

nakládání s penězi a cennostmi uloženými v úschově v souvislosti s výše uvedenými činnostmi.

Z důvodu požadavků současného hospodářského života mohou advokáti rovněž poskytovat takové služby, jako je **daňové poradenství**, **služby realitní kanceláře** a mimosoudní **mediace** (peren kívüli közvetítés), i když tyto služby nepatří výhradně mezi činnosti advokátů.

Činnost advokáta může vykonávat každá osoba, která byla přijata do advokátní komory (kamara) a složila advokátní přísahu (ügyvédi eskü).

Pro přijetí do advokátní komory musí daná osoba mít:

občanství členského státu Evropského hospodářského prostoru (Európai Gazdasági Térség),

čistý trestní rejstřík,

vysokoškolský diplom a maďarskou odbornou právní zkoušku (jogi szakvizsga),

pojištění odpovědnosti a vhodný kancelářský prostor.

Advokáti z členských států Evropské unie mohou provozovat činnost advokáta v Maďarsku ve třech základních formách: jakožto **poskyvatelé služeb ad hoc**, **na pravidelném základě** a jakožto **členové advokátní komory**. Poskyvatelé služeb *ad hoc* jsou povinni oznámit své služby u advokátní komory (ügyvédi kamara) příslušné podle místa výkonu služby, zatímco ti, kteří chtějí poskytovat pravidelné právní služby, se musí v příslušné advokátní komoře zaregistrovat.

Právníci Evropské unie (európai közösségi ügyvéd) zapsaní do rejstříku mohou žádat o přijetí do advokátní komory, pokud splní zákonem předepsané požadavky [např. uplynulo zákonem předepsané období praxe, prokáží svou zběhlost v maďarském právu (stejně jako v právu Evropské unie), mají dostatečné znalosti maďarského jazyka nutné pro svou činnost atd.].

Právník Evropské unie, který byl přijat do advokátní komory, má právo používat profesní titul advokáta (ügyvédi cím) a podléhá stejným pravidlům jako advokáti maďarští.

Advokáti mají **povinnost zachovávat mlčenlivost** o veškerých skutečnostech a údajích, které jsou jim poskytnuty při výkonu jejich profesní činnosti.

Obecně platí, že **odměna advokátů** je věcí **dohody** mezi advokáty a jejich klienty. Honorář advokátů je regulován pouze tehdy, pokud vystupují jako veřejní obhájci (kirendelt védő) při soudním řízení.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [Maďarské advokátní komory](#) (Magyar Ügyvédi Kamara).

Právní zástupci (jogtanácsos)

Základním úkolem právních zástupců je usnadnit fungování organizace, v níž jsou zaměstnaní. Právní zástupci **vykonávají právní zastoupení v organizaci, která je zaměstnává**, poskytují právní poradenství a informace, připravují žádosti, smlouvy a jiné dokumenty a účastní se organizování právní práce.

Obecně platí, že právní zástupci – na rozdíl od advokátů – plní své povinnosti (které nejsou tak rozsáhlé jako povinnosti advokátů) **jako zaměstnanci**.

Odměna právních zástupců vychází z pracovněprávních předpisů.

Každá osoba, která je zapsána v **rejstříku vedeném župním soudem** – v Budapešti je to Městský soud v Budapešti (Fővárosi Bíró/ság) – se může stát právním zástupcem. Žadatel musí:

mít občanství v jednom z členských států účastnících se Dohody o Evropském hospodářském prostoru (az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás),

mít čistý trestní rejstřík,

mít vysokoškolský diplom,

mít maďarskou odbornou právní zkoušku a

být zapsáni v rejstříku.

V některých případech může **ministr spravedlnosti** (az igazságügyért felelős miniszter) **udělit výjimku z podmínky týkající se občanství**.

Notáři (közjegyző)

Veřejný notář (közjegyző), který jedná v rámci pravomocí vymezených zákonem, provádí úřední výkon spravedlnosti jako součást státního soudního systému.

Cílem jejich činnosti je zabránit právním sporům. Tuto činnost mohou vykonávat pouze v případě, že jsou přijati do **notářské komory** (Közjegyzői Kamara).

Podle zákona notáře **jmenuje ministr spravedlnosti**, aby pracoval v **určeném sídle a na dobu neurčitou**.

Notáři jsou povinni uzavřít pojištění odpovědnosti a udržovat je po dobu výkonu své profesní činnosti.

Do **výhradní oblasti činnosti** notářů patří sepsování listin o právních úkonech, právních prohlášení a skutečností ve formě veřejných listin (közokirat). Jedním z tradičních úkolů notářů je vést pozůstalostní a jiná nesporná řízení. Dalším důležitým úkolem notářů je vést záznamy o movitých zástavách a přijímat peníze, cenné věci a cenné papíry do úschovy na základě pověření zainteresovaných stran a za účelem jejich vydání oprávněným stranám.

Za svou činnost v průměru podle doby trvání, požadavku na provedení právního posouzení a odpovědnosti prováděnou ve své kanceláři mají notáři nárok na **honorář ve výši stanovené zákonem**. Ve výjimečných případech (např. v obtížných případech vyžadujících vyšší úroveň odbornosti) se honorář může lišit od obvyklé částky. Pokud lze stanovit hodnotu, kterou představuje předmět úkonu notáře, stanoví se honorář notáře na základě této hodnoty. Pokud hodnotu, kterou představuje předmět úkonu notáře, stanovit nelze, stanoví se honorář notáře na základě času, který notář své profesní činnosti věnoval. Cena za ověřování kopií dokumentů notářem je daná.

Jelikož základní podmínkou pro výkon funkce soudce, státního zástupce, soudního úředníka, exekutora a notáře je **maďarské občanství**, nemohou být do těchto úřadů v Maďarsku jmenováni cizinci.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [Maďarské národní notářské komory](#) (Magyar Országos Közjegyzői Kamara).

Další právníká povolání

Exekutoři

Exekutoři (nezávislí soudní exekutoři (önálló bírósági végrehajtók) a soudní vykonavatelé regionálních soudů (törvényszéki végrehajtók)) provádějí opatření k výkonu rozhodnutí.

Obecně platí, že **pohledávky zahrnuté do soudních rozhodnutí** vydaných v občanskoprávních věcech vykonávají nezávislí exekutoři. Ministr spravedlnosti **jmenuje nezávislé exekutory k určitému místnímu soudu (helyi bíróság) v rámci určité oblasti působnosti**.

Nezávislí exekutoři **nejsou státními zaměstnanci**. Jejich **příjmy pocházejí z plateb klientů** ve formě odměny za jejich práci.

Jejich oblast činnosti je následující:

výkon je založen na potvrzení o vykonatelnosti (végrehajtási lap) vydaném soudem,

výkon je založen na písemnosti vydané soudem, která obsahuje doložku o vykonatelnosti (végrehajtási záradék),

výkon je založen na soudním příkazu nebo omezení pro výkon rozhodnutí nebo příkazu k převodu (végrehajtást elrendelő, letiltő, átutalási végzés) a dále na soudním rozhodnutí o přímém soudním oznámení (közvetlen bírósági felhívás).

Soudní vykonavatelé **regionálních soudů** působí u regionálních soudů a u Regionálního soudu hlavního města Budapešti (Fővárosi Törvényszék). Soudní vykonavatele regionálních soudů jmenuje předseda regionálního soudu, a to na dobu neurčitou a ke konkrétnímu regionálnímu soudu. Výběrové řízení na úřad soudního vykonavatele regionálního soudu vyhlašuje předseda regionálního soudu. Soudní vykonavatel regionálního soudu je úředníkem v zaměstnaneckém poměru u regionálního soudu, jemuž přísluší odměna na základě jeho pracovního vztahu.

Soudní vykonavatelé regionálních soudů vykonávají „soudní nároky“ (případy, kdy je oprávněným vlastníkem stát); soudním nárokem jsou náklady občanskoprávních nebo trestněprávních řízení, které dopředu uhradil stát. Mezi další úkoly soudních vykonavatelů regionálních soudů patří vymáhání platby nákladů trestněprávního řízení, zabavování majetku a výkon dalších trestů peněžního charakteru. Výživné na dítě, které zálohově zaplatil soud, představuje rovněž soudní nárok a jeho vymáhání spadá do pravomoci soudních vykonavatelů regionálních soudů. Soudní vykonavatelé regionálních soudů provádějí výkon také v případech, kdy je oprávněným vlastníkem nároku soud, Národní soudní rada, Úřad Národní soudní rady, ministerstvo spravedlnosti, ústav právní expertízy nebo stát.

Místní působnost pravomoci exekutora se shoduje s místní působností pravomoci soudu.

Právní databáze

Více informací lze najít na internetové stránce [Maďarské komory soudních vykonavatelů](#) (Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara).

Organizace, které poskytují veřejně prospěšné právní služby

Právní kliniky působí na vysokých školách a v několika nevládních maďarských a mezinárodních organizacích působících v této oblasti.

Související odkazy

[Domovská stránka Maďarské národní notářské komory](#) (A Magyar Országos Közjegyzői Kamara honlapja)

[Domovská stránka Maďarské komory soudních vykonavatelů](#) (A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara honlapja)

[Domovská stránka Státního zastupitelství Maďarské republiky](#) (A Magyar Köztársaság Ügyészségének honlapja)

[Domovská stránka Maďarské advokátní komory](#) (A Magyar Ügyvédi Kamara honlapja)

Poslední aktualizace: 15/02/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Malta

Na této stránce naleznete přehled právnických povolání na Maltě.

Právníká povolání – úvod

Státní zástupci

Soudci

Obhájci/advokáti

Notáři

Další právníká povolání

Vedoucí kanceláře soudu

Právníká povolání – úvod

Právníká povolání na Maltě jsou právník (*lawyer*), notář (*notary public*) a právní zástupce (*legal procurator*).

Právníci mají právo vystupovat před všemi soudy.

Notáři jsou pokládáni za státní úředníky a koncipují a zveřejňují veřejné listiny.

Právní zástupci mají právo vystupovat u nižších soudů a v praxi jejich práce většinou sestává ze studia soudních spisů, ať už se týkají soudních případů nebo jiných nároků uplatňovaných u soudu.

Právníká povolání jsou na Maltě organizována jednotně a státní zástupci jsou jmenováni z řad praktikujících právníků.

Státní zástupci

Organizace

Nejvyššímu státnímu zástupci jsou propůjčeny ústavní funkce podle článku 91 Ústavy a nejvyšší státní zastupitelství je ustaveno jako orgán státní správy na základě nařízení o nejvyšším státním zastupitelství, kapitoly 90 sbírky zákonů Malty.

Podle maltské Ústavy má nejvyšší státní zástupce při výkonu svého úřadu stejné záruky jako soudce a vydává nezávislá rozhodnutí ve věcech, které se týkají trestních řízení, a dále vykonává funkce, které mu ukládá trestní zákoník v souvislosti s trestními řízeními.

Nejvyššímu státnímu zástupci asistuje zástupce nejvyššího státního zástupce, asistent nejvyššího státního zástupce a další právníci.

Úloha a povinnosti

Nejvyšší státní zástupce je **státním zástupcem u trestního soudu a trestního odvolacího soudu**. Určitá trestní řízení zahajovaná policií vyžadují předchozí souhlas nejvyššího státního zástupce.

Při výkonu pravomocí spočívajících v zahájení, vedení a zastavování trestních řízení tak, jak mu je ukládají zákony opravňující k výkonu těchto pravomocí, nepodléhá nejvyšší státní zástupce řízení ani kontrole žádné jiné osoby nebo úřadu.

Nejvyšší státní zástupce působí také jako **právní poradce** vlády a právníci z nejvyššího státního zastupitelství rovněž **zastupují vládu** u občanskoprávních a ústavních soudů.

Nejvyšší státní zastupitelství je rovněž kompetentním úřadem ve většině záležitostí týkajících se **právní spolupráce** v oblasti občanského, obchodního a trestního práva.

Nejvyšší státní zastupitelství **zastupuje Republiku Malta** u mezinárodních soudů a zastupuje vládu na mezinárodních setkáních týkajících se justiční a soudní spolupráce.

Nejvyšší státní zastupitelství rovněž **navrhuje zákony** a podílí se na jejich projednávání parlamentem.

Soudci

Organizace

Soudce (*judges*) a smírčí soudce (*magistrates*) jmenuje prezident republiky, který tak koná v souladu s doporučením premiéra. Jsou nezávislí na exekutivě a těší se zárukám svého úřadu. Před jmenováním soudcem musí dotyčný vykonávat povolání advokáta na Maltě nejméně po dobu sedmi let, aby mohl být jmenován smírčím soudcem, a dvanácti let pro jmenování soudcem. Soudce může odvolat prezident v případě prokázané nezpůsobilosti pro výkon funkce (ať už v důsledku tělesné či duševní nemohoucnosti nebo jakékoli jiné příčiny) nebo v důsledku protiprávního chování, a to na návrh Sněmovny reprezentantů schválený hlasy nejméně dvou třetin z celkového počtu poslanců.

Organizace právnických povolání: Právníci

Obhájci/advokáti

Úloha a povinnosti

Právníci (*lawyers*) jsou odborníci, kteří mají oprávnění k poskytování **právního poradenství** a konzultací a rovněž k **zastupování** svých klientů u soudů, tribunálů a dalších právních fór.

Osoby, které chtějí vykonávat povolání právníka na Maltě, musí získat oprávnění vydávané prezidentem republiky s úřední pečeti Malty. Následně musí před zahájením činnosti složit při veřejném zasedání před odvolacím soudem přísahu věrnosti a advokátskou přísahu.

Organizace

Maltská advokátní komora zastupuje advokáty uznané maltskou advokátní asociací. Je to dobrovolná nepolitická nevládní organizace financovaná z členských příspěvků a prostředků získaných z činnosti, které komora organizuje, a je právně uznávaná jako poradní a participační orgán advokátů ve věcech, které souvisejí s organizací a správou soudní moci.

Na Maltě existuje pouze jeden typ právníků a **termíny „právník“ a „advokát“ jsou vzájemně zaměnitelné**. Toto povolání podléhá řídicí pravomoci **Komise pro správu soudní moci**, která je složena z maltského prezidenta, nejvyššího soudce, předsedy advokátní komory a dalších členů soudcovského sboru a dalších právnických povolání. Všechny stížnosti na advokáty vyřizuje výbor složený z pěti právníků, který následně vydá Komisi pro správu soudní moci doporučení k disciplinárním opatřením, jež mají být přijata. Tři z pěti členů výboru jmenuje advokátní komora, čímž komora získává účinnou pravomoc řídit toto povolání.

Advokátní komora spravuje informativní internetové stránky věnované tomuto povolání, které rovněž obsahují **adresář**. Adresář je rozdělen do dvou částí: část přístupná široké veřejnosti obsahuje podrobné informace o všech právnících, kteří jsou členy advokátní komory, zatímco část s přístupem omezeným pouze pro členy obsahuje podrobné informace o všech právnících, kteří jsou advokátní komoře známi.

Ve snaze podpořit kulturu průběžného právního vzdělávání všech právníků uspořádala komora v průběhu posledních let řadu akademických konferencí a seminářů a rovněž i sérii přednášek pořádaných každý měsíc.

Právní databáze

Internetové stránky **advokátní komory** poskytují informace o sboru advokátů včetně novinek, kalendáře událostí a **databáze právníků**. Je zde rovněž oblast se vstupem omezeným pouze pro členy komory, kde jsou poskytovány další služby pro právníky.

Je přístup do této databáze zdarma?

Ano, přístup do této databáze je zdarma.

Notáři

Úloha a povinnosti

Notáři jsou veřejní činitelé oprávnění osvědčovat právní úkony osob a závěti a tyto akty ověřovat. V důsledku této povinnosti jsou také odpovědní za úschovu těchto dokumentů a mohou vydávat kopie těchto dokumentů. Kapitola 55 sbírky zákonů Malty (zákon o notářské profesi a zákon o notářských archívech) vymezuje další pravomoci a funkce notáře.

Před zahájením výkonu tohoto povolání skládají **notáři před odvolacím soudem přísahu věrnosti** a notářskou přísahu.

Dohled nad všemi notáři, notářskými archívy a veřejným rejstříkem provádí zvláštní soud, který se jmenuje **soud pro přezkoumání notářských úkonů** (*Court of Revision of Notarial Acts*). Tento soud se skládá ze členů, které z řad soudců a smírčích soudců v důchodu a z řad advokátů a notářů jmenuje ministr odpovědný za notářské záležitosti.

Tento soud, pokud to pokládá za účelné, může bez předběžného oznámení navštívit a zkontrolovat archívy, veřejný rejstřík nebo úřad jakéhokoliv notáře.

Podrobné informace o všech notářích praktikujících na Maltě se každoročně zveřejňují v lednu v **maltském vládním úředním věstníku**.

Organizace

Notářská rada je obecným orgánem dohlížejícím na notariát a má za povinnost, ať už ze své iniciativy, nebo na základě stížnosti, vyšetřovat veškeré chování notářů, které je pokládáno za neslučitelné s dobrými způsoby notářského povolání. Rada se může rovněž zabývat jakýmkoli obviněním z nedbalosti nebo zneužití postavení, které bylo vzneseno proti kterémukoliv notáři při výkonu jeho povolání v souvislosti s odbornými záležitostmi, není-li pravomoc tak činit propůjčena jinému úřadu, jak vyplývá z článků 85 a 94 kapitoly 55 maltského zákona o notářské profesi a notářských archívech, nebo jiného právního předpisu.

Právní databáze

 Oficiální internetové stránky notářské rady (Malty) obsahují informace o **notářské radě**, obecné informace užitečné pro veřejnost i pro notáře a rovněž adresář údajů o notářích, kteří vykonávají své povolání na Maltě. Tato databáze je přístupná široké veřejnosti a je bezplatná.

Další právníká povolání

Právní zástupci

Osoby, které chtějí vykonávat povolání právního zástupce (*legal procurator*) na Maltě, musí získat oprávnění vydávané prezidentem republiky s úřední pečeti Malty. Následně musí před zahájením činnosti složit při veřejném zasedání před odvolacím soudem přísahu věrnosti a advokátskou přísahu.

Základní povinností právních zástupců je asistovat právníkovi, jehož prostřednictvím se dostává do vztahu k soudním řízením. Právní zástupci jsou tudíž zapojeni do evidence písemností došlých kancelářím soudů jménem klientů a obecně vykonávají další služby v souvislosti s přípravou právníků na soudní pře.

Právní zástupci mají právo vystupovat u smírčích soudů a zvláštních tribunálů a orgánů a jsou schopni poskytovat právní rady.

Komise pro správu soudní moci je subjektem odpovědným za řízení tohoto povolání na Maltě. Na **internetových stránkách** maltského Ministerstva vnitra a národní bezpečnosti je věnován povolání právních zástupců samostatný oddíl, který je přístupný široké veřejnosti.

Vedoucí kanceláře soudu a zaměstnanci soudu

Vedoucí kanceláře soudu (*Registrar of the Courts*) je odpovědný za rejstříky a úředníky, kteří zde pracují, za evidenci a doručování soudních úkonů, za výkon vykonatelných nároků, jako jsou rozsudky, a výkon rozkazů a nařízení prostřednictvím soudem jmenovaných soudních vykonavatelů, a dále za prodeje v soudní dražbě, porotní řízení a další postupy trestního soudu.

Zástupce vedoucího kanceláře soudu (489 Kb)

Soudní asistent (374 Kb)

Registrační úředník (378 KB)

Související odkazy

 Advokátní komora (Malty)

 Oficiální internetové stránky notářské rady (Malty)

Poslední aktualizace: 03/10/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Nizozemí

Na této stránce naleznete přehled právníků povolání v Nizozemsku.

Státní zástupci

Soudci

Advokáti

Notáři

Ostatní právníká povolání

Státní zástupci

Organizace

Státní zastupitelství je celostátní organizace s pobočkami ve všech regionech. Kromě toho existuje celostátní zastupitelství zaměřené na boj proti (mezinárodnímu) organizovanému zločinu a specializované zastupitelství, které bojuje proti trestné činnosti v oblasti životního prostředí a hospodářství a proti podvodům.

V deseti oblastních státních zastupitelství státní zástupci s podporou správních a právních odborníků posuzují každoročně několik set věcí, které se vyskytnou. Věci, v nichž došlo k odvolání, se postoupí jednomu ze čtyř resortních státních zastupitelství. Zde se představitel státního zastupitelství nazývá „generální advokát“. Státní zastupitelství řídí hlavní státní zástupci a hlavní generální advokáti. Celostátní řízení státního zastupitelství má na starosti kolegium zástupců Nejvyššího státního zastupitelství (kolegium) v Haagu. Politickou odpovědnost za státní zastupitelství nese ministr spravedlnosti. Společně s kolegiem určuje priority v oblasti odhalování a stíhání trestné činnosti.

Úloha a povinnosti

Státní zastupitelství se zabývá případy, kdy je osoba podezřelá ze spáchání trestného činu. Státní zastupitelství je v Nizozemsku jedinou instancí, která může zajistit, aby bylo s podezřelým vedeno trestní řízení. Státní zastupitelství zajišťuje odhalování a stíhání trestných činů.

Spolupracuje přitom s policií a dalšími útvary pro odhalování trestné činnosti. Státní zástupce řídí vyšetřování. Státní zastupitelství rovněž dohlíží na řádný výkon rozsudků – pokuty musejí být placeny, tresty odnětí svobody vykonávány a veřejně prospěšné práce řádně prováděny. Stejně jako soudy je i státní zastupitelství součástí soudní moci. Státní zastupitelství (nizozemsky „Openbaar ministerie“) tedy není ministerstvem v pravém smyslu slova.

Soudci

Organizace

Pro výkon funkce soudce je předepsána doba odborné praxe v délce trvání nejméně sedmi let. Tuto praxi je možno získat v rámci interního vzdělávání u soudů nebo v jiných odvětvích systému soudní moci. Systém soudní moci poskytuje potřebné vzdělání.

Soudci jsou jmenováni **Koronou** pod záštitou **ministra bezpečnosti a spravedlnosti**. Soudcem se může stát pouze občan Nizozemského království. Uchazeči musí mít diplom z oboru práva z některé z nizozemských univerzit.

Návrh na jmenování uchazeče do funkce soudce musí být podpořen doporučením národní výběrové komise složené z členů různých soudů, státního zastupitelství a osob aktivně činných ve společnosti.

Soudce je jmenován k výkonu soudní moci u určitého soudu. K tomuto jmenování může dojít pouze tehdy, pokud předmětný soud kandidáta na funkci soudce nominuje. Díky těmto podmínkám je systém jmenování maximálně objektivní.

Soudce je státním úředníkem se zvláštním postavením. Po prvotním jmenování nemusí soudce přijmout žádné další jmenování na jiné místo.

Soudci mohou ve funkci zůstat až do doby dosažení věku 70 let. Před dosažením tohoto věku mohou být z funkce odvoláni proti své vůli pouze **nejvyšším soudem Nizozemska** (Hoge Raad der Nederlanden), a to na podnět státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství (procureur-general) působícího u tohoto soudu. Tento systém poskytuje odpovídající ochranu proti politickým vlivům na jmenování a odvolávání soudů z funkce.

Úloha a povinnosti

Úlohou soudce je vydávat nestranná rozhodnutí v **právních sporech** – včetně případů, jejichž účastníkem je stát. Nestrannost ve vztahu ke státu zajišťuje zvláštní systém výběru a jmenování. Tím se právní postavení soudců liší od jiných státních úředníků.

Nizozemská Ústava požaduje, aby soudy rozhodovaly spory, a obsahuje ustanovení upravující právní postavení osob vykonávajících soudní moc.

Vedení platnou a účinnou právní úpravou mohou soudci projednávat jednotlivé případy dle svého uvážení. Také do značné míry určují praktický postup v řízení (například délku trvání některých fází řízení).

Pokud má některá ze stran řízení pochybnosti o nestrannosti soudce, nabízejí právní předpisy možnost podat proti soudci projednávajícímu daný případ námítky. Někdy je některá ze stran soudního řízení s prací soudce nespokojená. Zde je nutno rozlišovat mezi soudem vydaným rozhodnutím a chováním soudce.

Pokud se důvod nespokojenosti vztahuje k rozsudku, má stěžovatel obvykle možnost podat proti rozhodnutí odvolání

Stížnosti na chování soudce je možno podávat u rady příslušného soudu, kde daný soudce vykonává svou funkci. Každý soud má svá pravidla vedení řízení o stížnostech, která stanoví postup pro vyřizování takových stížností.

Chování soudců upravuje několik zákonných ustanovení. Jejich účelem je zajištění nestranného výkonu soudní moci.

Soudci musí mít odborné znalosti a zkušenosti alespoň ve dvou oborech. Proto obvykle musí projednat jeden případ z určité právní oblasti a následně se zabývat dalším případem z jiného odvětví. Smyslem tohoto pravidla je zabránit tomu, aby se soudci příliš dlouho a příliš intenzivně soustředili na jednu jedinou právní oblast.

Soudci působí u okresních soudů (rechtbanken). Tyto soudy sestávají nejméně ze čtyř úseků: občanskoprávního úseku, trestního úseku, správního úseku a obvodního úseku. Soudci, kteří pracují u posledně jmenovaného úseku, se nazývají: „kantonrechter“; ostatní jsou označováni jako „rechter“. Soudci pracující u **odvolacích soudů** a u Nejvyššího soudu se nazývají **raadshereer**.

Složení soudů při projednávání jednotlivých případů je následující:

soudci zvaní kantonrechter projednávají věci jako samosoudci,

soudci u okresních soudů obvykle projednávají případy jako samosoudci, ale někdy je nezbytné rozhodovat v senátu složeném ze tří soudců,

soudci u odvolacích soudů projednávají případy v trojčlenných senátech s výjimkou případů, kdy lze daný případ projednat v rámci řízení se samosoudcem.

Pravidla takového rozhodování jsou stanovena právními předpisy,

Nejvyšší soud projednává každý případ v senátu složeném z pěti soudců.

Státním orgánem odpovědným za regulaci této profese je Nizozemská rada pro soudnictví (rechtspraak).

Právní databáze

Více informací naleznete na webových stránkách [soudů](#) v Nizozemsku, které jsou přístupné široké veřejnosti.

Organizace právnícké profese: Advokáti

Advokáti

[Nizozemská advokátní komora](#) (komora) je veřejná právnícká profesní organizace pro všechny advokáty Nizozemského království. Klíčovou, zákonem stanovenou činností komory je dohlížet na kvalitu poskytování právních služeb advokáty. Zárukou kvality jsou mimo jiné:

ucelené vzdělávací programy pro advokátní praxi,

vydávání vyhlášek a jiných pravidel závazných pro advokáty,

kárné řízení,

poskytování informací a služeb jednotlivým členům,

poradenství poskytované nizozemské vládě ohledně plánů a legislativy týkající se výkonu této profese.

Advokát musí být ze zákona členem komory. V roce 2014 bylo 17 000 registrovaných advokátů.

Komerční právníci / právní poradci

Není ustaven žádný ústřední orgán, který by řídil působení těchto profesí.

Notáři

Organizace

Viz webové stránky [Královské notářské komory](#).

Úloha a povinnosti

Právní předpisy stanoví, že řada smluv nebo právních transakcí musí být učiněna ve formě určitého **notářského úkonu**. Mezi nejdůležitější z nich patří:

převody nemovitostí v Nizozemsku;

zřizování nebo rušení zástavních práv;

zakládání akciových společností nebo společností s ručením omezeným (NV a BV) nebo změny jejich stanov;

zakládání nadací nebo sdružení (včetně družstev) nebo změny jejich zřizovacích listin;

sepisování, změny nebo realizace závětí;

uzavírání nebo změny manželských dohod (tj. obvykle předmanželských smluv) a dohod o registrovaném partnerství;

převody akcií na jméno;

ověřování podpisů;

poskytování darů a věnování formou notářského zápisu.

Z praktických důvodů notáři také často provádí jiné druhy právních transakcí a může sepisovat i jiné druhy smluv. Patří mezi ně například dohody o sdružení (obchodní, občanskoprávní sdružení a komanditní společnosti), dohody mezi osobami žijícími ve společné domácnosti a ustanovení na ochranu společnosti s ručením omezeným před třetími osobami.

Ostatní právnícká povolání

[Královská profesní organizace soudních úředníků](#) (KBvG) byla založena zákonem o soudních úřednících, který nabyl účinnosti dne 15. července 2001.

Na základě tohoto zákona má KBvG – jejímiž členy musí být všichni soudní úředníci v Nizozemsku – povinnost dohlížet nad řádným výkonem činností v rámci soudnictví.

Nizozemští **soudní úředníci** jsou odpovědní za přijímání a předávání písemností v souladu s Nařízením Rady č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech. Písemnosti, které mají být doručeny v Nizozemsku, musí být zaslány přímo některému ze soudních úředníků. Žádosti o doručení musí být podávány v nizozemštině nebo v angličtině.

Není přípustné zasílat takové žádosti nizozemskému ústřednímu orgánu, **Královské profesní organizaci soudních úředníků**. Pomoc tohoto orgánu může být vyžádána pouze za výjimečných okolností uvedených v článku 3 písm. c) shora uvedeného nařízení.

Bezplatné právní služby

Základní právní poradenství poskytují střediska právní pomoci. Tato střediska nabízejí objasnění právních záležitostí, poskytují informace a poradenství. Jsou první institucí, na kterou je možno se obrátit se žádostí o poskytnutí právní pomoci.

V případě potřeby budete odkázáni na soukromého právníka nebo mediátora, kteří působí jako poskytovatelé právní pomoci v druhém sledu.

Veškeré informační služby u středisek právní pomoci jsou zdarma. Služby jsou poskytovány na místě nebo jsou součástí hodinové konzultace (nejvýše 60 minut). Na tato střediska se můžete obrátit s problémy týkajícími se občanského, správního, trestního i imigračního práva.

K dnešnímu dni již bylo založeno na 30 středisek právní pomoci. Byla zřízena rovnoměrně po celé zemi, aby tak měl každý občan Nizozemského království snadný přístup k právním službám.

Další informace naleznete na webových stránkách [střediska právní pomoci](#).

Odkazy

[Státní zastupitelství](#), [soudy v Nizozemsku a nizozemský Nejvyšší soud](#), [Nizozemská advokátní komora](#), [Královská notářská komora](#), [Královská profesní organizace soudních úředníků](#), [Středisko právní pomoci](#), [Informativní přehled – pracovníci u soudů](#) (389 Kb) [en](#)

Poslední aktualizace: 07/10/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Rakousko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání v Rakousku.

Právníká povolání – úvod

V současnosti je v Rakousku 1 693 soudců z povolání, kteří spadají pod rakouské spolkové ministerstvo spravedlnosti (údaje k 1. listopadu 2012 odpovídající aktivním plným úvazkům a zahrnující i Nejvyšší soud (Oberster Gerichtshof)).

Soudci jsou jmenováni i mimo resort ministerstva spravedlnosti, a sice soudci na správním soudě (přibližně 63) a u Spolkového soudu pro azylové řízení. Kromě toho jsou v určitých řízeních využíváni také laičtí soudci (Laienrichter), kteří svou funkci vykonávají dobrovolně. Vystupují jako soudci z lidu a členové poroty v trestních věcech a také, společně se soudci z povolání, jako přisedící soudci se zvláštní odbornou kvalifikací v obchodních a také pracovněprávních věcech a věcech sociálního zabezpečení.

Státních zástupců působí v Rakousku 375 (údaje k 1. listopadu 2012 odpovídající aktivním plným úvazkům a zahrnující i Úřad nejvyššího státního zástupce (Generalprokuratur) a státních úředníků a smluvních zaměstnanců 4 864 (údaje k 1. listopadu 2012 odpovídající aktivním plným úvazkům a zahrnující i Nejvyšší soud a Úřad nejvyššího státního zástupce), kteří pomáhají udržovat řádný provoz soudů a státních zastupitelství.

Ve vězeňském systému pracuje 3 631 pracovníků (údaje k 1. listopadu 2012 odpovídající aktivním plným úvazkům, včetně ředitelství vězeňské služby); tento údaj zahrnuje i celkem 3 098 pracovníků vězeňského dozoru (včetně 127 osob odpovědných za vzdělávání vězňů).

1. Soudci (Richter)

Vzdělání a jmenování

Po ukončení studií práva, na které navazuje soudní praxe v rámci přípravné služby na soudní povolání, následuje praktická příprava. Každoročně je jmenováno přibližně 60 až 80 soudních čekatelů. Přípravná služba na povolání soudce trvá (včetně soudní praxe) v zásadě čtyři roky a je vykonávána u okresních soudů, krajských soudů, na státním zastupitelství, ve vězeňských zařízeních, na Úřadě pro ochranu obětí a pomoc (Opferschutz- oder Fürsorgeeinrichtung) nebo případně v advokátních či notářských kancelářích nebo na finančních prokuraturách. Část přípravné služby může být absolvována mj. také u vrchního krajského soudu, u Nejvyššího soudu, na Spolkovém ministerstvu spravedlnosti, na ředitelství vězeňské služby, u probační služby, ve sdruženích sociálních kurátorů pro dospělé nebo na úřadech pro mládež, u veřejného obhájce práv, ve vhodných společnostech nebo ve finančním sektoru. Přípravná služba na povolání soudce musí být ukončena soudcovskou zkouškou.

Po složení soudcovské zkoušky se může soudní čekatel ucházet o volné plánované místo stálého soudce (Richterplanstelle).

Soudce jmenuje spolkový prezident, který úlohu spojenou se jmenováním většiny plánovaných míst soudců delegoval na spolkového ministra spravedlnosti. Jmenování soudcem mohou být pouze rakouští státní příslušníci.

Od soudců z povolání je nutno odlišovat laické osoby zasedající v porotě. Nevyžaduje se, aby tyto osoby měly právníké vzdělání, a pracují jako dobrovolníci. Může se jednat o soudce z lidu nebo členy poroty v trestních řízeních nebo přisedící soudce se zvláštní odbornou kvalifikací v pracovněprávních věcech a věcech sociálního zabezpečení.

Postavení soudce

Soudci z povolání mají veřejnoprávní pracovní poměr se spolkovým státem. Hlavním pramenem práva, který upravuje vzdělávání a profesní postavení soudců, je kromě spolkového ústavního zákona také zákon o službě soudců (úplný název tohoto právního zdroje je „zákon o službě soudců a státních zástupců“, přičemž velká část ustanovení, například disciplinární právo a služební řády, má podobnou úpravu pro soudce i pro státní zástupce).

Soudci z povolání jsou jmenováni na dobu neurčitou a do důchodu odcházejí na konci roku, ve kterém dosáhnou věku 65 let.

V souladu s články 87 a 88 spolkového ústavního zákona jednají soudci jako nezávislí zástupci státu při výkladu zákonů a rozhodování věcí. Tato nezávislost je vyjádřena nezávislostí soudců na jakýchkoli pokynech (nezávislost na předmětu) a také jejich nepřeložitelností na jinou funkci (osobní nezávislost). Soudci jsou vázáni pouze zákonem a rozhodují se na základě svého vlastního právního přesvědčení. Nejsou vázáni ani dříve učiněnými rozhodnutími jiných soudů o podobných právních otázkách (precedenty).

Po dosažení zákonem stanovené věkové hranice odcházejí soudci do starobního důchodu; soudci mohou být zbaveni svého úřadu, proti své vůli přeloženi na jiné místo nebo odejiti do starobního důchodu pouze v zákoně stanovených případech, zákonem stanovenou formou a na základě formálního soudního nálezu (článek 88 spolkového ústavního zákona).

Ústavou dané zvláštní postavení soudcům přísluší výhradně při výkonu soudcovského úřadu (tedy při výkonu všech soudních činností jim přidělených podle zákona a v souladu s rozdělením soudní agendy). Výjimkou jsou tzv. správní záležitosti v rámci soudnictví (opatření na zachování funkčnosti systému soudnictví). V takových případech jsou soudci nezávislí, pouze pokud se takovými věcmi zabývají v senátech nebo komisích (jako je rozdělení soudní agendy, návrhy na jmenování do funkcí u soudu). S výjimkou těchto specifických podmínek platí, že soudci jsou vázáni pokyny svých nadřízených. Rozložení soudní agendy zaručuje zachování práva na zákonného soudce, které je zakotveno v ústavě.

Úloha a povinnosti

Soudci rozhodují ve věcech občanského a trestního práva. Ve správních věcech a věcech ústavního práva vykonávají funkci kontroly veřejné správy a strážce ústavy.

Právní odpovědnost

Disciplinární soud: Soudce, který poruší své profesní či stavovské povinnosti, se musí zodpovídat před disciplinárním soudem, jenž funguje při vrchním krajském soudě popř. při Nejvyšším soudě a je tvořen výlučně soudci (disciplinární soud je příslušný také pro rozhodování ve věcech porušení služebních povinností státních zástupců).

Trestní soud: Pokud je porušení profesní povinnosti trestným činem, musí se soudce (popř. státní zástupce) zodpovídat před trestním soudem (např. v případech zneužití pravomoci úřední osoby).

Občanský soud: Účastník řízení, který utrpěl škodu v důsledku protiprávního a neodůvodnitelného jednání soudce (nebo státního zástupce), může požadovat náhradu škody pouze od státu. V případech úmyslného jednání a hrubé nedbalosti může stát vůči soudci (nebo státnímu zástupci) uplatnit postih.

2. Státní zástupce (Staatsanwalt)

Organizace

Hierarchické uspořádání státního zastupitelství v zásadě odpovídá uspořádání soudů.

Úřady státního zastupitelství jsou zřízeny při všech 17 soudech prvního stupně, které rozhodují v trestních věcech. Dále pro celé území Rakouska funguje Státní zastupitelství pro hospodářskou kriminalitu a korupci (Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft, WKStA). Při každém vrchním krajském soudě je zřízen úřad vrchního státního zástupce a při Nejvyšším soudě Úřad nejvyššího státního zástupce. Úřady vrchních státních zástupců a Úřad nejvyššího státního zástupce jsou přímo podřízené spolkovému ministru spravedlnosti.

Vzdělání a jmenování státním zástupcem

Vzdělání státního zástupce odpovídá vzdělání soudce z povolání.

Státním zástupcem může být jmenována pouze taková osoba, která splňuje požadavky pro jmenování soudcem.

Na obsazení volných plánovaných míst státních zástupců se vypisuje veřejné výběrové řízení, stejně jako je tomu u plánovaných míst soudců. Jmenování státních zástupců je v pravomoci spolkového prezidenta, který však toto právo – stejně jako v případě soudců – pro velkou část plánovaných míst státních zástupců delegoval na spolkového ministra spravedlnosti.

Postavení státního zástupce

Státní zastupitelství jsou justiční orgány, které jsou od soudů odděleny, ale nejsou nezávislé. Jsou hierarchicky uspořádány a jsou vázány pokyny úřadů vrchních státních zástupců a v konečném důsledku pokyny Spolkového ministerstva spravedlnosti.

Existují přesná zákonem stanovená pravidla upravující pravomoc udělovat pokyny. Pokyny úřadů vrchních státních zástupců nebo spolkového ministra spravedlnosti mohou být vydávány pouze písemnou formou a musí obsahovat odůvodnění. Kromě toho musí být obdrženy pokyny zaznamenány v trestním spise. Spolkový ministr spravedlnosti nese ministerskou odpovědnost, a je tedy povinen poskytnout informace parlamentu, kterému je odpovědný.

Zaměstnanci jednotlivých úřadů státního zastupitelství se musí řídit pokyny, které vydává ředitel úřadu. Pokud ale mají za to, že určitý pokyn je v rozporu se zákonem, mohou požadovat písemný příkaz ohledně takového pokynu a mohou dokonce požádat o zproštění své povinnosti vyřizovat danou trestní věc.

Úřady státního zastupitelství mají tedy hierarchickou strukturu s podřízenými a nadřazenými úrovněmi. Je to nezbytné také vzhledem ke skutečnosti, že – oproti soudním rozhodnutím – jejich rozhodnutí nelze napadnout žádným opravným prostředkem.

Úloha a povinnosti

Úřady státního zastupitelství jsou zvláštními orgány, které jsou nezávislé na soudech. Jejich úlohou je chránit veřejný zájem při výkonu trestního soudnictví. To především znamená, že vznášá obžalobu na osoby a zastupují veřejnou žalobu v trestním řízení. Nazývají se proto také orgány veřejné obžaloby.

V trestních řízeních vystupují rovněž v přípravném řízení.

Státní zástupci odpovídají za podávání a zastupování obžaloby jak před krajským soudem, tak před okresními soudy příslušného krajského soudního obvodu. Okresní státní zástupci budou zpravidla předkládat obžalobu před okresními soudy. Tito státní zástupci jsou činitelé se zvláštní odbornou kvalifikací, ale jejich profese nevyžaduje akademický titul.

Zvláštní postavení má Státní zastupitelství pro hospodářskou kriminalitu a korupci, které má celostátní příslušnost pro trestné činy v oblasti výkonu správy a korupce a hospodářské kriminality se škodou převyšující 5 milionů eur. Kromě toho spadají do působnosti tohoto úřadu také finanční trestné činy se škodou nad 5 milionů eur, kvalifikované případy podvodů v oblasti sociálního zabezpečení, kvalifikované poškozování věřitele a rovněž mj. delikty podle zákona o akciových společnostech nebo zákona o společnostech s ručením omezeným v případě společností příslušné velikosti (základní kapitál v minimální výši 5 milionů eur nebo více než 2 000 zaměstnanců).

Úřady vrchních státních zástupců jsou hierarchicky nadřazeny úřadům státního zastupitelství a pracují v součinnosti s vrchními krajskými soudy ve Vídni, Štýrském Hradci, Linci a Innsbrucku. Kromě toho, že zastupují obžalobu před vrchním krajským soudem, dohlíží rovněž na všechny úřady státního zastupitelství ve svém obvodu a jsou přímo podřízeny Spolkovému ministerstvu spravedlnosti.

Úřad nejvyššího státního zástupce, který je ustaven u Nejvyššího soudu, má zvláštní postavení. Úřad nejvyššího státního zástupce je přímo odpovědný spolkovému ministru spravedlnosti a nemá právo vydávat pokyny úřadům státního zastupitelství ani úřadům vrchních státních zástupců. Nepodává ani žádné obžaloby, je však odpovědný za poskytování součinnosti Nejvyššímu soudu. Aby mohl plnit tuto svoji úlohu, je zejména oprávněn předkládat tzv. „žaloby pro zmatečnost za účelem dodržování zákona“ v trestních věcech, ve kterých strany nemají žádnou (další) možnost opravného prostředku před Nejvyšším soudem. Takto plní důležitou úlohu při zachování jednotnosti práva a také zajišťování právní jistoty v trestněprávních věcech.

Právní odpovědnost

Disciplinární, trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost státních zástupců je upravena shodně jako v případě soudců.

3. Vyšší soudní úředníci (Diplomrechtspfleger)

Organizace

Vyšší soudní úředníci jsou nepostradatelnými oporami rakouského soudnictví. Více než 80 % všech soudních rozhodnutí v prvním stupni týkajících se občanskoprávních věcí dnes rozhoduje těchto 662 vyšších soudních úředníků (údaje k 1.11.2012 odpovídající aktivním plným úvazkům a zahrnující i skupinu pracovníků (*Personaleinsatzgruppe*)).

Vzdělání

Předpokladem pro přijetí do vzdělávacího programu pro vyšší soudní úředníky je složení maturitní a diplomové zkoušky, maturitní nebo odborné závěrečné zkoušky (tedy maturity). Namísto těchto zkoušek se může jednat o závěrečnou zkoušku ukončující učňovské vzdělávání, následně absolvování odborné akademie a nakonec úspěšné složení zkoušky opravňující ke studiu.

Před přijetím do vzdělávacího cyklu pro vyšší soudní úředníky musí uchazeč pracovat alespoň dva roky v soudní kanceláři a úspěšně složit zkoušku určenou pro zaměstnance soudních kanceláří a rovněž předepsanou odbornou zkoušku. Teprve potom může předseda vrchního krajského soudu umožnit danému zaměstnanci soudu přijetí do vzdělávacího programu pro vyšší soudní úředníky.

Vzdělávací program pro vyšší soudní úředníky trvá tři roky a zahrnuje

praxi na jednom či více soudech se zaměřením na přípravu na vyřizování pracovních záležitostí v oboru jejich pracovní působnosti, účast na základním kurzu a na kurzu zaměřeném na daný obor jejich budoucí pracovní působnosti, a dále zkoušku vyššího soudního úředníka, sestávající ze dvou dílčích zkoušek.

Po absolvování zkoušky vyššího soudního úředníka získá čekatel na funkci vyššího soudního úředníka diplom vystavený spolkovým mistrem spravedlnosti. Tento diplom je třeba odlišovat od osvědčení vyššího soudního úředníka, které se vystavuje až po uplynutí tříletého vzdělávacího cyklu a opravňuje k výkonu povolání vyššího soudního úředníka. S osvědčením vyššího soudního úředníka získává příslušný soudní úředník zásadní oprávnění k výkonu soudních činností spadajících do jeho působnosti na celostátní úrovni.

Následně musí předseda vrchního krajského soudu určit, na kterém soudě a případně v jakém časovém rozsahu bude příslušný zaměstnanec soudu pracovat jako vyšší soudní úředník. Vedoucí pracovník takto určeného soudu rozhodne, v jakém oddělení (případně odděleních) soudu pod vedením soudce bude vyšší soudní úředník pracovat. V rámci oddělení soudu rozhoduje o rozdělení činností příslušný soudce.

Postavení vyššího soudního úředníka

„Diplomrechtspfleger“ jsou soudní úředníci se zvláštním vzděláním, kteří jsou na základě spolkového ústavního zákona (článek 87a) a zákona o vyšších soudních úřednících pověřeni výkonem přesně vymezených činností týkajících se občanskoprávních věcí v prvním stupni. V této funkci jsou vyšší soudní úředníci vázáni pouze pokyny soudce, který podle soudní agendy za danou věc odpovídá. Soudce může kdykoliv projednávání příslušného případu soudnímu úředníkovi odebrat a projednat jej sám. „Diplomrechtspfleger“ mohou vydávat pouze soudní příkazy. Proti těmto příkazům může soud připustit opravný prostředek. Rovněž je možné podat žádost, aby se případem zabýval soudce.

V praxi působí vyšší soudní úředníci většinou samostatně. Pokyny soudce nejsou běžné a k jejich vydání dochází velmi zřídka.

Úloha a povinnosti

Vyšší soudní úředníci pracují v těchto oborech pracovní působnosti:

občanskoprávní řízení, exekuce a insolvenční řízení (řízení o vyrovnání dluhu, tzv. „Schuldenregulierungsverfahren“), mimosoudní záležitosti, záležitosti týkající se katastru nemovitostí a rejstříku plavidel, záležitosti týkající se obchodního rejstříku.

Každý z těchto oborů pracovní působnosti vyžaduje zvláštní vzdělání a zvláštní jmenování vyšším soudním úředníkem pro daný obor.

Vymezení pravomocí mezi soudcem a vyšším soudním úředníkem

Oblast působnosti vyššího soudního úředníka se nevztahuje na všechny činnosti a rozhodnutí, která se v daných oborech pracovní působnosti vyskytují.

Činnosti spadající do oblasti působnosti vyšších soudních úředníků jsou přesně vymezené v zákoně o vyšších soudních úřednících a oblast působnosti se v jednotlivých oborech jejich pracovní působnosti značně liší.

Do oblasti působnosti vyšších soudních úředníků patří mimo jiné řízení o platebním rozkazu,

potvrzování právní moci a vykonatelnosti soudních rozhodnutí v oboru jejich pracovní působnosti, rozhodování o žádostech o poskytnutí právní pomoci v řízeních před vyšším soudním úředníkem, provádění úředních úkonů na základě dožádání podaného tuzemským soudem nebo tuzemským orgánem veřejné správy.

4. Advokáti (Rechtsanwälte)

Obecná ustanovení

Úlohou a oprávněním advokátů je zastupovat strany ve všech soudních a mimosoudních řízeních, ve všech veřejných a soukromých záležitostech před všemi soudy a orgány Rakouské republiky.

K výkonu advokacie v Rakousku není třeba úředního jmenování; advokáti však musí splňovat níže uvedené požadavky.

Hlavní právní základ představují: Zákon o výkonu advokacie (Rechtsanwaltsordnung, RAO), Říšský zákoník (RGBl) č. 96/1896, Disciplinární stanovy pro advokáty a advokátní koncipienty (DSt), Spolkový věstník zákonů (BGBl) č. 474/1990, spolkový zákon o odměnách advokátů (RATG), Spolkový věstník zákonů (BGBl) č. 189/1969 a zákon o advokátní zkoušce (RAPG), Spolkový věstník zákonů (BGBl) č. 556/1985.

Podmínky pro výkon povolání

Kdo chce vykonávat povolání advokáta, musí po ukončení právních studií (studií rakouského práva) prokázat minimálně pětiletou praxi v právní oblasti, přičemž alespoň pět měsíců musí být absolvováno na soudě či na státním zastupitelství a tři roky v rakouské advokátní kanceláři jako advokátní koncipient. Advokátní zkoušku, jež je podmínkou pro výkon povolání advokáta, může advokátní koncipient složit po třileté praxi, z níž musí být alespoň pět měsíců absolvováno na soudě a alespoň dva roky v advokátní kanceláři. Podmínkou pro složení zkoušky je kromě toho účast na školeních určených pro advokátní koncipienty, které jsou závazně stanoveny advokátní komorou.

Ten, kdo uvedené požadavky splní, se může ucházet o zápis do seznamu advokátů advokátní komory, v jejímž obvodu má být sídlo kanceláře.

Zahraniční advokát, který je státním příslušníkem členského státu Evropské unie nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarska, může v Rakousku rovněž za určitých podmínek:

dočasně vykonávat advokátní činnost,

po složení zkoušky prokazující kvalifikaci podat žádost o zápis do seznamu advokátů příslušné advokátní komory, nebo

okamžitě se v Rakousku usadit pod profesním označením používaném v zemi, z níž pochází, bez předchozího složení zkoušky prokazující kvalifikaci a po třiletém „účinném a pravidelném“ výkonu povolání v Rakousku se plně integrovat mezi rakouské advokáty.

Za určitých podmínek mohou v Rakousku dočasně vykonávat jednotlivé, přesně vymezené advokátní činnosti také členové advokátní komory členských států dohody GATS.

Právní odpovědnost

Advokáti, kteří poruší své profesní povinnosti či stavovské předpisy, se musí zodpovídat před disciplinární radou zvolenou místní advokátní komorou.

Pravomoc disciplinární rady sahá až po vyškrcnutí ze seznamu advokátů. V druhostupňových řízeních rozhoduje nejvyšší profesní a disciplinární komise v čtyřčlenných senátech, které se skládají ze dvou soudců Nejvyššího soudu a dvou advokátů.

Kromě toho se na advokáty samozřejmě vztahuje také trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost.

Advokátní komora, Rakouská spolková advokátní komora

Všichni advokáti a advokátní koncipienti dané spolkové země zapsaní do příslušného seznamu tvoří jednu advokátní komoru (Rechtsanwaltskammer). Tyto komory jsou veřejnoprávními sdruženími a nezávislými samosprávnými orgány.

Delegáti advokátních komor jednotlivých spolkových zemí jsou za účelem koordinace svých povinností na spolkové úrovni sdruženi pod Rakouskou spolkovou advokátní komorou (Rechtsanwaltskammertag) (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Notáři

Obecná ustanovení

Za účelem uspořádání soukromoprávních poměrů slouží občanům notáři coby nezávislé a nestranné orgány preventivního soudnictví.

Jejich hlavní úloha spočívá v osvědčování právně významných skutečností a poskytování právní pomoci veřejnosti. Notáři sepisují veřejnoprávní listiny, uschovávají věci třetích osob, sepisují soukromoprávní listiny a zastupují strany, především v mimosoudních záležitostech. Kromě toho také vykonávají činnost jako osoby pověřené soudem v řízeních mimosoudních záležitostí, zejména při dědických řízeních, v nichž působí jako takzvaní soudní komisaři. Notář se musí postarat o zabezpečení majetku zesnulého a o jeho přechod na oprávněné osoby. Tato činnost vyžaduje podrobné znalosti dědického práva a mimosoudních řízení, což má z následek, že občané se na notáře stále obracují o pomoc při sepisování závětí a také o poradenství a zastupování v dědických řízeních.

Notáři vykonávají veřejný úřad, avšak nejsou státními úředníky. Nesou obchodní riziko související s provozem notářské kanceláře, avšak nejsou živnostníky. Povolání notářů má velmi blízko ke svobodným povoláním, avšak jako soudní komisaři jsou notáři soudním orgánem. Notářská činnost je hlavním zaměstnáním, které nelze kombinovat s advokátskou činností.

Změny počtu notářských úřadů a jejich sídel se vyhláší vyhláškou ministra spravedlnosti. V Rakousku v současnosti působí 490 notářských úřadů. Hlavní prameny práva upravující činnost notáře jsou: Notářský řád (Notariatsordnung, NO), Říšský zákoník (RGI) č. 75/1871, Zákon o činnosti notářů (Notariatsaktsgesetz), Říšský zákoník (RGI) č. 76/1871, Zákon o notářských poplatcích (Notariatstarifgesetz, NTG), Spolkový věstník zákonů (BGBl) č. 576/1973, Zákon o notářské zkoušce (Notariatsprüfungsgesetz), Spolkový věstník zákonů (BGBl) č. 522/1987, zákon o soudních komisařích (Gerichtskommissärsgesetz), Spolkový věstník zákonů (BGBl) č. 343/1970 a Zákon o poplatcích soudních komisařů (Gerichtskommissionstarifgesetz, GKTG), Spolkový věstník zákonů (BGBl) č. 108/1971.

Vzdělání

Ten, kdo má po ukončení právních studií (studií rakouského práva) zájem o povolání notáře, se musí nechat zaměstnat v notářské kanceláři, která ho nechá zapsat do seznamu notářských koncipientů.

Zápis do seznamu notářských koncipientů vedeného příslušnou notářskou komorou je možný pouze tehdy, pokud příslušná osoba prokáže pětíměsíční soudní praxi jako právní praktikant na soudě nebo státním zastupitelství a při prvním zápisu do seznamu koncipientů je mladší 35 let.

K tomu, aby byl notářský koncipient připuštěn k notářské zkoušce, musí absolvovat školení, která jsou závazně stanovena notářskou komorou.

Notářská zkouška se skládá ze dvou částí:

První dílčí zkoušku může notářský koncipient složit po 18 měsících koncipientské praxe a nejspíše na konci pátého roku koncipientské praxe, v opačném případě bude koncipient vyškrtnut ze seznamu notářských koncipientů.

Druhou dílčí zkoušku může notářský koncipient složit po dalším období koncipientské praxe v délce alespoň jednoho roku. Tuto druhou část notářské zkoušky musí notářský koncipient úspěšně složit nejspíše před uplynutím desetileté koncipientské praxe, jinak bude vyškrtnut ze seznamu notářských koncipientů.

Jmenování

Uvolněná nebo nově vytvořená notářská místa se musí obsazovat na základě veřejného výběrového řízení. V zákoně (§ 6 Notářského řádu) se od uchazečů o notářské místo mimo jiné vyžaduje:

- státní příslušnost členského státu EU nebo jiného členského státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarska,

úspěšné absolvování studií rakouského práva,

složení notářské zkoušky, a

sedmiletá právní praxe, z toho minimálně tři roky jako notářský koncipient po složení notářské zkoušky.

Tyto základní požadavky však automaticky neopravňují ke jmenování notářem. Ve výběrovém řízení uchazeče hodnotí a podle výběrových kritérií seřazuje místně příslušná notářská komora a následně personální oddělení příslušného krajského soudu a vrchního krajského soudu, přičemž rozhodující význam má délka praxe. Jak notářská komora, tak i obě personální oddělení předloží spolkovému ministru spravedlnosti své návrhy se třemi jmény. Návrhy se sice ministr nemusí závazně řídit, avšak zpravidla jmenuje pouze uchazeče v předloženém pořadí.

Notář může vykonávat notářský úřad do 31. ledna kalendářního roku, ve kterém dovrší věku 70 let. Přeložení notáře na jiné notářské místo na základě úředního rozhodnutí není možné.

Dohled na notářskými úřady; právní odpovědnost

Jako sepisovatelé veřejných listin a soudní komisaři jsou notáři předmětem mimořádné kontroly. Dohled nad notářskými úřady vykonávají spolkový ministr spravedlnosti, justiční orgány a přímo i notářské komory.

Pro notáře platí vlastní disciplinární právní úprava. Disciplinární přestupky stíhá na prvním stupni vrchní krajský soud jako disciplinární soud pro notáře a na druhém stupni Nejvyšší soud jako disciplinární soud pro notáře, přičemž v soudních senátech, které jsou k rozhodování o stížnostech příslušny, musí být zastoupeni také notáři. Seznam trestů disciplinárního soudu sahá až po zbavení úřadu. Běžnými pořádkovými přestupky se zabývá notářská rada.

Kromě disciplinární odpovědnosti mají notáři samozřejmě také trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost.

Pokud notář působí jako soudní komisař, považuje se z trestněprávního hlediska za státního úředníka, a je proto odpovědný za takzvané trestné činy spáchané v souvislosti s výkonem úřadu, ke kterým patří především zneužití pravomoci úřední osobou. Občanskoprávní odpovědnost notáře je upravená jinak. Pokud notář působí jako soudní komisař, vztahují se na něj stejná pravidla jako na soudce a státního zástupce. To znamená, že strany řízení nemohou podat stížnost přímo proti němu, ale s žádostí o náhradu škody se musí obrátit na stát. V případech úmyslného jednání a hrubé nedbalosti pak může stát vůči notáři uplatnit postih. Mimo rámec své činnosti coby soudní komisař nese notář vůči stranám řízení přímou občanskoprávní odpovědnost.

Notářské komory, Rakouská spolková notářská komora

Notáři, kteří mají sídlo úřadu v některé ze spolkových zemí, a notářští koncipienti zapsaní v seznamu notářských koncipientů dané spolkové země tvoří notářskou komoru. Spolkové země Vídeň, Dolní Rakousko a Burgenland a dále pak spolkové země Tyrolsko a Vorarlbersko mají společné komory.

Komora odpovídá za ochranu cti a úcty notářského stavu a rovněž za zastupování jeho zájmů.

Každá notářská komora volí ze svých členů notářskou radu. Notářská rada se skládá z notáře ve funkci předsedy a šesti notářů (Vídeň: dvanácti) a tří notářských koncipientů (Vídeň: šesti) ve funkci členů.

Notářské rady spolkových zemí tvoří [Rakouskou spolkovou notářskou komoru](http://www.notar.at) (www.notar.at). Rakouská spolková notářská komora zastupuje ve věcech týkajících se rakouských notářských úřadů jako celku nebo ve věcech přesahujících jednotlivé notářské komory rakouské notářské úřady a chrání jejich práva a zájmy.

Související internetové odkazy

[Právní profese – Rakousko](#)

Poslední aktualizace: 25/06/2013

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právnická povolání - Polsko

Tato stránka obsahuje přehled právnických povolání v Polsku.

[Státní zástupci \(prokuratorzy\)](#)

[Obecné soudy \(sądy powszechne\)](#)

[Právnická povolání na soudech](#)

[Soudci \(sędziowie\)](#)

[Laičtí soudci \(ławnicy\)](#)

[Soudci s omezenou pravomocí \(referendarze sądowi\)](#)

[Soudní asistenti \(asystenci sędziego\)](#)

[Soudní úředníci](#)

[Obhájci/advokáti \(adwokaci\)](#)

[Právní poradci \(radcowie prawni\)](#)

[Notáři \(notariusze\)](#)

[Soudní vykonavatelé \(komornicy sądowi\)](#)

[Organizace poskytující právní služby pro bono \(zdarma\)](#)

Státní zástupci

Organizace

Níže uvedená organizační struktura se týká státního zastupitelství a jiných příslušných útvarů podle zákona ze dne 9. října 2009.

Polský systém státního zastupitelství tvoří:

nejvyšší státní zástupce,

státní zástupci v úřadech státních a vojenských státních zastupitelství, kteří jsou podřízeni nejvyššímu státnímu zástupci,

státní zástupci Ústavu paměti národa (Instytut Pamięci Narodowej) a Komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu (Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu).

Úřad nejvyššího státního zástupce je nejvyšším orgánem v rámci systému státních zastupitelství a jmenuje jej prezident Polska z kandidátů, jež doporučí Národní soudcovská rada (Krajowa Rada Sądownictwa) a Národní rada státních zástupců (Krajowa Rada Prokuratorów). Nejvyšší státní zástupce podává předsedovi vlády výroční zprávy o aktivitách státních zástupců. Státní zástupce do úřadů státních a vojenských státních zastupitelství jmenuje nejvyšší státní zástupce ze seznamu kandidátů, který předkládá Národní rada státních zástupců.

Všeobecné organizační jednotky státního zastupitelství fungují na **čtyřech úrovních**:

Nejvyšší státní zastupitelství (Prokuratura Generalna),

odvolací státní zastupitelství (prokuratura apelacyjna),

krajské státní zastupitelství (prokuratura okręgowa),

okresní státní zastupitelství (prokuratura rejonowa).

Vojenské organizační jednotky státního zastupitelství fungují na třech úrovních:

Vrchní vojenské státní zastupitelství (Naczelna Prokuratura Wojskowa),

krajská vojenská státní zastupitelství (wojskowe prokuratury okręgowe),

posádková vojenská státní zastupitelství (wojskowe prokuratury garnizonowe).

Státní zástupci Ústavu paměti národa a Komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu působí v těchto organizačních jednotkách:

Hlavní komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu (Główna Komisja ds. Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu),

oddělení Hlavní komise pro vyšetřování zločinů proti polskému národu,

Lustrační úřad (Biuro Lustracyjne),

oddělení Lustračního úřadu.

Polský právní systém rozlišuje mezi státními zástupci, kteří jsou profesionály jmenovanými nejvyšším státním zástupcem, a soukromými žalobci, jež jsou účastníky trestního řízení a mohou být státním zástupcům v souladu s trestním řádem nápomocni (řízení se účastní jako vedlejší žalobce).

V rámci právního systému existuje řada profesních orgánů. Těmito jsou například Rada státních zástupců (Rada Prokuratorów) při úřadu nejvyššího státního zástupce, schůze státních zástupců a shromáždění státních zástupců při odvolacích státních zastupitelstvích. Tyto orgány jsou však striktně interní a organizační povahy; neprovozují internetové stránky ani neposkytují elektronické služby.

Pro další informace navštivte internetové stránky polského nejvyššího státního zástupce.

Úloha a povinnosti

Mezi hlavní úkoly státního zastupitelství patří **zajišťovat zákonost a dohled nad trestními řízeními.**

Státní zástupci v rámci svých úkolů zejména:

vedou předsoudní stadium trestního řízení a dohlíží na něj,

vystupují jako veřejní žalobci u soudu,

podávají žaloby v trestních a občanských věcech, podávají návrhy a účastní se soudních řízení týkajících se občanského práva, pracovního práva a práva sociálního zabezpečení za účelem zajištění zákonnosti, veřejného zájmu a majetku nebo občanských práv,

přijímají opatření stanovená právními předpisy za účelem zajištění správného a jednotného uplatňování práva,

provádějí výzkum problematiky trestné činnosti, její kontroly a prevence,

shromažďují, zpracovávají a analyzují data ze zákona vedených nebo dohlížených řízení,

spolupracují se státními orgány v oblasti předcházení trestné činnosti a jiného porušování právních předpisů,

spolupracují a účastní se řízení, která koordinují mezinárodní orgány v oblasti vynucování práva a předcházení trestné činnosti.

Práva a povinnosti státních zástupců:

Státní zástupce musí jednat v souladu s právními předpisy, postupovat nestranně a se všemi občany zacházet rovným způsobem. Bez ohledu na hierarchickou organizaci státního zastupitelství je státní zástupce při výkonu funkce nezávislý. Nemůže se politicky angažovat ani mít další zaměstnanecký poměr a je povinen si soustavně zvyšovat kvalifikaci.

Státní zástupce se zabývá především trestněprávními případy. Někdy se však účastní i občanskoprávních řízení týkajících se zejména určení otcovství, zbavení rodičovských práv, rozhodnutí o nezpůsobilosti k právním úkonům a správních věcí, které se zpravidla dotýkají nemovitostí nebo stavebního práva. Na každém krajském státním zastupitelství působí státní zástupce, který se specializuje na mezinárodní spolupráci v trestněprávních záležitostech.

Obecné soudy

Organizace

Obecnými soudy v Polsku jsou:

okresní soudy,
krajské soudy,
odvolací soudy.

Obecné soudy jsou odpovědné za výkon spravedlnosti (v oblastech mimo kompetenci správních soudů, vojenských soudů a Nejvyššího soudu) a vykonávají další úkoly v oblasti právní ochrany, kterými je pověřují právní předpisy. Dozor nad činností soudů v oblasti rozhodování vykonává Nejvyšší soud způsobem vymezeným v právních předpisech.

Okresní soud je příslušný pro jednu nebo více obcí (v odůvodněných případech může v jedné obci působit více než jeden okresní soud, např. ve velkých městech).

Odvolacím soudem pro okresní soud a současně soudem první instance ve specifických případech je krajský soud. Je příslušným soudem pro alespoň dva okresní soudy, které tvoří tzv. soudní obvod (okręg sądowy).

Odvolacím soudem pro krajský soud, pokud před ním daná věc byla projednávána v první instanci, je pak odvolací soud. Odvolací soud je příslušný alespoň pro dva krajské soudy, které tvoří odvolací obvod.

Soud řídí předseda soudu. Je jmenován na konkrétní časové období (na okresním soudě na čtyři roky a na krajských a odvolacích soudech na šest let).

Právníká povolání na soudech

V Polsku jsou obecné soudy odpovědné za výkon spravedlnosti (v oblastech mimo kompetenci správních soudů, vojenských soudů a Nejvyššího soudu) a vykonávají další úkony v oblasti právní ochrany, kterými je pověřují právní předpisy. K provádění úkonů v rámci výkonu spravedlnosti jsou oprávněni pouze soudci. Úkony z oblasti právní ochrany, které nespádají do výkonu spravedlnosti, pak vykonávají soudci s omezenou pravomocí a vyšší soudci s omezenou pravomocí (pokud není možné, aby je vykonávali soudci s omezenou pravomocí, mohou je vykonávat také soudci).

Soudci

Polský právní systém rozlišuje mezi **profesionálními soudci** a **laickými soudci**.

Soudci vykonávají úkony z oblasti výkonu spravedlnosti. Na dobu neurčitou je jmenuje polský prezident na základě návrhu Národní soudcovské rady.

Soudci jsou při výkonu svého úřadu nezávislí a řídí se pouze Ústavou a právními předpisy.

Na nestrannost soudu a nezávislost soudců dohlíží [Národní soudcovská rada](#), která je ústavním orgánem.

Zárukou nezávislosti soudců je jejich imunita a neodvolatelnost, které jsou zaručeny Ústavou.

Za služební přestupky jim hrozí disciplinární postih. Disciplinárními soudy, které se zabývají disciplinárními přestupky soudců, jsou odvolací soudy v instanci první a Nejvyšší soud v instanci druhé.

Laičtí soudci (ławnicy)

Účast laických soudců na výkonu spravedlnosti vyplývá z polské ústavy. Laičtí soudci jsou při svém rozhodování nezávislí a – stejně jako soudci z povolání – podléhají pouze ústavě. Při řešení případů mají laičtí soudci stejná práva jako soudci. Na rozdíl od soudců však nemůže laický soudce předsedat soudnímu řízení či zasedání soudu ani (zpravidla) vykonávat mimoprocesní činnosti.

Jak v občanskoprávním, tak v trestním řízení platí zásada, že se stanoví, které případy jsou projednávány samosoudcem, tedy bez účasti laických soudců.

Trestní i občanskoprávní zákoník však vymezují kategorii případů, které jsou s ohledem na jejich společenský význam projednávány za účasti laických soudců.

Laické soudce vybírají obecní rady, které působí v jurisdikci příslušných soudů. Jejich funkční období trvá čtyři roky.

Soudci s omezenou pravomocí

Soudci s omezenou pravomocí jsou zaměstnáváni na okresních a krajských soudech za účelem výkonu zákonem vymezených činností, které soudům přísluší v oblasti právní ochrany. Pracovní poměr se soudci s omezenou pravomocí se navazuje jmenováním ke dni uvedenému ve jmenovacím dekretu.

Soudce s omezenou pravomocí jmenuje a pracovní vztah s nimi navazuje předseda odvolacího soudu.

V občanskoprávním řízení má soudce s omezenou pravomocí v rámci činností, které mu byly svěřeny, stejné pravomoci jako soud, pokud zákon nestanoví jinak. Nicméně v trestním a přestupkovém řízení a řízení ve věci daňových deliktů má pravomoc vydávat doporučení a v případech vymezených zákonem také nálezy a usnesení.

Soudce s omezenou pravomocí je tedy soudním úředníkem, který má právo vykonávat činnosti v oblasti právní ochrany, a v rámci svých pravomocí vykonává činnosti soudů. Pokud jde o obsah vydávaných rozsudků a usnesení, jsou soudci s omezenou pravomocí v rámci výkonu svých zákonem stanovených povinností nezávislí. Z této nezávislosti vyplývá organizační a funkční oddělení jejich soudní činnosti od jiných orgánů, aby se zajistila jejich samostatnost při výkonu zákonem stanovených činností.

[Informační přehled týkající se povolání soudce s omezenou pravomocí](#) (374 Kb) [en](#)

Soudní asistenti (asystenci sędziogo)

Soudní asistenti vykonávají u soudu činnosti zaměřené na přípravu projednávání soudních případů a činnosti spojené se zajištěním řádného interního toku úředních činností soudu (spojených s výkonem spravedlnosti a jinými úkoly z oblasti právní ochrany). Nábor kandidátů se provádí prostřednictvím výběrového řízení.

[Informační přehled týkající se povolání soudního asistenta](#) (374 Kb) [en](#)

Soudní úředníci

Soudní úředníci jsou zaměstnáváni v všech obecných soudů a plní úkoly spojené s obsluhou soudu, které nejsou vyhrazeny jiným profesním skupinám, například protokolují průběh řízení, vykonávají rozhodnutí soudců, vedou sekretariáty na soudech. Jejich práva a povinnosti a také podmínky jejich zaměstnávání vymezuje zákon o zaměstnancích soudů a státních zastupitelstvích. Nábor kandidátů se provádí prostřednictvím výběrového řízení.

[Informační přehled týkající se povolání soudních úředníků](#) (379 Kb) [en](#)

Organizační struktura právnických profesí

Obhájci/advokáti (advokaci)

Advokáti v Polsku poskytují právní služby související s ochranou práv a svobod občanů. Advokáti nabízejí právní pomoc a vyhotovují právní stanoviska.

Rovněž zajišťují zastoupení účastníků v trestních řízeních, občanskoprávních řízeních, řízeních ve věcech rodinného práva a řízeních ve věcech nezletilých, pracovněprávních řízeních a řízeních souvisejících s právem sociálního zabezpečení, a dále též v řízeních před vrchním správním soudem (Naczelny Sąd Administracyjny).

Důležitou skutečností je, že v Polsku neexistuje žádná oficiálně určená odborná specializace; každý advokát si může zvolit svou vlastní oblast specializace. Protože však polské právo finančně znevýhodněným účastníkům řízení zaručuje obhajobu *ex officio*, advokát musí být schopen poskytovat právní služby v různých typech řízení.

Existuje 24 **krajských advokátních rad** (okręgowe rady adwokackie) a **Nejvyšší advokátní rada** (Naczelna Rada Adwokacka) působící na celostátní úrovni. Tyto profesní orgány jsou odpovědné za zastupování a ochranu profesních práv právníků, zdokonalování právnických dovedností, poskytování odborných instrukcí advokátním čekatelům a za vytváření a šíření pravidel profesní etiky a za zajištění jejich dodržování.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Nejvyšší advokátní rady](#).

Právní poradci (radcowie prawni)

Právní poradci poskytují právní služby obchodním společnostem, jiným podnikatelským subjektům, organizačním jednotkám a fyzickým osobám. Advokáti nabízejí právní pomoc a vyhotovují právní stanoviska. Na rozdíl od advokátů mohou zůstat v pracovním poměru s jinými subjekty. Od 1. července 2015 mají advokáti a právní poradci stejné soudní pravomoci – právní poradci mohou vystupovat jako obhájci v trestním řízení, pakliže nejsou v pracovním poměru s jinými subjekty. Mohou také vystupovat v přestupkových řízeních a ujmát se obhajoby v disciplinárních řízeních.

Profesní orgán právních poradců se skládá z 19 **okresních komor a Státní komory právních poradců**, která působí na celostátní úrovni. Tyto profesní orgány jsou odpovědné za zastupování a ochranu profesních práv právních poradců, zdokonalování právnických dovedností, poskytování odborných instrukcí advokátním čekatelům a za vytváření a šíření pravidel profesní etiky a za zajištění jejich dodržování.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Státní komory právních poradců \(Krajowa Izba Radców Prawnych\)](#).

Notáři (notariusze)

Organizace

Notáře jmenuje a sídlo jeho kanceláře určuje ministr spravedlnosti na žádost zainteresované osoby, a to po konzultaci s příslušnou notářskou komorou. Ministr spravedlnosti může notáře rovněž odvolávat.

Ministr spravedlnosti vede rejstřík notářských kanceláří a také určuje maximální výši notářské sazby za notářské úkony.

Notáři jsou sdruženi v profesním orgánu, který sestává z 11 **notářských komor a Státní notářské rady**.

Úloha a povinnosti

Notář je oprávněn k výkonu činností, které strany musí (např. při převodu nemovitosti) nebo chtějí uskutečnit ve formě notářského zápisu.

Povolání notáře je veřejným úřadem. Povinností notáře, jako úřední osoby, která působí jménem státu, je zajištění bezpečnosti převodu nemovitostí.

Notář vykonává tyto notářské úkony: vystavuje notářské listiny, dědické osvědčení a osvědčení, doručuje osvědčení, sepisuje zápisy, provádí protestaci směn a šeků, přijímá do úschovy peníze, cenné papíry, dokumenty, údaje na elektronickém paměťovém médiu, vystavuje zápisy, opisy, výpisy z dokumentů, na žádost stran připravuje návrhy listin, osvědčení a jiných dokumentů a vykonává jiné činnosti plynoucí ze zvláštních předpisů.

Notářské činnosti, které notář vykonává v souladu se zákonem, mají charakter úředního dokumentu.

Notáři působí v jednotlivých notářských kancelářích. Notář může vést pouze jednu kancelář, nicméně více notářů může vést jednu společnou kancelář jako společnost podle občanského práva nebo jako osobní obchodní společnost. V takovém případě však každý notář provádí notářské úkony vlastním jménem a nese odpovědnost za úkony, které provedl.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Státní notářské rady \(Krajowa Rada Notarialna\)](#) (nejsou k dispozici v anglickém jazyce).

Další právníká povolání

Polský právní systém rozlišuje následující právníká povolání: **soudní vykonavatelé (komornicy sądowi)**

Soudní vykonavatelé (komornicy sądowi)

Soudní vykonavatelé jsou v rámci polského právního systému pomocným orgánem výkonu spravedlnosti. Mají také status úřední osoby, protože pouze takovýto status legitimizuje jejich činnost, která zasahuje hluboko do oblasti občanských práv a svobod. Mezi tyto činnosti je třeba zařadit především používání donucovacích prostředků nutných k výkonu soudního rozhodnutí a provádění ústavního práva na spravedlivý proces.

Mezi pravomoci soudních vykonavatelů patří výkon exekučních činností v občanskoprávních případech.

Soudní vykonavatele vybírá ministr spravedlnosti z kandidátů, kteří musí splňovat požadavky podrobně vymezené v zákoně o soudních vykonavatelích a výkonu exekuce, mezi něž mj. patří vyšší právníké vzdělání, absolvování přípravné služby soudního vykonavatele a úspěšné složení zkoušky pro soudní vykonavatele a minimálně dvouletá pracovní stáž na pozici kandidáta.

Dohled nad soudními vykonavateli vykonává ministr spravedlnosti společně s předsedy soudů, při nichž soudní vykonavatelé působí, a s profesními orgány soudních vykonavatelů – **Státní radou soudních vykonavatelů a radami komor soudních vykonavatelů**.

Další informace najdete na internetových stránkách [ministerstva spravedlnosti](#) a [Státní rady soudních vykonavatelů \(Krajowa rada Komornicza\)](#).

Organizace poskytující právní služby *pro bono* (zdarma)

Tyto služby poskytuje v Polsku velké množství organizací. Patří mezi ně:

„**Modrá linka**“ Ministerstva práce a sociálních věcí (Niebieska Linia), jejímž úkolem je boj proti domácímu násilí. Více informací lze nalézt na internetových stránkách [Modré linky](#). Případně můžete na Modrou linku zatelefonovat, a to na následující číslo: +48 22 668 70 00,

bezplatné právní poradenství poskytují rovněž „**Právní kliniky**“ (Kliniki Prawa), v nichž působí studenti, kteří jsou členy organizací působících v rámci právnických fakult na všech velkých univerzitách v Polsku.

Poslední aktualizace: 13/10/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [pt](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Právníká povolání - Portugalsko

Tato část podává přehled o právnických povoláních v Portugalsku.

Soudci obecných soudů a soudci správních a finančních soudů (*Magistrados dos tribunais judiciais e dos tribunais administrativos e fiscais*)

Státní zástupci (*Magistrados do Ministério Público*)

Advokáti (*Advogados*)

Právní poradci (*Consultores jurídicos*)

Právní zástupci (*Solicitadores*)

Soudní exekutoři (*Agentes de execução*)

Notáři (*Notários*)

Registrační úředníci (*Conservadores*)

Soudní úředníci (*Oficiais de Justiça*)

Mediátoři (*Mediadores*)

Soudní správci (*Administradores Judiciais*)

Úředník pro průmyslové vlastnictví (*Agente Oficial da Propriedade Industrial*)

Organizace poskytující bezplatné právní služby

Soudci obecných soudů a soudci správních a finančních soudů (*Magistrados dos tribunais judiciais e dos tribunais administrativos e fiscais*)

V souladu s Ústavou jsou soudci představitelé svrchovaného orgánu – soudů.

Vykonávají spravedlnost ve jménu občanů a podléhají výhradně zákonům.

Soudci obecných soudů se řídí Ústavou a vlastním služebním řádem. V rámci soudní hierarchie existují tři kategorie soudců obecných soudů:

soudci Nejvyššího soudu (*conselheiros*);

soudci odvolacích soudů (*desembargadores*);

soudci soudů prvního stupně (*juízes de direito*).

Soudci správních a finančních soudů se řídí Ústavou, služebním řádem a případně služebním řádem soudců obecných soudů. V rámci soudní hierarchie existují tři kategorie soudců správních a finančních soudů:

soudci Nejvyššího správního soudu (*conselheiros*);

soudci ústředních správních soudů (*desembargadores*);

soudci obvodních správních soudů a daňových soudů (*juízes de direito*).

Přístup k povolání soudce probíhá ve třech etapách: veřejné výběrové řízení; teoretická a praktická příprava v centru pro právníká studia (*Centro de Estudos Judiciários*); praxe referendáře. Po úspěšném absolvování uvedených tří etap jsou uchazeči jmenováni soudci u soudů prvního stupně (*juízes de direito*).

Soudci se dále vzdělávají po celou dobu své profesní dráhy.

Soudci soudů prvního stupně jsou pravidelně podrobováni inspekci Nejvyšší rady pro soudnictví (*Conselho Superior da Magistratura*) (v případě soudců obecných soudů) a Nejvyšší rady pro správní a finanční soudy (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*) (v případě soudců těchto soudů).

Po každé inspekci je soudcům na základě výsledků uděleno hodnocení v těchto kategoriích: vynikající, velmi dobrý, dobrý, dostatečný a neuspokojivý.

Hodnocení v kategorii „neuspokojivý“ vede k pozastavení výkonu povolání a zahájení řízení pro profesní nezpůsobilost.

O jmenování, přidělení, přeložení, povýšení a zahájení disciplinárního řízení rozhoduje v případě soudců obecných soudů Nejvyšší rada pro soudnictví (*Conselho Superior da Magistratura*) a v případě soudců správních a finančních soudů Nejvyšší rada pro správní a finanční soudy (*Conselho Superior dos Tribunais Administrativos e Fiscais*).

Aby byla zaručena nezávislost a nestrannost soudců, stanoví Ústava, že: soudci vykonávající své povolání nesmějí zastávat žádnou jinou funkci ve veřejném či soukromém sektoru, s výjimkou neplacené výuky či vědeckého výzkumu v oblasti soudnictví; soudci mohou být přeloženi, postaveni mimo službu, penzionováni či propuštěni výhradně v případech stanovených zákonem; soudci nemohou být stíháni za svá rozhodnutí, kromě výjimek stanovených zákonem.

Státní zástupci (*Magistrados do Ministério Público*)

Státní zástupci jsou odpovědní za zastupování státu, vedení trestního stíhání a hájení demokratického právního řádu a zájmů stanovených zákonem. Státní zástupci mají podle zákona samostatný status a jsou autonomní.

Přístup k povolání státního zástupce je otevřen na základě veřejného výběrového řízení, jež spočívá ve zkouškách znalostí, vyhodnocení životopisu a psychologickém testu, které zajišťuje centrum pro právníká studia (*Centro de Estudos Judiciários*).

Přijetí uchazečí poté působí na pozici čekatele (*auditor de justiça*). Po úspěšném absolvování teoretické a praktické přípravy, která probíhá v centru pro právníká studia, jsou jmenováni zástupci prokurátora (jako referendáři).

Pracovní dráha státního zástupce se skládá z pěti úrovní seřazených v sestupném hierarchickém pořadí:

generální prokurátor (*Procurador-Geral da República*);

náměstek generálního prokurátora (*Vice-Procurador-Geral da República*);

zástupce generálního prokurátora (*Procurador-Geral Adjunto*);

obvodní prokurátor (*Procurador da República*);

zástupce obvodního prokurátora (*Procurador da República Adjunto*);

Úřad generálního prokurátora je nejvyšším orgánem v systému státního zastupitelství, v jehož čele stojí generální prokurátor. Patří k němu také Nejvyšší rada státního zastupitelství (*Conselho Superior do Ministério Público*), poradní sbor, právní poradci a oddělení podpůrných služeb.

Nejvyšší rada státních zastupitelství má pravomoc jmenovat, přidělit, přeložit či povýšit státní zástupce a přijímat příslušná disciplinární opatření.

Advokáti (*Advogados*)

Advokáti jsou odborníci v oblasti práva, registrovaní u příslušné komory, kteří kromě jiného poskytují třetím osobám právní zastoupení u soudu a právní poradenství spočívající ve výkladu a uplatňování právních předpisů.

K výkonu profese advokáta se v Portugalsku požaduje registrace u advokátní komory (*Ordem dos Advogados*).

Podmínky přístupu k tomuto povolání jsou následující:

právní akademický titul z domácí univerzity nebo právní titul získaný na zahraniční univerzitě, který je rovnocenný nebo byl uznán jako rovnocenný portugalskému;

absolvování stáže v celkové délce 18 měsíců, jež se skládá ze dvou etap: úvodní příprava v délce 6 měsíců a doplňující příprava v délce 12 měsíců;

úspěšně složení písemné a ústní zkoušky u advokátní komory.

Cizí státní příslušníci, kteří získali svůj titul na jakékoli právnické fakultě v Portugalsku, se mohou zaregistrovat u advokátní komory Portugalska za stejných podmínek jako portugalský občané, pokud země jejich státní příslušnosti přiznává stejná práva portugalským občanům.

Advokáti z jiných členských států Evropské unie, kteří se chtějí trvale usadit v Portugalsku se záměrem vykonávat zde praxi na základě odborné způsobilosti získané ve své zemi původu, se musí registrovat u advokátní komory. V takových případech mohou poskytovat právní zastoupení před soudem pouze pod vedením právníka, který je registrován u advokátní komory. Chtějí-li působit za zcela stejných podmínek jako portugalský advokáti, musí být registrováni u advokátní komory a složit písemnou a ústní zkoušku v portugalské jazyce.

Advokátní komora je veřejným sdružením zastupujícím odborníky, kteří působí v oboru advokacie v souladu se služebním řádem. V pravomoci komory je zejména zajišťovat přístup ke spravedlnosti, regulovat výkon této profese, přijímat disciplinární opatření vůči advokátům a referendářům, dbát na společenskou úlohu, důstojnost a dobré jméno tohoto povolání a podporovat přístup ke znalosti a uplatňování práva.

Právní poradci (*Consultores jurídicos*)

V portugalském právním systému se nerozlišuje mezi profesí advokáta a právního poradce.

Právní zástupci (*Solicitadores*)

Právní zástupci jsou nezávislí odborníci, kteří poskytují právní poradenství a právní zastoupení u soudu v rámci omezení vyplývajících z jejich postavení a stanovených v procesních pravidlech. Mohou zastupovat strany ve všech případech, kdy není povinné zastupování advokátem.

Právní zástupci mohou rovněž zajišťovat svým klientům (občanům i podnikům) právní zastoupení mimo soud, například před finančním úřadem, notářskými úřady, rejstříky a orgány veřejné správy.

Pro přístup k povolání právního zástupce uchazeč musí:

mít právnický titul a nebyť registrován u advokátní komory, nebo mít titul v oboru právní zástupce, a v obou případech být držitelem úředně uznávaného diplomu. Cizí státní příslušníci z jiných zemí Evropské unie musí mít akademický titul a odbornou způsobilost požadované pro výkon této profese v dané zemi původu;

absolvovat praxi referendáře v délce 12 až 18 měsíců;

během praxe získat příznivé reference, které poskytne školitel a školitelská střediska, a složit státní zkoušku v souladu s příslušnými předpisy.

Registrace uchazečů pocházejících z jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru u kolegia právních zástupců se řídí zákonem č. 9/2009 ze dne 4. března 2009, ve znění zákona č. 41/2012 ze dne 28. srpna 2012 a č. 25/2014 ze dne 2. května 2014.

Komora právních zástupců a soudních exekutorů (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Execução, OSAE*) je veřejným sdružením zastupujícím právní zástupce. Je zejména odpovědná za uplatňování disciplinární pravomoci vůči svým členům a za vydávání posudků k návrhům právních předpisů vztahujících se k jejím pravomocem.

Více informací lze získat na stránkách <http://www.osae.pt/>.

Soudní exekutoři (*Agentes de execução*)

Soudní exekutoři jsou odborníci, kterým zákon uděluje vnitrostátní pravomoc k činnostem souvisejícím s exekucí rozhodnutí vydaných v rámci občanskoprávních řízení. Jedná se o nezávislé a nestranné odborníky, kteří nezastupují strany během řízení, avšak jsou pověřeni prováděním veškerých formalit spojených s exekucí rozhodnutí, včetně zabavení, doručování soudních písemností a prodeje zabaveného majetku. V některých případech mohou jejich úkony provádět soudní úředníci.

Soudního exekutora jmenuje věřitel v exekučním návrhu nebo soud.

Soudními exekutory mohou být pouze právní zástupci nebo advokáti, kteří:

mají portugalskou státní příslušnost;

netýká se jich žádné z omezení stanovených ve stanovách Komory právních zástupců a soudních exekutorů nebo Advokátní komory;

v posledních deseti letech nebyli uvedeni na veřejném seznamu dlužníků vydaném v souladu se zákonem;

úspěšně absolvovali příslušnou praxi;

po více než třech letech působení ve funkci soudního exekutora složili zkoušku a získali příznivé stanovisko Komise pro dohled nad úředníky v justici (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares de Justiça, CAAJ*);

během tří let po úspěšném absolvování praxe požádali o registraci u příslušné komory;

splňují minimální požadavky na vybavení informační technikou stanovené v pravidlech, která schválilo valné shromáždění.

Toto povolání reguluje Komora právních zástupců a soudních exekutorů a příslušné kolegium soudních exekutorů.

Komise pro dohled nad úředníky v justici (CAAJ), orgán nezávislý na Komoře právních zástupců a soudních exekutorů, odpovídá za dohled a disciplinární opatření vůči soudním exekutorům.

Více informací lze získat na stránkách <http://www.osae.pt/> a <http://www.caaj-mj.pt/>.

Notáři (*Notários*)

Notáři jsou odborníci s pravomocí jednat ve specifických právnických situacích a s významnou úlohou v oblasti mezinárodního i vnitrostátního obchodu.

V rámci výkonu svého povolání notáři mohou:

sepisovat soukromé smlouvy a poskytovat stranám poradenství, přičemž jsou povinni zachovávat loajalitu vůči oběma z nich. Notář je odpovědný za soulad jím vyhotovených úředních dokumentů s právními předpisy a za rady, jež poskytuje. Je povinen informovat strany o důsledcích povinností, které hodlají přijmout;

vykonávat právní úkony, které jsou před ním sjednány. Příslušný úkon může být přímo zapsán do úředních rejstříků nebo vykonán, pokud některá ze stran neplní své povinnosti, bez předchozího zásahu soudce;

zastávat úlohu rozhodce, který jedná nestranně a v úplném souladu se zákonem, aby mohly strany dospět ke vzájemně přijatelné dohodě;

vypracovávat dokumenty a stanovovat podmínky řízení o soupisu majetku, aniž by tím byly dotčeny otázky, které z důvodu své povahy či skutkové nebo právní složitosti nemohou být rozhodnuty v rámci řízení o soupisu majetku, ale musí o nich rozhodnout soudce obvodního soudu, pod něž spadá notářství pověřené daným řízením (pravomoc udělená notářstvím zákonem č. 23/2013 ze dne 5. března 2013, kterým se schvaluje právní režim řízení o soupisu majetku a kterým se vytváří systém sdílené pravomoci).

V návaznosti na reformu notářského povolání a související privatizaci daného odvětví mají notáři dvojí status: jsou jednak veřejnými činiteli, jednak příslušníky svobodného povolání, kteří již nespádají mezi státní úředníky.

Jakožto veřejný činitel podléhá notář Ministerstvu spravedlnosti, které vůči němu uplatňuje disciplinární a regulační pravomoc. V rámci nového zařazení notářů mezi svobodná povolání reguluje od roku 2006 výkon notářského povolání Notářská komora (*Ordem dos Notários*) v partnerství s Ministerstvem spravedlnosti. Dohlíží nad dodržováním etických zásad, jimiž se toto povolání řídí, a dbají na to, aby notáři hájili související veřejné zájmy, čímž není dotčena pravomoc zasahovat, která je vzhledem k povaze dané profese ze zákona udělena Ministerstvu spravedlnosti.

Registrační úředníci (*Conservadores*)

Registrační úředníci jsou veřejní činitelé pověřeni zaznamenáváním a zveřejňováním právních úkonů a skutečností týkajících se nemovitostí, movitého majetku podléhajícího registraci, obchodní činnosti a života fyzických osob. Jejich úkolem je zejména ověřování souladu uvedených úkonů a skutečností a souvisejících dokumentů s právními předpisy a zajištění toho, aby práva vyplývající z těchto dokumentů byla řádně definována a odpovídala zákonem stanovené úpravě pro registraci a zveřejnění, a na tomto základě rozhodují, zda budou dané úkony či skutečnosti zapsány do rejstříku či nikoli.

Podle záležitostí, kterým se věnují při výkonu svých povinností, mohou registrační úředníci být:

registrační úředníci u matičních úřadů (*conservadores do registo civil*), kteří působí ve věcech týkajících se vymezení a zveřejnění právních skutečností a úkonů týkajících se života fyzických osob. Do jejich pravomoci spadá registrace narození, sňatků, úmrtí, adopcí a určení mateřství/otcovství; organizace řízení týkajících se rozvodu či odluky manželů a rozdělení majetku po vzájemné dohodě a vydávání ověření a kopií v souvislosti s registrovanými skutečnostmi;

registrační úředníci u katastru nemovitostí (*conservadores do registo predial*), jejichž úkolem je zveřejňování informací o právním stavu nemovitostí s cílem zajistit bezpečnost transakcí v odvětví nemovitostí;

registrační úředníci u registru vozidel (*conservadores do registo de veículos*), jejichž úkoly se týkají zveřejňování práv k movitému majetku podléhajícímu registraci (motorová vozidla, lodě a letadla) a informací o právním stavu motorových vozidel a přívěsů s cílem zajistit bezpečnost souvisejících transakcí;

registrační úředníci u obchodního rejstříku (*conservadores do registo comercial*), kteří odpovídají za zveřejňování údajů o postavení podnikatelů, obchodních společností, občanských sdružení obchodního charakteru, jednočlenných společností s ručením omezeným a jiných subjektů podléhajících zápisu do obchodního rejstříku s cílem zajistit bezpečnost souvisejících transakcí.

Pro přístup k povolání registračního úředníka se vyžaduje právnický diplom z portugalské univerzity nebo rovnocenný akademický titul, složení zkoušek způsobilosti, absolvování doplňujícího univerzitního kurzu v délce šesti měsíců, jehož předmětem je rozšíření právnických znalostí relevantních pro povolání registračního úředníka, a stáž v délce jednoho roku ukončená státní zkouškou. Všechny etapy tohoto postupu podléhají hodnocení a v případě neuspokojivých výsledků mohou vést k vyloučení uchazeče. Tento postup probíhá v rámci veřejného výběrového řízení vyhlášeného Úřadem pro rejstříky a notářství (*Instituto dos Registos e do Notariado*).

Řízením, koordinací, podporou a hodnocením činnosti registračních úřadů a dozorem nad nimi je pověřen Úřad pro rejstříky a notářství (*Instituto dos Registos e do Notariado*).

Soudní úředníci (Oficiais de Justiça)

Soudní úředníci představují kategorii justičních úředníků, mezi jejichž povinnosti patří mimo jiné působení u soudů nebo státních zastupitelství. Funkce justičního úředníka ovšem zahrnuje rovněž zaměstnanec útvarů informačních technologií, administrativní, technické, pomocné a provozní pracovníky. Povolání soudního úředníka začíná působením na základní pracovní pozici u soudů nebo státních zastupitelství jako pomocný úředník (*escrivão auxiliar*) nebo pomocný soudní úředník (*técnico de justiça auxiliar*). Vykonávat je mohou osoby s příslušnou odbornou způsobilostí, které uspěly v přijímacím řízení. Postavení soudních úředníků upravuje příslušný služební řád stanovený zákonem č. 343/1999 ze dne 26. srpna 1999 a jejich činnost hraje významnou úlohu v mezinárodní justiční spolupráci, zejména pokud jde o uplatňování evropských nařízení a směrnic.

Generální ředitelství pro správu soudnictví (*Direção-Geral da Administração da Justiça*) je orgán ministerstva spravedlnosti odpovědný za nábor a řízení soudních úředníků.

Rada soudních úředníků (*Conselho dos Oficiais de Justiça*) odpovídá za hodnocení pracovních výsledků soudních úředníků a za přijímání disciplinárních opatření vůči nim.

Mediátoři (Mediadores)

Zákon č. 29/2013 ze dne 19. dubna 2013 definuje v čl. 2 písm. b) mediátora jako „(...) třetí neustrannou a nezávislou osobu bez pravomocí vůči stranám mediace, která napomáhá stranám při dosažení konečné dohody ohledně předmětu sporu“. Uvedený zákon rovněž definuje status mediátorů působících v Portugalsku, jakož i jejich zápis do seznamů všech veřejných systémů mediace. Tento zápis se provádí na základě výběrového řízení, jehož pravidla byla schválena výnosem č. 282/2010 ze dne 25. května 2010.

Význam mediátorů je značný, jelikož tím, že pomáhají stranám dospět k dohodě, přispívají k zachování, a v některých případech k obnovení, sociálního smíru. V Portugalsku je možné jednat s mediátory specializovanými v oboru rodinné mediace, pracovního práva či trestního práva. V oblasti mediace zde nepůsobí nevládní organizace, avšak existují soukromá sdružení poskytující mediační služby a odbornou přípravu pro mediátory.

Na vnitrostátní úrovni neexistuje etický kodex pro mediátory. Výše uvedený zákon o mediaci nicméně obsahuje oddíl věnovaný právům a povinnostem mediátorů, kteří rovněž musí jednat v souladu se zásadami stanovenými v evropském kodexu chování pro mediátory, jež si během své přípravy musí osvojit. Činnost mediátorů je sledována veřejným systémem mediace sestávajícím ze tří částí: občanskoprávní, pracovníprávní a trestněprávní záležitosti. Každou z těchto částí veřejného systému mediace řídí veřejný subjekt určený v příslušném zakládajícím aktu.

V Portugalsku nepůsobí veřejnoprávní subjekt pro vzdělávání mediátorů. Tím se zabývají soukromé subjekty, jejichž certifikaci zajišťuje Generální ředitelství pro politiku spravedlnosti (*Direção Geral da Política de Justiça – DGPJ*) v souladu s výnosem č. 345/2013 ze dne 27. listopadu 2013 a se zvláštním zřetelem na referenční ukazatele kvality.

DGPJ, které řídí veřejné systémy mediace prostřednictvím svého kabinetu pro alternativní řešení sporů (*Gabinete de Resolução Alternativa de Litígios – GRAL*), neposkytuje informace o tom, jak se lze setkat s mediátorem. Má ovšem k dispozici seznamy mediátorů, na něž mohou být mediátoři zapsáni na základě výběrového řízení, jehož pravidla byla schválena výnosem č. 282/2010 ze dne 25. května 2010.

Více informací lze získat na stránkách <http://www.dgpj.mj.pt>.

Soudní správci (Administradores Judiciais)

Soudní správce je odpovědný za dohled nad úkony a provádění úkonů v rámci zvláštního ozdravného postupu, jakož i za řízení či likvidaci v rámci úpadečného řízení. Má pravomoc provádět veškeré úkony vyplývající z jeho postavení a ze zákona. V závislosti na úkolech, jež mají být v rámci daného řízení vykonány, je jmenován jakožto prozatímní soudní správce, správce konkurzní podstaty nebo zmocněný zástupce.

Postavení soudního správce upravuje zákon č. 22/2013 ze dne 26. února 2013.

Soudními správci se mohou stát osoby splňující následující podmínky:

- a) mají vysokoškolské vzdělání a odbornou praxi požadované pro výkon dané činnosti;
- b) absolvovali stáž v daném oboru v délce šesti měsíců;
- c) uspěli ve zvláštním přijímacím řízení, jehož cílem je ohodnotit znalosti získané během stáže;
- d) nesmějí být v situaci, která je neslučitelná s výkonem tohoto povolání;
- e) musí být způsobilí k výkonu činnosti soudního správce.

Orgánem odpovědným za přijímání soudních správců a dohled nad nimi je Komise pro dohled nad úředníky v justici (*Comissão para o Acompanhamento dos Auxiliares da Justiça – CAAJ*).

Úředník pro průmyslové vlastnictví (Agente Oficial da Propriedade Industrial)

Úředníci pro průmyslové vlastnictví jsou odborníci na průmyslové vlastnictví, na které se mohou obrátit fyzické i právnické osoby v případě, kdy si přejí lépe bránit svá práva a zájmy.

Úředníky pro průmyslové vlastnictví zplnomocňuje Národní úřad pro průmyslové vlastnictví (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*) k výkonu aktů v oblasti průmyslového vlastnictví jménem a v zájmu svých klientů, aniž by museli předložit plnou moc.

Výkon povolání úředníka pro průmyslové vlastnictví u Národního úřadu pro průmyslové vlastnictví se řídí zákonem č. 15/95 ze dne 24. ledna 1995.

Organizace poskytující bezplatné právní služby

Ministerstvo spravedlnosti ve spolupráci s advokátní komorou a místními úřady zajišťuje na celém území Portugalska právní poradny (*Gabinetes de Consulta Jurídica*), kde mohou občané využít bezplatné právní poradenství od profesionálních právníků. Seznam těchto poraden a příslušné kontaktní údaje jsou k dispozici na internetu, například na stránkách Generálního ředitelství pro politiku spravedlnosti (*Direção-Geral da Política de Justiça*): <http://www.dgpj.mj.pt>.

Poslední aktualizace: 24/10/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [ro](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Právníká povolání - Rumunsko

Tato stránka vám poskytne přehled o právnických povoláních v Rumunsku.

Právníké profese – úvod

V Rumunsku existují následující právníká povolání:

[státní zástupci](#)

[soudci](#)

[advokáti](#)

[právní poradci](#)

[notáři](#)

[soudní exekutoři](#)

[administrativní pracovníci soudnictví](#)

Státní zástupci

Organizace

Rumunský systém státního zastupitelství zahrnuje:

státní zastupitelství při odvolacích soudech, tribunálech, tribunálech pro věci mladistvých a rodinného práva a při okresních soudech,

státní zastupitelství při vojenských soudech.

Nejvyšším orgánem je státní zastupitelství, včetně zvláštních útvarů (Národní protikorupční odbor a Odbor pro vyšetřování organizovaného zločinu a terorismu), které je zřízeno při Nejvyšším kasačním a trestním soudu.

První úroveň: státní zastupitelství při okresních soudech (176).

Druhá úroveň: státní zastupitelství při tribunálech (42) a státní zastupitelství při Tribunálu pro věci mladistvých a rodinného práva (1).

Třetí úroveň: státní zastupitelství při odvolacích soudech (15).

Ústředním orgánem odpovědným v rámci justice za regulaci povolání státních zástupců je [Vrchní rada soudců a státních zástupců](#). Počáteční a průběžné vzdělávání soudců a státních zástupců zajišťuje [Národní ústav soudců a státních zástupců](#), což je veřejný orgán s právní subjektivitou, který funguje pod dohledem Vrchní rady soudců a státních zástupců. [Státní zastupitelství](#) vykonává své pravomoci prostřednictvím státních zástupců působících na úřadech státního zastupitelství. Tyto úřady státního zastupitelství jsou zřízeny při všech soudech, s výjimkou tribunálů pro disciplinární věci.

Státní zastupitelství v trestním řízení vedeném při odvolacích soudech, tribunálech, tribunálech pro věci mladistvých a rodinného práva a při okresních soudech.

Institucionální hierarchie státních zastupitelství je následující:

Vrcholem v hierarchii je **státní zastupitelství** zřízené při **Nejvyšším kasačním a trestním soudu** (Nejvyšší státní zastupitelství), které řídí rumunský nejvyšší státní zástupce. Jeho úkolem je koordinace činnosti státních zastupitelství při 15 odvolacích soudech.

Státní zastupitelství při odvolacích soudech koordinují činnost státních zastupitelství při 43 tribunálech (včetně specializovaného tribunálu pro věci mladistvých a rodinného práva) a v jejich čele stojí vrchní státní zástupce.

Státní zastupitelství při **tribunálech** koordinují činnost státních zastupitelství při 176 aktivních soudech prvního stupně a v jejich čele stojí první státní zástupce.

Státní zastupitelství při **176 aktivních soudech prvního stupně** představují první (nejnižší) úroveň v hierarchii a v jejich čele stojí první státní zástupci.

V rámci Nejvyššího státního zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu působí **dva samostatné specializované útvary**. Jsou to:

Národní protikorupční odbor (DNA), který odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání trestných činů souvisejících s korupcí. V jeho čele stojí hlavní státní zástupce.

Odbor pro vyšetřování organizovaného zločinu a terorismu (DIICOT), který odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání organizovaného zločinu a terorismu. Tento úřad řídí hlavní státní zástupce, který pracuje pod dohledem rumunského nejvyššího státního zástupce.

Státní zastupitelství v trestním řízení vedeném při vojenských soudech

Trestní řízení týkající se trestných činů spáchaných příslušníky ozbrojených sil vede vojenské státní zastupitelství, které má právní postavení vojenské jednotky. Vojenská státní zastupitelství jsou zřízena při vojenských tribunálech, při **regionálním vojenském tribunálu v Bukurešti** a **vojenském odvolacím soudu v Bukurešti**.

Funkční hierarchie státních zástupců

Státní zástupci jednají v souladu se zásadami **zákonosti, nestrannosti a hierarchické kontroly**.

Musí jednat v souladu se zákonem, zachovávat a chránit lidskou důstojnost a bránit práva osob.

Státní zástupci na všech státních zastupitelstích jsou podřízeni **vedoucímu daného státního zastupitelství, který je podřízen** vedoucímu státního zastupitelství na vyšší hierarchické úrovni.

Kontrola nad podřízenými státními zástupci ze strany nejvyššího státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství při **Nejvyšším kasačním a trestním soudu**, hlavního státního zástupce **Národního protikorupčního odboru** a vrchního státního zástupce státního zastupitelství při odvolacím soudu může být vykonávána buď přímo, nebo prostřednictvím státních zástupců – kontrolorů.

Úloha a povinnosti

V Rumunsku jsou dvě kategorie státních zástupců:

Civilní státní zástupci, kteří odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání trestných činů spáchaných civilisty.

Vojenští státní zástupci, kteří odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání trestných činů spáchaných obecně příslušníky ozbrojených sil.

Kategorie státních zástupců činných na národní úrovni jsou tyto:

rumunský nejvyšší státní zástupce (vedoucí Nejvyššího státního zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu),

hlavní státní zástupce (vedoucí Národního protikorupčního odboru a Odboru pro vyšetřování organizovaného zločinu a terorismu),

vrchní státní zástupci (vedoucí státních zastupitelství při odvolacích soudech),

první státní zástupci (vedoucí státních zastupitelství při tribunálech a soudech prvního stupně),

státní zástupci – vedoucí úseků (vedoucí vnitřních úseků státních zastupitelství),

státní zástupci – vedoucí služeb (vedoucí vnitřních služeb státních zastupitelství),

státní zástupci – vedoucí kancelářů (vedoucí vnitřních kancelářů státních zastupitelství) a

státní zástupci.

Je-li to považováno za nutné, z moci úřední nebo na žádost **Vrchní rady soudců a státních zástupců**, může **ministr spravedlnosti** jmenovat státní zástupce navržené rumunským nejvyšším státním zástupcem, hlavním státním zástupcem Národního protikorupčního odboru nebo samotným ministrem spravedlnosti, aby kontrolovali:

efektivnost řízení ze strany státních zástupců,

výkonnost a plnění úkolů státních zástupců a

kvalitu pracovních vztahů státních zástupců s občany a s jinými zúčastněnými osobami.

Pod tuto kontrolu nespádají všechna opatření, která mohou státní zástupci přijmout v průběhu trestního vyšetřování, ani z toho vyplývající rozhodnutí.

Ministr spravedlnosti může požádat **rumunského nejvyššího státního zástupce**, popř. hlavního státního zástupce Národního protikorupčního odboru, aby podali zprávu o činnosti státních zastupitelství a zajistili pokyny k opatřením, která mají být přijata pro předcházení trestné činnosti a boj proti ní.

Nejvyšší státní zastupitelství při Nejvyšším kasačním a trestním soudu předkládá výroční zprávu o své činnosti Vrchní radě soudců a státních zástupců a ministři spravedlnosti, který poté předloží závěry o zprávě rumunskému parlamentu.

Soudci

Organizace

Vládním orgánem odpovědným za regulaci povolání soudců je [Vrchní rada soudců a státních zástupců](#). Počáteční a průběžné vzdělávání soudců a státních zástupců zajišťuje [Národní ústav soudců a státních zástupců](#), což je veřejný orgán s právní subjektivitou, který funguje pod dohledem Vrchní rady soudců a státních zástupců.

Úloha a povinnosti

V Rumunsku se soudci specializují na následující druhy případů:

občanskoprávní věci a výkon občanskoprávních rozhodnutí,

trestněprávní věci a výkon trestních rozhodnutí,

obchodní věci (konkursní soudce),

věci týkající se rodiny a mladistvých,

správní a daňové / finanční věci,

věci týkající se zaměstnaneckých sporů a sociálního zabezpečení,

ústavní věci,

vojenské věci.

Organizace právnických povolání: advokáti

Advokáti

Ústředním orgánem odpovědným za regulaci povolání advokátů je [Národní unie rumunských advokátních komor](#); jde o právníkou osobu veřejného zájmu, pod níž spadají všechny rumunské advokátní komory. Zajišťuje právně kvalifikované uplatňování práva na obhajobu, kvalitu odborné způsobilosti, dodržování profesní etiky a ochranu důstojnosti a cti svých členů. Pod Národní unii rumunských advokátních komor spadají všechny rumunské advokátní komory.

Právní databáze

Informace o rumunských advokátech jsou k dispozici na internetové stránce [Národní unie rumunských advokátních komor](#).

Je přístup do této databáze zdarma?

Ano, přístup do databáze je **zdarma**.

Právní poradci

V souladu s právním řádem mohou právní poradci vytvářet župní (*județ*) sdružení, a to podle oblasti činnosti na základě svého profesního zaměření, případně vytvářet sdružení na národní úrovni, a to v souladu se zákony o sdruženích a nadacích. Jedním z profesních sdružení vytvořených v souladu se zákonem o sdruženích a nadacích je Unie kolegií právních poradců. Pod Unii kolegií právních poradců spadají všechna župní kolegia právních poradců.

Právní poradci se mohou sdružovat i v jiných profesních sdruženích. Seznam právních poradců pro jednotlivé župy je k dispozici na internetových stránkách členů Unie kolegií právních poradců. (odkazy jsou k dispozici na internetových stránkách Unie kolegií právních poradců).

Notáři

Organizace

Ministerstvo spravedlnosti v souladu s právním řádem pověřilo výkonem notářských služeb ve veřejném zájmu [Národní unii notářů](#). [Národní unie notářů](#) je profesní orgán zastupující notáře, který odpovídá za organizaci povolání notáře, za ochranu jejich profesních zájmů a za udržování dobrého jména a autority tohoto povolání. Členy této unie jsou všichni notáři. Notáři jsou organizováni do 15 komor, každá z nich sídlí při odvolacím soudu.

Úloha a povinnosti

V Rumunsku poskytují notáři následující právní služby:

úkony v dědickém řízení (dědění ze zákona, ze závěti),

uzavírání smluv (smlouva o prodeji, smlouva o výměně, dohody o výživném, darovací smlouva, smlouva o hypotéce, zástavní smlouva a pronájem věcí

osobní potřeby a smlouvy týkající se nemovitostí) a jiné úkony (záruční úkony vyžadované různými institucemi pro jejich správce),

zakládací akty obchodních společností, sdružení a nadací,

ověřování dokumentů,
ověřování pravosti podpisů a pečeti,
veškeré další činnosti stanovené zákonem.

Další právníká povolání

Soudní exekutoři

[Národní unie soudních exekutorů Rumunska](#) je profesní organizací soudních exekutorů, má právní subjektivitu a jejími členy jsou všichni soudní exekutoři. Tato unie odpovídá za ochranu profesních zájmů svých členů a za udržování dobrého jména a autority tohoto povolání. Soudní exekutoři jsou organizováni do 15 komor zřízených při příslušných odvolacích soudech.

Na [internetových stránkách této unie](#) a na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti je k dispozici seznam soudních exekutorů. Tyto dvě databáze mají ale odlišné uspořádání.

Administrativní pracovníci soudnictví

Ústředním orgánem odpovědným za regulaci povolání administrativních pracovníků soudnictví je [Vrchní rada soudců a státních zástupců](#).

Za počáteční a průběžné vzdělávání administrativních pracovníků soudnictví odpovídá **Národní škola pro administrativní pracovníky soudnictví**, veřejná instituce s právní subjektivitou pod dohledem Vrchní rady soudců a státních zástupců.

V rumunském justičním systému pracují různé kategorie administrativních pracovníků soudnictví:

soudní úředníci,
statisticy,
rešeršní pracovníci,
specializovaní IT pracovníci,
archiváři,
úředníci soudní kanceláře.

Další informace o této profesní kategorii naleznete v tomto [dokumentu](#) (390 Kb) [en](#).

Poslední aktualizace: 28/10/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Slovinsko

Tato stránka obsahuje přehled právnických povolání ve Slovinsku.

Státní zástupci zastupující obžalobu v trestních řízeních

Soudci

Advokáti

Notáři

Státní zástupci v netrestních řízeních

Organizace právnických povolání

Právníká povolání

V Republice Slovinsko může právník s vysokoškolským diplomem vykonávat řadu povolání v oblasti práva, např. povolání soudce, státního zástupce zastupujícího obžalobu v trestních věcech, státního zástupce v netrestních řízeních, advokáta a notáře.

Státní zástupci zastupující obžalobu v trestních řízeních

Organizace

Podle článku 135 Ústavy Republiky Slovinsko státní zástupci **podávají a zastupují obžalobu v trestním řízení** a mají **další zákonem svěřené pravomoci**. Jejich působnost a organizaci definuje zejména zákon o státním zastupitelství v trestních řízeních (*Zakon o državnem tožilstvu*) a trestní řád (*Zakon o kazenskem postopku*).

Ve Slovinsku je **11 krajských státních zastupitelství** (*okrožno državno tožilstvo*) (Celje, Koper, Kranj, Krško, Lublaň, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo mesto, Ptuj, Slovenj Gradec), jedno **Specializované státní zastupitelství** (*Specializirano državno tožilstvo*) s působností pro celou zemi a [Nejvyšší státní zastupitelství Republiky Slovinsko](#) (*Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije*) v Lublani.

Specializované státní zastupitelství stíhá trestné činy v oblasti organizované trestné činnosti (tradiční či hospodářské), terorismu, korupce a další trestné činy, jež vyžadují, aby jejich odhalování a stíhání bylo prováděno speciálně organizovanými a vyškolenými státními zástupci. V rámci tohoto orgánu působí jako nezávislá organizační složka zvláštní **Oddělení pro vyšetřování a stíhání veřejných činitelů se zvláštními pravomocemi (tzv. zvláštní oddělení)**. **Státní zástupci Zvláštního oddělení jsou odpovědní** za stíhání trestných činů, které spáchali příslušníci policie, úředníci vnitrostátních úřadů s policejními pravomocemi, příslušníci vojenské policie, příslušníci zpravodajské a bezpečnostní služby ministerstva obrany a úředníci slovinské zpravodajské a bezpečnostní agentury. Rovněž dávají pokyny příslušníkům policie, kteří pracují pro toto oddělení.

Nejvyšší státní zastupitelství je nejvýše postaveným státním zastupitelstvím v zemi, v rámci něhož působí:

nejvyšší a vrchní státní zástupci,

státní zástupci s dočasným nebo částečným přidělením.

V odvolacích řízeních před vrchními soudy zastupují obžalobu vrchní státní zástupci. V řízeních o mimořádných opravných prostředcích v oblasti trestního práva a v oblasti občanského a správního práva vystupují před Nejvyšším soudem Republiky Slovinsko nejvyšší státní zástupci.

Nejvyšší státní zastupitelství tvoří:

tři oddělení (oddělení trestního práva, oddělení občanského a správního práva a oddělení pro vzdělávání a odborný dohled) a

Expertní informační centrum (*Strokovno informacijski center*), mezi jehož úkoly patří poskytovat odbornou pomoc v oblasti daní, financí, účetnictví a dalších disciplín požadovaných pro účinné fungování státního zastupitelství a dále zajišťovat rozvoj, jednotu a poskytování informační podpory pro fungování jednotlivých úřadů státního zastupitelství.

Úloha a povinnosti

Hlavní úlohou a povinností státního zástupce zastupujícího obžalobu v trestních řízeních je stíhat pachatele trestných činů. V této souvislosti odpovídá **za podnikání všech nezbytných kroků k odhalení trestných činů a vypátrání jejich pachatelů a dávání pokynů policii v přípravném řízení, ve kterém je policie organizačně nezávislá na státním zastupitelství, podávání žádosti o zahájení vyšetřování, podávání a zastupování obžaloby u příslušného soudu a podávání řádných opravných prostředků proti nepravomocným soudním rozhodnutím a mimořádných opravných prostředků proti pravomocným soudním rozhodnutím (řádné opravné prostředky proti rozhodnutí soudu prvního stupně v trestních věcech podává státní zástupce, který zastupoval obžalobu u soudu prvního stupně, zatímco mimořádné opravné prostředky podává nejvyšší státní zástupce).**

Platná úprava trestního práva umožňuje, aby státní zástupce v určitých případech zvolil odklon v trestním řízení a rozhodl o způsobu alternativního řešení trestní odpovědnosti. Mezi odklony patří zaprvé narovnání a podmíněčné zastavení trestního stíhání, pokud podezřelý souhlasí s tím, že bude plnit pokyny státního zástupce a provádět některé činnosti stanovené státním zástupcem. Pokud je narovnání nebo podmíněčné zastavení trestního stíhání úspěšné, státní zástupce může ustoupit od trestního stíhání, tzn. že věc je vyřešena mimosoudně. Státní zástupce může rovněž soudu navrhnout, aby vydal trestní příkaz, kterým odsoudí obviněného ke konkrétně navrženému trestu nebo opatření, aniž by došlo k hlavnímu líčení.

Nejvyšší státní zastupitelství navíc plní **úkoly mimo hlavní záběr trestního práva**. V jednom ze tří oddělení Nejvyššího státního zastupitelství (oddělení občanského a správního práva) mohou nejvyšší státní zástupci **podávat žádosti o mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona (zahteva za varstvo zakonitosti)** směřující proti rozhodnutí odvolacích soudů ve sporných věcech, nesporných věcech a dalších občanských soudních řízeních. Základní podmínkou tohoto mimořádného opravného prostředku je **ochrana veřejného zájmu, kterou může zajistit** pouze nejvyšší státní zastupitelství. Účastníci řízení tedy tuto žádost podat nemohou.

Soudci

Organizace

Profesionální soudci a laičtí soudci

Status **soudce** upravuje Ústava Republiky Slovinsko v článcích 125 až 134 a zákon o právní službě (*Zakon o sodniški službi*). Soudci jsou úředníci, kteří jsou voleni Národním shromážděním (*Državni sbor*) na základě návrhu Soudní rady (*Sodni svet*). Mandát soudců je stálý, věková hranice a podmínky zvolení jsou stanoveny zákonem.

Soudcem může být zvolen každý, kdo splňuje tyto obecné podmínky:

je občanem Republiky Slovinsko a aktivně ovládá slovinštinu,

je odborně způsobilý a obecně má dobrý zdravotní stav,

dosáhl věku 30 let,

získal v Republice Slovinsko vysokoškolské magisterské vzdělání v oboru právo nebo získal diplom z právnické fakulty a magisterské vzdělání v oboru právo nebo v cizině ukončil srovnatelné vzdělání v oboru právo doložené osvědčením o vzdělání z ciziny s přiloženým stanoviskem o kvalifikaci nebo rozhodnutím o uznání vzdělání pro účely zaměstnání nebo rozhodnutím o nostrifikaci (*odločba o nostrifikaciji*),

složil státní zkoušku v oboru právo,

nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin,

nebylo proti němu vzneseno konečné obvinění nebo na základě obžaloby vedeno řízení kvůli úmyslnému trestnému činu stíhanému z moci úřední.

Soudci, kteří soudili nebo rozhodovali v přípravných nebo soudních řízeních, v nichž byly porušeny základní lidská práva a svobody, po uplynutí svého mandátu nesplňují podmínky pro zvolení do funkce soudce.

Soudce má status veřejného úředníka a při výkonu své profese je vázán ústavou a zákony. Funkce soudce není slučitelná s funkcemi v jiných státních orgánech, v orgánech místní samosprávy a orgánech politických stran, ani s jinými funkcemi a činnostmi, které jsou stanoveny zákonem. Ve vzdělávání soudců neexistuje formální specializace. Oblast práva, v níž soudce zpravidla působí, vyplývá z vnitřní organizace konkrétního soudu, který má pro účely řešení jednotlivých typů sporů různá oddělení, do nichž jsou soudci zařazeni podle ročního pracovního programu soudu. O povýšení soudců do vyšší soudní pozice a vyšší platové třídy rozhoduje Soudní rada Republiky Slovinsko. Soudní rada rovněž předkládá Národnímu shromáždění návrhy ohledně odvolání soudce z úřadu, pokud při výkonu svých povinností porušil ústavu nebo závažným způsobem porušil zákon nebo pokud spáchal trestný čin úmyslným zneužitím pravomoci. Kariéerní postup soudců v soudních funkcích je stanoven s organizací soudů ve Slovinsku. Soudci tak mohou působit na okresním soudu, krajském soudu, vrchním soudu a nejvyšším soudu.

Soudci se sdružují ve Slovinském sdružení soudců, které je členem mezinárodního sdružení soudců. Členství ve sdružení je dobrovolné.

Kromě **profesionálních soudců (poklicni sodniki)** působí v senátech rovněž **laičtí soudci (sodniki porotniki)**. Pokud zákon požaduje rozhodnutí senátu, skládá se senát z profesionálního soudce, který je předsedou senátu, a ze dvou laických soudců jako členů senátu, nestanoví-li zákon jinak. Pokud zákon požaduje rozhodnutí pětičlenného senátu, skládá se senát z profesionálního soudce, který je předsedou senátu, a z dalšího profesionálního soudce a tří laických soudců jako členů senátu, nestanoví-li zákon jinak. Laickým soudcem může být jmenován občan Republiky Slovinsko, který dosáhl věku třiceti let, nebyl pravomocně odsouzen za trestný čin stíhaný z moci úřední, je zdravotně a morálně způsobilý k účasti na výkonu spravedlnosti a aktivně ovládá slovinštinu. Mandát laických soudců trvá pět let. Do funkce mohou být opětovně jmenováni. Laické soudce krajských soudů spadajících do jurisdikce vrchního soudu jmenuje a odvolává předseda vrchního soudu.

Soudní rada Republiky Slovinsko

 Soudní rada Republiky Slovinsko (sodni svet) je ústředním orgánem odpovědným za regulaci soudcovské profese.

Soudní radu tvoří 11 členů.

Pět členů je voleno Národním shromážděním na návrh předsedy republiky z řad univerzitních profesorů práva, advokátů a dalších právníků, šest členů pak ze svých řad volí soudci, kteří trvale vykonávají funkci soudce. Předsedu vybírají členové rady ze svých řad.

Soudní rada má tyto pravomoci:

navrhovat Národnímu shromáždění kandidáty na volbu do funkce soudce,

navrhovat Národnímu shromáždění odvolání soudce,

jmenovat a odvolávat předsedy soudů s výjimkou předsedy Nejvyššího soudu Republiky Slovinsko,

rozhodovat o povýšení do vyšší soudní funkce a rychlejším povýšení v rámci platové třídy, do pozice služebně starších soudců nebo do vyšší soudní pozice a o mimořádném povýšení do vyšší soudní funkce,

rozhodovat o odvolání proti rozhodnutím o převedení nebo jmenování na soudní pozici, do soudní funkce nebo na pozici služebně staršího soudce a proti rozhodnutím o stanovení platební třídy,

rozhodovat o otázkách neslučitelnosti veřejných funkcí s výkonem soudní funkce,

vyjadřovat se k návrhům rozpočtu soudů a poskytovat Národnímu shromáždění připomínky k zákonům upravujícím postavení, práva a povinnosti soudců a soudních zaměstnanců,
přijímat kodex soudní etiky,
přijímat kritéria pro výběr kandidátů do funkce soudce po předchozí konzultaci s ministrem spravedlnosti a kvalitativní kritéria práce soudců pro hodnocení jejich činnosti,
vydávat souhlas k politice řešící odhalování a řízení rizika korupce u soudů či vystavování soudů korupci a sledovat její provádění,
jmenovat členy Komise pro etiku a integritu (*Komisija za etiko in integriteto*),
posuzovat a rozhodovat o oprávněnosti stížnosti soudce, který se domnívá, že došlo k porušení jeho zákonných práv nebo nezávislosti, případně k narušení nezávislosti soudní moci,
provádět jinou činnost stanovenou zákonem.

Nestanoví-li zákon jinak, je třeba **dvoutřetinové většiny hlasů** všech členů Soudní rady pro rozhodnutí ve věci návrhů týkajících se:

zvolení soudců,
jmenování, povýšení a klasifikace soudce v platové třídě,
odvolání proti rozhodnutí o převedení nebo jmenování na soudní pozici, do soudní funkce nebo na pozici služebně staršího soudce,
odvolání proti rozhodnutí o klasifikaci v platové třídě,
odvolání soudce,
kritérií pro výběr kandidátů do funkce soudce, kvalitativních kritérií práce soudců a kvalitativních kritérií pro hodnocení práce soudů,
jednacího řádu Soudní rady.

Advokáti

V článku 137 Ústavy Republiky Slovinsko se stanoví, že **advokacie** (*odvetništvo*) je nezávislou, samostatnou službou v rámci systému spravedlnosti, kterou upravuje zákon. Zákon o advokacii (*Zakon o odvetništvu*) stanoví, že advokát v rámci výkonu svých povinností poskytuje právní poradenství, zastupuje a obhájí klienty před soudy a jinými státními orgány, vypracovává listiny a zastupuje strany v jejich právních vztazích. Účastníka může před soudem za úplatu zastupovat pouze advokát, nestanoví-li zákon jinak.

Advokátem může být každý, kdo splňuje tyto podmínky:

je občanem Republiky Slovinsko,

je odborně způsobilý,

získal v Republice Slovinsko následující profesní kvalifikaci nebo ukončil srovnatelné vzdělání v cizině uznávané v souladu se zákonem upravujícím uznávání a hodnocení vzdělávání:

právník s vysokoškolským diplomem,

právník s bakalářským (UN) a magisterským titulem,

magistr práva na základě jednotného magisterského studia,

složil státní zkoušku v oboru právo,

má čtyři roky odborné praxe jako právník s vysokoškolským diplomem, z toho nejméně jeden rok po složení státní zkoušky v oboru právo u advokáta nebo v advokátní kanceláři, u soudu, na státním zastupitelství nebo u notáře v řádném pracovním poměru uzavřeném na základě pracovní smlouvy na plný úvazek,

aktivně ovládá slovinský jazyk,

je pro výkon advokátní profese morálně bezúhonný,

má k dispozici vybavení a prostory potřebné a vhodné pro výkon advokátní profese,

při Slovinské advokátní komoře (*Odvetniška zbornica Slovenije*) složil zkoušku ze zákona, který upravuje advokacii, advokátní tarify a kodex advokátní profesní etiky.

Zákon o advokacii (*Zakon o odvetništvu*) stanoví, že **advokát** v rámci výkonu svých povinností:

poskytuje právní poradenství,

zastupuje a obhájí klienty před soudy a jinými státními orgány,

vypracovává listiny a

zastupuje strany v jejich právních vztazích.

Účastníka může před soudem za úplatu zastupovat pouze advokát, případně koncipient.

Jako obhájce obžalovaného **v trestním řízení** může vystupovat pouze advokát.

V občanských věcech může být účastník zastupován před okresním soudem kýmkoliv s neomezenou způsobilostí, zatímco před krajským soudem, vrchním soudem nebo Nejvyšším soudem může být pověřeným zástupcem pouze advokát nebo osoba, která složila státní zkoušku v oboru právo. V řízení o mimořádném opravném prostředku však může stranu zastupovat pouze advokát (vyjma případů, kdy sama strana nebo její zákonný zástupce složili státní zkoušku v oboru právo).

Zastoupení advokátem je rovněž povinné ve všech řízeních u soudů podle zákona o duševním zdraví (*Zakon o duševnem zdravju*).

Cizí advokát, kterému bylo v zemi původu přiznáno právo výkonu advokátní profese, může za podmínek stanovených uvedeným zákonem v Republice Slovinsko:

poskytovat jednotlivé advokátní služby, které spadají do výkonu advokátní profese,

vykonávat advokátní profesi pod profesním označením ze své země původu,

vykonávat advokátní profesi pod označením „advokát“ (*odvetnik*).

Zemí původu je země, v níž má advokát právo vykonávat advokátní profesi pod profesním titulem získaným podle předpisů dané země.

Podle uvedeného zákona je advokát z jiné země, která je členským státem Evropské unie, advokát, jenž má právo vykonávat advokátní profesi v kterémkoli členském státě Evropské unie pod profesním titulem získaným podle předpisů dané země. Advokát z jiné země, která je členským státem Evropské unie, se запиše do seznamu zahraničních advokátů, kteří mohou v Republice Slovinsko vykonávat advokátní profesi pod profesním označením „advokát“ se všemi právy a povinnostmi spojenými s výkonem advokátní profese, pokud splňuje zákonné podmínky a složí zkoušku o znalosti právního řádu Republiky Slovinsko. Podrobnější obsah zkoušky a postup jejího skládání stanoví Vyhláška o zkoušce pro advokáty z jiných zemí (*Uredba o preizkusnem izpitu za odvetnike iz drugih držav*).

Advokát může v omezené míře své činnosti propagovat, neboť zákon stanoví povolené způsoby propagace. Svou profesi může vykonávat samostatně nebo v advokátní kanceláři. Zastřešující organizací advokátů je Advokátní komora Slovinska, která má svá pravidla a statut. Právo vykonávat advokátní profesi získá zápisem do seznamu advokátů vedeného při Advokátní komoře Slovinska. Advokáti, kteří dosáhnou určitého stupně odborného vzdělání nebo určité specializace, si mohou za určitých podmínek od Advokátní komory Slovinska vyžádat přiznání statusu specializovaného advokáta. Odměna za advokátní služby je stanovena advokátními tarify, které vydává advokátní komora po předchozím souhlasu ministra spravedlnosti.

Právní databáze

[Základní předpisy týkající se advokátů](#) jsou k dispozici v angličtině na internetových stránkách advokátní komory.

Advokátní komora provozuje [vyhledávač](#) (ve slovinštině a angličtině), který umožňuje **vyhledávání advokátů** podle:

jména,

oblasti,

znalosti cizích jazyků a

pracovního zaměření.

Notáři

Organizace

V čl. 137 odst. 2 Ústavy Republiky Slovinsko se stanoví, že **notariát** je veřejnou službou, kterou upravuje zákon. Zákon o notářích (*Zakon o notariatu*) stanoví: notáři jako osoby požívající důvěry veřejnosti sestávají za podmínek uvedených v daném zákoně veřejné listiny o právních operacích, projevech vůle či skutečnostech, z nichž vyplývají určitá práva; přebírají do úschovy listiny, peníze a cenné papíry za účelem předání třetím osobám nebo státním orgánům; na podnět soudu plní úkoly, které jim mohou být ze zákona svěřeny.

Notářem může být jmenován každý, kdo splňuje tyto podmínky:

je občanem Republiky Slovinsko nebo jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru nebo je občanem Švýcarské konfederace nebo členského státu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj;

je odborně způsobilý a obecně má dobrý zdravotní stav;

získal v Republice Slovinsko vysokoškolské magisterské vzdělání v oboru právo nebo získal diplom z právnické fakulty a magisterské vzdělání v oboru právo nebo v cizině ukončil srovnatelné vzdělání v oboru právo doložené osvědčením o vzdělání z ciziny s přiloženým stanoviskem o kvalifikaci nebo rozhodnutím o uznání vzdělání pro účely zaměstnání nebo rozhodnutím o nostrifikaci (*odločba o nostrifikaciji*);

složil státní zkoušku v oboru právo;

má pět let odborné praxe jako právník s vysokoškolským diplomem, z toho nejméně jeden rok u notáře a nejméně jeden rok u soudu, v úřadu advokáta nebo na státním zastupitelství v netrestních řízeních;

je pro výkon notářských povinností považován za morálně bezúhonného;

aktivně ovládá slovinský jazyk;

má k dispozici vybavení a prostory potřebné a vhodné pro výkon notářských povinností;

ještě nedosáhl věku 64 let.

Nehledě na první bod předešlého odstavce může být na základě právní a faktické vzájemnosti notářem jmenován také státní příslušník země, která není členským státem Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, ani není občanem Švýcarské konfederace nebo členského státu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

Výkon notářských povinností není slučitelný s výkonem povinností advokacie nebo kterékoli placené činnosti či funkce.

Notářům není dovoleno vykonávat úkoly, které nejsou slučitelné s dobrým jménem a morální bezúhonností, jež jsou požadovány při výkonu notářských povinností, nebo kvůli kterým by mohla být omezena důvěra v notářovu nestrannost nebo věrohodnost listin jím vydaných.

Notáře na volné notářské místo jmenuje ministr spravedlnosti. Dříve než ministr notáře jmenuje, obdrží stanovisko Slovinské notářské komory (*Notarska zbornica Slovenije*) k přihlášeným uchazečům. Počet notářů je omezený a je určován na základě kritérií stanovených ministerstvem spravedlnosti. V případě zákonem definovaných nesrovnalostí vzniklých při výkonu notářské profese zasahuje ministr spravedlnosti. Zastřešující organizací notářů je notářská komora.

Zákon vyžaduje, aby se notáři stali členy [Slovinské notářské komory](#).

Úloha a povinnosti

Notáři vykonávají veřejnou službu, přičemž **připravují** především **veřejné a soukromé listiny**, což je velmi důležité z hlediska právní jistoty při provádění právních úkonů.

Veřejné listiny, které notáři obecně připravují, se nazývají **notářské zápisy a notářské protokoly**. Notář může pro strany vyhotovit jakýkoli druh písemné smlouvy, existují však určité typy smluv a stanov akciových společností či společností s ručením omezeným, které jsou podle slovinského práva **platné pouze v případě, že jsou vyhotoveny ve formě notářského zápisu**. Notář může rovněž pořídit zápis poslední vůle. Dále je někdy třeba notářsky **ověřit** kopie listin či podpisy, aby tak byla zajištěna jejich platnost před soudem. U notáře mohou být rovněž uloženy listiny a cenné papíry.

Právní databáze

Na internetových stránkách notářské komory naleznete [seznam všech notářů](#) působících ve Slovinsku s kontaktními informacemi a základní vyhledávač.

Na internetových stránkách notářské komory naleznete rovněž tři rejstříky vedené notářskou komorou:

[rejstřík svěfeneckých notářů](#) (*register skrbniških notarjev*),

[rejstřík smluv o zřízení svěfeneckého účtu](#) (*register skrbniških pogodb*), <http://www.notar-z.si/registri/register-skrbniskih-pogodb-register-skrbniskih-notarjev/register-skrbniskih-pogodb-register>

[centrální rejstřík závětí](#) (*centralni register oporok*).

Další právníká povolání

Asistent soudce (372 Kb) [en](#)

Státní zástupci v netrestních řízeních

Úloha **státních zástupců v netrestních řízeních** (*državni pravobranilci*) je vymezena v zákoně o státních zástupcích v netrestních řízeních (*Zakon o državnem pravobranilstvu*). [Státní zastupitelství v netrestních řízeních](#) (*Državno pravobranilstvo*) zastupuje stát, jeho orgány a organizace státní správy, které jsou právníckými osobami, před soudy a vykonává další úkoly vyplývající ze zákona. Úkoly státního zastupitelství v netrestních řízeních provádějí generální státní zástupce a státní zástupci v netrestních řízeních a asistenti těchto státních zástupců. Státního zástupce v netrestních řízeních i jeho asistenty jmenuje slovinská vláda na základě návrhu ministerstva spravedlnosti po předchozí konzultaci s generálním státním zástupcem. Funkční období je osmileté. Mohou být jmenováni opakovaně. Podmínky jmenování do funkce státního zástupce v netrestních řízeních jsou stejné jako pro soudce s dodatečnými požadavky na odbornou praxi. Při výkonu svých povinností je uvedený státní zástupce vázán ústavou a zákonem. Musí zastupovat stát z moci úřední. Státní zástupce nebo jeho asistent má nárok na základní plat, který odpovídá platové třídě funkce, do které je jmenován. Ustanovení o neslučitelnosti veřejných funkcí s výkonem soudní funkce se použijí obdobně i na funkce státního zástupce v netrestních řízeních. Rovněž zastupuje Republiku Slovinsko v řízeních před Evropským soudním dvorem a Evropským soudem pro lidská práva.

Související odkazy

[Informace o právnických povoláních na internetových stránkách Nejvyššího státního zastupitelství Republiky Slovinsko](#)

[Informace o právnických povoláních na internetových stránkách Soudní rady](#)

- [☞ Informace o právnických povoláních na internetových stránkách slovenské justice](#)
- [☞ Informace o právnických povoláních na internetových stránkách Slovenské advokátní komory](#)
- [☞ Informace o právnických povoláních na internetových stránkách Slovenské notářské komory](#)
- [☞ Informace o právnických povoláních na internetových stránkách státního zastupitelství](#)

Poslední aktualizace: 31/01/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Slovensko

Na této stránce najdete přehled právnických povolání na Slovensku.

[Státní zástupci](#)

[Soudci](#)

[Právní zástupci](#)

[Právní zástupci / právní poradci](#)

[Notáři](#)

Právníká povolání – úvod

Státní zástupci / prokurátoři

Organizace

☞ **Prokuratura** Slovenské republiky je nezávislým státním orgánem, v jehož čele stojí **generální prokurátor**. V rámci svých pravomocí prokuratura Slovenské republiky chrání práva a zájmy fyzických osob, právnických osob a státu zaručené zákonem.

Prokuratura Slovenské republiky má svou vlastní samostatnou rozpočtovou kapitolu ve státním rozpočtu.

Postavení a úloha prokuratury a generálního prokurátora jsou upraveny **Ústavou Slovenské republiky** (článkem 149) a **zákonem č. 153/2001 Sb.**, o prokuratuře, který mimo jiné upravuje pravomoci generálního prokurátora a ostatních prokurátorů. Zákon rovněž upravuje organizaci a řízení prokuratury.

Postavení, práva a povinnosti prokurátorů jsou specifikovány v **zákoně č. 154/2001 Sb.**, o prokurátorech a právních čekatelích prokuratury.

Hierarchický systém

Plnění úlohy ☞ **prokuratury** jako orgánu ochrany práva vyžaduje hierarchické uspořádání. To umožňuje jednotné uplatňování zákonů a jiných obecně závazných předpisů, jakož i jednotné uplatňování trestní politiky.

V rámci hierarchického systému prokuratury jsou jednotliví prokurátoři podřízeni nadřízeným prokurátorům a všichni jsou pak podřízeni generálnímu prokurátorovi Slovenské republiky.

Pravomoci

Mezi pravomoci prokuratury patří:

trestní stíhání osob podezřelých ze spáchání trestného činu a dozor nad zachováváním zákonnosti jak před zahájením trestního stíhání v rozsahu podle příslušného zákona, tak během přípravného řízení,

dozor nad zachováváním zákonnosti v místech/podmínkách, kde jsou drženy osoby zbavené osobní svobody nebo osoby, jejichž osobní svoboda je omezena na základě rozhodnutí soudu nebo jiného příslušného státního orgánu,

výkon pravomocí prokuratury v soudních řízeních,

zastupování státu v soudním řízení, pokud tak stanoví příslušný zákon,

dozor, v rozsahu stanoveném zákonem, nad zachováváním zákonnosti v rámci činnosti orgánů veřejné správy,

podílení se na přípravě a realizaci preventivních opatření zaměřených na předcházení porušování zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů,

podílení se na odstraňování příčin a podmínek trestné činnosti, na prevenci a potírání kriminality,

podílení se na tvorbě právních předpisů (účast na legislativním procesu),

plnění dalších povinností, pokud tak stanoví zvláštní zákon/akt nebo mezinárodní smlouva vyhlášená způsobem stanoveným zákonem.

Úkoly

Generální prokurátor a jednotliví prokurátoři plní všechny úkoly, které spadají do působnosti prokuratury, a při plnění svých povinností využívají všechny dostupné zákonné prostředky. Jsou povinni:

uplatňovat (podle svého nejlepšího vědomí a svědomí) Ústavu Slovenské republiky, ústavní zákony, zákony, mezinárodní smlouvy vyhlášené zákonem stanoveným způsobem a ostatní obecně závazné právní předpisy,

respektovat a chránit lidskou důstojnost a základní lidská práva a svobody a vyvarovat se jakékoliv diskriminace,

chránit veřejný zájem,

postupovat iniciativně, spravedlivě, nestranně a bez průtahů.

Hierarchie

Organizační systém prokuratury Slovenské republiky se skládá z následujících **orgánů**:

Generální prokuratura je nejvyšším orgánem a vrcholem systému prokuratury. Součástí generální prokuratury jsou tyto orgány:

úřad zvláštní prokuratury založený za účelem odhalování a stíhání případů korupce a organizované trestné činnosti,

vojenská součást generální prokuratury,

krajské prokuratury (8), které jsou nadřízené okresním prokuraturám v rámci svého kraje, a hlavní vojenská prokuratura (1), která je nadřízená obvodním vojenským prokuraturám,

okresní prokuratury (55) a obvodní vojenské prokuratury (3).

Ministerstvo obrany odpovídá za poskytování potřebného materiálu a finančních zdrojů vojenské sekci generální prokuratury a všem vojenským prokuraturám.

Ústředí generální prokuratury sídlí v Bratislavě.

Sídla a **územní obvody** podřízených prokuratur odpovídají sídlům a územním obvodům příslušných soudů. Sídla a územní příslušnost však neodpovídají správnímu územnímu členění země.

Prokurátor plní své povinnosti v rámci svého **služebního poměru**, který vzniká jeho jmenováním. Prokurátora jmenuje do **funkce prokurátora bez časového omezení** generální prokurátor. Při přijímání této funkce musí prokurátor složit slib bez výhrady.

Kvalifikace

Do funkce prokurátora může být jmenován pouze **státní příslušník Slovenské republiky**, který splňuje následující **podmínky**:

dosáhnout věku alespoň 25 let ke dni jmenování,

mít vysokoškolské právní vzdělání,
mít plnou způsobilost k právním úkonům,
být bezúhonný a jeho morální vlastnosti musí zaručovat, že bude svou funkci řádně vykonávat,
plně ovládat úřední jazyk,
mít trvalý pobyt na území Slovenské republiky,
nebýt členem žádné politické strany ani politického hnutí,
složit prokurátorskou zkoušku,

mít písemný souhlas se svým jmenováním prokurátorem ke konkrétní prokuratuře.

Prokurátorem **vojenské prokuratury** může být jen voják, který je:

ve služebním poměru vojáka z povolání,
jmenovaný nebo povýšený do hodnosti důstojníka nebo generála,
vyčleněný k plnění povinností u vojenské prokuratury na základě zvláštního zákona.

K **prokurátorským zkouškám** se může přihlásit pouze **právní čekatel**. Volná místa právních čekatelů jsou obsazována na základě výběrových řízení.

Odborné justiční zkoušky, advokátní zkoušky a notářské zkoušky jsou podle tohoto zákona taktéž považovány za prokurátorské zkoušky.

Povýšení do funkce vedoucího prokurátora nebo na vyšší místo u prokuratury je možné pouze na základě **výběrového řízení**.

Dočasné přidělení prokurátora k výkonu funkce u jiné prokuratury je podmíněno jeho souhlasem. Přeložení prokurátora na jinou prokuraturu je taktéž podmíněno jeho souhlasem, žádostí o přeložení nebo rozhodnutím kárné komise o takovém přeložení.

Generální prokurátor je oprávněn **suspendovat** prokurátora, pokud je proti němu vedeno trestní stíhání pro spáchání úmyslného trestného činu nebo pokud je proti němu vedeno kárné řízení z důvodu jednání, které by mohlo vést k odvolání prokurátora z funkce.

Služební poměr prokurátora může být **ukončen** jedině z důvodů stanovených zákonem.

Úloha a povinnosti

Prokurátor má pravomoc dohlížet na dodržování zákonosti jak před zahájením stíhání, tak během přípravného řízení. Při výkonu tohoto dohledu je prokurátor oprávněn:

vydávat závazné pokyny policii před zahájením trestního řízení, během vyšetřování a zkráceného vyšetřování a určovat lhůty pro vyřizování věcí. Veškeré pokyny musí být obsaženy v předmětném spisu,

vyžadovat spisy, dokumenty, materiály a zprávy o stavu policejního vyšetřování, jakmile již bylo zahájeno stíhání, za účelem zjištění, zda policie zahájila trestní stíhání včas a řádně v něm postupuje,

účastnit se provádění úkonů policie, provádět jednotlivé úkony vyšetřování nebo vést celé vyšetřování nebo zkrácené vyšetřování, vydávat rozhodnutí v jakýchkoli záležitostech. Při těchto úkonech prokurátor postupuje v souladu se zákonem. Proti rozhodnutím prokurátora a policejních orgánů je možno podávat stížnosti,

vrátit věc policejnímu orgánu s pokyny k doplnění vyšetřování nebo zkráceného vyšetřování a stanovit lhůtu pro vyřízení věci; prokurátor vyrozumí o vrácení věci obviněného i poškozeného,

rušit nezákonná nebo nedůvodná usnesení policejních orgánů a nahrazovat je vlastními rozhodnutími. Prokurátor je oprávněn rozhodnout o přerušení trestního stíhání nebo postoupení věci jinému orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení. Pokud prokurátor nahradí usnesení policejního orgánu vlastním rozhodnutím jinak než na základě stížnosti podané oprávněnou osobou, lze proti rozhodnutí prokurátora a usnesení policejního orgánu podat stížnost.

Prokurátor je také oprávněn nařídit, aby bylo ve věci vedeno vyšetřování a zkrácené vyšetřování.

Pouze **prokurátor** je oprávněn:

podat obžalobu,

uzavřít dohodu o vině a trestu s obviněným a podat soudu návrh na její schválení,

přerušit trestní stíhání,

zastavit trestní stíhání, podmíněně či nepodmíněně,

schválit smír nebo vyřízení věci v přípravném řízení a zastavit trestní stíhání,

nařídit zajištění majetku obviněného a určit, na které prostředky a věci se toto zajištění vztahuje, nebo takové zajištění zrušit,

provést zajištění nároku poškozeného na náhradu škody, zrušit takové zajištění (i částečně) nebo z něj stanovit výjimky,

nařídit exhumaci mrtvého,

žádat o souhlas k trestnímu stíhání nebo k návrhu na vzetí do vazby osoby, v jejímž případě je k takovému úkonu třeba souhlasu Národní rady Slovenské republiky, Soudní rady Slovenské republiky, ústavního soudu nebo Evropského parlamentu,

podat soudu návrh na vzetí obviněného do vazby a prodloužení doby trvání vazby,

podat návrh na vyžádání obviněného z ciziny,

konat předběžné šetření ve vydávacím řízení, nestanoví-li zákon jinak,

na základě žádosti příslušného cizího orgánu podat návrh soudu za účelem předběžného zajištění majetku osoby, proti které je vedeno trestní stíhání v cizině, nebo části tohoto majetku nacházejícího se na území Slovenské republiky.

Při výkonu **dozoru nad zachováním zákonosti v zařízeních, kde jsou drženy osoby, které byly zbaveny osobní svobody** nebo jejichž svoboda byla omezena, musí prokurátor zajistit, aby:

tyto osoby byly drženy pouze na základě rozhodnutí soudu nebo rozhodnutí jiného příslušného orgánu v policejních celách nebo v zařízeních, kde se

provádí výkon vazby, výkon trestu odnětí svobody, ochranná léčba, ochranná výchova, ústavní léčení nebo ústavní výchova,

v těchto zařízeních byly dodržovány zákony a ostatní závazné právní předpisy.

V **občanskoprávním řízení** je prokurátor oprávněn:

podat návrh na zahájení občanskoprávního řízení za účelem:

uložení osobě, která dovršila věku 12 let a nedosáhla věku 14 let, ochranné výchovy, pokud tato osoba spáchala trestný čin, za který trestní zákon stanoví trest odnětí svobody na doživotí,

určení nezákonnosti stávky nebo propouštění,

určení neplatnosti převodu státního majetku dle zákona o prokazování původu finančních prostředků během privatizace, zákona o podmínkách převodu státního majetku na jiné osoby nebo zákona o správě státního majetku,

přezkoumání zákonosti rozhodnutí orgánu veřejné správy v případech, kdy nebylo vyhověno protestu prokurátora,

zrušení nezákonného rozhodnutí obce, pokud obec nezrušila své rozhodnutí na základě protestu prokurátora,

vstoupit do probíhajícího občanského soudního řízení ve věci:

způsobilosti k právním úkonům

prohlášení za mrtvého
péče o nezletilé
opatrovnictví
zápisu do obchodního rejstříku
konkurzu a vyrovnání

Při dohledu nad dodržováním zákonů a jiných právně závazných předpisů orgány veřejné správy je prokurátor oprávněn **přezkoumat zákonnost:**
obecně závazných právních předpisů vydaných orgány veřejné správy,
interních správních pravidel vydaných orgány veřejné správy za účelem zajištění plnění úkolů v oblasti veřejné správy,
rozhodnutí vydaných ohledně různých záležitostí v oblasti veřejné správy,
postupů orgánů veřejné správy při vydávání opatření a rozhodnutí v oblasti veřejné správy.

Soudci

Organizace

Soudní úředníci

Hlavní referent – asistent (382 Kb) [sk](#)

Soudní tajemník (295 Kb) [sk](#)

Vyšší soudní úředník (460 Kb) [sk](#)

Asistent soudce nejvyššího soudu (291 Kb) [sk](#)

Právní zástupci

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na [webové stránce](#) Slovenské advokátní komory.

Právní zástupci / právní poradci

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na [webové stránce](#) slovenského centra právní pomoci.

Notáři

Notář ve Slovenské republice musí mít ukončené **vysokoškolské právnické vzdělání**.

Úkolem notáře je vykonávat preventivní právnickou činnost a vydávat ověřené úřední listiny.

Dohledem nad notáři je pověřeno Ministerstvo spravodlivosti.

Notáři musí být členy **Notářské komory** Slovenské republiky.

Právní databáze

[Webová stránka Notářské komory](#) poskytuje podporu notářům pouze prostřednictvím intranetu. Přístup prostřednictvím URL je **bezplatný**, ale vyhledávání informací je omezené.

Databáze poskytuje přístup k:

veřejným rejstříkům,
seznamu notářů (kontaktní údaje, jazykové dovednosti, úřední hodiny),
právním předpisům.

Poslední aktualizace: 18/03/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právníká povolání - Finsko

Tento oddíl nabízí přehled právních povolání ve Finsku.

Právníká povolání – úvod

Právníká povolání ve Finsku zahrnují soudce pracující u soudů, státní zástupce, veřejné obhájce, advokáty, notáře a soudní vykonavatele.

Státní zástupci

Organizace

Podle finské Ústavy je **vrchní státní zástupce** nejvyšším státním zástupcem, který řídí všechna státní zastupitelství.

Státní zastupitelství má dvoustupňovou strukturu. Skládá se z úřadu vrchního státního zástupce, ústředního orgánu státního zastupitelství a 15 místních úřadů státního zastupitelství s 50 kanceláři. Finské státní zastupitelství zaměstnává celkem 581 osob, z nichž 381 jsou státní zástupci.

Vedoucí okresní státní zástupci vedou místní státní zastupitelství. Dále ve státních zastupitelstvích pracují jejich zástupci a okresní státní zastupitelé.

Některá zastupitelství zaměstnávají čekatele, kteří se připravují na plnění povinností státního zástupce.

Všichni výše jmenovaní jsou **státní zástupci s obecnou pravomocí** a - až na několik vzácných výjimek - jsou kompetentní sdělovat obvinění za trestné činy v souladu s platnou legislativou. Zvláštní státní zástupci, jako je parlamentní ombudsman a justiční kancléř, jsou kompetentní sdělovat obvinění pouze v určitých jasně vymezených zvláštních případech.

Úloha a povinnosti

Podle zákona je povinností státního zástupce stanovit trestní odpovědnost v trestním případě - způsobem, který zajišťuje práva účastníků řízení a veřejný zájem. Státní zástupce musí vykonávat své povinnosti nezávisle, operativně a úsporně.

Státní zastupitelství musí ve všech oblastech své činnosti respektovat společně definované hodnoty čestnosti, kompetence a obecného blaha.

Název státního zástupce odráží funkci veřejné služby, kterou státní zástupci vykonávají; na rozdíl od ostatních účastníků trestního řízení státní zástupce nekoná ve svém zájmu, ale jménem společnosti, a dbá na její zájmy. Státní zástupce je **státní úředník**, jehož povinností je dohlížet na to, že trestný čin je potrestán **správnou zákonnou sankcí**. Státní zástupci tvoří **nezávislou** složku finské soudní moci.

Většinu trestných činů (asi 80 000 případů ročně) řeší místní zastupitelství. Vrchní státní zastupitelství se zabývá hlavně trestnými činy většího společenského významu, kterých je ročně několik desítek.

Vyšetřování trestných činů – šetření před zahájením trestního řízení – je povinností **policie**. Jakmile je vyšetřování uzavřeno, je spis zaslán státnímu zástupci, který zváží obvinění v dané věci. To znamená, že u každého podezřelého a každého porušení zákona státní zástupce posuzuje, zda došlo k trestnému činu a zda jsou dostatečné důkazy ke sdělení obvinění.

Pokud skutečnosti na první pohled jasně svědčí proti podezřelému, musí být vzneseno obvinění. Pokud neexistuje dostatek důkazů, nebo jsou jiné důvody, pro něž nelze vznést obvinění (například promlčení), státní zástupce rozhodne, že trestní stíhání nebude zahájeno.

Právní databáze

Další informace můžete nalézt na webových stránkách vrchního státního zastupitelství a finského [ministerstva spravedlnosti](#).

Soudci

Organizace

Ve Finsku je většina soudních rozsudků vynesena profesionálními soudci. Na okresních soudech jsou rovněž laičtí soudci a soudkyně. Soudci tvoří nezávislé soudnictví. Pracují na nejvyšším soudě, u odvolacích soudů a okresních soudů, na nejvyšším správním soudě a u administrativních soudů, a rovněž na pojišťovacím soudě, pracovněprávním soudě a obchodním soudě. Soudci jsou státní úředníci a nemohou být odvoláni. Soudce nemůže být ze svého úřadu sesazen jinak než soudním rozhodnutím. Navíc soudce nelze přeložit k jinému soudu bez jeho vlastního souhlasu.

Kapitola 12 **zákona o státních úřednících** obsahuje samostatná ustanovení pro soudce a státní zaměstnance. Podle tohoto zákona se ustanovení upravující dovolené, kárné řízení, ukončení zaměstnání a dočasné uvolnění ostatních státních zaměstnanců nevztahuje na soudce. Podle zákona o státních zaměstnancích je soudce povinen rezignovat na svůj úřad, jakmile dosáhne zákonného věku pro odchod do důchodu (u soudců je to 68 let), nebo pokud se stane trvale nezpůsobilým pro výkon svého povolání.

Úloha a povinnosti

Soudci

Osoba, která si přeje být soudcem, musí mít vyšší **vysokoškolské právníké vzdělání** a absolvovat **roční praxi** čekatele u soudu první instance. Obvyklá cesta k profesi soudce vede přes **soudního úředníka** (vyššího tajemníka) u odvolacího soudu, po čemž následuje jmenování soudcem u okresního soudu nebo odvolacího soudu. V budoucnosti budou kandidáti vzdělávání. Odvolací soud oznamuje volná místa a soudcovská jmenovací rada posuzuje vhodnost uchazečů. Soudci jsou jmenováni prezidentem republiky.

Laičtí soudci

Okresní soudy mají laické členy neboli „soudce z lidu“, kteří se podílejí na rozhodování v určitých případech. Soudci z lidu jsou především využíváni v **trestních věcech**, ale mohou konat rovněž v **občanskoprávních věcech** a v **nájemních sporech**. U okresního soudu bude věc projednána jedním řádným soudcem, který plní funkci předsedy soudu, a třemi soudci z lidu. Soudci z lidu mají nezávislou pravomoc a v případě nutnosti se rozhodnutí přijímá hlasováním. Většinový názor rozhoduje o verdiktu. Dopadne-li hlasování v trestněprávním případě nerozhodně, má větší váhu názor, který je výhodnější pro obžalovaného; v občanskoprávních případech má rozhodující hlas předsedající soudu.

Městské rady jmenují soudce z lidu na období čtyř let. Každé město musí mít nejméně dva soudce z lidu; velká města jich mají mnohem více. Soudci z lidu by měli co nejvěrněji reprezentovat strukturu města, co se týče věku, podílu žen a mužů, zastoupení jazyků a povolání.

Soudce z lidu musí být **finský občan**. Nelze jmenovat osoby mladší 25 nebo starší 63 let. Jako soudci z lidu nemohou pracovat osoby pracující u soudů nebo v trestních institucích, stejně jako státní zástupci, advokáti a policejní důstojníci. Laičtí soudci skládají před zahájením výkonu funkce soudcovskou přísahu nebo učiní slavnostní prohlášení.

Cílem je, aby se každý soudce z lidu účastnil slyšení přibližně jednou měsíčně nebo 12krát ročně. Okresní soudy vyplácejí soudcům z lidu odměnu za každé slyšení a nahrazují jim ušlý příjem.

Právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc

Organizace

Právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc jsou právníci nebo advokáti zaměstnaní na úřadech veřejné právní pomoci. Právní zástupci vykonávající veřejnou právní pomoc jsou státní úředníci jmenovaní ministrem spravedlnosti. Úřady veřejné právní pomoci řídí ministerstvo spravedlnosti.

Požadavky způsobilosti pro úřad právního zástupce vykonávajícího veřejnou právní pomoc jsou magisterský titul z práv (oikeustieteen kandidaatti) a adekvátní zkušenost v advokacii nebo soudnictví. Mnoho právních zástupců vykonávajících veřejnou právní pomoc mají čestný titul varatuomari (magistr práv se soudní praxí).

Právní zástupci poskytující veřejnou právní pomoc jsou najímáni, aby zastupovali u soudů; jejich povinností je při své činnosti dodržovat pravidla řádného výkonu povolání advokátů. V tomto ohledu podléhají disciplinární pravomoci finské advokátní komory. Více než polovina právních zástupců poskytujících veřejnou právní pomoc ve Finsku jsou členové advokátní komory. Právní zástupci poskytující veřejnou právní pomoc jsou při výkonu svého závazku nezávislí na jakýchkoli účastnících celého procesu.

Organizace právního povolání: Právníci

Obhájci / advokáti

Pouze členové advokátní komory jsou oprávněni užívat profesionální tituly „**asianajaja**“ nebo „**advokat**“. Každý, kdo se uchází o členství v **advokátní komoře**, musí mimo jiné:

získat titul **magistr práv** (LL.M.), který ho opravňuje zastávat právníké povolání

být bezúhonnou osobou

mít několik let praxe v právním povolání nebo jiných justičních činnostech

složit speciální zkoušku ze základů advokátní profese a profesní etiky

být nezávislý a neovlivnitelný vládou a dalšími stranami s výjimkou vlastního klienta

mít další různé kvalifikace

Odpovědnosti advokáta a dohled nad jeho praxí

Z hlediska trestní odpovědnosti a odpovědnosti za škody se odpovědnost advokáta v zásadě neliší od odpovědnosti ostatních občanů. Každý advokát však musí mít uzavřené pojištění, které kryje škody způsobené čimkoliv s výjimkou úmyslného činu nebo hrubé nedbalosti. Advokátní komora vytvořila fond, z něž se vyplácejí náhrady za škody vzniklé jednáním advokátů, které je trestným činem.

Advokát má navíc také profesionální odpovědnost. Rada advokátní komory musí zaručit, že advokáti plní své povinnosti v souladu s profesní etikou. Pokud tomu tak není, advokátní komora zahájí disciplinární řízení. Toto řízení je nejčastěji zahájeno písemnou stížností. Ministr spravedlnosti je informován o rozhodnutích přijatých advokátní komorou a může proti těmto rozhodnutím podat opravné prostředky u odvolacího soudu v Helsinkách.

Finská advokátní komora je organizace zřízená podle veřejného práva, upravená zákonem o advokátech z roku 1958. Této organizaci předcházela registrovaná asociace stejného jména. Všichni členové obou organizací jsou a vždy byli právníci.

Advokátní komora má okolo 1850 členů označovaných jako „advokáti“ (finsky: asianajaja; švédsky: advokat). Právnícké kanceláře zaměstnávají okolo 600 spolupracovníků, z nichž zhruba 120 jsou veřejní právní poradci. Úřady právní pomoci rovněž zaměstnávají více než 100 právních poradců, kteří nejsou členy advokátní komory.

Právník, který byl vyloučen z advokátní komory na základě disciplinárního opatření, může i nadále vykonávat svou profesi pod jiným profesním označením; v takovém případě však vykonává svou právní praxi bez povinností advokáta a mimo dohled advokátní komory.

Občan Finska nebo jiného státu v rámci Evropského hospodářského prostoru, jenž dosáhl věku 25 let, se může stát advokátem, jestliže je bezúhonný a s přihlédnutím k dalším charakteristikám a způsobu života vhodný pro výkon povolání advokáta. Musí splňovat akademické požadavky stanovené ve Finsku pro výkon právníckého povolání, mít dovednosti požadované pro advokátní praxi a pracovní zkušenost v advokacii. Nesmí být v úpadku a musí mít plnou právní způsobilost.

V souladu s mezinárodními závazky, které ve Finsku vstoupily v platnost, osoba, která nesplňuje akademické požadavky, ani nemá pracovní zkušenosti požadované ve Finsku – ale má odbornou kvalifikaci advokáta v jednom ze států Evropského hospodářského prostoru – může být uznána za advokáta. V takových případech musí žadatel při zkoušce pořádané advokátní komorou prokázat, že má dostatečné znalosti finské legislativy a právní praxe ve Finsku. Navíc osoba, která má profesní způsobilost advokáta v členském státě Evropské unie, může být přijata jako advokát bez přezkoušení. Přijetí advokáta bez přezkoušení záleží na tom, zda byl uchazeč registrován alespoň tři roky v rejstříku advokátů spravovaném advokátní komorou na základě odborného titulu svého domovského členského státu, a je kvalifikován k výkonu advokátní praxe v jiném členském státě (rejstřík EU). Navíc tato osoba musí prokázat, že nejméně po tuto dobu pravidelně provozovala povolání advokáta ve Finsku.

Právní databáze

Více informací naleznete na webové stránce [finské advokátní komory](#).

Právní zástupci / právní poradci

Ve Finsku může prakticky kdokoli poskytovat poradenství a pomoc v právních záležitostech, a to dokonce profesionálně. Jen velmi málo takovýchto poradců však není nositelem titulu magistra práv.

Praktikující právníci, kteří nejsou členy advokátní komory, nemusejí splňovat požadavky kladené na advokáty, nebo se mohou rozhodnout, že nebudou plnit povinnosti profese. Například právníci, kteří nedávno absolvovali vysokoškolská studia, nebo právníci, kteří právě zahájili praxi, nebo byli přesunuti z jiného právního oboru, nesplňují požadavky; stejně tak právníci, kteří pracují na částečný úvazek.

Notáři

Ve Finsku jsou úkony státních notářů upraveny zákonem. Státní notáři jsou zaměstnáváni místními rejstříkovými úřady a okresními úřady v oblasti působnosti soudu. Požadavkem způsobilosti pro úřad notáře je magisterský titul v oblasti práva (oikeustieteen kandidaatti).

Bez ohledu na mnoho podobností se povinnosti notářů ve Finsku značně liší od povinností notářů ve zbytku Evropy a Spojených státech. Ve Finsku je notář vždy státní úředník. Státní notáři však nejsou notáři na plný úvazek, většina úředníků vykonávajících notářské úkony jsou úředníci okresních rejstříkových úřadů. Díky volnosti při uzavírání smluv v občanských věcech není ve Finsku nutným předpokladem platnosti smluv notářské ověření. Jediná smlouva v občanském právu, která ve Finsku vyžaduje ověření notáře, je převod nemovitého majetku.

Státní notáři ověřují mezi jiným podpisy a kopie listin a pravosti životopisů. Státní notář může také ověřit takzvané „stvrzení apostilou“, které potvrzuje, že osoba podepsaná na daném dokumentu je v postavení uvedeném v tomto dokumentu a že je oprávněna takový dokument vydat.

Další právnícká povolání

Orgány provádějící výkon rozhodnutí

Organizace

Donucovací úkony provádějí místní soudní vykonavatelé, tedy okresní soudní vykonavatelé, velitelé místní policie a soudní vykonavatelé v provincii Åland. Těmto úředníkům asistují zástupci soudních vykonavatelů, kteří mají v praxi na starosti většinu úkonů v rámci exekuce. Tyto úřady mají také administrativní zaměstnance, přičemž zaměstnanci provádějící exekuční řízení jsou státními úředníky.

Ministerstvo spravedlnosti má na starosti všeobecné řízení, kontrolu a dohled nad výkony rozhodnutí. Také vedoucí pracovníci orgánů soudní správy na státních oblastních úřadech vykonávají ve vztahu k řízení o výkon rozhodnutí funkci kontroly a dohledu. Například řeší stížnosti týkající se činnosti orgánů provádějících výkon rozhodnutí. Ani ministerstvo spravedlnosti, ani vedoucí pracovníci soudní správy však nemají pravomoc zvrátit nebo změnit konkrétní opatření v rámci výkonu rozhodnutí.

Ve Finsku se exekuční řízení nejčastěji týká vymáhání dluhů na základě soudního rozhodnutí, a je tudíž úzce spjata se soudním řízením. V řízení je ověřena platnost nároku věřitele a na dlužníka je platebním rozkazem uvalena povinnost zaplatit. Pokud není rozsudku vyhověno dobrovolně, provede se nuceným způsobem pomocí exekučního řízení. Některé pohledávky, jako jsou daně a určité typy pojistného, mohou být vymáhány v exekučním řízení i bez soudního rozhodnutí.

Orgány provádějící výkon rozhodnutí chrání zájmy věřitelů i dlužníků. Cílem je dobrovolná úhrada dluhu po doručení obsílky s platebním rozkazem. Pokud není dluh vyrovnán, je obstarána mzda, plat, důchod nebo příjem z podnikání nebo je zajištěn majetek. Zajištěný majetek může být prodán v soudní aukci.

Poslední aktualizace: 08/02/2018

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právnícká povolání - Švédsko

Na této stránce naleznete přehled právníckých povolání ve Švédsku.

Státní zástupci

Soudci

Advokáti

Notáři

Ostatní právnícká povolání

Právnícká povolání – úvod

Státní zástupci

Organizace

Činnosti státního zastupitelství zastávají [státní zastupitelství \(Åklagarmyndigheten\)](#) a dále také [Úřad pro potírání hospodářské kriminality \(Ekobrottsmyndigheten\)](#). Oba tyto úřady jsou přímo odpovědné vládě (ministerstvu spravedlnosti). V čele státního zastupitelství stojí nejvyšší státní zástupce (*riksåklagare*) a v čele úřadu pro potírání hospodářské kriminality stojí jeho generální ředitel (*generaldirektör*). **Nejvyšší státní zástupce** je nejvýše postaveným státním zástupcem v zemi, je pod dohledem vlády zodpovědný za veřejnou žalobu a zajišťuje činnost státního zastupitelství.

Nejvyšší státní zástupce odpovídá za rozvoj právního rámce, za aktivity u [Nejvyššího soudu \(Högsta domstolen\)](#) a za administrativní úkoly. Pod vedením nejvyššího státního zástupce jsou za jednotlivé oblasti v rámci státního zastupitelství odpovědní **vrchní státní zástupci (överåklagare)**. Státní zástupci (*allmänna åklagare*) jsou jmenováni nejvyšším státním zástupcem a jsou organizováni podle okresů, ve kterých působí **okresní státní zástupci (kammarråklagare)**. Někteří okresní státní zástupci se specializují na určitou právní oblast. Obecných okresních státních zastupitelství je 32. Dále existují tři mezinárodní a čtyři celostátní úřady státního zastupitelství, které se zabývají zvláštními druhy věcí. V čele okresního státního zastupitelství stojí **vedoucí státní zástupce (chefsåklagare)**.

Všichni státní zástupci v rámci státního zastupitelství jsou při rozhodování zcela nezávislí, což znamená, že služebně nadřízený státní zástupce nemůže rozhodovat o tom, jaká rozhodnutí má přijmout podřízený státní zástupce ve věcech, za které odpovídá. Státní zástupci musí mít švédské občanství. Dále musí získat švédský diplom v oboru právo a dva roky působit jako soudní tajemník u okresního nebo krajského soudu. V některých případech lze za rovnocenné vzdělání považovat vzdělání získané v jiné severské zemi. Státní zástupci nejprve absolvují devítiměsíční období, kdy jsou jako **státní zástupci – čekatelé** zaškolováni v práci školitelů. Pak následuje souběžně s běžnou prací státního zástupce dvouletý vzdělávací program a po jeho absolvování mohou být jmenováni okresním státním zástupcem.

Ve Stockholmu, Göteborgu a Malmö sídlí **specializovaná centra pro rozvoj**, v jejichž čele stojí vrchní státní zástupce. Hlavním úkolem těchto center je rozvíjet metodiku a právní znalosti v různých oblastech trestního práva a shromažďovat znalosti v rámci dané sféry působnosti. Mezi jejich další povinnosti patří navazující právní činnost a dohled. To ilustruje skutečnost, že centra pro rozvoj se zabývají všemi odvoláními proti rozhodnutím státních zástupců.

Úloha a povinnosti

Státní zástupce má **tři hlavní povinnosti**:

vést vyšetřování trestných činů,
rozhodovat o zahájení soudního řízení,
vystupovat před soudem.

Státní zástupce vede vyšetřování v přípravném řízení týkajícím se trestných činů, které nejsou považovány za méně závažné, ohledně osob, jež jsou důvodně podezřelí ze spáchání trestného činu. Státní zástupce může vést vyšetřování v přípravném řízení i v jiných věcech, pokud k tomu jsou zvláštní důvody. Odpovědností státního zástupce, jakožto osoby, která vede přípravné řízení, je také zajistit, aby příslušné vyšetřování probíhalo řádným způsobem. U méně závažných trestných činů odpovídá za celé vyšetřování v přípravném řízení policie.

Pokud státní zástupce vede přípravné řízení, asistuje mu příslušný policejní orgán. Státní zástupce celé vyšetřování průběžně sleduje a vždy rozhoduje o tom, jaká opatření a rozhodnutí budou přijata. Po ukončení přípravného řízení státní zástupce rozhodne, zda bude podána obžaloba, či nikoli. Toto platí rovněž pro přípravné řízení, které provádí výlučně policie.

Další důležitou složkou práce státního zástupce je příprava případů a vystupování před soudem. Státní zástupce podává obžalobu a popisuje trestný čin, čímž vytváří rámec trestního řízení u soudu. Většina státních zástupců tráví u soudu alespoň jeden či dva dny v týdnu.

Nejvyšší státní zástupce je jako jediný státní zástupce oprávněn zahájit nebo vést řízení u Nejvyššího soudu. Může však pověřit svého náměstka nebo jiného státního zástupce, aby jej u Nejvyššího soudu zastupoval.

Právní databáze

Další informace o státních zástupcích jsou zveřejněny na [internetových stránkách státního zastupitelství](#).

Soudci

Organizace

Stálí soudci (ordinarie domare) jsou jmenováni vládou po konzultaci s nezávislou veřejnou komisí (*Domarnämnden*). Soudce v zásadě nemůže být odvolán ze svého úřadu, vyjma případů uvedených ve zvláštním právním nástroji (*regeringsformen*).

Soudci musí mít švédské občanství. Uchazeči, kteří se chtějí stát stálými soudci, musí získat švédský diplom v oboru právo. V některých případech lze za rovnocenné vzdělání považovat vzdělání získané v jiné severské zemi. Většina stálých soudců pracuje jako soudce u okresního soudu (*tingsrätt*) nebo správního soudu (*förvaltningsrätt*), případně u odvolacího soudu (*hovrätt*) nebo odvolacího správního soudu (*kammarrätt*). Odvolací soudy a odvolací správní soudy řídí předseda (*president*), zatímco okresní soudy a správní soudy řídí *lagman*. Soudci Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu se nazývají **soudní radové (justitieråd)**.

Mnozí z těch, kteří byli jmenováni soudci, prošli tradiční profesní dráhou pro soudce. To znamená, že dva roky působili jako **soudní tajemníci (notarie) u**

okresního (329 Kb) [SV](#) nebo **správního soudu (281 Kb)** [SV](#), a poté se ucházeli o místo pomocného soudce u odvolacího soudu či odvolacího správního soudu. Po nejméně roce stráveném u odvolacího soudu nebo odvolacího správního soudu musí **soudní čekatel** pracovat jako pomocný soudce u okresního soudu nebo správního soudu po dobu nejméně dvou let. Poté následuje nejméně rok práce pomocného soudního rady u odvolacího soudu (*hovrättsassessor*) nebo odvolacího správního soudu (*kammarrättsassessor*). Po úspěšném dokončení této přípravné praxe je soudní čekatel jmenován pomocným soudním radou u odvolacího soudu nebo odvolacího správního soudu. Pomocní soudci a pomocní soudní radové jsou příkladem **nestálých**

soudců soudu, kteří se mohou účastnit soudních řízení. U soudů pracuje rovněž řada **právníků připravujících usnesení (beredningsjurister) (280 Kb)** [SV](#) a **zpravodajů (281 Kb)** [SV](#).

Každý okresní soud, odvolací soud, správní soud a odvolací správní soud má určitý počet **laických soudců (nämndemän)**. Laičtí soudci jsou jmenováni na funkční období čtyř let:

obecní radou obcí, které leží v soudním obvodu okresního soudu,

orgánem krajského správního úřadu správní jednotky *län*, která se nachází v soudním obvodu správního soudu nebo správního odvolacího soudu nebo odvolacího soudu.

Každý laický soudce má při rozhodování soudu jeden hlas.

Právní databáze

Více informací o profesionálních či laických soudcích lze nalézt na internetových stránkách [švédské justice](#). Informace o profesionálních soudcích jsou rovněž k dispozici na internetových stránkách [sdružení švédských soudců](#).

Organizace právníků povolání: právníci

Advokáti

Podle švédského práva mohou profesní titul „**advokat**“ používat pouze členové [Švédské advokátní komory \(Sveriges Advokatsamfund\)](#). Podmínky členství jsou:

bydliště ve Švédsku nebo v jiné zemi Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo ve Švýcarsku,

vzdělání požadované pro funkci soudce: ve Švédsku titul „magistr práv“,

nejméně tři roky koncipientické praxe a aktivní výkon koncipientické praxe ke dni podání žádosti,

absolvování povinných školicích kurzů Švédské advokátní komory a složení advokátní zkoušky,

bezúhonnost a další vlastnosti nutné pro výkon advokacie.

Pro žadatele z jiných států EU a EHP a ze Švýcarska, kteří splňují kvalifikační požadavky k výkonu advokacie v zemích svého původu, platí zvláštní pravidla. O přijetí nových členů rozhoduje rada Švédské advokátní komory.

Švédská advokátní komora byla založena roku 1887 na základě soukromé iniciativy a získala oficiální status v roce 1948 s účinností stávajícího občanského soudního řádu. Komora má dnes něco přes 4 700 členů.

Advokátní komora se řídí ustanoveními občanského soudního řádu a svými vlastními stanovami, které schválila vláda. Komora byla vytvořena podle soukromého práva a má tyto cíle:

zachovávat vysoký etický a profesionální standard tohoto právního povolání,

sledovat vývoj práva a snažit se zajistit, aby se při tvorbě práva využívalo zkušeností advokátní komory,

bránit obecné profesní zájmy svých členů a podporovat ještě výraznější jednotnost a shodu mezi svými členy.

Advokátní komora také plní určité veřejnoprávní funkce. Občanským soudním řádem jí byly svěřeny určité správní úkoly, a funguje tedy jako veřejnoprávní orgán, především v oblasti disciplinárních sankcí.

Cílem komory při řízení profese advokáta, je zaručit klientům advokátů kvalitní služby právní podpory a poradenství. Podle občanského soudního řádu musí členové komory dodržovat profesní etické normy a při výkonu svého povolání podléhají řízení a dozoru advokátní komory a ministru spravedlnosti. Advokáti podléhají dozoru disciplinární rady advokátní komory. Pokud advokát podle zjištění disciplinární rady poruší kodex chování advokátní komory, může mu tato rada uložit příslušnou disciplinární sankci.

Právní databáze

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách [Švédské advokátní komory](#).

Komerční právníci / právní poradci

Právní zástupci nemusí být advokáty. Soudních řízení se však mohou účastnit pouze, pokud souhlasí daný soud. V zásadě však mohou jako obhájci vystupovat pouze advokáti.

Notáři

Organizace

Kromě **notáře** (*notarius publicus*, viz níže), neexistuje ve Švédsku žádný zvláštní notářský úřad tohoto druhu.

Notář je osoba jmenovaná krajským správním úřadem (*länsstyrelsen*). Notář musí mít vzdělání v oboru právo, musí umět švédsky a musí splňovat další požadavky.

Úloha a povinnosti

Právní databáze

Neexistuje žádný adresář a/nebo internetové stránky věnované tomuto povolání, které by byly k dispozici veřejnosti.

Více informací o notářích lze však získat na některých internetových stránkách krajských správních úřadů.

Úkolem notáře je pomáhat veřejnosti v různých záležitostech, jako například:

ověřovat podpisy, kopie, překlady a jiné údaje o obsahu dokumentů,

v určitých případech vystupovat u soudu jako svědek,

dohlížet na losování,

provádět jiný dozor či přezkum a vypracovávat na základě toho prohlášení o svých závěrech,

přijímat prohlášení o okolnostech právní nebo ekonomické povahy a doručovat tato prohlášení třetím stranám,

stvrzovat, že určitá instituce či osoba jsou oprávněny činit různá opatření,

vydávat osvědčení podle Haagské úmluvy ze dne 5. října 1961 o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin (o apostilaci).

Právní databáze

Neexistuje žádný adresář a/nebo internetové stránky věnované tomuto povolání, které by byly k dispozici veřejnosti.

Více informací o notářích lze však získat na některých internetových stránkách krajských správních úřadů.

Ostatní právníká povolání

[Švédský donucovací orgán](#) (*Kronofogdemyndigheten*) odpovídá za výkon pohledávek a jiných povinností. **Exekutoři** (*kronofogde*) patří mezi jeho zaměstnance. Jejich úkolem je například zajistit, že výkon rozhodnutí probíhá v souladu s právními předpisy. Ve Švédsku lze získat kvalifikaci exekutora. Každý uchazeč o tuto profesi musí být švédským občanem, mít vysokoškolské právní nebo obdobné vzdělání a být kvalifikovaným soudním tajemníkem (notarie). Kvalifikaci soudního tajemníka lze také nahradit konkrétně stanovenou stáží nebo osvobozujícím postupem.

Poslední aktualizace: 20/02/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Právníká povolání - Anglie a Wales

Na této stránce naleznete přehled o některých z hlavních právnických povolání v jurisdikci Spojeného království pro Anglii a Wales. Obsahuje informace o soudcích, státních zástupcích a různých typech právníků.

Soustava soudů

V soudním systému v Anglii a Walesu zasedají u různých soudů a soudních tribunálů Anglie a Walesu soudci s odlišným soudním postavením, zastávající své funkce na plný nebo částečný úvazek. Informace o soudnictví v Anglii a Walesu lze nalézt na internetových stránkách [O soudnictví v Anglii a Walesu \(Judiciary of England and Wales\)](#).

Soudci na plný úvazek

Lord nejvyšší soudce (Lord Chief Justice) je hlavou soudní moci v Anglii a Walesu a prezidentem soudních dvorů v Anglii a Walesu. Posledně uvedená funkce vznikla dne 3. dubna 2006, kdy na základě zákona o reformě Ústavy z roku 2005 (Constitutional Reform Act 2005) přešly soudní pravomoci Lorda kancléře (Lord Chancellor) na Lorda nejvyššího soudce. Lord nejvyšší soudce je také hlavou trestního soudnictví.

Vedouc soudních oddělení (Heads of division) – čtyři vyšší soudci stojí v čele ostatních jurisdikcí: předseda civilního senátu odvolacího soudu (Master of the Rolls (Civil)), předseda oddělení královny lavice (Queen's Bench Division), předseda rodinného oddělení (Family Division) a kancléř (Chancellor) Vrchního soudu. Další informace na internetových stránkách [O soudnictví v Anglii a Walesu \(Judiciary of England and Wales\)](#).

Lordé soudci odvolacího soudu (Lords Justices of Appeal) zasedají u odvolacího soudu (Court of Appeal), který se zabývá trestními i občanskoprávními věcmi.

Soudci Vrchního soudu (High Court Judges) zasedají u Vrchního soudu, kde jsou projednávány složité občanskoprávní případy. Dále projednávají nejzávažnější a nejcitlivější trestní věci u Korunního soudu (například vraždy).

Obvodní soudci (Circuit Judges) obvykle projednávají trestní věci, občanskoprávní pře a rodinné věci.

Okresní soudci (District Judges) se zabývají občanskoprávními případy. Většina jejich práce se odehrává za zavřenými dveřmi (nikoli při veřejném soudním líčení). Mají také pravomoc projednávat veškeré žaloby u soudů hrabství, kde mohou ukládat tresty do určité finanční hranice (která je příležitostně přezkoumávána): věci nad tuto hranici obvykle projednává obvodní soudce. Okresní soudci projednávají více než 80 procent všech sporných občanskoprávních soudních sporů v Anglii a Walesu.

Okresní soudci (magistrátní soudy (Magistrates' Courts)) zasedají u magistrátních soudů a projednávají stejné typy věcí, které projednávají magistrátní soudci (viz níže). Asistují však zejména při projednávání zdlouhavějších a složitějších záležitostí.

Masters a Registrars u Vrchního soudu (High Court Masters a Registrars) jsou soudci rozhodující procesní otázky, kteří se zabývají většinou z občanskoprávních případů soudu kancléřského oddělení a oddělení královniny lavice Vrchního soudu (Chancery a Queen's Bench divisions of the High Court).

Soudci na částečný úvazek

Soudci na částečný úvazek jsou obvykle jmenováni na dobu nejméně pěti let v závislosti na příslušné horní věkové hranici. Hlavní typy soudců na částečný úvazek jsou:

Zástupci soudců Vrchního soudu (Deputy High Court Judges), kteří zasedají u jednoho nebo více oddělení Vrchního soudu.

Recorders, kteří mají podobnou soudní pravomoc jako obvodní soudci, ačkoli obvykle projednávají méně složité nebo méně závažné věci, které se dostanou k soudu.

Zástupci okresních soudců (Deputy District Judges), kteří zasedají u soudů hrabství a na okresních úřadech Vrchního soudu. Zabývají se nejméně složitými případy, které spadají do soudní pravomoci okresních soudců.

Zástupci okresních soudců u magistrátních soudů (Deputy District Judges (Magistrates' Courts)) se zabývají podobnou prací jako jejich kolegové, kteří vykonávají funkci na plný úvazek.

Zástupci Masters a Registrars u Vrchního soudu (Deputy High Court Masters a Registrars), kteří se zabývají podobnou prací jako jejich kolegové pracující u Vrchního soudu na plný úvazek.

Soudci tribunálů (Tribunal Judges)

Tribunály se každý rok zabývají téměř 800 000 případy, jde např. o daně, starobní důchody nebo přistěhovalectví.

Tribunály obvykle zasedají v senátu, který tvoří právně kvalifikovaný předseda senátu nebo soudce a doplňují jej laičtí členové senátu, kteří jsou odborníky v určité oblasti. Poroty zde neexistují a soudce tribunálu nemá pravomoc ukládat trest odnětí svobody. Jejich hlavním úkolem je pokusit se dosáhnout úspěšného vyřešení sporu a v některých případech rozhodnout o výši náhrady škody nebo zadostiučinění, které bude přiznáno úspěšné straně.

Magistrátní soudci (Magistrates)

Soudci magistrátního soudu, známí také jako smírčí soudci („Justices of the Peace“), projednávají více než 95 procent trestních věcí v Anglii a Walesu. Své povinnosti místně vykonává více než 30 000 magistrátních soudců a obvykle zasedají alespoň 26 půldní v roce. Nemusejí mít právní vzdělání a nejsou placeni.

Zasedají obvykle v trojčlenném senátu, v němž jeden člen má odborné vzdělání pro funkci předsedy, pomáhá senátu s jeho prací a hovoří za něj. Senátu vždy pomáhá soudní úředník s právním vzděláním, který mu radí v právních a procesních otázkách.

Soudci magistrátního soudu se zabývají poměrně méně závažnými trestními věcmi. Jedná se o drobné krádeže, poškozování cizí věci, rušení veřejného pořádku a dopravní delikty. Projednávají také řadu záležitostí v oblasti rodinného práva a rovněž žádosti o licence.

Státní zástupci (Prosecutors)

Uspořádání

 Královské státní zastupitelství (Crown Prosecution Service – CPS) je nezávislý orgán, který je po policejním šetření zodpovědný za stíhání trestních věcí v Anglii a Walesu. Dohlíží na něj nejvyšší státní zástupce, který za úřad zodpovídá parlamentu. CPS v Anglii a Walesu se člení na 42 oblastí, z nichž každá má v čele hlavního žalobce. Dále jsou zde čtyři specializované celostátní úseky: organizovaný zločin, speciální zločiny, boj proti terorismu a služba pro stíhání hospodářské trestné činnosti. Telefonická služba CPS Direct poskytuje mimo úřední hodiny poradenství policistům v celé Anglii a Walesu.

Vedoucím CPS je ředitel (Director of Public Prosecutions), který rozhoduje o nejsložitějších a nejcitlivějších věcech a radí policii v trestních záležitostech.

Ředitel CPS nese veškerou odpovědnost za obžaloby a trestní stíhání vedené CPS a je podřízen nejvyššímu státnímu zástupci.

CPS zaměstnává státní žalobce a pomocné státní žalobce, jakož i pracovníky pověřené vyřizováním věcí (caseworkers) a správní úředníky. Státními žalobci jsou zkušení advokáti nebo právníci, kteří zodpovídají za stíhání trestních věcí jménem Koruny. Pomocní státní žalobci přezkoumávají a předkládají v omezeném rozsahu věci u nižších soudů.

Úlohy a povinnosti

Zaměstnanci CPS:

poskytovat právní poradenství policii a přezkoumávat důkazy v případech pro případné trestní stíhání
rozhodovat o podání obžaloby (až na méně závažné případy), bylo-li rozhodnuto o trestním stíhání
připravovat obžalobu a předkládat ji soudu

Státní žalobci spadají do skupiny státních úředníků a jsou přijímáni na základě výběrového řízení. Pro splnění kvalifikačních předpokladů pro zaměstnání musí být uchazeč:

právním zástupcem (Solicitor) uznávaným v Anglii a Walesu s úplným aktuálním osvědčením povolujícím vykonávat praxi právního zástupce advokátem (Barrister), kterému byl v Anglii udělen titul advokáta a který absolvoval koncipientskou praxi pro výkon funkce advokáta
občanem státu Evropského hospodářského prostoru nebo Britského společenství národů
Právníci, kteří získali kvalifikaci mimo Anglii a Wales, musí před nástupem vykonat a složit právníkou vyrovnávací zkoušku.

Uspořádání právnických profesí: Právníci

Obhájci/advokáti (Barristers/Advocates)

 Advokátní komora (Bar Council) je řídicím orgánem všech advokátů v Anglii a Walesu. Byla zřízena, aby zastupovala zájmy profese a aby formulovala a implementovala hlavní koncepční iniciativy a zachovávala kvalitu, čest a nezávislost advokacie. V souladu se zákonem o právních službách z roku 2007 (Legal Services Act 2007) přenesla úkol provést regulaci profese na nezávislou a „uzavřenou“ Radu pro standardy advokacie (Bar Standards Board). Mezi advokáty patří jednotliví specializovaní právní poradci a advokáti vystupující v soudních síních. Obecně řečeno jde o osoby samostatně výdělečně činné, které pracují ve skupinách v kancelářích známých jako kancelář advokátů, kde jednotliví advokáti jsou „nájemci“ kanceláře advokátů. Advokáti jsou odborně

vzdělání zejména v advokacii; jinými slovy jsou odborně vyškoleni k tomu, aby zastupovali klienty u vyšších soudů. Advokáti stráví také mnoho času poradenstvím pro klienty a zkoumáním případů, jakož i zkoumáním a doplňováním odborných znalostí ve svém oboru. Přibližně 10 procent advokátů vykonávajících svou praxi jsou královští radové (Queen's Counsel neboli QCs), kteří se zabývají těmi nejdůležitějšími a nejsložitějšími případy.

Právní zástupci (Solicitors)

Prací právního zástupce je poskytovat klientům (veřejnosti, podnikům, dobrovolnickým a charitativním organizacím atd.) kvalifikované právní poradenství a zastoupení, včetně zastupování u soudu. Jejich práce se značně liší. Většina právních zástupců pracuje v soukromé praxi, zejména v tzv. partnerství právních zástupců, jehož prostřednictvím nabízejí služby klientům. Mohou vykonávat obecnou praxi, která pokrývá mnoho oblastí práva, nebo se specializovat na konkrétní obor. Někteří právní zástupci pracují jako zaměstnanci v orgánech ústřední státní správy nebo jako zaměstnanci místní samosprávy, Královského státního zastupitelství (CPC), magistrátních soudů, obchodních nebo průmyslových organizací a jiných subjektů. Právní zástupci si mohou zvolit oblast působnosti, která jim nejvíce vyhovuje.

Právní zástupci obecně poskytují právní poradenství klientům. Jestliže pak tyto klienti požadují zastoupení u vyšších soudů v Anglii a Walesu, dá právní zástupce pokyn advokátovi, aby věc zastupoval u soudu. Ne vždy je však vyžadován advokát, jelikož vhodně kvalifikovaní právní zástupci mají právo na slyšení (tj. mají nárok zastupovat klienty) u vyšších soudů.

☞ [Law Society](#) zastupuje právní zástupce v Anglii a Walesu. Mezi povinnosti této organizace patří jednat s regulačními orgány profese, vládou a jinými subjekty, a organizovat nabídky školení a poradenství. Tato organizace vznikla proto, aby pomáhala, chránila a podporovala právní zástupce (solicitors) v celé Anglii a Walesu.

☞ [Regulační orgán právních zástupců \(Solicitors Regulation Authority – SRA\)](#) se zabývá veškerými regulačními a disciplinárními záležitostmi a určuje, sleduje a prosazuje standardy pro právní zástupce v celé Anglii a Walesu. SRA, který byl dříve znám jako Law Society Regulation Board, jedná výlučně ve veřejném zájmu.

☞ [Úřad pro právní stížnosti \(Office for Legal Complaints\)](#) vyřizuje stížnosti osob na právního zástupce (solicitor). Úřad měl dříve název Legal Complaints Service a je nezávislým a nestranným subjektem, který svěřené věci řeší rychle a efektivně.

Notáři (Notaries)

Notáři tvoří třetí a nejstarší odvětví právnických profesí v Anglii a Walesu. Notářům povoluje vykonávat praxi a uděluje jim oprávnění (oprávnění vykonávat praxi) ☞ [úřad pro oprávnění Faculty Office](#) (první oprávnění bylo uděleno arcibiskupem Canterburským v roce 1279). Notáři podléhají regulaci soudu pro oprávnění (Court of Faculties). Notáři překlenují mezeru mezi občanským právem a obyčejovým právem.

Všichni notáři mají právnické vzdělání, a ačkoli většina z nich může být také právními zástupci, je kvalifikace notáře získávána prostřednictvím nezávislých a samostatných zkoušek. Aby splnili kvalifikační podmínky, musí notáři dodržet stejný postup: povinným je úspěšné absolvování ☞ [přípravného kurzu notářské praxe na University College v Londýně](#). Po získání kvalifikace mohou notáři vykonávat praxi kdekoli v Anglii a Walesu a všichni mají v zásadě stejné pravomoci. Kromě toho, že připravují a vystavují notářské úkony a listiny, se mohou notáři také věnovat poradenství, pokud jde o sepisování závětí, dědické záležitosti, správu majetku a převody majetku.

Úkony notáře jsou již po staletí uznávány po celém světě, což usnadňuje občanům a podnikům volně cirkulovat. Notáři tímto způsobem napomáhají obchodu a usnadňují život běžným občanům, jelikož umožňují realizovat běžné úkony každodenního života a podnikat svobodně za přiměřenou cenu a bez zbytečných překážek.

Notář má úřední pečeť a notářské úkony v Anglii a Walesu mají průkaznou hodnotu. Notářské úkony mají buď soukromou, nebo veřejnou formu; veřejná forma je také známa jako notářský úkon v autentické formě („notarial acts in authentic form“). Notářské úkony opatřené podpisem a úřední pečeti notáře jsou uznávány jako důkaz příslušného soudního úředníka ve všech zemích světa.

Notáři podléhají podobným profesním pravidlům jako právní zástupci a osvědčení o vykonávání praxe si musí každoročně obnovovat. Notáři musí mít uzavřeno pojištění odpovědnosti při výkonu povolání a pojištění pro případ zneužití. Zachování osvědčení je vázáno na dodržování pravidel. Notářské pověření je osobní pověření, kterým je pověřen každý jednotlivý notář. ☞ [Sdružení notářů \(Notaries Society\)](#) je členská organizace, která zastupuje přibližně 800 notářů. Sdružení veřejných notářů (Society of Scrivener Notaries) zastupuje zhruba 30 veřejných notářů působících zejména v centrálním Londýně, které jmenuje starodávná komora ☞ [Scriveners Company](#).

Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky

Patentoví zástupci (Patent Attorneys) a právní zástupci pro ochranné známky (Trade Mark Attorneys) jsou erudovaní odborníci v oblasti duševního vlastnictví. Poskytují svým klientům právní poradenství v této oblasti, zejména v souvislosti s patenty, ochrannými známkami, užitnými vzory a autorskými právy. Své klienty také zastupují před specializovanými soudy pro věci duševního vlastnictví (někteří nabudou dalších práv po získání oprávnění zastupovat ve sporném řízení – litigator's qualification). Většina patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky má soukromou praxi. Mnoho z nich pracuje ve specializovaných kancelářích, avšak někteří ve sdružení s právními zástupci (solicitors). Dále je řada z nich zaměstnána přímo v podnicích. Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky s oprávněním vést spory mohou zastupovat své klienty u soudu ve věcech duševního vlastnictví, a to stejným způsobem jako právní zástupci, a mohou rovněž pověřit advokáta (barrister) věcí. ☞ [Chartered Institute of Patent Attorneys \(Institut patentových zástupců\) \(CIPA\)](#) zastupuje patentové zástupce v celém Spojeném království. Účastní se přípravy vládních návrhů právních předpisů upravujících práva duševního vlastnictví, poskytuje odborné vzdělávání patentovým zástupcům a koncipientům a spolupracuje s profesními regulátory. CIPA usiluje o propagaci práv duševního vlastnictví a právních profesí působících v této oblasti. ☞ [Institute of Trade Mark Attorneys \(Institut právních zástupců pro ochranné známky\) \(ITMA\)](#) zastupuje právní zástupce pro ochranné známky a danou profesi v celém Spojeném království. Mezi její povinnosti patří vyjednávání a lobování u vládních orgánů, nezávislého regulátora (IPReg) a dalších příslušných organizací. Poskytuje odborné vzdělávání a poradenství právním zástupcům pro ochranné známky a odpovídá za propagaci příslušné profese a práv duševního vlastnictví. ☞ [Intellectual Property Regulation Board \(Úřad průmyslového vlastnictví\) \(IPReg\)](#) se zabývá regulací a disciplinárními záležitostmi a stanovuje zásady chování patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, dohlíží na jejich dodržování a vymáhá je napříč Spojeným královstvím. Jedná ve veřejném zájmu a vede zákonné rejstříky patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, a to vykonávajících praxi individuálně i v rámci sdružení či společnosti.

Další právní profese

Kromě úředníků pracujících u magistrátních soudů nemusí mít soudní úředníci a zaměstnanci většiny soudů v Anglii a Walesu právnické vzdělání. Jedná se o státní úředníky, kteří se zabývají administrativními záležitostmi a pomáhají soudcům. Nesmějí poskytovat právní poradenství. Veškerý soudní personál je zaměstnáván ☞ [Soudní službou Jeho Veličenstva \(Her Majesty's Courts and Tribunals Service\)](#).

Více informací o kategoriích soudního personálu lze nalézt [zde](#) (456 kB) [en](#).

Úloha úředníků u soudu je jiná u magistrátních soudů. Magistrátní soudci nemají právní vzdělání a spoléhají na rady úředníků s odborným právnickým vzděláním, a to dvou druhů: **soudní úředníci (justices' clerks)** a **právní poradci (legal advisers** nebo **court clerks)**.

Justices' clerks jsou hlavní právní poradci magistrátních soudců. Jsou to právníci (advokáti nebo právní zástupci), kteří mají alespoň pětiletou příslušnou kvalifikaci. Radí magistrátním soudcům ve věcech právních a procesních u soudu i mimo něj. Jsou také zodpovědní za řízení a odborné vzdělávání právních poradců, za kvalitu poskytovaných právnických služeb a za poskytování konzistentního právního poradenství v celé jejich správní oblasti.

Legal advisers zasedají u soudu a radí magistrátním soudcům v otázkách týkajících se práva, právní praxe a procesních záležitostí. Mají také právnickou kvalifikaci (obvykle jako právní zástupci (solicitors) nebo advokáti (barristers)).

Soudní příkazy Vrchního soudu jsou v současné době vykonávány **soudními vykonavateli Vrchního soudu (High court enforcement officers)**, kteří jsou jmenováni a přidělováni do okresů Lordem kancléřem (Lord Chancellor) nebo jeho zástupcem. Do jejich pravomoci spadá výkon soudních příkazů, a to vymáháním peněžitých pohledávek vyplývajících z rozsudků Vrchního soudu nebo z rozsudků soudu hrabství, které byly postoupeny Vrchnímu soudu. Mohou zabavovat a prodávat majetek za účelem úhrady dlužné pohledávky. Mohou také realizovat nabytí držby majetku a jeho restituci a dohled nad těmito činnostmi.

Soudní vykonavatelé soudů hrabství (County court bailiffs) jsou státní úředníci zaměstnaní Soudní službou Jeho Veličenstva, kteří se zabývají výkonem rozhodnutí a/nebo příkazů vydaných a evidovaných u soudů hrabství. Jedná se o státní úředníky, kteří vykonávají exekuční příkazy, realizují nabytí držby pozemků s příkazy k držbě a vymáhají majetek podle soudních příkazů k restituci majetku. Právní úprava pro soudní vykonavatele, kteří vykonávají soudní příkazy, je stanovena v článcích 85–111 zákona o soudech hrabství z roku 1984 (County Courts Act 1984). Postupy pro výkon jsou stanoveny v pravidlech občanského práva procesního. Kromě toho soudní vykonavatelé soudů hrabství plní jiné povinnosti, do kterých patří osobní doručování písemností a příkazů k vzetí do vazby. Právní úprava pro vzetí do vazby je stanovena v článcích 118–122 zákona o soudech hrabství.

Soudní exekutoři s osvědčením (Certificated bailiffs) jsou soukromí soudní exekutoři, kteří mají podle právní úpravy oprávnění zabavovat věci v souvislosti s nájemním vztahem. Soudní exekutory schvaluje obvodní soudce, který zasedá u soudu hrabství. Zabavením u nájemní smlouvy se rozumí zabavení majetku nájemce pronajímatelem na zajištění platby dlužné částky nájemného bez zásahu soudu. Podle řady jiných zákonů mohou soudní exekutoři s osvědčením vymáhat i jiné specifické dluhy, např. obecní daň a jiné poplatky.

Související odkazy

- [Královské státní zastupitelství \(Crown Prosecution Service\)](#)
- [Úřad pro oprávnění Faculty Office](#)
- [Sdružení notářů \(Notaries Society\)](#)
- [O soudnictví v Anglii a Walesu \(Judiciary of England and Wales\)](#)
- [Law Society](#)
- [Regulační orgán právních zástupců \(Solicitors Regulation Authority\)](#)
- [Úřad pro právní stížnosti \(Office for Legal Complaints\)](#)
- [Komise pro právní služby \(Legal Services Commission\)](#)
- [Institut patentových zástupců \(Chartered Institute of Patent Attorneys\)](#)
- [Institut právních zástupců pro ochranné známky \(Institute of Trade Mark Attorneys\)](#)
- [Úřad průmyslového vlastnictví \(Intellectual Property Regulation Board\)](#)
- [Soudní služba Jeho Veličenstva \(Her Majesty's Courts and Tribunals Service\)](#)

Poslední aktualizace: 30/06/2017

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Právnická povolání - Severní Irsko

Na této stránce naleznete přehled právnických profesí v jurisdikci Spojeného království Severní Irsko.

Právnické profese – úvod

Mezi právnícké profese v Severním Irsku patří:

- Soudci
- Státní zástupci (Prosecutors)
- Barristers
- Solicitors

Organizace právnických profesí: Soudci

V jurisdikci Severního Irsku se vyskytují v oblasti soudnictví následující funkce:

- Lord kancléř (Lord Chief Justice) – nejvýše postavená osoba v soudnictví
- Odvolační soudci (Lord justices of appeal)
- Soudci vrchního soudu (High court judges)
- Soudci nejvyššího soudu (Masters of the Supreme Court)
- Soudci soudů hrabství (County Court Judges)
- Oblastní soudci (soudy hrabství) (District Judges (county court))
- Oblastní soudci (nižší soudy) (District Judges (magistrates court))
- Laičtí soudci (Lay Magistrates)
- Soudci koronerských soudů (Coroners)

Organizace právnických profesí: Státní zástupci

Organizace

Hlavním orgánem pověřeným stíháním v Severním Irsku je Úřad státního zástupce pro Severní Irsko (Public Prosecution Service for Northern Ireland (PPS)). Vedle rozhodnutí souvisejících se stíháním v případech, které vyšetřuje policie v Severním Irsku, řeší rovněž případy, jimiž se zabývají jiné statutární orgány jako daňová a celní správa (HM Revenue and Customs).

V čele tohoto orgánu stojí ředitel úřadu státního zástupce pro Severní Irsko. Rovněž zde působí zástupce ředitele tohoto úřadu. Zástupce ředitele má všechny pravomoci jako ředitel, ale musí je vykonávat pod vedením či řízením ředitele. Do obou funkcí je jmenuje generální prokurátor (Attorney General) Severního Irsku.

PPS je jiným než ministerským úřadem vlády. V souladu se zákonem o soudnictví Severního Irsku (Justice (Northern Ireland) Act) z roku 2002 jsou funkce ředitele vykonávány nezávisle na jakékoli jiné osobě. Zákon z roku 2002 stanoví, že ředitel a generální prokurátor spolu mohou z času na čas konzultovat jakékoli záležitosti, za které nese odpovědnost vůči Shromáždění Severního Irsku (Northern Ireland Assembly) nejvyšší státní zástupce. V současné době je řada záležitostí souvisejících s trestním stíháním vyhrazena parlamentu ve Westminsteru. Povinnosti týkající se těchto záležitostí vykonává generální advokát (Advocate General) pro Severní Irsko.

Úloha a povinnosti

Primární úlohou PPS je rozhodovat o stíhání či nestíhání osob za spáchání trestných činů a o přiměřenosti trestů.

Tento úřad je rovněž odpovědný za podávání a zastupování obžaloby před soudem. Státní zástupce předkládá soudy jménem Koruny důkazy. Státní zástupci předvolávají a vyšetřují korunní svědky a činí křížový výslech svědků obhajoby. Při uzavírání případu shrnují před soudem jménem Koruny důkazy.

Organizace právnických profesí: Právníci

Barristers (Advocates)

V Severním Irsku se tzv. barristers rozdělují na senior counsel (známí také jako Queen's Counsel) a junior counsel. Advokátní komora je orgán specializovaných advokátů zkušených v oblasti soudních sporů, ke kterým má veřejnost přístup prostřednictvím tzv. solicitors a za omezených okolností přímým přístupem pro odborníky (direct professional access).

[Advokátní komora Severního Irsku \(The Bar of Northern Ireland\)](#) je sdružením nezávislých barristerů se sídlem v Bar Library v Belfastu. K 1. září 2012 sdružovala téměř 600 barristerů, kteří provozovali soukromou praxi.

Solicitors (legal advisers)

Regulačním úřadem, který řídí vzdělávání, účetnictví, disciplínu a profesionální chování solicitorů je v Severním Irsku [Právníká společnost \(Law Society\)](#). Jejím úkolem je dohlížet na nezávislost, etické normy, profesionální dovednosti a kvalitu služeb nabízených veřejnosti. Solicitors se mohou specializovat na konkrétní oblast nebo vést obecnou praxi.

Notáři

V Severním Irsku jsou všichni solicitors pod přísahou. To znamená, že mohou ověřovat úřední dokumenty (které nevyhotovili oni sami nebo jejich protistrana ve věci).

Navíc jsou někteří solicitors veřejnými notáři, což znamená, že mohou ověřovat dokumenty, aby mohly být použity v zahraničí. Příslušné informace naleznete na internetových stránkách [Právníké společnosti \(Law Society Northern Ireland\)](#).

Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky

Patentoví zástupci (Patent Attorneys) a právní zástupci pro ochranné známky (Trade Mark Attorneys) jsou erudovaní odborníci v oblasti duševního vlastnictví. Poskytují svým klientům právní poradenství v této oblasti, zejména v souvislosti s patenty, ochrannými známkami, uživatelskými vzory a autorskými právy. Zastupují své klienty před specializovanými soudy pro věci duševního vlastnictví (někteří nabudou dalších práv po získání oprávnění zastupovat ve sporném řízení – litigator's qualification).

Většina patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky má soukromou praxi. Mnoho z nich pracuje ve specializovaných kancelářích, avšak někteří ve sdružení s právními zástupci (solicitors). Dále je řada z nich zaměstnána přímo v podnicích.

Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky s oprávněním vést spory mohou zastupovat své klienty u soudu ve věcech duševního vlastnictví, a to stejným způsobem jako právní zástupci, včetně možnosti pověřit advokáta (barrister) věcí.

[Chartered Institute of Patent Attorneys \(Institut patentových zástupců\) \(CIPA\)](#) zastupuje patentové zástupce a danou profesi v celém Spojeném království. Hraje roli při přípravě vládních návrhů právních předpisů upravujících práva duševního vlastnictví, poskytuje odborné vzdělávání patentovým zástupcům a jejich asistentům a spolupracuje s regulátory. CIPA usiluje o propagaci práv duševního vlastnictví a právních profesí působících v této oblasti.

[Institute of Trade Mark Attorneys \(Institut právních zástupců pro ochranné známky\) \(ITMA\)](#) zastupuje právní zástupce pro ochranné známky a danou profesi v celé Spojené království. Hraje roli při přípravě vládních návrhů. Mezi její povinnosti patří vyjednávání a lobování u vládních orgánů, nezávislého regulátora (IPReg) a dalších příslušných organizací. Poskytuje odborné vzdělávání a poradenství právními zástupcům pro ochranné známky a odpovídá za propagaci příslušné profese a práv duševního vlastnictví.

[Intellectual Property Regulation Board \(Úřad průmyslového vlastnictví\) \(IPReg\)](#) se zabývá regulací a disciplinárními záležitostmi, a stanovuje zásady chování patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, dohlíží na jejich dodržování a vymáhá je napříč Spojeným královstvím. Jedná ve veřejném zájmu a vede zákonné rejstříky patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, a to vykonávajících praxi individuálně i v rámci sdružení či společností.

Ostatní právní profese

Úředníci soudů (Court Clerks)

Úředníci a jiní zaměstnanci soudů Severního Irsku jsou státními zaměstnanci, kteří nejsou odborníci v oboru právo a zabývají se administrativními záležitostmi.

Úředníci soudů (Court Clerks) zajišťují, měli soudci připraveny dokumenty, které potřebují, aby mohli předsedat soudnímu jednání. Zaznamenávají rozhodnutí soudců ve věcech a poskytují jim veškerou další potřebnou administrativní podporu. Úředníci soudů vám mohou poskytnout radu týkající se soudního řízení, nemohou však poskytovat právní poradenství, ani nemohou dávat účastníkům soudního řízení doporučení ohledně postupu. Všichni úředníci soudů jsou státními zaměstnanci [Soudní služby Severního Irsku \(Northern Ireland Courts and Tribunals Service\)](#), což je agentura spadající pod Ministerstvo spravedlnosti Severního Irsku.

Úředníci donucovacích orgánů (Enforcement officers)

Úředníci donucovacích orgánů jsou státními zaměstnanci Soudní služby Severního Irsku (Northern Ireland Court and Tribunals Service). Zabývají se výkonem rozsudků v občanskoprávních sporech prostřednictvím Kanceláře pro výkon rozsudků (Enforcement of Judgements Office). Tento úřad vykonává rozsudky v občanskoprávních sporech nižších soudů a soudů hrabství (magistrates' and county courts) (včetně soudů řešících malé nároky), jakož i vrchního soudu (High Court). Právní předpisy, kterými se výkon řídí stanoví Řád pro výkon rozsudků (Severní Irsko) z roku 1981 (Judgements Enforcement (Northern Ireland) Order 1981) a Pravidla pro výkon rozsudků (Severní Irsko) z roku 1981 (Judgement Enforcement Rules (Northern Ireland) 1981), v posledním platném znění.

Související internetové odkazy

[Služba státního zástupce \(Public Prosecution Service\)](#)

[Advokátní komora Severního Irsku \(Bar of Northern Ireland\)](#)

[Právní společnost \(Law Society\)](#)

[Soudní služba Severního Irsku \(Northern Ireland Courts and Tribunals Service\)](#)

Poslední aktualizace: 03/10/2018

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

Upozorňujeme, že výchozí [en](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

Právníká povolání - Skotsko

Na této stránce naleznete přehled o hlavních právnických povoláních ve skotské jurisdikci v rámci Spojeného království. Obsahuje informace o soudcích, státních zástupcích a právnících.

Soudci

Ve Skotsku neexistuje samostatné povolání soudce jako takové. Soudci se mohou stát pouze **zkušení právní zástupci** (solicitors) a **advokáti** (advocates).

Soudcovskou funkci ve skotské jurisdikci vykonávají:

předseda Nejvyššího civilního soudu (The Lord President of the Court of Session),

soudce úředník (The Lord Justice Clerk),

nejvyšší soudci hrabství (Sheriff Principals) stojící v čele šesti skotských správních oblastí

při výkonu funkce u Nejvyššího civilního soudu (Court of Session) jsou soudci nazýváni senátory soudního kolegia (Senators of the College of Justice),

při výkonu funkce u Nejvyššího trestního soudu (High Court of Justiciary) jsou soudci nazýváni lordy trestními komisaři (Lords Commissioners of Justiciary),

soudci hrabství (Sheriffs),

nestálí soudci hrabství jsou běžně užíváni při zastupování stálých soudců hrabství,

smírčí soudci (Justices of Peace) jsou laičtí soudci, kteří působí jako samosoudci nebo ve tříčlenných senátech u smírčích soudů (Justice in Peace courts),

přičemž je jim k dispozici soudní úředník s právnickým vzděláním nebo právní poradce.

Státní zástupci

Organizace

Za veškeré trestní stíhání ve Skotsku je odpovědné [☒](#) **administrativní oddělení Korunního soudu a útvar státního zastupitelství (Crown Office and Procurator Fiscal Service – COPFS)**. V čele útvaru stojí **Lord Advocate**, který je rovněž ministrem skotské vlády, a jeho zástupcem je Solicitor General.

Ve vylučné působnosti COPFS je **stíhání** v trestních věcech, **vyšetřování** náhlých nebo podezřelých úmrtí a prošetřování **stížností** na policii.

Zákon o Skotsku z roku 1998 (Scotland Act 1998, článek 48) stanoví, že jakékoli rozhodnutí Lorda Advocate (jednajícího v rámci své působnosti hlavy systému trestního stíhání a vyšetřování úmrtí ve Skotsku) musí být učiněno jím samotným, a to nezávisle na jakékoli jiné osobě.

Státními zástupci se mohou stát pouze kvalifikovaní právníci nebo advokáti.

Úloha a povinnosti

Počáteční vyšetřování trestného činu provádí policie (nebo jiné specializované zpravodajské orgány, jako například Královský finanční a celní úřad (HM Revenue and Customs), které následně podávají zprávu místnímu státnímu zástupci (Procurator Fiscal). Státní zástupce tuto zprávu prozkoumá a rozhodne, zda bude zahájeno trestní řízení ve veřejném zájmu. Při tomto rozhodování státní zástupce posoudí, zda je dostatek důkazního materiálu, a pokud ano, jaký druh úkonu bude učiněn: tj. zda podat obžalobu, přistoupit k přímému opatření (např. uložení pokuty), nebo neprovádět žádný úkon. Ve věcech, o nichž rozhoduje porota, pak státní zástupce, dříve než rozhodne o případné obžalobě, vyslechne svědky a zajistí a vyhodnotí forenzní a jiné důkazy. Následně podá zprávu korunnímu právnímu zástupci (Crown Counsel), který rozhodne, zda bude podána obžaloba.

Organizační struktura právnických povolání: právníci

Advokáti (Barristers)

Advokáti jsou členy **Skotské advokátní komory (Scottish Bar)**. Mají právo vystupovat před všemi skotskými soudy, ovšem většina jejich práce spočívá v zastupování klientů před soudy vyšších instancí (Court of Session a High Court of Justiciary) a zpracovávání znaleckých posudků v oblasti práva.

Nejzkušenější advokáti tvoří tzv. Sbor královských zástupců (Queen's Counsel). Všichni advokáti jsou členy [☒](#) **Fakulty advokátů (Faculty of Advocates)**.

Právní zástupci (Solicitors)

Právní zástupci jsou nejpočetnější skupinou právnických profesí. Mohou poskytovat právní rady ve všech oblastech práva a zastupovat klienty u soudu.

Všichni právní zástupci jsou členy [☒](#) **Skotské právnícké společnosti (Law Society of Scotland)**, která hájí jejich zájmy a zájmy veřejnosti ve věcech souvisejících s právními zástupci.

Existují rovněž právní zástupci advokáti, kteří jsou rovněž členy **Skotské právnícké společnosti**. Stejně jako advokáti (viz výše) mohou vystupovat před nejvyššími soudy (Court of Session a High Court of Justiciary).

Notáři

Jako notáři jednají právní zástupci (solicitors), kteří provádějí zápisy určitých právních úkonů a podepisují přesně stanovené právní listiny. Netvoří samostatnou právní profesí.

Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky

Patentoví zástupci (Patent Attorneys) a právní zástupci pro ochranné známky (Trade Mark Attorneys) jsou erudovaní odborníci v oblasti práva duševního vlastnictví. Poskytují svým klientům právní poradenství v této oblasti, zejména v souvislosti s registrací patentů a žalobami s nimi spojenými, s ochrannými známkami a uživatelskými vzory a s dalšími aspekty práva duševního vlastnictví včetně ochrany autorských práv. Na rozdíl od obecného civilního nebo trestního práva se hmotné právo duševního vlastnictví uplatňuje po celém Spojeném království. Spory v oblasti práva duševního vlastnictví se obvykle musí zabývat nejvyšší soud (Court of Session), který má výlučnou příslušnost pro věci související s patenty a většinu ostatních práv registrovaného duševního vlastnictví (zejména ochranná známka Společenství a registrované průmyslové vzory Společenství). Tento soud má také řadu specializovaných soudců pro oblast práv duševního vlastnictví a zvláštní pravidla pro vyřizování věcí z této oblasti. Patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky mohou své klienty zastupovat přímo u patentového soudu hrabství (Patents County Court) a na vyžádání úřadu Spojeného království pro duševní vlastnictví (UK Intellectual Property Office) u patentového soudu Nejvyššího soudu Anglie a Walesu (Patents Court of the High Court in England and Wales). Patentoví zástupci s kvalifikací advokáta (litigator) mohou rovněž zastupovat ve sporech u Nejvyššího soudu v Londýně (High Court in London), ale v současné době nemají patentoví zástupci a právní zástupci pro ochranné známky právo zastupovat klienty ve sporech týkajících se práv duševního vlastnictví projednávaných skotskými soudy. Spory v oblasti práva duševního vlastnictví se tedy ve Skotsku v současnosti zabývají právníci specializovaní na oblast práva duševního vlastnictví, kteří často spolupracují s patentovými zástupci a právními zástupci pro ochranné známky.

Většina patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky ve Skotsku pracuje jako odborníci ve specializovaných firmách, někteří však jsou zaměstnáni v průmyslových podnicích.

[Chartered Institute of Patent Attorneys \(CIPA – Institut patentových zástupců\)](#) zastupuje patentové zástupce v celém Spojeném království. Účastní se přípravy vládních návrhů právních předpisů upravujících práva duševního vlastnictví, poskytuje odborné vzdělávání patentovým zástupcům a jejich asistentům a spolupracuje s regulátory. CIPA usiluje o propagaci práv duševního vlastnictví a právních profesí působících v této oblasti.

[Institute of Trade Mark Attorneys \(ITMA – Institut právních zástupců pro ochranné známky\)](#) zastupuje právní zástupce pro ochranné známky a danou profesi v celém Spojeném království. Mezi jeho povinnosti patří vyjednávání a lobbování u vládních orgánů, nezávislého regulátora (IPReg) a dalších příslušných organizací. Poskytuje odborné vzdělávání a poradenství právními zástupcům pro ochranné známky a odpovídá za propagaci příslušné profese a práv duševního vlastnictví.

[Intellectual Property Regulation Board \(IPReg – Úřad průmyslového vlastnictví\)](#) se zabývá regulací a disciplinárními záležitostmi a stanovuje zásady chování patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, dohlíží na jejich dodržování a vymáhá je napříč Spojeným královstvím. Jedná ve veřejném zájmu a vede zákonné rejstříky patentových zástupců a právních zástupců pro ochranné známky, kteří vykonávají praxi individuálně i v rámci sdružení či společností.

Další právníká povolání

Referenti soudce hrabství (Sheriff Officers) a doručovatelé (Messengers-at-Arms) jsou soudní tajemníci odpovědní za doručování listin a výkon soudních rozhodnutí ve Skotsku. Ozbrojené kurýry i referenti soudce hrabství si najímají soukromé subjekty a platí jim odměny stanovené v odvozených právních předpisech.

Ustanovení § 60 skotského zákona o konkursu a náležitě péči z roku 2007 (Bankruptcy and Diligence (Scotland) Act 2007) funkci ozbrojeného kurýra a referenta soudce hrabství ruší a nahrazuje je novou funkcí **soudního tajemníka (Judicial officer)**. Soudní tajemníci budou jmenováni předsedou Nejvyššího civilního soudu na doporučení nové Skotské komise pro výkon občanskoprávních rozhodnutí (Scottish Civil Enforcement Commission).

Související odkazy

[Crown Office and Procurator Fiscal Service](#), [Faculty of Advocates](#), [Law Society of Scotland](#), [Scottish Association of Law Centres](#), [CIPA](#), [ITMA](#), [IPReg](#)

Poslední aktualizace: 07/10/2014

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.